

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
PETA SEDNICA
PRVOG REDOVNOG ZASEDANJA
Šesti dan rada
21. maj 2018. godine

(Sednica je počela u 10.15 časova. Predsedava Maja Gojković, predsednik Narodne skupštine.)

*
*   *

PREDSEDNIK: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Pete sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2018. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 86 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 88 narodnih poslanika i da imamo danas uslove za dalji rad.

Obaveštavam vas da su sprečeni da sednici prisustvuju narodni poslanici Stefana Miladinović i prof. dr Marko Atlagić.

Nastavljamo rad.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O POSEBNIM USLOVIMA ZA REALIZACIJU PROJEKTA IZGRADNJE STANOVA ZA PRIPADNIKE SNAGA BEZBEDNOSTI (nastavak pretresa u pojedinostima).

Saglasno članu 90. stav 1. Poslovnika, pozvani su da sednici prisustvuju svi članovi Vlade. Danas su u ovom delu sednice prisutni sa nama potpredsednik Vlade i ministar unutrašnjih poslova dr Nebojša Stefanović i saradnici iz Ministarstva građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture.

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici.

Primili ste izveštaje nadležnih odbora, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na naziv Predloga zakona amandman su zajedno podneli narodni poslanici Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodna poslanica Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

NATAŠA Sp. JOVANOVIĆ: Gospođo predsedniče, gospodine potpredsedniče Vlade, dame i gospodo narodni poslanici, mi imamo ovde veoma oštre kritike na sam koncept ovog zakona, zato što smatramo najpre da se sa ovim zakonom kasni i to se ne odnosi samo na ovu vladu, već su ogromni fondovi potrošeni za vreme vladavine žutog preduzeća koje je najpre ispraznilo sav novac koji je ostavljen posle 2000. godine i puča u stambenom fondu. I vi vrlo dobro znate, gospođo Gojković, da su do 2000. godine postojali drugačiji zakoni koji su regulisali ovu oblast. I sada će, u budućnosti, zbog ovakvog načina rešavanja stambenog pitanja, iako je obuhvaćen samo sektor snaga bezbednosti, i mnogi iz tog sektora ostati uskraćeni da reše ovo pitanje. Evo i zbog čega.

Naime, ovim zakonom nisu obuhvaćeni vojni beskućnici. To je jedna kategorija i taj izraz se odomaćio, nažalost, zbog toga što su to ljudi, slavni srpski oficiri i učesnici poslednjih otadžbinskih ratova na prostoru bivše Jugoslavije, koji su od strane ustaških, hrvatskih vlasti proterani sa svojih ognjišta. Oni nisu imali mogućnosti da ni tamo kao oficiri reše svoje stambeno pitanje, a onda su došli u Srbiju posle završetka ratnih dejstava i sada se i dan-danas nalaze po raznim prihvatnim mestima u kasarnama širom Srbije, ovde u Beogradu u Hotelu „Bristol“, ne držite me za reč ali sigurno ima više od dvadesetak porodica koje se tamo još uvek nalaze, i za njih je misaona imenica da u budućnosti ovo stambeno pitanje reše, najpre zbog činjenice da neki od njih, nažalost, nisu živi.

Vi niste ovim zakonom dali mogućnost da deca boraca u poslednjim otadžbinskim ratovima i onih koji su branili srpske nacionalne i državne interese zapadno od Drine i Dunava, i onih koji su poginuli u borbi protiv šiptarskih terorističkih snaga na Kosovu i Metohiji, dakle, da mogu da konkurišu za ove stanove. To je glavni problem i zato smo tražili da se ovaj naslov menja, a kasnije ćemo moje kolege i ja, u toku dalje rasprave i po članu 1, konkretno da ukažemo na to kako je ovo moglo na drugačiji način da se reši. Hvala.

PREDSEDNİK: Hvala.

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodna poslanica Nataša Sp. Jovanović.

Da li želite reč? (Da.)

Izvolite.

NATAŠA Sp. JOVANOVIĆ: Evo, mogu ovde i da nastavim ovu priču, ali i da potenciram jedan drugi problem. Naime, sama ideja da se obuhvati sektor snaga bezbednosti nije dovoljan zato što se time pravi jedna kadrovska selekcija u društvu. Vi takođe, gospođo Gojković, i mnogi poslanici koji su bili poslanici u sazivima do 2000. godine, vrlo dobro znate da je Srbija u okviru Savezne Republike Jugoslavije i pre toga, u okviru SFRJ, i te kako efikasno rešavala ova pitanja.

Kada smo mi pre neki dan slušali sve ove nebuloze koje su govorili predstavnici ove lopovske žute vlasti, kako je neko uzimao i delio neke stanove, oni elementarne stvari ne znaju, da je to bilo preko potrebno – je l' tako, gospodine Stefanoviću? – i da je država sve što je mogla investirala u određena naselja po svim gradovima Srbije da se prave tzv. vojne, policijske zgrade. U Kragujevcu, konkretno, jedna zgrada je završena za pripadnike snaga unutrašnjih poslova neposredno pred zlikovačko NATO bombardovanje.

Ali ono što je ovde sada problem jeste način na koji će ti ljudi da apliciraju. To su neke nedoumice koje treba u toku ove rasprave u pojedinostima da se rasprave i da se rasvetle – kod koje poslovne banke, da li će svi oni biti u stanju, oni anketirani? Jer, znate, vi odete u neku poslovnu banku, i sad se mnogi građani Srbije, dok mi razgovaramo o ovome, upravo nalaze u redovima kod raznih banaka u Srbiji; nedaća ih je na to naterala, da plate komunalije, ide matura, šalju decu na ekskurzije, upisuju ih na fakultete, za jedan keš kredit, kako se to popularno kaže, vi treba da donesete gomilu dokumentacije, a za stambeni kredit istoriju poslovanja tog nekoga – gde je bio, kako je trošio novac po tekućem računu.

Nije to tako jednostavno. Vi marketinški kažete – e, to je 500 evra po kvadratu, moći ćete da aplicirate za taj kredit i dobićete stan. Ne, on nema tu gotovinu. Ne postoji nijedna državna neka razvojna banka kao što postoji u Ruskoj Federaciji. Mi vam to upravo govorimo. Kao što je nema ni za agrar, tako je nema ni za građevinarstvo, ni za građevinsku industriju. Zbog toga će oni doći u situaciju da možda prođu na konkursu kod komisije koja će odlučivati i praviti selekciju ko ima u prvom delu mogućnost da podnese zahtev, ali kada dođe do realizacije, to će zaista biti veliki problem, najpre zbog niskih primanja, zbog činjenice da supruge mnogih pripadnika sektora snaga bezbednosti nisu zaposlene, a i zbog činjenice da to neće ni u tom sektoru moći svi da urade. Neće moći da podnesu zahtev i da kupe stan pod ovim uslovima ni pripadnici snage Vojske koji su tzv. ratni veterani. Zato je to selektivno i nije korektno i nije pošteno prema ogromnom broju ljudi što će biti izostavljeni u ovakvoj mogućnosti da dođu i reše svoje stambeno pitanje.

PREDSEDNİK: Hvala.

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč?

Reč ima Nataša Sp. Jovanović.

NATAŠA Sp. JOVANOVIĆ: Veliki problem je, takođe, kod ovog zakona i kod njegove realizacije, to što nisu sagledane mogućnosti da se jednom delu najugroženijih, pre svega invalidima iz poslednjih otadžbinskih ratova, ovo pitanje reši besplatno. Pre svega mislim na pripadnike Vojske jer njih je najviše. I malopre sam govorila o kategoriji tzv. vojnih beskućnika, preko 800 porodica. Baš smo se time puno bavili u periodu od 2005. do 2012. godine i razgovarali sa mnogim od njihovih predstavnika. I dan-danas taj problem nije rešen, a postojala je dobra volja.

Tu je i gospodin Stevanović, je l' tako, gospodine Stevanoviću? Dok je bio gradonačelnik Kragujevca, bila je jedna inicijativa, iako je SRS i tada bila opoziciona, verujem da je to bilo i u nekim drugim gradovima u Srbiji, da se izvrši zamena imovine, konkretno kod nas Kasarne „Radimir Putnik“ u Kragujevcu, sa imovinom Vojske Srbije, da se zapravo napravi kompenzacija između Grada Kragujevca i sektora za imovinu Vojske. Međutim, onaj natovski ministar Šutanovac nije hteo ni da čuje, pa je vršio neku procenu koja je za par miliona evra veća nego što je realna vrednost. Ti ljudi su čekali, čekali, i zbog te žute lopovske vlasti ništa nisu dočekali.

Njima je obećano još tada da će upravo iz te imovine i domova Vojske, a imamo primer mahinacije sa Domom Vojske u Smederevskoj Palanci, je l' tako, pa tako i u mnogim drugim gradovima u Srbiji, znači nije iskorišćena masa tog kapitala da se bar onima koji su teško ranjeni i članovima njihovih porodica i onoj deci koja su ostala bez svojih očeva reši stambeno pitanje.

PREDSIEDNIK. Ministre Stefanoviću, izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Hvala vam.

Ceneći to što smatram da i vi podržavate da najveći broj pripadnika Vojske i Policije može da reši svoje stambeno pitanje, mi smo smatrali da, zbog specifičnosti posla i nečeg što rade vojnici i policajci što ugrožava njihovu bezbednosti u svakodnevnom obavljanju aktivnosti, ovo treba da bude prva kategorija ljudi iz državne uprave koja treba da dobije ovakvu vrstu povoljnosti da mogu da reše svoje pitanje za cenu kako je zakon predvideo, ne više od 500 evra po kvadratnom metru, a može biti niža u određenim sredinama, međutim, za

Beograd je, na vrlo pristojnim lokacijama koje je komisija odredila, 500 evra po kvadratnom metru nešto što je zaista veoma povoljno i prihvatljivo. Naravno, nakon toga će i drugi ljudi koji pripadaju javnoj upravi iz drugih kategorija, kada u državi ovaj projekat zaživi, moći kasnije da konkurišu.

Ono što nam jeste važno, mi ćemo uputiti javni poziv baš da bismo omogućili da najveći broj ljudi može da ispuni finansijske kriterijume. Vlada će raspisati javni poziv na koji očekujemo da će se javiti više banaka koje će moći da ponude najpovoljnije uslove i u smislu kamatne stope i drugih uslova kreditiranja i da omoguće i za vojne penzionere, što je nešto što je vojska imala i u prethodnom periodu, i za policijske penzionere, i za one ljude koji su aktivni u službi, da mogu da konkurišu i da ostvare ta prava.

Ono što jeste dobro, to je što u Ministarstvu za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja postoje određeni fondovi, kao i u Ministarstvu odbrane, koji su otvoreni za one ljude koji su invalidi i za one ljude koji su borci iz prethodnih ratova. Mi moramo da se setimo, potpuno to podržavamo, onih ljudi koji se borili za ovu zemlju i koji su ponudili i svoje zdravlje i svoje živote, i trudićemo se naravno, kroz te fondove, da omogućimo da i njihov život bude lakši.

Svi oni koji su se penzionisali kao vojna lica već duži niz godina, imaju pravo da iskoriste priliku da konkurišu za stanove i kao penzioneri. Naravno, ovaj zakon podržava i penzionere iz drugih sistema, iz drugih delova sistema bezbednosti, te mislim da će najveći broj ovih ljudi moći da konkuriše za rešavanje stambenih pitanja.

Još jednom, mislim da je cena prihvatljiva. Trudićemo se, naravno, da kroz javni poziv i obezbeđivanje povoljnih bankarskih uslova omogućimo da to ne bude preveliko opterećenje za njih i njihove porodice, ali naravno da ćemo nastaviti da zajednički pratimo realizaciju ovog zakona. Nadam se da ćemo ovim doći do jednog dobrog modela rešenja kojim će, faktički, ljudi iz sistema bezbednosti tamo gde služuju, tamo gde sada žive, jer nisu zbog različitih okolnosti uvek mogli da žive i da služuju u istim mestima, rešiti za sebe i svoje porodice ova veoma važna egzistencijalna pitanja.

PREDSEDNIK: Hvala vam.

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Da.)

DUBRAVKO BOJIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na naslov ovog predloga zakona jer kao lingvisti, pa i sami ćete se složiti, mislimo da je i naslov zakona komplikovan glomazan. Kratak je zakon od svega desetak stranica i negde oko 26-27 stranica teksta. Mislim da je bolje rešenje naslova ovog zakona da glasi – Predlog zakona o posebnim uslovima izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti. Sintagma „za realizaciju projekta“ mislim da je suvišna i nepotrebna, jer je i smisaono i suštinski već sadržana u naslovu ovog predloga zakona.

Ali da moja primedba ne bude samo lingvističke prirode, reći ću da SRS nije protiv ideje izgradnje stanova, jeftinih i povoljnih stanova, ali za sve kategorije. Postoje tu i druge ugrožene profesije kao što su, recimo, rudari koji rade težak i opasan posao, zatim radnici u obrazovanju, najvažnijoj društvenoj delatnosti, pa radnici u zdravstvu koji se zbog nemogućnosti rešavanja svog egzistencijalnog problema nalaze u samom vrhu profesija koje žele da napuste zemlju.

Što se tiče činjenica, stvari stoje ovako. Imamo hitan postupak i leks specijalis. Hitan postupak Vlada uvodi kao način uređivanja ovih zakona, kao opšte mesto, i leks specijalis se već na posredan način uvodi kao praksa u rešavanju ovih problema, pod izgovorom da je bitan.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodna poslanica Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

RUŽICA NIKOLIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, na naslov Predloga zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti podnela sam amandman koji se odnosi na preciznije određivanje kriterijuma za sprovođenje ovog projekta.

Poslanička grupa SRS nema ništa protiv ove ideje i slažemo se da je pripadnicima snaga bezbednosti potrebno rešiti stambeno pitanje. Međutim, ovim predlogom zakona kriterijumi za selekciju prijavljenih kandidata nisu jasno određeni. Oni su preširoki i ne zna se ko će i na koji način dobiti stan, odnosno dobiti mogućnost da stan kupi.

Osnovni uslov za kupovinu jeftinog stana jeste da ste pripadnik snaga bezbednosti koji nema rešeno stambeno pitanje ili ima neodgovarajući stan. Znamo da preko 30.000 pripadnika snaga bezbednosti ima nerešeno stambeno pitanje, a da je kroz neko vaše anketiranje zainteresovanost iskazalo 18.905 pripadnika. Ministarka Mihajlović je rekla da ne postoje nikakve rang-liste i da se u prvom delu prve faze gradi 1.578 stanova.

Na osnovu kojih kriterijuma ćete izabrati 1.578 ljudi koji će moći da kupe stan? Da li postoje neke liste prioriteta? Takođe je nejasno da li postoji neka podela, odnosno neka kvota po kojoj će se stanovi deliti po ministarstvima.

Još jedno pitanje – ko ima prednost pri kupovini stana, aktivni pripadnik snaga bezbednosti ili penzionisano lice, odnosno raniji pripadnik snaga bezbednosti? Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Ovo su dobra pitanja. Dakle, treba razjasniti neke stvari da bi ljudi znali. Pre svega, ne postoje kvote po ministarstvima. Uveli smo sistem da su svi jednaki, da se posmatra korpus snaga bezbednosti kao jedno – jednako penzioneri, jednako policajci, vojnici, pripadnici BIA. Dakle, svi jednaki.

Naravno, da bismo izbegli proces koji bi neminovno mogao nekoga da ošteti u smislu prvenstva, stavili smo princip da onaj koji se prvi prijavi ima pravo da prvi dobije stan. Zašto? Zato što se gradi dovoljno za sve. Dakle, neće niko ko je konkurisao ostati bez stana.

Mi smo prvo radili jednu analizu u našem sistemu bezbednosti. Napravili smo anketu među ljudima oko principa koliko ima zainteresovanih za izgradnju te vrste stanova, odnosno za nabavku stanova. Imamo više kategorija u tome. Čak smo obuhvatili ljude koji imaju neadekvatno rešeno stambeno pitanje. Dakle, ne samo oni koji nemaju rešeno stambeno pitanje već neko ko je tokom godina dobio stan 20, 14, 18 kvadratnih metara, koji nije pristojan i adekvatan za članove tih porodica. To je bio jedan sistem.

Drugi sistem je bio da vidimo zainteresovanost geografsku u kojim gradovima postoji zainteresovanost i ponudili smo i konkretne lokacije. Ljudi su se izjasnili i mi smo na osnovu tih parametara napravili radnu grupu koja je, na nivou Vlade, zajedno sa Ministarstvom za građevinu napravila, faktički, akcioni plan kako da započnemo, i onda smo doneli plan da tih 1.500 bude prvo. Moglo je biti i 1.600 i 1.200, ali čim se završi to, ide već sledeća faza i to će biti brzo jedno za drugim.

Dakle, svi oni koji budu konkurisali dobiće stanove. Da li će neko dobiti nešto ranije ili nešto kasnije, odlučili smo se da to bude po sistemu prvog zahteva, ne po principu da radimo rang-liste, jer onda je uvek da li ima prvenstvo onaj koji je duže proveo, da li onaj koji je bio na težem radnom mestu, da li onaj koji ima više članova porodice i onda biste uvek mogli da polemišete da li je to objektivno.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala lepo.

Velike su dileme oko ovog zakona. To sam govorio i u načelnoj raspravi. Naravno da treba pomoći ljudima koji rade u sistemu odbrane, bezbednosti, da dođu do neophodnog rešenja svog stambenog problema, ali se postavlja veliko pitanje – da li je ovo pravi način?

Puno demagogije je u ovoj priči. Opet sve počinje pre dve-tri godine ili danas, opet se ništa nikad nije dešavalo, a naši gradovi su puni ne stanova, ne zgrada, nego ulica i bulevara koji su potpuno naseljeni samo pripadnicima Vojske i Policije, i to je u redu. To se gradilo i u vreme pre 90-ih, to se gradilo i u vreme 90-ih. Stanovi su deljeni i dok je bila SFRJ i dok je bila SRJ i kasnije, i posle 5. oktobra i pre 5. oktobra i nema potrebe da se pravi jedna prazna drama iz nečega što je samo na nivou ideje. Ima puno nedoslednosti i nelogičnosti. Ja sam to već govorio, pa da ponovim.

Kako misli Vlada da reši stambeno pitanje 18.900 ljudi koji su se prijavili da žele na ovaj način da reše svoje stambeno pitanje ako u periodu do 2021. godine ima plan da reši tek oko 1.600. To je, znači, manje od 10%. To znači, po tom rezonu, treba 20 i nešto godina da se reše problemi svih onih koji su se prijavili da su zainteresovani za takvo rešenje. To znači da je moguće da će ljudi koji su počeli da rade pre neku godinu otići u penziju a neće rešiti svoje stambeno pitanje.

Iznos novca koji je predviđen za ovih blizu 1.600 stanova od 60 i nešto miliona, pravio sam onu računicu, ako to košta 500 evra po metru kvadratnom, ispada da je prosečan stan preko 82 kvadrata, što nije u skladu sa onim što piše u zakonu, da su najveći stanovi 92 kvadrata i na to nisam dobio adekvatan odgovor.

Moje pitanje je bilo i šta se dešava, možda ministar policije zna bolje odgovore na ta pitanja u odnosu na ministarku koja je branila zakon u načelnoj raspravi – šta je sa ljudima koji su pripadnici snaga bezbednosti, koji na neki način imaju rešeno stambeno pitanje, možda su dobili u miraz, možda je neko njima ostavio kao poklon, možda su dobili na lutriji, ne znam, na neki način? Zar nije očigledno da su oni diskriminirani u odnosu na ljude koji će moći da dobiju stan na ovaj način? Treba naći rešenje i za njih. Možda neko ima neku ideju poslovnu koju bi mogao neko iz njegove porodice da radi. I njemu treba dati neku subvenciju, neki podsticaj da može da reši još neko radno mesto.

Pitanje koje je apsolutno ostalo bez odgovora jeste šta je sa ljudima iz obrazovanja, zdravstva i kulture. Oni imaju važnu ulogu u našem društvu, u svakom društvu pa i našem, a nemaju ni adekvatne plate onome što rade niti imaju bilo kakvu mogućnost da na neki moguć način reše svoje stambeno pitanje. Da li postoji rešenje za njih? Ne, ne postoji.

Imamo, recimo, jedan primer za to. Vidim da se napravila ponovo koalicija na principima Slobodana Miloševića i to smo prošle nedelje dobili

zvanično kao stav da jedan dobar deo Parlamenta, jedan socijalistički, jedan napredni, jedan, nije nazadni nego radikalni, nastavljaju sa politikom Slobodana Miloševića i ja im želim puno sreće, zdravlja i za sve ostalo da se obrate svom farmaceutu ili doktoru, ali je pitanje zašto onda dozvoljavamo da se vređaju neki drugi. Opet se tu priča o nekim žutim lopovima. Ima jedan ministar, nemam nikakav razlog da ga branim, ali u njegovo vreme, koliko se sećam, napravljeno je naselje Stepa Stepanović gde ima nekoliko hiljada stambenih jedinica. Tako da 'ajde da se manemo demagogije kada se bavimo nekim ozbiljnim poslom i da pređemo na ono što su stvari koje realno mogu da pomognu građanima Srbije.

Očekujem od ministra da mi da odgovore na ova moja pitanja i da se zahvalim Vladi što je prihvatila jedan od šest amandmana koje je Klub samostalnih poslanika predložio.

Gle čuda, to je na član 4, gde je prihvaćen amandman, stav 5 – „briše se“. Naravno, zato što postoji potpuno opravdanje da se briše, jer je to rešenje već dato u jednom prethodnom članu pa je potpuno besmisleno da se ponavlja nekoliko puta, i to je potpuno u redu, ali zato očekujem da druga strana prestane sa kvaziduhovitim komentarima takvih amandmana.

Naravno da postoje i amandmani koji glase „briše se“ a koji imaju svoju logiku i svoj smisao u naporima da se jedan predlog zakona, odnosno zakon učini boljim nego što je bilo u inicijalnom tekstu. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Dakle, ukupna zainteresovanost je negde oko 20.000 stanova, grubo rečeno. Dakle, zajedno sa vojnim penzionerima toliko je iskazana potreba po anketi koja je urađena u svim snagama bezbednosti.

Mi ove godine počinjemo sa izgradnjom 5.203 stana. Dakle, sledeća faza može započeti već naredne godine, zavisice od više faktora. Dakle, očekujemo 5.203 ove godine u trećem kvartalu. Mora da se uradi, naravno, i planska dokumentacija. Mora da se pripremi imovinska dokumentacija i sve. Moraju dokumenta da se pripreme da bi sve to bilo po zakonu i struktura je od 36 do 92 metra kvadratna, pošto je to modularna gradnja, prema broju pripadnika koji iskažu zainteresovanost od garsonjere do četvorosobnog stana, zbog broja članova porodice. Išli smo da to ne bude više od toga jer nema potrebe. S obzirom na to da dajemo subvencionisanu cenu, nema potrebe da se ide u neki preveliki luksuz. S druge strane, smatrali smo da ispod 36 metara kvadratna nema smisla u tom smislu.

Ostaje sad pitanje, mi smo ostavili prostor da se utvrdi neadekvatno stambeno rešenje, dakle neko ko nema. Znam da niste samo to pominjali pa ću doći do toga. Dakle, oni koji imaju neadekvatno rešeno stambeno pitanje imaju pravo da konkurišu, a ovim zakonom nismo tretirali one koji imaju adekvatno

rešeno pitanje, dakle, nekog ko ima svoj stan od 70, 60, 80 metara kvadratnih, koji je dobio na bilo koji način, odnosno ima rešeno stambeno pitanje. Išli smo da se prvo reši pitanje onim ljudima koji nemaju nikakvo rešenje. Jer oni bi mogućnošću da kupe subvencionisani stan, a već imaju rešeno stambeno pitanje, faktički ostvarili neku vrstu ekstra profita.

Mi smo dali mogućnost i da pripadnik snage bezbednosti prestane da bude pripadnik snage bezbednosti, da može da ode iz sistema, ali on onda ima dužnost da isplati tržišnu cenu stana i može da ga zadrži u svom vlasništvu. Dakle, on u svakom trenutku može da kaže da više ne želi da bude pripadnik snaga bezbednosti, ali onda taj stan više za njega nije 500 evra, odnosno najviše 500 evra, već onoliko koliko proceni da li poreska uprava ili već neki drugi organ. To su, čini mi se, suštinske stvari koje proističu iz zakona.

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Zahvaljujem.

Po amandmanu, narodni poslanik Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: To je bilo samo jedno pitanje, a postavio sam i mnoga druga – šta je sa zdravstvom, šta je sa obrazovanjem, šta je sa kulturom i sa ljudima koji tamo rade?

Vi ste rekli da počinje gradnja 5.203 stana ove godine. Vaša koleginica, potpredsednica Vlade, krajem prošle nedelje je rekla, a to piše i u obrazloženju zakona, da je to 1.589 stanova. Razlika je velika. Znači, ne radi se samo o mogućnosti permutovanja brojeva, nego je to razlika od skoro 4.000 stanova. Ja bih voleo da mi saznamo šta je tačno. Jer 4.000 stanova više-manje, to vam dođe nekih 200-300 miliona evra više-manje, što mislim da je prevelika cifra da bismo bili neozbiljni prema javnosti koja treba da sazna šta je tačno, da li je tačno ono što govorite vi ili je tačno ono što je rekla potpredsednica Vlade Zorana Mihajlović.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pravo na repliku, ministar Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Pretpostavljam da je ministarka Mihajlović govorila o prvoj fazi izgradnje koja može odmah da se započne. Mi očekujemo da će do trećeg kvartala biti završena planska dokumentacija za 5.203 stana u gradovima koji su dostavili do sada mogućnosti, lokacije i dokumentaciju. Mi verujemo da će do trećeg kvartala biti moguće da se počne sa izgradnjom 5.203 stana. Dakle, to je ono što mislimo da je realno i da možemo da regulišemo.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala.

Ja bih bio jako zadovoljan da je to tačno, ali upravo je potpredsednica Mihajlović rekla da će do kraja ove godine biti gotova projektna dokumentacija za 1.589, ne držite me za reč, tu negde, nešto manje od 1.600 stanova. Nije pominjano 5.000 stanova. Rekla je da u budžetu mogu da se stvore sredstva od

64 miliona, što je potrebno za ovu količinu stanova. Ako je ona skoro četiri puta veća, to znači da će trebati i četiri puta više para.

Prema tome, bilo bi dobro da Vlada pre rekonstrukcije, u toku rekonstrukcije, a posebno sada kada je bez ministra finansija, ima izjave koje su usaglašene. Bilo bi lepo da sve može da se završi do kraja ove godine, ali to znamo svi da nije realno, niti bilo ko to očekuje.

Ali hajde bar informacijama da uverite građane da ovo nisu samo pusti snovi i još jedna bajka, nego da je to nešto što je ozbiljno promišljeno.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po Poslovniku, narodni poslanik Momčilo Mandić.

Izvolite.

MOMČILO MANDIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Gospodo poslanici, gospodine potpredsedniče, reklamiram član 107. Poslovnika.

Prethodni govornik u svom prvom govoru je, valjda nije mogao da izdrži a da ne spomene Slobodana Miloševića, SNS, SPS i SRS, pomenuo je...

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Mandiću, možete povredu Poslovnika samo neposredno učinjenu. Već smo imali...

MOMČILO MANDIĆ: Javio sam se, držao sam Poslovnik.

PRESEDAVAJUĆI: To meni ništa ne znači dok vi ne zatražite reč.

MOMČILO MANDIĆ: Ali ja sam držao Poslovnik.

Mogu li samo pola minute, neću vam više oduzeti?

PRESEDAVAJUĆI: Ne, ne. Hvala.

Pravo na repliku, ministar dr Nebojša Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Ja sam ubeđen, a evo sad se konsultujem i sa kolegama iz Ministarstva građevine, čitav sistem zamišljen je u faznoj izgradnji i mi ćemo početi neke projekte već u avgustu, neke u septembru, neke u oktobru, a neke u novembru. Dakle, to je otprilike vreme kada može da se započne gradnja i verujemo da će vremenski uslovi to dozvoljavati.

Definitivno u ovoj prvoj fazi može da se gradi 1.500 stanova. Do kraja godine verujemo da može da se započne izgradnja 5.203 stana. Naravno, ne može se završiti 5.203. Da, to je prema dokumentaciji koja je ovde pred nama. Dakle, svakako ćemo se truditi da to bude poštovano.

E sad, ono što jeste dobro, dobro je što je ovo sistemsko rešavanje koje omogućava da se planski rešava u naredne dve do tri godine, četiri, koliko bude potrebno za izgradnju čitavog sistema, koliko budemo uspešni.

Na kraju krajeva, videće i građani to koliko smo ove godine uspeli. Videćemo u novembru da li smo tu dinamiku postigli ili nismo. Na kraju krajeva, i to je nešto što ljudi procenjuju.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Despotoviću, izvolite.

ZORAN DESPOTOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi narodni poslanici, SRS je podnela više amandmana na Predlog zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti.

Predlog zakona po pitanju stanogradnje za pripadnike snaga bezbednosti je svakako dobra ideja, samo kada bi se sprovedila u delo. Zašto to kažem? Osnovni razlog je zato što je trideset hiljada ljudi u Vojsci, Policiji, BIA stambeno nezbrinuto, a 19.905 potražuje krov nad glavom, a planira se da se uradi 1.578 stambenih jedinica. Iz tog razloga smatramo da je taj broj od 1.578 jako mali da bi zadovoljio potrebe onih kojima je stan preko potreban.

Ko će i na koji način odrediti kriterijume dodele tih stanova da bi ta raspodela bila stvarno transparentna, poštena, a ne po principu podobnih, poslušnih i burazerskih?

Da budemo iskreni, ove plate koje imaju, recimo, u vojsci nisu dovoljne za kredit u nekoj od banaka, bila ona strana ili domaća. Ne smemo dozvoliti još jednu prevaru banaka da nam građani, njih 19.000 koji su se zadužili u švajcarskim francima, budu u dužničkom ropstvu, a nemaju nikakvu mogućnost da im država pomogne, kao recimo države u okruženju poput Mađarske, Crne Gore i drugih.

Ove stanove treba da rade domaće firme, sa reputacijom, naravno. Recimo, firma koja se javi na tender za izgradnju tih stanova bude najpovoljnija, a kada uđe u posao, kvalitet najlošiji. Nadzor opet isti kao i ta firma, nažalost, gde se otvara mogućnost korupcije. Naravno, ne mislim na sve ljude sa licencom nadzornog organa, kojih ima časni i pošteni. Najviše slučajeva korupcije je u malim sredinama gde se otvara mogućnost zloupotreba, a kontrola istih je minimalna ili je uopšte nema. Zato bi trebalo pooštriti kaznene odredbe, pa i onu za oduzimanje licence.

Ovo ne kažem samo da bih kritikovao, jer sam neko ko dugo učestvuje u političkom životu jedne sredine i video da često oni koji učestvuju u vršenju vlasti imaju svoje firme, a učestvuju na tenderima što smatram da je nedopustivo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu narodni poslanik Radoslav Milošević.

RADOSLAV MILOŠEVIĆ: Hvala, predsedavajući. Imam i vreme grupe i kao ovlašćeni, pa kako vama volja.

Drago mi je da je bar jedan od ministara koji se bavi bezbednosnim sektorom ovde. Govorio sam i u danu kada sam kao ovlašćeni predstavnik imao

vreme grupe. Mislim da je poražavajuća činjenica, i tada sam rekao da ne optužujem direktno ovu vlast, ali da, najviše nju pošto su šest i po godina na vlasti, da 30.000 pripadnika iz sektora bezbednosti nema rešeno stambeno pitanje. Da li treba pripadnici, bez obzira na to da li rade u Ministarstvu unutrašnjih poslova, Ministarstvu odbrane, BIA ili drugim organima koji se bave bezbednošću, da reše svoja stambena pitanja? Da, treba.

Voleo bih da mi ministar odgovori na pitanje, pošto nisam dobio odgovor od ministarke Mihajlović, a nisam dobio ni odgovor od strane SNS jer su bile prazne klupe verovatno zbog bojkota prema ministarki, ali to nije naša stvar i od toga pripadnici sektora bezbednosti neće bolje živeti.

Kako će, ministre, pripadnik MUP-a ili Ministarstva odbrane izdvojiti 500 evra po kvadratu? Ako je za četvoročlanu porodicu normalno da živi u 80 kvadrata, kako će izdvojiti 40.000 evra da kupi stan pod uslovom da je ovo što je ministarka građevine Zorana Mihajlović podnela nama kao zakon tačno? Videli smo njene izjave da je ona rekla da ćemo 2016. godine putovati do Novoga Sada od Beograda za pola sata. Od toga nema ništa. Imali smo plan da se izgrade stanovi po ceni od 380 evra po kvadratu. Od toga, takođe, nema ništa.

Voleo bih da se ovaj projekat ostvari. Demokratska stranka jeste najžešća opozicija SNS, ali DS nikada neće biti opozicija Srbiji i građanima Srbije i svemu onome što je dobro po Srbiju.

Ne znam da li imate podatak, verovatno imate, da 72% pripadnika koji rade u Ministarstvu odbrane ima prosečnu zaradu nižu nego što je prosečna zarada u Srbiji, a civili koji rade u Vojsci imaju prosečnu zaradu 22.000 dinara. Voleo bih da mi objasnite kako će neko sa takvim zaradama, sa smanjenim platama, sa smanjenim dnevnicama, sa smanjenim penzijama, pošto ovo obuhvata i ljude koji su u penziji a radili su u sektoru bezbednosti, moći da izdvoje 500 evra po kvadratu i da reše svoje stambeno pitanje.

Jasno je da oni koji obezbeđuju nas i naše granice, brinu se o našoj bezbednosti, ne mogu da rade savesno svoj posao, kao što to ne može da radi lekar, kao što nijedna profesija na svetu ne može da se obavlja na valjan način ako dođete na posao, a razmišljate da li ste kući ostavili supruzi novca da plati struju, da li ste dete poslali na ekskurziju, da li ste imali novca da mu date da kupi patike ili užinu. Naravno da je svaki živ čovek, pre svega, zabrinut za finansijsko stanje svoje porodice, a onda na drugom mestu da savesno i časno obavlja svoj posao.

Predlažem izmene i dopune i Zakona o Policiji i Zakona o odbrani i Zakona o Vojsci. Postaviću vam pitanje, nije direktno vezano za ovu temu i voleo bih da mi odgovorite – zašto ne izbrišemo član 172. tačka 2. Zakona o Policiji, jer se tim članom poništava prezumpcija nevinosti? Voleo bih da mi odgovorite da li postoji neki valjan razlog. Nisam to postavljao kroz poslanička pitanja pa nisam ni dobio odgovor, jeste udaljavanje od teme, ali bih voleo da

znam, ne zbog mene, ne zbog vas, ne zbog toga što je DS opozicija, a vi vlast, već zbog pripadnika Ministarstva, kako unutrašnjih poslova, tako i Ministarstva odbrane.

Ne želim zaista više da govorim o tome da svi pripadnici Vojske Srbije žive u izuzetno teškoj situaciji, tako i pripadnici Ministarstva. Samo u Hrvatskoj je plata vodnika, prosečna plata vodnika, 900 evra. Vodnik u Srbiji ima nižu zaradu nego što je prosečna zarada u Srbiji. Kako mislite da sa tim finansijskim stanjem oni obezbede 500 evra po kvadratu iliti 40.000 evra da kupe stan od 80 kvadrata? Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević, po Poslovniku.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram član 107, dostojanstvo Narodne skupštine.

Bez obzira na to što su njima neki unutrašnji stranački izbori, gospodine predsedavajući, nije trebalo da dozvolite da prethodni govornik govori o kiflama, užinama i ne znam čemu, tim pre što je na dnevnom redu prva faza od 1.570, hajde da ne grešim, stanova za organe bezbednosti. To je negde sedam milijardi.

Govornik koji je narušio dostojanstvo, potrošio je četiri milijarde više od dozvoljenog za vreme dok je bio predsednik opštine Smederevska Palanka. To je u stanovima 900 stanova. Da vojnici i policajci znaju gde su njihovi stanovi, 900 stanova samo za proneveru u Smederevskoj Palanci. Njegov šef, a vi ste dozvolili da narušava dostojanstvo, u narodu poznat kao Zgrabinovac, Dragan Šutanovac je u stambenim jedinicama dobar milion evra. To je 25 dodatnih stanova. Samo na rukama ima pet-šest stanova. Svako njegovo odelo koje je šio Tadži je vredno najmanje jedan stan. To su, gospodo oficiri, gospodo vojnici, gospodo policajci, vaši stanovi.

Naravno da je u Hrvatskoj prosečna plata 900 evra. Oni nisu imali DS da vlada 12 godina. Hvala i ne tražim da se glasa.

PRESEDAVAJUĆI: Smatram, kolega Rističeviću, da nisam prekršio nijednu odredbu.

Da li želite da se Skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Reč ima ministar dr Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Hvala.

Pre svega zbog građana Srbije, plate u Vojsci i Policiji su veće nego što su bile ikada u prethodnom periodu. Dakle, posle povećanja koja su bila u dva navrata, znatno su veće nego 2014, 2012, 2010, 2009. godine itd. To je činjenica. Da li su one dovoljne? Da li bismo želeli da one budu veće? Naravno da bismo i zbog toga Vlada i radi na tome da već ove godine ili sledeće, u zavisnosti od finansijskih pokazatelja koji su zaista, zaista dobri sada, omogućimo još jedno povećanje u službama bezbednosti, da možemo tim ljudima dodatno da podignemo primanja.

Pripadnici službi bezbednosti su se izjašnjavali na osnovu upitnika. Oni su okvirno znali koja će vrednost kvadrata biti ponuđena i ovi ljudi su se izjasnili da mogu sa svojim platama i platama svojih supružnika pod povoljnim uslovima i uz plan otplate, uz dogovor sa finansijskim institucijama koje će dati najpovoljnije ponude, sa subvencionisanom cenom, dakle, mi smo definisali 500 evra kao najvišu cenu, ona u nekim gradovima može biti 400, 420 ili 350 evra po kvadratnom metru, dakle, da mogu to da finansiraju i da izdrže.

Što se tiče zabrinutosti, naravno da smo bili zabrinuti. Zabrinuti smo od 2012. godine i zbog toga što vojnici i policajci nisu imali dovoljno opreme, ni oružja, ni tehnike, ni zgrada, što nam je ratno vazduhoplovstvo bilo u tragovima, što nam je PVO bila na nivou kamenog doba, što su nam uniforme i oprema bile nepostojeće, što su nam vozila i u Policiji i u Vojsci bila još iz vremena ne znam ni ja kada, Zastavina vozila iz 80-ih i 90-ih, što je sve to bilo vrlo nefunkcionalno i što ni na oko nije izgledalo dobro, a u smislu odbrane katastrofalno.

Dakle, učinili smo sve da i u Vojsci i u Policiji te plate budu popravljene, da se nabavi nova uniforma, nove čizme, nova vozila, nova ratna tehnika, nova avijacija, nova oprema i naoružanje, da se potrudimo da i ono zbog čega Vojska i Policija postoje, pre svega u interesu građana Srbije bude ispunjeno, pa da njihova uloga može da se sprovede na teritoriji cele Srbije i da garantujemo bezbednost i sigurnost našem narodu, a sa druge strane da podignemo standard čime i ovo pitanje, koje nije bilo adekvatno rešeno u prethodnom periodu, sada rešavamo, da pomognemo policajcima i vojnicima i drugim ljudima iz službe bezbednosti da njihove porodice isto imaju neku vrstu sigurnosti i da rešavaju sva socijalna pitanja.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu reč ima narodni poslanik Aleksandar Marković.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Replika je u pitanju povodom mnogo besmislica koje je govornik prekoputa mene izneo malopre. Hajde da pokušamo neki red da uspostavimo.

Kaže, desetine hiljada pripadnika Vojske, Policije nemaju rešena stambena pitanja. Da, nemaju. Nemaju rešena stambena pitanja zbog vas, zbog vaše vlasti, zbog decenije u kojoj su vlast vršili pripadnici njegove stranke i uništili budućnost svih građana Srbije, pa samim tim i pripadnika Vojske i Policije. Ostavili su 400.000 ljudi bez svojih radnih mesta i Tadić, i Pajtić, i Đilas, i Šutanovac, i on sam.

Kaže, prazne klupe prekoputa, misleći na nas. Zaista ne znam i zamolio bih ako može i kamera da prikaže šta znači pojam praznih klupa, kako u načelnoj raspravi, tako i danas.

Verovatno su u pitanju odnosi u toj njihovoj stranci. Niti manje stranke, niti više klanova i struja. To je oko onog bojkota o kome je pričao.

Kada je reč o pitanju plata pripadnika Vojske Srbije i Policije, samo neka on ne postavlja pitanja te vrste, jer on sam o tome ne zna ništa. Živi u svom nekom paralelnom svetu sa specifičnim paralelnim pogledom ka cenama i platama. Znamo već koliko mu koštaju patike koje nosi, pričali smo o tome nekoliko puta, i samo neka on ne brine o platama pripadnika Vojske Srbije i Policije. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima, po amandmanu, narodni poslanik Zoran Živković.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala lepo.

Ponovo je diskusija skrenula sa onoga što je tema ovog zakona i to su mnogi iskoristili, pa da se ja pridružim tom običaju i ministar je rekao malopre o tome da su Vojska i Policija u jednom vremenu bile bez municije, bez para, bez ičega, pa samo da vam kažem dve istorijske istine.

Krajem 2000. godine na jugu Srbije, u opštinama Bujanovac, Preševo i Medveđa počela je oružana pobuna Albanaca, formirana je i tzv. vojska Preševa, Bujanovca i Medveđe i ta pobuna je ugušena i konačno rešena u 2001. godini i to je jedina pobeda domaćih snaga bezbednosti od 1945. do danas.

Takođe, 2003. godine je policija učestvovala značajno, zajedno sa Tužilaštvom, u akciji „Sablja“ kada je praktično resetovan na nulu kriminal u Srbiji. I to je urađeno sa opremom, sa ljudstvom, sa ljudima koji su imali hrabrost, profesionalnost, želju i politički ambijent da mogu da rade svoj posao na valjan način.

Prema tome, neozbiljno je reći da tada nije bilo sredstava za rad Policije i Vojske jer, ponavljam, ono prvo je jedini uspešan zadatak od 1945. do današnjih dana. Ja nisam srećan zbog toga uopšte, ali nažalost, to je surova istina. O akciji „Sablja“ neću da govorim ponovo jer osećam nervozu kod dela kolega. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, ministar Nebojša Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Kada govorimo o opremi i tehnici, postoje jasni pokazatelji kada su ta oprema i tehnika kupovane. Ono što je kupovano do 2000. godine, što je kupovano od 2000 godine, koje godine, za koju jedinicu i koju namenu.

Kada dođete 2012. godine na vlast i zateknete da vam ratno vazduhoplovstvo stoji parkirano, može da služi deci u muzejima, onda je odgovor to. Ono danas leti. Pogledajte, evo recimo, helikopterske jedinice MUP-a, to mogu ja da vam kažem. Pogledajte koliko helikoptera danas leti. Koliko danas leti helikoptera MUP-a, koliko je letelo pre pet godina.

Pogledajte isto tako u Vojsci koliko Migova 29 je bilo ispravno i letelo, recimo 2010. godine, koliko je Migova ispravno i leti danas. Pogledajte, da ne bude da vam ja govorim. Nabavljeno je šest novih Migova 29. Dakle, ti Migovi

29 će biti operativni kada se uradi najnovija modernizacija u sistemu koji najbolje može da se uradi za Mig 29M. Dakle, to je najbolja modernizacija koja može da se uradi. Izvinite, neko je brinuo o tome da mi nekada imamo nešto. Zašto to nije bilo pre šest, sedam, osam, devet, deset, jedanaest godina? Šta je letelo 2006. i 2007. godine? Koji je to avion leteo?

Sa druge strane, hajde da analiziramo kakvo je stanje bilo u jedinicama vojske od trenutka uspostavljanja da kažem, profesionalne vojske, kada je počelo osipanje jedinica da prvo niko ne želi da ide u vojsku, da niko ne želi da bude ni podoficir, ni oficir, da se taj broj smanjuje dramatično i da operativne mogućnosti ili operabilne sposobnosti vojske i policije budu toliko niske da bude pravo čudo da uopšte nešto radi.

Stanje u tehnici, u policiji, mogao bih da pričam satima. Nažalost, nemam toliko vremena. To znači da je od 2000. godine pa na ovamo jako malo toga nabavljeno za policiju. Jako malo, skoro ništa. Pogledajte stanje da su, faktički, generacije prošle obuku do 2014. godine, sedam ili osam generacija Centra za osnovnu policijsku obuku bez upotrebe automatskog oružja. Ti ljudi nisu znali do 2014. godine, kada sam Ukazom vratio obuku za automatsko oružje, kako izgleda automatska puška. Nisu je videli, nisu je imali u obuci. Onda treba da kažemo oni će biti...

Pa ti koji su učestvovali u rešavanju 2000/2001. godine bili su oni koji su bili opremljeni pre toga. Nisu oni 2001. godine dobili neku opremu ili 2000. pa su zahvaljujući ogromnoj opremi to radili i nisu stekli iskustvo od januara do decembra 2000. godine. Stekli su iskustvo pre toga zahvaljujući tim ljudima koji su bili ozbiljni profesionalci. Zahvaljeno im je i u vojsci i u policiji tako što su bili šutnuti iz vojske i policije i penzionisani na brutalan način, ostali bez svega, zato što su valjda dobro radili svoj posao.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre.

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala lepo.

Samo da podsetim ministra, on je mlađi, pa se možda ne seća, ali ima valjda neke saradnike koji mogu da ga podsete.

Godine 2002. je kupljeno blizu 1.000 automobila za potrebe srpske policije. Ako se ne varam, u pitanju su bili pežoi i fijati. Te iste godine su uvedene nove uniforme u srpsku policiju. Raspitajte se malo, a možete i da izguglate, to je opštepoznati podatak.

(Nebojša Stefanović: Koliko pežoa?)

Puno.

Samo da ne dobacujete, to je isto jedan lep gest, starijem čoveku da ne dobacujete.

Znači, potpuno je opremljena policija automobilima, potpuno novim uniformama za sve rodove policije, novim kratkim cevima, novim dugim cevima,

prvi put, recimo, pitajte policajce, vi to ne znate ali da vam kažu, glock pištoljima, najviše cenjenim za potrebe nekih službi. Prema tome, to je bilo vreme 2001, 2002, 2003. kada je srpska policija bila vrlo zadovoljna svojim statusom i to se pokazivalo i to se pokazuje i danas.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, ministar dr Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Ne želeći uopšte da umanjim napore ljudi koji su tada to radili za policiju, cenim nekog ko nabavi jedno vozilo za policiju jer je to dobra stvar i ne želim nikada da kažem da je neko ko je nešto nabavio loše radio. Hoću samo da kažem da je tih vozila nabavljeno otprilike trećina onoga što smo mi nabavili u poslednje dve godine, trećina.

Pogledajte godišta vozila koja su koristila Interventne jedinice 92. Ako nisu dobijali nešto iz donacija, lokalnih samouprava, koristili su vozila koja su im bila u raspadu, prešla po 300, 400, 500 hiljada. Obilazim te ljude svakodnevno. Nisam salonski ministar kakvi su neki bili, ja obilazim ljude svakog dana.

Idem na obuku sa Centrom za osnovnu policijsku obuku. Posećujem Akademiju, idem u interventne jedinice. Imao sam bar 10 ili 11 sastanaka ove godine sa pripadnicima Žandarmerije, bar desetak sa ljudima iz SAJ-a. U svakoj policijskoj upravi obilazim svaku policijsku stanicu i razgovarao sam dosad sa više hiljada ljudi u ovoj i prethodnoj godini, lično, neposredno, jedan na jedan. Odgovarao na njihova pitanja, slušao šta mi kažu i kada je to neprijatno i kada se žale na čizme i na sve. Nije sve idealno, ali pitajte ljude na ulici kako im izgleda vozni park danas, kako je izgledao pre sedam, osam, devet, deset godina. Pitajte ih kakva su im u eksploataciji bila jedna vozila i druga vozila. Kako su zadovoljni njihovim ponašanjem ovde i onde.

Što se tiče opreme i naoružanja, da bilo je Glockova taman da ih pobrojite na prste jedne ruke. Dobili su poneki, tu i tamo, uglavnom po nekoj drugarskoj liniji ili ako je trebalo da čuvaju neke visoke funkcionere, pa eto, da im ne bude mnogo težak CZ 99. Ti CZ 99 nisu menjani i danas ih mnogi nose, one stare koji su prošli mnoge situacije unazad 10-15 godina.

Dakle, što se tiče opreme i naoružanja... A što se vojske tiče, tek je tu katastrofa. Tu i ono što je bilo aviona, mogli su samo u hangarima da budu, nijedan nije mogao da se podigne u vazduh. Katastrofa. Što se tenkova tiče, katastrofalno stanje. Sve na papiru divno, kada treba da ga upalite, ne može. Popunjenost opremom, municijom, raketama, gorivom katastrofalna. Danas je mnogo bolje. Da li je idealno? Nije idealno, ali je mnogo bolje nego što je bilo.

PREDSEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, narodni poslanik Mihailo Jokić.

MIHAILO JOKIĆ: Član 27.

Molim predsedavajućeg da primenjuje član 105. i da se vratimo na temu o kojoj treba da razgovaramo. Ne znam kuda ovo vodi. Znači, ovo se pretvorilo u dijalog između onih ljudi koji ne treba da govore i nas koji smo podneli određene amandmane. Molim vas da se prekine.

Nije Poslovnik toliko loš koliko se loše primenjuje. Primenjujte član 105, 106. i sve će biti u redu. Molim vas da se sednica vrati u svoje tokove, ovo ne liči ni na šta. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Smatram, kolega Jokiću, da nije bilo povrede Poslovnika i sasvim je prirodno da u toku debate malo šire poslanici razgovaraju o određenoj temi.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o povredi Poslovnika?

(Mihailo Jokić: Ne.)

Ne, u redu.

Po Poslovniku, narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, strpljivo sam čekao da dobijem reč zato što je moj kolega, poljoprivrednik u pokušaju, grubo ponovo povredio dostojanstvo Narodne skupštine. Naime, on je veličao akciju „Sablja“ i vi ste to dopustili.

Akcija „Sablja“ je proistekla iz protivustavnog proglašenja vanrednog stanja. Ono je uvedeno na celoj teritoriji Republike Srbije umesto na njenom delu. Ima kolega ovde koji to i te kako znaju. Zabranjeno je bilo uvoditi vanredno stanje na teritoriji cele Republike Srbije. U akciji „Sablja“ su mešane kombinovano dve radnje, jedna iz vanrednog stanja, druga iz ratnog stanja, što je takođe bilo zabranjeno. Mnogo policajaca je odvalilo đonove. Na 12.000 domova i stanova odvaljena su vrata nogom. Samo 3.000 prijava je podneto, a mislim da je procesuirano nešto manje od stotinu. Ne znam koliko je osuđeno, vrlo malo ili gotovo niko.

Vi ste, predsedavajući, dopustili i da on govori o efikasnosti toga. Nisam se ja, niti iko od kolega ovde kupao u Šilerovoj. Nisam bio čuvar bazena u Šilerovoj. Nisam ja posećivao, niti iko od kolega Spasojevića u zatvoru, Kuma, braću Simović itd. Da posetim da je moj kolega poljoprivrednik u to vreme kad su oni izručeni bio savezni ministar policije. Nismo mi to radili. I još na kraju, povreda Poslovnika je još žešća jer je to uradila osoba koja je samo na vinogradu proćerdala opremu za 525 policajaca i za 14 njihovih stanova. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Isti odgovor kao što sam dao.

Ne želite...? U redu.

Po amandmanu, narodni poslanik Radoslav Milojević.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala.

Mislim da je jako važno da građani Srbije znaju istinu kao što je znaju pripadnici MUP-a, a pogotovo Ministarstva odbrane i svi ti ljudi koji će aplicirati ili koji žele da imaju krov nad glavom. Mislim da nije dobro ovde da koristivši

dnevnopolitičke situacije spuštamo nivo i opremljenosti i morala naše kako vojske tako i policije.

Nije policija Srbije ni policija SNS, kao što nije bila ni Demokratske stranke, kao što nije ni naša vojska vojska nijedne političke partije. To su ozbiljni, hrabri, školovani ljudi koji rade svoj posao u izuzetno teškim okolnostima.

Želeo bih samo zbog onoga što je ministar rekao – godine 2010, ministre, možete da proverite, bilo je između 30 i 40 letelica koje su letele, između ostalog pet „migova“, kao i avioni „orlovi“, kao i avioni G-4, tako da je potpuna neistina da 2010. godine nije bilo letelica. Ja vama to ne zameram, već zameram onome koji vam je to rekao, a to je verovatno ministar odbrane koji ništa drugo sem mržnje prema opoziciji ne iskazuje.

Na osnovu onoga što ste takođe ovde izrekli šta je urađeno u vojsci dok je DS rukovala tim sistemom, evo samo neki od podataka. Pre svega, kupljeno je 100 džipova „diskaveri“, kupljeno je 18 aviona „lasta“, kupljen je avion „embraer“, kupljene su snajperske puške, kupljeni su padobranci, kupljene su rakete vazduh-vazduh za Migove 29... Jer, ako vi kažete da nismo imali avione, zašto bi onda neko kupovao rakete za Migove 29? I ono što je možda važnije od toga, izgrađena je vojna baza Jug, a i vi znate da vojna baza Jug kod Bujanovca služi da se u njoj obučavaju pripadnici za multinacionalne operacije, koji učestvuju u multinacionalnim operacijama ne samo iz Srbije i iz regiona, već iz čitave Evrope. Izgrađeno je 5.000 stanova. Pet hiljada stanova, a mi ovde pričamo o 1.000 stanova koji će se možda izgraditi, a znamo da i ono što je obećano, 380 evra po kvadratu, nije ispunjeno. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Nebojša Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Naravno da Vojska i Policija nisu partijske. Postoji jedna bitna razlika, da li se o tim ljudima vodi računa ili se ne vodi računa. Oni to, na kraju krajeva, dobro znaju. Meni je to sasvim dovoljno.

Nije važno šta kažete vi ili ja za ovom govornicom. To znaju ljudi koji rade tamo i u Vojsci i u Policiji; ko je vodio računa, ko nije vodio računa, ko je bio sa njima, ko nije bio sa njima, ko je brinuo o tome da im iseče 500 tenkova, haubica i topova i ko im nije nabavio nijedan tenk i top za svog mandata, nijedan. Znae, kada kupite jedan top pa kažete – evo, kupio sam jedan top; jedan oklopni transporter sam uzeo, evo ništa drugo nisam, evo jedan oklopni transporter, nek imaju ljudi bar taj jedan da se, kad idu u te akcije, bar ne sekiraju da će ih izbušiti ono 12/7 zrno koje može da im izbuši svaki transporter. Koliko su imali takvu brigu?

Znaju ljudi ko je taj. Znaju ljudi ko im je nabavio i novu tehniku, i nove avione, i nove oklopne transportere i u vojsci i u policiji, ko im je kupio nova vozila, ko im je kupio balističku zaštitu, ko im je nabavio opremu i u drugim

jedinicama koje služe za neke više sofisticirane radnje, ko im je olakšao život na različite načine.

Dakle, osam raketa za Mig 29 je nabavljeno u tom periodu. Osam raketa. To je fantastičan rezultat. Otprilike jedna godišnje. Sjajno. Osam raketa za Mig 29. Tačno osam. Znači, to je prosto zapanjujući broj. Ja ne znam kako smo ikad to mogli da premašimo. Otprilike mi smo nabavili aviona koliko je tada nabavljeno raketa. Znači, nemam šta tu da dodam.

Što se tiče... Četiri Miga 29 smo imali u tom periodu, od toga su jedan ili dva... Jedan je bio dugo godina dok nije nabavljena kapisla za izbacivanje sedišta za katapult... Bilo je pet Migova 29 do 2000. godine, jedan je pao 2000. godine. Otada je četiri. Dakle, četiri su bila, od toga je jedan bio onesposobljen i koristio se uglavnom za skidanje delova za ove druge. Znači, dva do tri su letela. To je bila naša ratna avijacija. E, toliko. A koliko su leteli, to znaju piloti.

Što se tiče policije, to neću posebno ni da govorim. Mislim da sam rekao nešto. Hoću da vam kažem da smo zahvaljujući oživljavanju naše odbrambene industrije u poziciji danas da opremimo jedinice i vojske i policije domaćim oklopnim transporterima i „lazar“ i „miloš“. Da li je to dobar napredak? Mislim da jeste; mislim da ima tu prostora još da se unapredi. Imamo nove haubice „nora“, imamo novu tehniku kojom smo uspeli da ojačamo naše odbrambene snage. Danas to naoružanje uspešno izvozimo i ostvarujemo prihode za našu zemlju.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Srbislav Filipović.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre, dame i gospodo narodni poslanici, upravo oni koji su upropastili ovu državu sada izlaze sa sednice, verovatno neće da čuju ono što pretpostavljaju da ćemo moje kolege i ja imati da im kažemo, a to je da je svima opštepoznato ko je i kako naoružavao svoje prijatelje od 5. oktobra 2000. godine, upravo pljačkajući policijske stanice u Beogradu i u Srbiji. Koliko kalašnjikova je ukradeno samo iz obližnje stanice policije u Ulici majke Jevrosime, pa da se setimo gde su završili svi ti kalašnjikovi. Zapravo su upravo te dosmanlije i opremale klanove i svoje mafijaške prijatelje na ulicama Beograda od 2000. godine, a nisu opremali policiju i vojsku. Upravo to sve je bila priprema 5. oktobra za pljačku, za otimačinu i za uništavanje Srbije, gde je jedino mafija, zajedno sa tajkunima i političkom klasom, živela bolje od 2000. do 2012. godine.

Samo je policija, podsetiću vas, predvođena dr Nebojšom Stefanovićem, u prethodnoj godini zaplenila, ako se ne varam, ispravite me, 4,1 tonu droge na ulicama Republike Srbije i time smanjila mogućnost da se truju naša deca, dok su neki drogu iz banaka u Srbiji iznosili i onda preprodavali i prodavali sa svojim prijateljima po ulicama Srbije. E to vreme više nikada u Srbiji neće da se ponovi. Danas se u Srbiji policija oprema najsavremenijom opremom; danas policija prati

šta rade oni koji pokušavaju ili koji krše zakon, hapse ih i privode ih pravdi; danas više mafijaši ne privode policajce, ne legitimišu ih, ne kontrolišu, danas država drži pod kontrolom sve one koji bi potencijalno mogli da prekrše zakon, a one koji ga krše privodi pravdi. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubeniović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Kolega Mandiću, izvolite.

MOMČILO MANDIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Ovaj zakon je dobar, i prihvatamo ga, i dobro je što se donosi da se na ovaj predloženi način regulišu stanovi za sve službe koje su navedene u članu 1. Zaista i vojska i službenici bezbednosti i policija i Uprava za izvršenje krivičnih sankcija, ti ljudi zaslužuju da se na ovaj predloženi način snabdeju stanovima.

Međutim, tu ima dva problema. Desetine hiljada ljudi će konkurisati za te stanove, a hiljadu, dve, tri stanova će biti izgrađeno. Naravno, da bi se to na neki način sankcionisalo, ja predlažem i trebalo je da dosad lokalne zajednice na neki način te ljude snabdeju stanovima, odnosno da izađu u susret tim ljudima koji zaista zaslužuju ove beneficirane stanove.

Naime, već 20 godina nakon rata u samom Beogradu, u Hotelu „Bristol“, pripadnici vojske, uglavnom penzioneri su u sobama Hotela „Bristol“, u srcu Beograda na vodi, u Savamali, dok su od 2000. godine do danas, ne samo u Beogradu već i u drugim lokalnim zajednicama, otkupljeni stanovi za bagatelni novac. Srbija je ozbiljna država. Ozbiljne države bi trebalo da se pobrinu za te ljude i da reše njihov stambeni problem.

Drugi problem su borci. Nije donesen zakon o borcima i ljudi koji su učestvovali u sva tri rata, u Hrvatskoj, Bosni i Srbiji, odnosno na Kosovu, a radi se o rezervistima i pripadnicima Vojske, nisu regulisali svoje stanove. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Ristić, izvolite.

MARINA RISTIĆ: Hvala.

Dame i gospodo narodni poslanici, SRS ne osporava da je ovaj predlog zakona od izuzetnog značaja za jačanje sistema nacionalne bezbednosti Republike Srbije. Upravo zato želimo da ukažemo na propuste koje je napravila Vlada u ovom predlogu, da bi se kasnije izbegao svaki vid zloupotrebe.

Prvo na šta želim da skrenem pažnju jeste definicija u ovom predlogu zakona ko zapravo nema rešeno stambeno pitanje. Između ostalog, to je onaj pripadnik koji je do dana stupanja na snagu ovog zakona mogao imati stan, ali ga je prodao, a obezbeđen je onaj koji ga je prodao dan kasnije. Znači, onaj koji je prodao stan prošlog petka, prošlog meseca, danas, on će biti stambeno neobezbeđen i on će moći uredno da konkuriše za mesec dana kad ovaj zakon usvojimo.

Vidimo da je ovaj zakon poznat u javnosti, vidimo da su pripadnici znali kada su potpisivali, konkurisali, govorili da su zainteresovani kakva će biti cena, da se takav zakon sprema, znači, on je poznat u javnosti i zato je moj predlog da se ovaj datum preispita. Malo je stanova, mnogo je zainteresovanih i neke mere moramo da pooštrimo. Po meni, ovaj datum mora da se pomeri i do godinu dana unazad kada je on mogao da otuđi stan, a najranije na 16. novembar prošle godine kada je formirana Vladina komisija. Takođe, mora da se ispita i poreklo tog prodatog stana, jer nigde u zakonu nije definisano da pripadnik koji je nekada dobio stan od vojske pa isti otuđio, sada ne može da konkuriše. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Samo želim da vam kažem da stanova ima dovoljno, ne malo, dakle, za svakoga ko bude konkurisao. Da li mogu za mesec dana svi da reše? Ne mogu, to je nemoguće. Ali, isto tako, ti ljudi imaju po 15-20 godina nerešeno stambeno pitanje. Mi smo uzeli sistemski sada da im taj problem rešimo. Dakle, razumem da je uvek bolje kada bi mogli sutra ujutru i da se usele i da proslavimo useljenje i sve je super, ali to je nerealno. Mogli bismo da pričamo ovde bajke. Dakle, ono što jeste važno, biće dovoljno stanova za sve, apsolutno dovoljno.

Ono što ste vi postavili pitanje, mi smo isto o tome razmišljali. Mora nekad da se napravi presek. Ako kažemo godinu dana, zašto godinu dana? Ako kažemo godinu dana, otići ćemo na sudove da ljudi tumače da su morali da ga prodaju zbog bolesti u porodici, da reše tim novcem nešto. Da li onda njih diskriminišemo? Imali bismo faktički godine dokazivanja i ko zna šta bi iz toga izašlo. Slažem se, voleo bih kada bi bio idealan model, ali isto tako i ovi ljudi koji su konkurisali, i kod njih postoji jedna vrsta nepoznanice, jer još uvek nije

izgrađen nijedan stan pa da oni mogu da kažu da su se prvi uselili. Dakle, on bi morao da rizikuje, da se kocka, da proda svoj stan i da rizikuje kada će dobiti ovaj novi. Znači, u tom periodu bi morao da živi kao podstanar, da ono što mu je gotovo izvesno... Na kraju krajeva, ne postoji model za koji možemo da kažemo – e, to je idealno, sedam meseci i 15 dana ili godina ili tri godine. Uvek će doći neko i reći – ja sam prodao dan ranije, je l' možete da proširite još mesec dana unapred, unazad?

Saglasan sam sa tim da ne postoji mogućnost da pronađemo apsolutno idealno rešenje koje će sve sumnje odagnati. Mislimo da je najpravednije da danom stupanja na snagu ovog zakona započinjemo te mere i radnje i da od danas počnemo tu novu praksu stanogradnje. Videćemo, naravno, šta ćemo moći da uradimo. Ono o čemu sam i sada razgovarao sa kolegama iz ministarstva građevine, naš imperativ će biti da ove godine pritisnemo sve one iz Građevinske direkcije, iz CIP-a. Naravno, mi već imamo dobre kontakte i sa ljudima iz lokalne samouprave da sve ono što se tiče planske dokumentacije, građevinskih dozvola i početka izgradnje započnemo već sada da bismo u roku od godinu i po, dve godine završili najmanje 1.500 ili 2.000 stanova, možda i više. Ako budu povoljni građevinski uslovi, možda završimo za dve godine i 5.000. Dakle, to je nešto što možemo da radimo.

Dakle, svakako će zavisi od našeg rada i tu nema eskiviranja odgovornosti. Znači, svi oni koji budu u procesu donošenja odluka i u radu na ovom, moraće da zapnu da bi se ovaj projekat isplatio. Ako budemo radili 1.000 stanova godišnje, neće se završiti 20 godina. Dakle, nama je cilj da ovo bude što pre.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Dragan Vesović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Boško Obradović.

Kolega Obradoviću, izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministri, saradnici drugog ministarstva, uvažene kolege narodni poslanici, poštovani građani, pomaže Bog svima. Smatrao sam da je veoma važno da u Srbiji prekinemo jednu veoma lošu praksu da se stidimo toga što smo Srbi, da se

stidimo nacionalnih prefiksa u nazivima javnih institucija, evo, da se stidimo i na neki način zaboravimo da i pripadnike naših snaga bezbednosti definišemo.

Ovde se kaže u nazivu naslova ovoga zakona da je to zakon o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti. Ne kaže se koje i čije pripadnike snaga bezbednosti – srpske, hrvatske, američke, NATO pripadnike snaga bezbednosti, ili već ko zna koje pripadnike snaga bezbednosti.

Zato mi u ovom amandmanu jasno predlažemo da se doda reč srpske pripadnike snaga bezbednosti, ili u drugim amandmanima predlažemo da to bude pripadnike snaga bezbednosti Republike Srbije, ali ne vidim zašto bismo se stideli ovog nacionalnog prefiksa. Primera radi, mi smo Vojska Srbije, nismo srpska vojska, imao Radio televiziju Srbije, nemamo srpsku radio televiziju. Ja tu muku mučim još od studija na Filološkom fakultetu Univerziteta u Beogradu, gde smo se stalno nekako stideli nacionalnog prefiksa u ključnim predmetima na našem fakultetu. Pa tako mi tamo studiramo narodnu književnost, a ne kaže se kog naroda. Pa studiramo srednjovekovnu književnost, a ne kaže se kog naroda. Zašto ne srpska narodna književnost, zašto ne srpska srednjovekovna književnosti, zašto ne, dakle, srpski pripadnici snaga bezbednosti?

Gospodine ministre, vreme je da vi prihvatite ovaj amandman, da raskinemo to, da li je to stid, da li je to izbegavanje, da li iz bilo kojih razloga mi jednostavno ne smemo u Srbiji da kažemo da smo mi Srbi, da se mi ponosimo time. Evo prilike da to krenemo da ispravljamo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Prvo na repliku ministar dr Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Naravno, apsolutno smo ponosni na sve pripadnike snaga bezbednosti naše zemlje. Odnosi se na Republiku Srbiju i to je potpuno jasno, dakle na sve ljude i pripadnike i srpskog naroda i svih ostalih nacionalnih manjina i naroda koji žive u Republici Srbiji i njeni su lojalni građani i pripadnici snaga bezbednosti koji su se rame uz rame borili za očuvanje sigurnosti i bezbednosti svih naših građana.

Mi upravo ovim zakonom pokazujemo koliko smo im zahvalni, koliko smo ponosni. Ovim zakonom pokazujemo koliko cenimo njihov rad. Novom opremom, novim naoružanjem, municijom, stanovima, boljim platama pokazujemo šta mi mislimo o tim ljudima, koliko smo zahvalni za sve ono što su oni uradili za Srbiju.

Nema sumnje da se odnosi na pripadnike bezbednosti naše zemlje, apsolutno se odnosi na njih, i sam zakon definiše upravo teritoriju Republike Srbije te smo smatrali da je nepotrebno da ga posebno ističemo. Ne može se odnositi na bilo koga drugog, već na ljude iz Ministarstva unutrašnjih poslova, Ministarstva odbrane, BIA, i naravno na penzionere tih institucija, bez obzira na to kada su službovali u njima.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Uvaženi gospodine ministre, razočarali ste me. Očekivao sam da ćete vi na prvu da prihvatite ovaj amandman i da kažete – evo, iz opozicije dolaze konstruktivni predlozi, slažem se sa mišljenjem uvaženog kolege iz opozicije i zaista pripadnike naših snaga bezbednosti treba nazvati pripadnicima srpskih snaga bezbednosti. Ja ne znam čiji su oni pripadnici. Jesu li oni neki drugi pripadnici ili srpskih snaga bezbednosti? Ne vidim razlog zašto vi to izbegavate u nazivu zakona, u naslovu zakona. Da l' se mi stidimo što su to naše, srpske snage bezbednosti? To nikakve veze nema sa tim što te snage bezbednosti čine pripadnici i nacionalnih manjina.

Mi smo ovde u Domu Narodne skupštine predložili deklaraciju o posebnom izražavanju počasti svim građanima Srbije nesrpskog porekla koji su dali svoj život za slobodu u svim otadžbinskim ratovima od 1991. do 1999. godine. Dakle, izuzetno cenimo pripadnike nacionalnih manjina, dakle, sve građane Srbije koji su se borili za ovu državu. Ali dozvolite, ovo je država srpskog naroda i dozvolite ovde nacionalni prefiks ne treba da bude nešto čega se mi stidimo. Možda vi to pominjete negde u nekom članu zakona, ali zašto se to ne pominje u naslovu zakona, kojih snaga bezbednosti?

Mi smo vam ponudili i alternativu – snaga bezbednosti Republike Srbije, ali ja nisam takav amandman predložio zato što smatram i ceo život se za to borim da se ne stidimo toga što smo Srbi. Dakle, srpskih snaga bezbednosti. Šta je sporno? Da li ima neko ovde u ovom domu Narodne skupštine da mu je to sporno? Da li ima neko ko živi u Srbiji da ima nešto protiv Srba i srpskog naroda, protiv srpskih snaga bezbednosti, protiv srpske vojske, protiv srpske radio-televizije, protiv srpske narodne književnosti?

Dakle, ovde je to dilema. Da li mi u Srbiji smemo da kažemo da smo Srbi, smemo da dodamo nacionalni prefiks našim javnim institucijama, pa i naslovima zakona ili bismo mi morali uvek nečega da se stidimo? Ili smo Jugosloveni, ili smo komunisti, ili smo evrounijate, ili moramo da se, ne znam, dodvoravamo NATO-u i EU, ili moramo da se dodvoravamo drugoj Srbiji i nemam pojma kakvom građanističkom sloju ovog društva. Dakle, ima li ovde mogućnosti da se kaže – izvinite, ovo su srpske snage bezbednosti, kao što su američke snage bezbednosti, kao što su hrvatske snage bezbednosti? Mislite da se Amerikanci, Hrvati, Nemci, Jevreji ili Rusi stide da stave nacionalni prefiks? Pa ne pada im na pamet. Tamo je hrvatska televizija. Znači, nije tamo radio-televizija Hrvatske, nego hrvatska radio televizija. Dakle, nacionalni prefiks je normalan. Kao što je „Dojče bank“; ne banka Savezne Republike Nemačke, nego nemačka banka.

Dakle, šta je problem u Srbiji? Pa dokle više taj strah, dokle više ta autocenzura? Dokle više taj pritisak, i unutrašnji i spoljni, da mi ne smemo da se izražavamo kao Srbi u 21. veku i da naše javne institucije ne mogu da imaju nacionalni prefiks?

Gospodine ministre, ako ste vi saglasni sa mnom, onda vi lepo prihvatite ovaj amandman i dokažete da vi barem, kao pojedinac ili član ove Vlade, ili Vlada u celini, nemate problem sa tim nacionalnim prefiksom „srpski“. Dakle, srpske bezbednosne snage, srpska televizija, srpska vojska u državi Srbiji je potpuno normalna stvar. Izvinite, dokle mi da se više toga stidimo? Da li smo mi nekome nešto dužni? Da li smo se mi o nekoga nešto ogrešili? Gde najbolje žive nacionalne manjine ne na Balkanu nego maltene u čitavoj Evropi? U Srbiji. Ima li neko nekakav problem da se izražava sa svojim verskim i nacionalnim različitostima u Srbiji? Nema nikakav problem. Imamo mi Srbi problem. Mi Srbi u Srbiji imamo problem što se nedovoljno poštuje naš nacionalni identitet, naša tradicija, naša kultura, naša vera, naš sistem moralnih vrednosti. U našoj državi se nedovoljno poštuje. Dakle, mi Srbi smo najugroženija nacionalna zajednica u našoj državi Srbiji, mi Srbi, jer uvek kada se može, radi se na našu štetu, a poštuju se svi drugi dok se ne poštuje većinski srpski narod.

Molim vas, gospodine ministre, da dokažete da to nije tako i prihvatite ovaj amandman gde će se snage bezbednosti u državi Srbiji nazvati pripadnicima srpskih snaga bezbednosti. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pravo na repliku, ministar dr Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Nemam ništa protiv da u naslovu stoji pripadnika snaga bezbednosti Republike Srbije, kao što smo svuda stavili, upravo u svim članovima, da se radi o jačanju sistema nacionalne bezbednosti Republike Srbije. Vi u Ustavu imate definisano da se naša vojska zove Vojska Srbije. Čak se u vreme kraljevine zvala Vojska Kraljevine Srbije. Nije bila kraljevska srbijanska vojska, ili srpska vojska, bila je Vojska Kraljevine Srbije čak i u to vreme. Danas imate u Ustavu definisano Vojska Srbije, ne čak Republike Srbije ni bilo kakav drugi prefiks, nego Vojska Srbije.

Znači, mi moramo da se držimo jednog opšteg normativa i kada radimo na izradi zakonskih akata, moramo da ih usaglasimo sa svim onim što predviđa naš pravni sistem i državno uređenje.

Dakle, u našem Ustavu, u našim zakonima figuriše kao pojam Vojska Srbije, gde je faktički sistem bezbednosti Republike Srbije ili Srbije nešto što je potpuno jasno i prihvatljivo. Na kraju krajeva, ovde se niko ne stidi srpskog naroda, sam sam pripadnik tog naroda. Nemam ništa protiv, daleko bilo. Svi smo ponosni na to, isto tako kao što smo ponosni što u svojim redovima imamo pripadnike drugih naroda i nacionalnih manjina. Dakle, to je nešto što je kvalitet Srbije, nešto što je kod nas veoma značajno i dobro.

Ponosni smo i ističemo to. To se ne ističe naslovom ili jednom rečju. To se pokazuje delima. To se pokazuje kada proslavljate važne istorijske momente u Republici Srbiji koji se tiču pobeda srpskog naroda nad svim ugnjetavačima, agresorima, kada se ne stidite da pomenete i NATO agresiju, kada se ne stidite da

pomenete i pobjedu u Drugom svjetskom ratu, ni pobjedu u Prvom svjetskom ratu, kada se ne stidite da slavite te momente i naravno kada obezbudite ljudima koji rade i u policiji Srbije i u vojsci Srbije i u BIA bolji životni standard, stanove, opremu, vozila, sve ono što treba da imaju. Time se pokazuje da to cenite, poštujuete, ne samo izmenom jednog slova.

Neće oni bolje živeti ako ovde u naslovu bude jedna ili dve reči više ili manje. Živeće bolje ako ovaj zakon primenimo, što nameravamo, i ako im obezbedimo da ovo što ovde piše bude njihova svakodnevica i realnost.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Marinković.

VLADIMIR MARINKOVIĆ: Hvala, uvaženi predsedavajući.

Poštovani potpredsedniče Vlade, ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, morao sam da se javim po ovom amandmanu, s obzirom na to da je stav prethodnog govornika ne samo protivustavan, već je duboko politički a i moralno problematičan.

Sama činjenica da se prethodni govornik pozvao na iskustvo Hrvatske je veoma problematična, jer upravo to iskustvo Hrvatske ima taj negativni efekat i problematičan je sa strane Republike Srbije, jer je Republika Hrvatska upravo napravila etnički čistu državu kod njih na račun srpskog naroda, na račun 250.000 proteranih i ubijenih ljudi u akcijama „Bljesak“ i „Oluja“. Stoga oni mogu da napišu hrvatska RTV, hrvatska vojska i da stavljaju takav prefiks. Republika Srbija i institucije u Republici Srbiji ne mogu to da rade. Nama uzor i oni na koje možemo da se ugledamo i sa kojima najviše i radimo u domenu partnerstva u politici i ekonomiji jesu Nemačka, Austrija, a ne Hrvatska.

S druge strane, govorimo o tome da se neko stidi prefiksa srpski, što odbijam sa velikom i jakom indignacijom, jer ovde je pokušano da se spočita ovoj vlasti i Vladi Republike Srbije, predsedniku države i ministru Stefanoviću da ne žele da stave prefiks srpski. Je l' to oni koji su počeli prvi da obeležavaju pogrom Srba u Republici Srpskoj Krajini, u akciji „Bljesak“ i „Oluja“? Je l' se oni stide? Je l' se mi stidimo, mi koji baštinimo antifašističku politiku i koji smo počeli javno, pred licem celog sveta da vodimo politiku i ne stidimo se antifašističke tradicije srpskog naroda a i svih drugih naroda koji žive u Republici Srbiji?

Podsetiću prethodnog govornika – pa čak ni antifašističke vojske u Drugom svjetskom ratu nisu imale taj prefiks „srpski“, ni Narodnooslobodilačka Vojska Jugoslavije, niti jugoslovenska vojska u otadžbini, nego su podrazumevale, poštovale kako pripadnike srpskog naroda, tako i pripadnike svih onih naroda koji su se borili protiv nacista i koji su se borili proti pogroma Srba, Jevreja, Roma i svega onoga što je podrazumevalo to zlo tokom Drugog svetskog rata.

Smatram da je ovde reč o jednoj svojevrsnoj zameni teza. Ovde se govori o prefiksima, ovde se govori o jezičkim i sintaksičkim stvarima, a ne govori se o tome da su pripadnici policijskih snaga odnosno snaga bezbednosti... U proteklih nekoliko godina je donesen zakon, dakle glasali smo za Zakon o policiji koji obezbeđuje karijerno napredovanje. Ministar Stefanović je sa svojim timom napravio takav ambijent da policija sada ima normalnu opremu, da može normalno da radi, da može žestoko da se bori protiv organizovanog kriminala i korupcije.

Mi sada govorimo o prefiksima, mi govorimo sada o tome kako će se nešto zvati, umesto da govorimo o tome kako da unapredimo i kako svi da pomognemo da pripadnici policijskih snaga dobiju stanove, da povećamo njihov životni standard, samo iz jednog jedinog razloga, iz interesa Republike Srbije i upravo srpskog naroda, koji vi pominjete tako zdušno i u svakoj rečenici.

Ali neće se položaj pripadnika policijskih snaga, niti bilo koga u ovoj zemlji poboljšati zbog toga što ćemo staviti neki prefiks u nekom zakonskom rešenju, nego zato što ćemo izgraditi stanove, zato što ćemo izgraditi puteve, zato što ćemo povećati BDP, zato ćemo biti bolje geopolitički pozicionirani, zato što ćemo zaraditi nekoliko desetina miliona evra, kao što smo to uradili u nekoliko prethodnih dana pošto se ovde održavao *Final four* i Beograd je bio svojevrsna prestonica Evrope gde se slilo hiljade turista iz svih delova Evrope. To je patriotizam i to je ono što ova Vlada Republike Srbije i predsednik Republike Srbije, gospodin Vučić, definišu kao glavni i osnovni interes – modernizacija, bolji život, bolji standard. To je patriotizam, a ne prefiks i ne prazne reči. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu, narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovane kolege i poštovani građani, Srbija je propala kao država zato što su je vodili političari koji su razmišljali kao uvaženi kolega Vladimir Marinković.

Dakle, uvek kada su mogli, odrekli su se srpskog nacionalnog interesa, srpskog nacionalnog identiteta i ovog prefiksa „srpski“. Uvek kada su mogli, kada su bili pritисnuti i kada su bili spremni da žrtvuju sve što je srpsko zarad nekakvih utopističkih projekata ideologija.

Prvo su se Srbi odrekli svega što je srpsko da bi ušli u jugoslovensko, ne znam kakvo bratstvo i jedinstvo. Pa su se onda odrekli svega što je srpsko da bi ušli u komunističko bratstvo i jedinstvo. A danas se od nas traži da se odričemo svega što je srpsko da bismo ušli u evropsko bratstvo i jedinstvo, ili evrounijatsko bratstvo i jedinstvo, kako ga mi nazivamo.

Dakle, ta ideja da nije bitno to „srpski“, verujte, to je tragična politička ideja. To je politička ideja koja nas je mnogo koštala u poslednjih 100 godina. Uvek kada smo rekli istorijski nije bitno to – srpski, završili smo u jamama,

završili smo u krah u raznih utopija, od jugoslovenske do komunističke, koje su se jedino obile o glavu srpskog naroda.

Kolega Marinković, naravno, citirao je Hrvate potpuno sa pravom, ali je zaboravio SAD i genocid koji su, recimo, učinili Amerikanci nad tamošnjim domoradačkim stanovništvom pa nije naveo taj primer kako se u Americi drži do tog američkog i nacionalnog, kako tamo mora u kadru svakog filma da bude američka zastava, kako deca u školi moraju da pevaju himne i podižu zastave. Pa nije naveo taj primer kao primer patriotizma. Šta, Amerikancima nije stalo do ekonomije i boljeg života i do izgradnje stanova? Pa što drže do patriotizma? Zato što je to bitno, zato što se u nazivima svuda stavi – američki. A mi ne možemo „srpski“ da stavimo? U naslov zakona? A zbog čega? Zato što se neko stidi, zato što se neko plaši da se nekom ne zameri, zato što je, ne znam, navikao kroz jugoslovenstvo, kroz komunizam i slugeranstvo EU da sve što je srpsko treba da ide u drugi plan, a neprestano da se veruje u nekakve nove utopije i nove ideologije.

Došlo je vreme da neko u Narodnoj skupštini Republike Srbije nastupi drugačije i da kaže – dosta nam je jugoslovenstva, komunizma, evrointegracija i svih utopija koje su nas skupo koštale.

Znači, srpski nacionalni interes, srpski nacionalni identitet, to je tema, a ne *Final four* Evrolige. To nije patriotizam. To je možda turizam u najboljem slučaju. Patriotizam je nešto drugo. Patriotizam je kada se ne stidiš sebe i svoga, kada braniš svuda i na svakom mestu svoje srpske, nacionalne i državne interese.

Mi ih branimo i u naslovu zakona. Dakle, snage bezbednosti u državi Srbiji su srpske snage bezbednosti. Ako vi ne želite to da stavite, evo neka građani Srbije procene zbog čega. Je li to neki preveliki zahtev sa naše strane? Je li to nešto što je nekonstruktivno? Šta je problematično u tome? Zašto vi kao vlast ne prihvatate ovaj amandman? Šta smeta da se na snage bezbednosti doda reč „srpske“, srpske snage bezbednosti? Ne može „srpske“? Objasnite narodu što ne može.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Obradoviću, na nečemu moram da vam čestitam – tri replike ste izazvali.

Prvo na spominjanje imena – kolega Marinković pa ministar Nebojša Stefanović, pa zbog spominjanja SNS – Aleksandar Marković.

Đorđe Komlenski, i vi pravo na repliku?

(Đorđe Komlenski: Po amandmanu.)

Idemo redom.

Reč ima ministar dr Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Ovo je jedna zanimljiva rasprava koja valjda treba građanima da pokaže kako se mi odričemo nekog svog identiteta, pripadnosti narodu i ja to shvatam sa pozicije koju gospodin Obradović zastupa.

To je lukrativno za njegovu političku opciju. On mora da se bori za određene političke poene i za neku političku poziciju u našem društvu.

Ali ono što jeste činjenica i što jeste tačno – vi u SAD imate vojsku Sjedinjenih Američkih Država, američku i onu u Brazilu. To je kontinent. Jedan je deo Južne Amerike, jedan Severne. Onda bi moralo da bude – severnoamerička da bi bilo precizno. Ali to je onda i kanadska vojska. Dakle, kao što u svakoj zemlji piše Vojska Sjedinjenih Američkih Država, tako i kod nas – Vojska Srbije. To je Ustav predvideo. Dok se ne promeni Ustav i ne piše srpska vojska, mi smo dužni da poštujemo najviši pravni akt naše zemlje. Prosto je tako. Dakle, bila je nekad Vojska Kraljevine Srbije, nije bila srpska kraljevska vojska ili kraljevska srpska vojska. To je državni element, pripada državi a država se zove Srbija. Da se zove „srpska“, onda bi to moglo jezički tako da bude složeno.

Mi imamo Republiku Srbiju kao našu zemlju i Ustav je definisao Vojsku Republike Srbije. To nema veze sa ponosom, sa pripadnošću. Neće reći učiniti nekoga ponosnijim. Mi pokazujemo da li smo ponosni i da li poštujemo svoje tradicije na druge načine, da li se brinemo o ljudima iz sektora bezbednosti, da li poštujemo naše obeležavanje dana kada smo kao srpski narod ostvarili neke istorijski značajne pobede za našu zemlju kada smo gradili svoj identitet, da li smo ponosni na sve one ljude u našoj istoriji koji su gradili našu državu kao Srbiju, kao državu u kojoj je srpski narod većinski i to niko ne spori. Ne postoji niko ko ima mogućnost da to uopšte na bilo koji način drugačije tumači.

Nemam ništa protiv da se ovaj zakon zove – izgradnja stanova za pripadnike snaga bezbednosti Republike Srbije. Apsolutno se slažem i spreman sam da prihvatim taj amandman ako postoji. Dakle, nikakav problem sa tim nemam. Jer u svakom članu se kaže – ovo je opšti interes od značaja za jačanje sistema nacionalne bezbednosti Republike Srbije, Vojska Srbije, snage bezbednosti Srbije, Republika Srbija itd. Znači, svuda se pominje da se odnosi na našu zemlju, da je naša zemlja investitor za njene bezbednosne snage. Dakle, potpuno je jasno.

Mi moramo da gradimo nešto što je utemeljeno na Ustavu, na zakonu, na pravu. Naravno da treba da obeležavamo i sve one važne istorijske nacionalne datume, kao što to rade i drugi narodi, koji su važni za Srbe koji žive u našoj zemlji i da budemo ponosni na to šta su Srbi kao narod učinili, izgradili od dolaska na Balkansko poluostrvo, gradeći u teškim uslovima i teškim vremenima, zajedno sa drugima, jednu zajedničku budućnost. Mi imamo svoju zemlju koja je nezavisna, koja je samostalna, koja se zove Republika Srbija i mislim da je to svima jasno.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na spominjanje imena, pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Marinković.

Izvolite.

VLADIMIR MARINKOVIĆ: Hvala, poštovani predsedavajući.

Ja sam ponosan što Srbija posle gotovo 12 godina, možda i više, ne vodi politiku ni nemačku, ni rusku, ni američku, niti referiše, niti šalje dnevni red Vlade ili bilo koje druge institucije stranim ambasadorima, niti ih pita za ono što definiše njen politički, društveni i ekonomski razvoj. Znači, Srbija vodi srpsku politiku i to mislim da je jedan od najvećih uspeha i Vlade Republike Srbije i predsednika Republike.

Prethodni govornik, moj uvaženi kolega Obradović, rekao je i pominjao utopiju i ono što definiše i radi ova Vlada i većina u Parlamentu i ja bih se složio sa njim samo u jednom – da mi jesmo dva različita sveta, potpuno dva različita koncepta Republike Srbije.

Ovaj koncept i politika koju vodi predsednik Vučić jasno govori o tome gde Srbija treba da ide, kakva njena vizija treba da bude i kakvi treba da budu ciljevi. I tu politiku podržava više od 60% građana Republike Srbije. Ja pripadam tom svetu koji podrazumeva Srbiju koja ima dobre odnose i sa zemljama EU i sa Narodnom Republikom Kinom i sa Ruskom Federacijom i sa Južnom Korejom i sa zemljama Bliskog istoka i zbog toga Srbija ima i imaće ove godine, prošle godine je imala preko dve milijarde evra stranih investicija, ove godine se procenjuje na tri milijarde. Znači, suštinski cilj naše politike su građani Republike Srbije i njihov bolji život.

Onu politiku koju propagira prethodni govornik, od nje, videli smo kakve koristi mogu građani da imaju i kakve koristi Republika Srbija – nikakve, samo izolaciju i ništa drugo.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandar Marković.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Konačno ste mi dali reč, gospodine predsedavajući, i hvala vam na tome. Vrlo ste velikodušni.

Niko se od nas ne stidi što je Srbin. Nemamo apsolutno nijedan razlog da se stidimo toga što smo Srbi, niti prefiksa – srpski. Ali se i te kako stidimo nekih postupaka prethodnog govornika. Stidimo se toga kada zagovara ljotićevsku ideologiju, ili se bar ogromna većina stidi toga. Stidimo se, i to je, verujem, kolektivni osećaj stida, kada napada žene, a uglavnom napada žene. Stidimo se i kada dovodi raznorazne svoje političke partnere ovde u Skupštinu, Pernara na primer, koga je doveo baš ovde u Dom Narodne skupštine, a onda je odatle otišao na poklonjenje u Blajburg, zatim one bugarske političke predstavnike koji se zalažu za prisajedinjenje nekih srpskih opština i gradova Bugarskoj. Eto toga se stidimo. Dakle, nemamo ni jednog jedinog razloga da se stidimo toga što smo Srbi, niti prefiksa „srpsko“.

Želim i da apelujem da za početak prethodni govornik nauči da akcentuje reči u srpskom jeziku. Znate, u srpskom narodu je već postala šala njegova čuvena izreka – gde bežite, što bežite itd.

Ostalo je još jedno pitanje, a to je razlika između turizma i patriotizma. Evo, na primer, manastir Hilandar. Prethodni govornik bi na tom primeru mogao da nauči tu razliku, jer u manastir Hilandar on može da ode samo kao turista. To je jedino svojstvo nakon svega što je uradio, u kome može da se pojavi u Manastiru Hilandar. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Da se vi ne stidite tog prefiksa „srpski“, vi biste ga stavili u ovaj naslov zakona i nazvali biste snage bezbednosti u Srbiji srpske bezbednosti, ali iz nekog razloga to ne može da prođe.

Ministar se lepo upecao na tu dilemu koju smo mu mi postavili u ovom amandmanskom dualitetu, kao što reč „bežite“ u standardnom srpskom književnom jeziku može da se izgovara na dva načina, ali vi ćete valjda naučiti profesora književnosti i srpskog jezika kako se šta izgovara, pošto vi bolje znate od mene, ali to samo govori koliko ste neozbiljni.

Dakle, mi smo ponudili gospodinu ministru dve varijante kako da se dopuni ovaj naslov. Jedna je da se kaže – pripadnici snaga bezbednosti Republike Srbije i da se tako izbegne reč „srpski“ i druga varijanta, a to je ovaj moj amandman, da se kaže – pripadnika srpskih snaga bezbednosti.

Vidite kako se lepo ministar upecao i opredelio za ovu komotniju i lakšu varijantu? Odmah prihvata amandman – snage bezbednosti Republike Srbije, samo da ne budu srpske snage bezbednosti, jer ko zna, možda će ga zvati neki ambasador, možda će mu Latinka Perović napisati kolumnu u nekom dnevnom listu, možda će Sonja Liht izbegavati da se ubuduće druži sa SNS, možda neće dobiti nagradu neku za najevropljane, možda će se iz bilo kog drugog razloga uvrediti neko od vedeta jugoslovenskog komunističkog nasleđa, kojeg su pune naše političke organizacije.

Dakle, gospodine ministre, ja ne vidim razlog, ako se vi ne stidite, da srpske snage bezbednosti nazovete srpske snage bezbednosti, a ne snage bezbednosti Republike Srbije.

Znači i dalje je ovo srpski problem i sada građani gledaju ovo i tačno vide kako naprednjaci vrdaju. Oni su kao patriote, ali ako se kaže srpske snage bezbednosti kao malopre, naljutiće se neko od naših zapadnih partnera. Pa neka se naljute.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, ministar dr Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Baš sam poznat po tome što se plašim šta će koji ambasador da mi kaže. Baš me briga, bre, šta će koji ambasador bilo koje zemlje da mi kaže. Baš me briga.

Ja služim svojoj zemlji. Mogu kod mene da dođu da vide kako napreduje naša saradnja sa MUP-om i to je to. Ništa drugo ne smeju ni da kažu, jer znaju

šta bih im ja rekao na to i to je nešto što je politički stav ove zemlje. Mi smo Republika Srbija i ovde ima da se poštuje ono što kaže Republika Srbija.

Ono što jeste važno u ovom slučaju konkretno, ja više neću učestvovati, naravno, u odgovoru na ovo, jeste ono što piše u Ustavu naše zemlje. U Ustavu naše zemlje piše – Vojska Srbije i mi smo dužni da poštujemo Ustav naše zemlje, te ne možemo napisati nešto drugo što ne stoji u Ustavu zemlje.

Možemo mi ovde da polemishemo ko je ponosniji, ko nije, čiji su preci učestvovali u kojim odbrambenim ratovima, šta su doneli iz tih ratova od časti i poštenja, ali ono što je važno jeste da mi poštujemo Ustav i zakon naše zemlje i mi to radimo. Koleginica Janjušević je podnela amandman u kome kaže – pripadnike snaga bezbednosti Republike Srbije. Pošto taj amandman već postoji, ja ću prihvatiti taj amandman i time ćemo rešiti i ovu dilemu, poštujući ne to da li se nečega stidimo ili ne stidimo, da li je lako ili nije, poštujući Ustav.

Naša dužnost ovde, i Narodne skupštine i Vlade, jeste da se ponašamo u skladu sa Ustavom Republike Srbije. Kao što sam siguran da se Kraljevina Srbije nije stidela svoje srpske Vojske, pa je nije nazvala srpska Vojska, nego je nazvala Vojska Kraljevine Srbije, isto tako se Republika Srbije ne stidi, već je ponosna i na svoju Vojsku i Policiju i nazvala ih je Vojska Srbije i Policija Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Đorđe Komlenski.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Naravno da ovaj amandman ne treba prihvatiti iz jednog prostog razloga – očigledno je da, koliko god se iz ove poslaničke grupe svi osim njenog predsednika trudili da pobegnu od Ljotićevske fašističke ideologije, ona neskriveno izvire iz gospodina koji je podneo ovaj amandman.

Naime, verovatno je njemu u podsvesti toliko opterećenje ta reč „srpska“ jer se jedina Ljotićeva formacija zvala Srpska državna straža. A šta su Srbi i šta je Srbija imala od toga što je tu postojao prefiks „srpska“? Ništa. Sarađivali su sa okupatorom. Jedan od njihovih najvećih eksponenata Marisav Petrović bio je jedan od najvećih sluga okupatora koji je u Kragujevcu vodio decu na streljanje.

I nije ni čudo što... I u pravu je za toliko gospodin koji je podneo ovaj amandman kad kaže da je ovde ogromno komunističko nasleđe. Komunisti nisu radili ovakve stvari, iza komunista su ostala dobre stvari. Iza Ljotića koji je širio fašizam i mržnju prema svima, a najviše prema sopstvenom narodu, ništa nije moglo dobro da ostane.

(Boško Obradović: Pravo na repliku.)

PRESEDAVAJUĆI: Nemate, kolega Obradoviću; ne znam po kom osnovu.

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Zoran Radojičić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Marija Janjušević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Ivan Kostić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Kostiću, izvolite.

IVAN KOSTIĆ: Teško je meriti i ne postoji nijedan instrumentni uređaj koji može da izmeri nečiji patriotizam, tako da smatram da je apsolutno ova ideološka rasprava besmislena i da nema smisla pričati o nečijem patriotizmu, ali postoje razlozi zašto imamo pravo da podnesemo amandmane, jer smatramo da posle 70 godina perioda gde su se svi srpski simboli i atributi izbegavali, imamo pravo da tražimo ovo i da upravo sada bude vreme kada će se sve ono što može biti na ponos srpske vojske staviti u naslov zakona, a i u druge državne institucije.

Ne slažem se sa govornicima koji su govorili pre mene, jer postoje mnoge države koje u prefiksu državnih institucija imaju svoje nacionalno obeležje i nacionalno značenje. Nije to samo na Istoku, tako je i na Zapadu, a mi danas imamo ovde i svedoci smo šta se u proteklom periodu samo u Parlamentu Republike Srbije dešavalo kada su ljudi koji vode Vojsku Republike Srbije izražavali svoja nacionalna osećanja.

Podsetićemo vas na nastup načelnika kopnene vojske. Podsetiću vas na posetu 200 pripadnika srpske vojske koji su 8. maja posetili srpske manastire i srpsku Ravnu Goru, koliko se ovde diglo buke u Parlamentu, koliko su se mnogi ljudi uzburkali zbog toga što se poštuju nacionalne tradicije srpske vojske iz Prvog svetskog rata, jer oni i dalje smatraju da je Vojska Republike Srbije jugoslovenska vojska i imaju argumente što tako misle. Oni nisu svesni da je Jugoslavija prošla i da se više nikada neće ponoviti takva tvorevina, ali vi i danas u nazivu jednog sportskog društva imate prefiks „jugoslovenski“ klub.

Tako da to postoji u srpskom narodu i, gospodine ministre, mi apsolutno imamo pravo da, što vi kažete, delima ali i rečima kroz ovu malu stvar pokažemo patriotizam i smatramo da bi ovo bilo, ako vi usvojite ovaj amandman, korisno za podizanje morala pripadnika srpske vojske.

Tako da sa te strane apsolutno smatramo da je ovaj amandman ispravan, da je na svome mestu i da imamo pravo da svoj politički stav iznesemo baš zbog svega onoga, pogotovo u proteklih 16 godina, što se uradilo sa srpskom vojskom.

Znači, srpska vojska je uništena i ponos srpskog vojnika je spušten na najniži mogući nivo i upravo ovakve stvari mogu da poprave prvenstveno moral i ponos tog srpskog vojnika. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Srđan Nogo.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Vukadinoviću, izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem.

Ja ću govoriti i kao predstavnik poslaničke grupe, a istovremeno neću potrošiti, naravno, sve vreme, zato što je stav moj i mojih kolega da u raspravi o amandmanima u principu ne učestvujemo dok se ne promeni način te rasprave.

Prvi put smo podneli amandman na nešto što je naziv i prvi član, zato što se prosto smisao intervencije, kritike i zamerki koje smo imali i koje imam na ovaj predlog zakona onda manifestuje tako što bi i sam naziv morao da bude promenjen, odnosno morao bi da se proširi i da u nazivu obuhvati sve državne službenike. Samo zbog toga sam i podneo ovaj amandman i samo zbog toga sada govorim.

Ja mislim da nije dobro što kolege iz opozicije – ali to je naš problem, je l' tako, nije vaš – nemaju jasan stav da li bojkotuju ili ne bojkotuju raspravu o amandmanima, nego ih, tako, nema, pa mi sad nije jasno da li bojkotuju ili samo ne dolaze. Dakle, ja sedim u principu, kao što znate, kada bojkotujem, onda kažem i onda neću biti, bar ne u sali, a učestvovaću u radu Odbora i sada ću biti na Odboru za Kosovo i Metohiju ako još uvek nije završen.

Bilo kako bilo, ja verujem da je čak i ovde u sali, a i gledaocima zanimljivo da slušaju raspravu o stanju u bezbednosnim snagama, da li je bolje stanje sada u Vojsci Srbije ili u Policiji, ili je bilo bolje ranije. To ima smisla i predsedavajući nije pogrešio što je dozvolio malo širu raspravu, jer kada pričamo o zakonu o izgradnji stanova za pripadnike snaga bezbednosti, odnosno pre svega Vojske i Policije, onda je logično da se kaže neka reč i o stanju u Vojsci i Policiji. Tako da, u tom smislu, ja ne mislim da je to loše i čak bih pozdravio tu praksu predsedavajućih.

Na stranu što pominjemo bezbednost i ove argumente, neću ja pričati da li je bilo bolje stanje u Vojsci i Policiji nekad ili sada i da li je bezbednost države bila bolja ranije ili sada, ali bih skrenuo pažnju i priupitao ministra Stefanovića, pošto je već govorio kako je sada mnogo bolje stanje u snagama bezbednosti i bezbednost države je povećana, da li ima neki komentar na vesti u medijima, i da li je bila potvrđena vest, makar indirektno, a o kojima se vrlo malo govorilo u našoj javnosti, da je u više navrata krajem marta i u drugoj polovini marta grupa bespilotnih letelica nadletala teritoriju države Srbije, i to više puta, sa istoka na zapad, iznad Beograda u niskom letu, više dana, u više navrata, više letelica, a da

naše bezbednosne snage nisu na to reagovala. Ja nisam primetio da je i naša vlada na to reagovala. To su navodno letelice NATO, tipa predator.

U svakom slučaju, toliko se hvalimo poboljšanim stanjem bezbednosti, a na ovakvo jedno kršenje bezbednosti i suvereniteta države Srbije se nije reagovalo, a kamoli da je neko zaustavio taj let. Voleo bih, kad smo već pričali o tome i hvalili se kako je sada bolje stanje, da prokomentariše i to gospodin Stefanović.

Ono pak za šta sam se ja spremio i šta sam hteo da kažem, a očekivao sam gospođu ministarku Zoranu, ali vidim da ste se i vi jednim delom uhvatili u tu stupicu, pomalo zbunjeni; ako ste vi zbunjeni kao ovlašćeni predlagač, onda će pogotovo biti zbunjeni gledaoci ili oni na koje se to odnosi.

Dakle, mi ovde, drage kolege, govorimo o 1.578 stanova koji koštaju okvirno 64 miliona evra. To je kvota, to je ono na šta se odnosi ovaj leks specijalis, a ovde se baratalo, gospođa Mihajlović stidljivo, a i gospodin Stefanović je u početku pomenuo cifru od 5.203 stana, želeći valjda da sugeriše kako će biti dovoljno stanova za sve, i to je i ponovio.

Možda će stanova biti dovoljno za sve. Mi čak ne znamo, ili bar ja nisam dovoljno čuo, koliko je interesovanje u ovoj prvoj anketi, koliko je pripadnika snaga bezbednosti izrazilo uopšte želju, načelnu želju da bi učestvovalo na ovom konkursu, jer bez toga ne možemo suditi koliko je onda ovo realna ili ambiciozna procena, da li stoji 5.203 stana, da li to odgovara iskazanoj potrebi pripadnika snaga bezbednosti ili su to otprilike raspoložive mogućnosti države u narednom periodu.

U svakom slučaju, bilo da je reč o željama i potrebama pripadnika snaga bezbednosti ili o mogućnostima države, ovaj zakon koji sada mi usvajamo ne govori o tome. Mi ćemo morati zato usvojiti neki drugi ili neku dopunu ovog zakona. Ovaj se odnosi samo na ovih 1.578 stanova. To prosto treba da se zna.

Ono što smo takođe saznali od gospodina Stefanovića, zato su ove rasprave korisne bez obzira na to što ponekad budu smorne, ali ja sam zabrinut i nešto sam čuo, ali lepo je što je on to pošteno rekao, nisam razumeo tako gospođu Mihajlović, on je rekao, praktično, da nema nikakvog kriterijuma po kojem će se ti stanovi dodeljivati, to je rekao kolegini iz SRS, nema kvota po ministarstvima, što je možda dobro, i nema rang-liste, odnosno rang-lista se pravi, koliko sam ja razumeo, vi me ispravite ako grešim, samo na osnovu prijave, odnosno termina prijave. Ko se pre prijavi, taj će biti više na toj rang-listi.

To zvuči vrlo nepravedno, osim u slučaju da ste vi u pravu, odnosno ukoliko je tačna ona formulacija: „Gradiće se dovoljno za sve“. Ako će biti stvarno dodatnih stanova za sve, onda nije toliko važno. Nije svejedno, ali nije toliko presudno onda ko se pre prijavio. Moja sumnja je, zato je to i smisao ove moje intervencije, da teško da će tih stanova biti dovoljno za sve; teško,

materijalno stanje države Srbije je takvo da teško da će obezbediti u roku od dve ili dve i po godine da svi ti stanovi, dakle, ne ovih 1.578 nego 5.203, to je ova brojka koja figurira, ali figurira u našoj diskusiji, a ne figurira u Predlogu zakona, zaista budu izgrađeni.

Voleo bih da tu nedoumicu, ako je moguće, prokomentarišete i odgovorite, ali generalna ideja mog predloga i našeg amandmana jeste, kada je već tako i kad će biti dovoljno za sve, zašto se onda ne proširi da se odnosi na sve državne službenike, jer, kao što su rekle kolege, u zdravstvu, prosvetni radnici, školstvo i drugi državni službenici i službenici iz državne uprave, državni činovnici i te kako žive teško, i te kako bi bilo dobro da mogu da apliciraju za ove stanove. Tim pre ako su mogućnosti države takve da može da bude „dovoljno za sve“. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: To jeste u planu u sledećoj fazi. Uzeli smo prvo u obzir one ljude čiji je posao možda najteži, jer oni rizikuju svoje živote svakoga dana. Mora se početi od neke kategorije. Dakle, odlučili smo se za sistem bezbednosti zato što su životi tih ljudi zaista na liniji i oni su oni koji su davali živote kada je Srbiji bilo najteže, oni su ti koji su ginuli i borili se za zemlju. Moramo da pokažemo poštovanje prema toj kategoriji ljudi i prema tome šta su oni uradili i šta rade za našu zemlju svakoga dana.

Ima ih oko 20.000 zajedno sa penzionerima koji su do sada, preliminarno, izrazili želju i naš je plan da izgradimo dovoljan broj stanova, za svakog od njih. Stanovi se ne dodeljuju, oni se kupuju, naravno po subvencionisanim cenama i neće biti skuplji od 500 evra po kvadratnom metru, a mogu biti i jeftiniji u zavisnosti od sredine u kojoj se grade. Svakako će u nekom gradu... U Beogradu će verovatno biti najskuplji jer je tržište takvo i cene svega su više.

Cilj je da svako od njih ko iskaže potrebu, dobije stan prema svojim potrebama, od 36 do 92 kvadrata, u zavisnosti, naravno, od različitih faktora koji u to ulaze. Zato što gradimo dovoljno za sve, opredelili smo se upravo da ne pravimo rang-liste, da time ne bismo ušli u jednu nepotrebnu stvar, jer onda bi moglo da se dogodi da je neko konkurisao za stan od 92 kvadrata a da rang-listom uslovimo da ne može imati veći stan od 60 kvadrata itd.

Rata, inače, na 60 kvadrata, projektovana prema komunikaciji koju smo do sada imali sa bankama, okvirno bi bila oko 115 evra mesečno, što je značajno niže od toga da plaćaju stanarinu, da plaćaju iznajmljivanje stana, da budu podstanari. Bolje će biti da plaćaju, niža će im doći rata tog kredita. Dakle, već sada su povoljniji uslovi nego da ostanu podstanari.

Budite uvereni da ćemo uraditi sve. Ovaj zakon se ne odnosi ni na 1.500 ni na 5.200. Ovaj zakon se odnosi na sve što stoji u članu 3, u definiciji pojmova,

koje kategorije imaju pravo i sve ostalo. Dakle, apsolutno se odnosi na sve one koji budu konkurisali za ispunjenje stambenih uslova. Na kraju krajeva, mi ne donosimo zakon sa ograničenim rokom trajanja. Mi donosimo zakon da možemo i u narednim godinama da rešavamo pitanje.

Nadam se da ćemo uspeti da to proširimo kada se ovo završi i na one ljude iz drugih delova državnog sistema, da možemo da rešimo njihova stambena pitanja i da tako, naravno, pomognemo njihov standard. Očekujem da u ovoj godini realizujemo veći broj, pa da možemo da kažemo koliko nam to uspešno ide.

PREDSIEDNIK: Zahvaljujem.

Želite po amandmanu?

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem na ovom objašnjenju.

Preskočili ste, ali vam verovatno nije bilo inspirativno ovo pitanje koje se ticalo ovih naleta ili preleta neidentifikovanih letelica nad teritorijom Srbije u martu, krajem marta ove godine, koje su špartale iznad Beograda i drugih gradova Srbije. Bilo kako bilo, da se vratimo na ovo što je osnovna tema, mada je, kažem, ovo atraktivnije možda.

Vi ste verovatno u pravu da se to načelno odnosi na sve, načelno, ali konkretno, sredstva i ova prva faza se odnosi na 1.578 stanova ili slučajeva. Opređeljena sredstva su 64 miliona evra.

Sada ste rekli da imamo 20.000 onih koji su izrazili želju. Nisam video taj podatak. Mislim da je to strahovito veliki broj i da realno govoreći, sve i da su nam performanse i rezultati mnogo bolji nego što jesu, ekonomski, već zdrav razum nam nalaže da se neće moći ispuniti u dogledno vreme, ne za mandata ove vlade, nego i naredne vlade. Verovatno se neće moći ispuniti aplikacije, odnosno želje i zahtevi čak i ovih pripadnika bezbednosnih snaga, a kamoli svih državnih službenika uključujući obrazovanje, zdravstvo, školstvo.

Dakle, u tom smislu mislim da je preambiciozan i na neki način, čak i bez obzira na moguću dobru volju, on je diskriminativan. Dakle, mislim da će ovo na kraju biti diskriminativno jer vi kažete – nema rang-liste, nema kvota, nema kriterijuma, pa onda će na kraju krajeva biti ko se prvi prijavi, a onda će komisija, bar neka komisija koju kao vidimo u sastavu, određivati ko ima pravo prioriteta. Ja mislim, i završavam time, neću, kao što rekoh, da trošim previše ovde vreme ni svoje ni vaše, ja mislim da ćete na taj način, hteli – ne hteli, uvesti zlu krv među one koji su aplicirali, i među pripadnike vojske i policije koji imaju nameru da konkurišu za te stanove po povlašćenim cenama. Uvešćete zlu krv među njih. Nećete moći zadovoljiti aspiracije svih i nasuprot nekih kolega koji su smatrali da se tu pravi neka pretorijanska garda, maltene da se tu sada prave neki poželjniji ili manje poželjni, a pripadnici su ovih bezbednosnih snaga, mislim da će se uvesti razdor među njima, a onda i razdor između svih njih na jednoj strani i svih drugih državnih službenika na drugoj.

Što se tiče pogibije i stradanja, nažalost, tokom NATO bombardovanja stradali su i prosvetni radnici, i službenici, i deca, i penzioneri. Hoću da kažem, stradale su sve kategorije stanovništva a ne samo pripadnici vojske i policije. Čak i po tom osnovu nema razloga da izdvajamo i pozitivno diskriminišemo pripadnike bezbednosnih snaga u odnosu na sve druge državne službenike koji bi mogli da imaju pravo da konkurišu po ovoj osnovi za jeftinije stanove. Dakle, pošto ionako neće biti dovoljno za sve, onda predlažem da se vrate kriterijumi, uvedu rang-liste i upravo sve ovo što ste vi izbacili, a videćemo kroz godinu ili dve ili tri godine ko je bio u pravu. Voleo bih da vi budete u pravu, ali teško da će, ponavljam i završavam time, biti dovoljno za sve. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Replika.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Apsolutno će biti dovoljno za sve, pa onda za tom dilemom uopšte nema potrebe. Dakle, nema potrebe da spekuliramo ako bude šta će da bude. Biće dovoljno za sve. Inicijalno gradimo za svih u 20.000, ako bude trebalo i više, koliko bude trebalo. Dakle, tu je priča završena.

Što se tiče obrazloženja zakona, ovo što ste vi rekli, tih 5.000 je aproksimacija. Dakle, mi smo dali jednu procenu kako će to da izgleda, ali to se u samom zakonu uopšte ne dovodi u pitanje. Dakle, obrazloženje zakona je samo usmerenje. Zakon definiše to kako će se on primenjivati. Primenjuje se na sve od danas pa nadalje dokle zakon važi, a pretpostavljam da nema razloga da ne važi, odnosno možda će se nekada pojaviti potreba da se unapredi ili usavrši ili nešto doda u smislu da će se proširiti brojem korisnika, ali to je to.

Što se tiče preleta, mi smo imali identifikovane određene prelete, jer da nismo identifikovali, ne bismo znali za njih. Dakle, identifikovali smo prelete. Nije ih nikad bilo iznad Beograda. Bili su u jednom delu na jugu Srbije. Procenjeno je, dakle, pripadnici Vojske Srbije su određenim tehničkim sredstvima, radarima i ratnim vazduhoplovstvom ispratili kretanje tih letelica, procenili njihov nivo potencijalnog ugrožavanja bezbednosti Republike Srbije i ispratili ih iz našeg vazdušnog prostora. Nisu ih obarali jer nisu procenili da postoje, i bili su u pravu... Nije dolazilo da ugrožavanja bezbednosti Republike Srbije, što i jeste operativna procedura kakva se primenjuje i u drugim zemljama.

U Beogradu smo imali dva ili tri slučaja neovlašćenog upravljanja dronovima. Ta lica su uhapšena i predana tužilaštvu na procenu da li će imati prekršajne ili krivične prijave i oni su dalje u proceduri, ali tu se nije radilo, ono što sam se ja upoznao, dakle nije se radilo o nekom značajnom bilo kakvom ugrožavanju bezbednosti. Uglavnom se radilo o ljudima koji nisu znali da je nezakonito da bez dozvole upravljaju dronom ili da upravljaju dronovima u blizini objekata kao što su Vlada, Ministarstvo odbrane itd., dakle u blizini nekih objekata koji su od nacionalnog značaja. U svakom slučaju policija je brzo

reagovala, negde zajedno sa vojskom, negde bez, i ta lica su privedena. Dakle, nije bilo ugrožavanja bezbednosti u tom smislu.

PREDSIEDNIK: Zahvaljujem.

Na naslov iznad člana 1. amandman je podnela Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana 1. amandman je podnela Katarina Rakić.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 1. amandman je podnela Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana 1. amandman je podneo Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Nataša Sp. Jovanović i Marko Đurišić.

Da li neko želi reč? (Ne, hvala.)

Na član 1. amandman je podneo poslanik dr Dragan Vesović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo poslanik Boško Obradović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo poslanik Zoran Radojičić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela poslanica Marija Janjušević.

Da li neko želi reč?

Na član 1. amandman je podneo poslanik mr Ivan Kostić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

IVAN KOSTIĆ: Smatramo da se ovim našim amandmanom mogu još jasnije definisati kriterijumi za dobijanje stanova za pripadnike snaga bezbednosti jer mi imamo i danas jednu lošu praksu u svim ministarstvima da je ogroman broj činovnika Vlade Republike Srbije koji su u v.d. statusu.

Postavljam pitanje – da li ti ljudi koji su u v.d. statusu mogu da učestvuju na ovom konkursu? Da li će biti isti uslovi za njih i za ljude koji su u redovnom statusu zaposleni u ministarstvima? Praksa je pokazala da je izuzetno veliki uticaj strančarenja u mnogim ministarstvima. Nažalost, i mnoga kadrovska rešenja koja su u proteklih par godina urađena na važnim funkcijama u sektoru bezbednosti pokazuju da je bitnija stranačka pripadnost od stručnosti.

Znam dosta ljudi koji imaju izuzetno visoke činove u Vojsci a da nisu mogli da konkurišu jer nisu bili stranački podobni. Takođe, i dan-danas imate mesto zamenika načelnika Generalštaba Vojske Republike Srbije koje nije

popunjeno, što je izuzetno loše za sve ljude koji se zanimaju vojskom, koji rade u vojsci, da na takvo mesto još nije postavljen čovek, jer je upravo taj sukob između struke i politike i dalje prisutan u Vojsci Republike Srbije.

Sa te strane apelujemo da se pojasne kriterijumi za dobijanje stanova, da se reši status v.d. pripadnika Vojske Republike Srbije koji su zaposleni u Vojsci Republike Srbije, da se popune mesta koja su neophodna da budu popunjena i da se na taj način pokaže dobra volja da se neke stvari reše.

Takođe smatram da ima još dosta stvari u ovom zakonu koje su vezane za naš amandman, ali ovo su neke osnovne stvari koje se moraju rešiti baš za te ljude koji imaju takav status u vojsci. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: U smislu ravnopravnih uslova ne postoje drugi osim onih koji su predviđeni zakonom, dakle status pripadnika Ministarstva unutrašnjih poslova, odbrane, odnosno Vojske Srbije ili BIA ako se radi o zaposlenom u ovom organu, bez obzira na kojem se položaju nalazi, da li se nalazi na položaju koji se popunjava konkursom, da li se nalazi u v.d. statusu, da li se radi o pripadniku koji je tek stupio u radni odnos i postao npr. policajac, tek došao iz centra za osnovnu policijsku obuku ili se radi o pukovniku ili generalu koji je faktički ceo život u policiji. Potpuno su jednaki.

Dakle, kod njih to ne utiče da li je on u v.d. statusu ili je izabran na osnovu konkursa u pun mandat, u punom kapacitetu obavlja funkcije; ne utiče na ovaj zakon. Apsolutno smo izbegli to. Što se tiče primene zakona, ona je u tom smislu jednaka. Mislim da to neće uticati na kvalitet primene zakona. U načelu se slažem da, naravno, uvek postoje određeni postupci koji traju. Učinili smo da najveći broj ljudi nema nikakve veze sa politikom bar u MUP-u. Ne postoji maltene nijedan starešina koji nije radio, bar kada sam došao u Ministarstvo, po 10, 15, 20 godina u MUP-u, a da je sada na nekom rukovodećem mestu. Ti ljudi su radili u MUP-u, tamo smo ih zatekli, tamo su radili. Ako su bili dobri u prethodnih 15 godina svim režimima, nemoguće da sada ne valjaju samo zato što smo mi na vlasti.

Dakle, prosto ti ljudi su bili na tim mestima i ranije. Nismo dovodili nikoga da ga postavimo na radna mesta koja se neće završiti; da, na ona mesta koja pripadaju Kabinetu ministara, kada ne budem više ministar ili svaki drugi ministar, ti ljudi više neće raditi u MUP-u, oni nisu stalno zaposleni u MUP-u. Oni koji jesu stalno zaposleni, imaju jednaka prava da konkurišu kao i svi drugi.

PREDSEDNIK: Zavaljujem.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Srđan Nogo.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Aleksandar Šešelj.

ALEKSANDAR ŠEŠELJ: Dame i gospodo narodni poslanici, već smo u načelnoj raspravi, SRS je rekla da zaista postoji potreba za izgradnjom jeftinih stanova za pripadnike službi bezbednosti, ali naše mišljenje je da se ovim zakonom to pitanje ne rešava, budući da smo imali anketiranih više od 30.000 ljudi koji bi po ovom principu ostvarili pravo na takav stan i da je želju iskazalo nešto više od 18.000, dakle 50%, a ovde se pravi 1.500 stanova ili nešto više od 1.000.

Dakle, problem se ne rešava, a ovim tempom će trebati nekih 30 godina da svi ti pripadnici koji su iskazali želju ostvare mogućnost koju im ovaj zakon pruža. Dakle, tek njih manje od 10% će imati na to pravo i mogućnost.

Dakle, ovo tek može da bude samo početak i izražavamo sumnju da će se ovaj problem do kraja rešiti, budući da smo imali pre nekoliko godina isto takvo obećanje od strane Vlade, da ćemo imati stanove za 380 evra po kvadratu, stanove za mlade bračne parove itd. To je ostalo slovo na papiru. I gde je nastavak?

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman su zajedno podneli poslanici Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo poslanik Đorđe Vukadinović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem.

Rekao sam u prethodnom obraćanju tako da ću sada samo ponoviti ono što je poenta. Mislim da, pošto je takvo stanje pozitivno i svetlo kao što su to predstavili ministar i gospođa Mihajlović, onda nema razloga da to ograničavamo samo na pripadnike snaga bezbednosti. Ja mislim da nije, ali to je sada druga stvar. Zašto se onda ne bi otvorio taj prostor i ta mogućnost za sve državne službenike, jer to je smisao tog mog amandmana.

S druge strane mislim da se, kao što sam i rekao, unosi diskriminacija, očigledno odvajanje ako je njih dvadesetak hiljada izrazilo želju, a istovremeno će moći svega 1.700 ili 1.600 i nešto sada u prvoj fazi da zadovolji tu svoju ambiciju da dobiju stanove, odnosno kupi stanove po povlašćenoj ceni. Onda, šta je to ako ne potencijalno uvlačenje zle krvi među pripadnike upravo tih osetljivih resora? Na stranu to što se oni opet povlašćuju u odnosu na sve druge državne službenike. Mislim da je to loše. Koliko je loše videćemo uskoro, ali kao što sam rekao, ja više neću govoriti po ovom pitanju tokom ove rasprave. Hvala.

PREDSEDNIK: Ministar Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Meni nije problem da ponovim koliko god je puta potrebno. Dakle, ne radi se, zbog građana Srbije i ljudi koji su konkurisali,

ni o 100, ni o 500, ni o 1.000, ni o hiljadu i nešto, ni o 1.500, ni o 1.700, radi se o onolikom broju stanova koliko pripadnici bezbednosnih snaga budu tražili. Ako budu tražili 130.000, gradićemo 130.000. Trenutno postoji zahtev za 20.000. Toliko je otprilike aproksimacija, dakle mi imamo nešto, jer oni će tek kada mi donesemo ovaj zakon zvanično moći da konkurišu.

Mi smo do sada mogli da uradimo analizu na osnovu procena njihovih zahteva, gde ljudi nisu znali šta će sve ući u zakon. Oni će proceniti svoju mogućnost. Mi ovde radimo, mi pričamo o subvencionisanim cenama stanova koje će najviše biti 500 evra, u nekim gradovima i značajno niže. To će sve zavisi od procene tržišnih uslova u tim gradovima. Dakle, neće svi biti u Beogradu. Ali 500 evra po kvadratnom metru u Beogradu u poređenju sa, evo da pronađemo najnižu cenu kvadrata... Pošto je jedna od lokacija nakon vodoizvorišta posle Makiša prema Obrenovcu, na jednoj vrlo lepoj lokaciji na Čukarici, ponudite nekom da za 500 evra po kvadratu kupi, obručke će prihvatiti. To je značajno, da ne kažem najmanje trostruko bolje od tržišnih uslova. Naravno, odnosi se na pripadnike snaga bezbednosti.

Dakle, mi hoćemo da te ljude zadovoljimo. Gradiće se dovoljno, koliko je njima potrebno. Nema reči o diskriminaciji. Uzeli smo, pošto će ih biti dovoljno za sve, uzeli smo od onih koji budu prvi konkurisali da ne bi sada dobili, da prvo nagrnu generali i pukovnici, pa da oni dobiju i da onaj običan policajac ili vojnik ne mogu da konkurišu.

Svi ljudi koji su pripadnici ovih službi jednako i ravnopravno zadovoljavaju svoja socijalna pitanja. U tim pitanjima ne možemo da ih razdvajamo. Ne možemo da kažemo – e, super ti imaš viši čin, ti ćeš imati prednost. Ne želimo to. Ti imaš viši čin, imaćeš jednako pravo kao onaj sa nižim činom. Svaki pripadnik ima jednako pravo da dođe i konkuriše, ima pravo da kupi stan po beneficiranim cenama. Naravno, moraće da za to učestvuje. Ali, kažem vam, 115 evra je mesečna rata. Pa on samo da bude podstanar u Beogradu, nema šanse da nađe stan ispod toga. Nema teorije da za sebe i porodicu plati ispod 100 evra po kvadratu, nikakve šanse, da ne kažem da je to 250, 300 za mesečno iznajmljivanje stana. Sto petnaest da bude vlasnik toga? To je perfektna cena. To je zaista perfektna cena i važno nam je da započnemo. Da li bi bilo bolje da smo počeli pre deset godina? Bilo bi bolje. Danas bismo možda to već završili. Nismo. Drugo, najbolje vreme je sada. Nemamo kad, sada moramo da počnemo.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Vladan Zagrađanin.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Neđo Jovanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsednice.

Uvaženi ministre, uvaženi predstavnici Vlade i Ministarstva, predloženim amandmanom se traži samo preciziranje kako bi se u smislu praktične primene predloženog zakona postigla što veća efikasnost, tako da ja ne želim posebno da obrazlažem sam amandman imajući u vidu da u samom tekstu predloga amandmana stoji šta je ono što bi trebalo da se podvede pod formulaciju pripadnika snaga bezbednosti. Mislim da se u svakom slučaju taj amandman može uzeti u obzir, odnosno analizirati, na kraju krajeva prihvatiti zbog toga što ima svoj smisao.

Ono što bi trebalo ovde posebno istaći kao bitno, bitna je činjenica da se započelo sa jednom aktivnosti koja do sada nigde nije ni bila prepoznata kao potreba. Potreba za one kojima je neophodno izaći u susret s obzirom na specifičnost njihovog posla, s obzirom na odgovornost koju imaju za obavljanje tog posla i s obzirom na rizike u poslu koji obavljaju.

Imajući u vidu da je ovaj zakon nesumnjivo zakon po pravnoj prirodi leks specijalis, ne treba ga ni u kom slučaju podvoditi pod neku prizmu koja podrazumeva analizu da li se tim zakonom krši ustavno načelo zabrane diskriminacije. Po nama u Poslaničkoj grupi SPS sigurno je da se to načelo ne krši, sigurno je da će ova aktivnost koja je započeta za sada u nekoliko gradova Srbije biti nastavljena, da će biti pokrivene i druge teritorije Republike Srbije, druge opštine i gradovi. Bitno je da oni koji zaslužuju da dobiju subvencionisane stanove, odnosno pod povoljnim uslovima stanove, zaista to pravo i ostvare na način i po pravilima koja budu ustanovljena nakon usvajanja ovog zakona.

Dakle, ovde se sve skeptične dimenzije razmišljanja, svi oni koji su ispoljili skepsu prema ovom zakonu, vezuju za to da li će se zakon zaista moći realizovati. Pa ako se ne započne sa realizacijom, ni u kom slučaju ne možemo znati da li će moći da se realizuje ili ne. On ima i te kako utemeljenje u svim činjenicama koje je Vlada nesumnjivo dobro analizirala.

Mislimo da zaista ovaj početak podrazumeva početak rešavanja pitanja onih koji će biti prioritetno zbrinuti, a kasnije i onih koji dolaze na red na posle njih, naravno iz sektora bezbednosti.

Što se tiče ostalih kategorija i ostalih slojeva stanovništva po strukturama, kako u pogledu posla kojim se bave, tako i u pogledu državne uprave ili drugih sektora gde su zaposleni, naravno da treba posvetiti pažnju i njima, naročito mladima, i sve u granicama finansijskih mogućnosti, odnosno realnih mogućnosti države Republike Srbije. Ovo je dobar početak i ovaj početak u svakom slučaju treba podržati. Predrasude, skepse, sumnje za sada nemaju osnov, jer ovaj zakon još nije ni počeo sa realizacijom. Zahvaljujem se.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Dinić.

Izvolite.

IVANA DINIĆ: Poštovana predsedavajuća, uvaženi ministre sa saradnicima, kolege narodni poslanici i poslanice, uvaženi građani i građanke Republike Srbije, ovim amandmanom na član 1. Predloga zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti predložila sam da se utvrdi opšti interes za izgradnju jeftinih stanova za pripadnike službi bezbednosti.

Lično podržavam model jeftine izgradnje stanova za bezbednosne strukture jer je vrlo prirodno i društveno odgovorno da za one ljude koji obezbeđuju i omogućavaju bezbednost i stabilnost svih građana i građanki Republike Srbije i država obezbedi kako ličnu tako i stambenu sigurnost. Uz veliku pretpostavku da će u izgradnji prevashodno učestvovati građevinska preduzeća i domaća građevinska industrija, smatram da je ovo dobar projekat koji će omogućiti ozdravljenje zapravo našeg domaćeg tržišta po pitanju građevinske industrije.

Svi smo svesni toga da je i u bivšoj SFRJ građevinska industrija dosta gradila, ne samo unutar Republike već i širom sveta. Ovo je jedan dobar početak da se građevinska industrija vrati u te tokove po pitanju kvalitativnog, kvantitativnog napretka, a takođe i po pitanju širenja i jačanja naše industrije na teritoriji Republike Srbije.

Takođe bih, kao pripadnica mlađe generacije, želela da iskoristim priliku i da sugerišem da je ovo kako dobar početak za izgradnju jeftinijih stanova za bezbednosne strukture, tako možda i dobar trenutak za formiranje jednog programa za izgradnju jeftinijih stanova za mlađe generacije, dakle, za naše mlade stručnjake, a takođe i mlade bračne parove, jer veliki značaj za Republiku Srbiju jeste i povećanje nataliteta, a to znači zadržavanje mladih ljudi u Republici Srbiji, ostanak ovde i stabilnost koja bi im omogućila formiranje porodice i proširenje porodice.

Zbog toga smatram da ovo treba uzeti u obzir kao jednu ozbiljnu ideju i podržavam ovakav početak, a takođe i moja poslanička grupa SPS.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Zvonimir Stević.

Da li želite reč?

Izvolite.

ZVONIMIR STEVIĆ: Poštovana predsedavajuća, uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, u članu 1. amandmana koji sam podneo predložio sam da se u ovom zakonskom, odnosno sistemskom rešenju nađe da pravo na rešavanje stambenih pitanja imaju i porodice stradalih pripadnika snaga bezbednosti, kao i kidnapovanih i nestalih pripadnika vojske i policije.

Pravo na stan imaju porodice onih koji su braneći svoju državu Srbiju izgubili časno svoje živote. Naime, poznato je da su samo u NATO agresiji

živote izgubila 1.002 vojnika i policajca. Naravno, i one porodice koje su izgubile svoje najmilije dok su obavljali svakodnevne redovne i odgovorne zadatke i obaveze braneći svoju zemlju, odnosno njen ustavni poredak.

Imajući u vidu značaj i odgovornost posla koji pripadnici snaga bezbednosti obavljaju, njihov značaj za bezbednost čitave države, a isto tako da najveći broj njih decenijama nisu uspeli da trajno reše stambeno pitanje, dobro je da je vladajuća koalicija odlučila i predložila zakon koji ovaj problem rešava na sistemski način. Naime, neophodnost za donošenje posebnog zakona ogleda se u tome da se realizacijom ovog zakonskog projekta istovremeno započinje izgradnja stanova na više različitih lokacija, u više gradova i opština, što takođe zahteva sistemsko rešenje svih pitanja i prevazilaženje eventualnih problema koji se mogu pojaviti u toku same realizacije.

Želim da istaknem da su se tokom načelne rasprave čuli predlozi da se ovim zakonom obuhvate i zaposleni u zdravstvu i prosveti u lokalnoj samoupravi, kao i zaposleni u drugim, odnosno svim oblastima društvenog života. Ubeđen sam da će ovaj projekat biti uspešno realizovan, jer ova koalicija to radi sistemski, pragmatično, racionalno i korak po korak. Ekonomskim jačanjem i ekonomskim razvojem naše zemlje stvoriće se uslovi za izgradnju stanova i u drugim oblastima, odnosno za zaposlene u javnim ustanovama i institucijama u svim kategorijama društva, a posebno za mlade bračne parove. Napominjem da je značaj rešavanja stambenih potreba pripadnika snaga bezbednosti veliki i zato ovaj zakon ima za cilj uspešnu i efikasnu realizaciju samog projekta. Zahvaljujem.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela narodna poslanica Vesna Ivković.

Izvolite.

VESNA IVKOVIĆ: Poštovana predsedavajuća, poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolege poslanici, ovim amandmanom se vrši dopuna odredbe člana 1. Predloga zakona tako što se unosi pravo na obezbeđivanje stanova po ovom zakonu i za rezervne vojne starešine koje nisu rešile svoje stambeno pitanje, a svrstavaju se u red udruženja od posebnog značaja za bezbednost zemlje.

Podsećanja radi, kada smo raspravljali o Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o odbrani, skrenula sam pažnju u svojoj raspravi na status i finansiranje ovih udruženja, a sada želim da skrenem pažnju na rešavanje stambenog pitanja njenih članova koji isto nisu rešili, ako ne u prvoj, onda u nekoj sledećoj fazi gradnje.

Udruženje rezervnih vojnih starešina svoja delovanja težišno zasniva na oblastima od značaja za odbranu i značajno doprinosi jačanju sistema odbrane. Stogodišnja tradicija ove organizacije obavezuje nas da podržimo njen opstanak, regulišemo njen status, finansiranje, kao i rešavanje stambenih pitanja njenih

članova. Potencijal ove organizacije predstavlja pozitivne društvene vrednosti, pre svega patriotizam, kao i znanje i iskustvo njenih članova u poslovima odbrane zemlje.

Savez rezervnih vojnih starešina, pored ostalih ciljeva, neguje i slobodarsku tradiciju srpskog naroda i sećanje na značajne događaje iz istorije njegove borbe za slobodu i nezavisnost. Jedna pohvala je što se ovaj zakon donosi sa neograničenim rokom trajanja.

Na kraju, nadam se da ćemo u bliskoj budućnosti doneti i zakon koji će omogućiti mladim bračnim parovima koji su stručnjaci u svom poslu, kao i zdravstvenim i prosvetnim radnicima, da reše svoje stambeno pitanje pod isto tako povoljnim uslovima. Hvala.

PREDSIEDNIK: Na član 1. amandman je podnela narodna poslanica Mirjana Dragaš.

Izvolite.

MIRJANA DRAGAŠ: Poštovana predsednice, podnela sam amandman na član 1. ovog zakona u želji da ga malo bolje i više preciziramo u cilju poboljšanja uslova i isticanja opšteg interesa i značaja ovog zakona. U svakom slučaju želim da istaknem da ovaj zakon podržavam i da će ovakav pristup podržati i čitava PG SPS.

Ovim zakonom pokazuje se jedan značajan pomak u cilju regulisanja položaja zaposlenih lica u svim sistemima i delovima odbrane zemlje, bilo da se radi o pripadnicima vojske, policije ili službe BIA. Ono što je važno, pokazuje da radikalni odnos ove vlasti i ove Vlade prema svim pripadnicima ovih jedinica, nasuprot vlasti koja je u periodu od 2000. do 2012. godine u svim segmentima zanemarivala položaj zaposlenih u ovom delu, kao i njihovu ukupnu materijalnu obezbeđenost. Smatram da je pripadnost ovoj službi u stvari od posebnog značaja i da u tom smislu i država treba da se odnosi prema njima na adekvatan i odgovoran način, jer je samim ulaskom u ovu službu svaki pojedinac i svaki čovek u stvari unapred spreman da položi ono što je najvrednije na oltar otadžbine.

Poznato je, takođe, da je sektor odbrane i bezbednosti od izuzetnog značaja za jačanje svake države, njen međunarodni položaj i ugled u svetu i takav odnos prema ljudima koji u ovoj službi rade u svakom slučaju traži jedan pristup kao što omogućava ovaj zakon. Kakav je odnos bio, npr. vlasti prema pripadnicima vojske, policije u prethodnom periodu, između ostalog može da ilustruje jedan primer da je i meni kao predsedniku Upravnog odbora Tržišta rada Srbije prethodna vlast u periodu od 2000. do 2007. godine sudila za zloupotrebu službenog položaja jer je Upravni odbor Tržišta rada Srbije u to vreme doneo odluku da se pripadnicima, odnosno članovima porodica poginulih pripadnika vojske i policije na Kosovu, koji su poginuli u odbrambenim ratovima, obezbedi jedan poseban fond koji bi bio pomoć porodicama poginulih. To je u svakom

slučaju jedan sraman primer odnosa prema ovim porodicama i prema ljudima koji su radili ovaj odgovoran i iznad svega težak posao.

Donošenjem ovog zakona obezbeđuje se jedan potpuno novi pristup koji je apsolutno za pohvalu, ali istovremeno smatram da će neka pitanja koja ovaj zakon nije regulisao moći da se regulišu podzakonskim aktima. Neka od tih pitanja postavljena su u dosadašnjem delu rasprave, a to su sigurno ona kako će se u celini fond obezbediti, koliki će taj fond biti, kako će biti učešće pojedinaca, kakvi će sve biti kriterijumi za učešće na ovom konkursu, kakav će biti, najzad, izbor kandidata, kakve su njihove obaveze prema vojsci i policiji nakon korišćenja tog prava jer je ono, svakako, specifično i posebno.

Isto tako, postavljam pitanje – da li postoji plan koliko će dugo trajati benefit po ovom zakonu? Najzad, nešto od toga je svakako već u dosadašnjoj diskusiji rečeno, ali je važno napomenuti da treba u vidu imati i položaj izbeglih i raseljenih lica pripadnika vojske i policije iz drugih republika kojima ovo pitanje dosada nije rešeno, kao i položaj porodica poginulih i ranjenih u borbama za zaštitu prava i života srpskog naroda u celini. Važno je iskoristiti sve pasivne i zapuštene a očuvane objekte i zgrade Vojske, ima ih mnogo, i sav kapital staviti u funkciju u cilju pozitivnog rešavanja ovog pitanja. Hvala vam.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela poslanica Danijela Stojadinović.

Izvolite.

DANIJELA STOJADINOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajuća.

Poštovani ministre, saradnici Ministarstva, podnela sam amandman na Predlog zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti, na član 1. stav 1. gde se posle reči – ovim zakonom dodaju reči – utvrđuju se opšti interesi. Koliko sam primetila, sličan amandman kolegice iz druge poslaničke grupe je usvojen.

Amandmanom se dopunjuje odredba člana 1. stav 1. Predloga zakona, tako što se pored uslova za realizaciju programa gradnje jeftinih stanova utvrđuje opšti interes za realizaciju ovog projekta, dakle, angažovanje domaćih građevinskih preduzeća, što je jako pozitivno, jačanje građevinarstva uopšte i proizvodnje građevinskog materijala, jačanje sveobuhvatne privrede u celini.

Donošenje ovakvog posebnog zakona ima opravdanost za realizaciju ovog projekta zbog ujednačenih uslova, jer daje jedno sistemsko rešenje problema, a ima se u vidu i ubrzana procedura izdavanja dozvola i svega propratnog od dokumentacije. Znači, skoro 1.600 stanova u faznoj izgradnji je jedno dobro rešenje koje podržavaju i poslanici Poslaničke grupe SPS, s tim što apelujemo da ovo rešenje i ovakav način realizacije koji je krenuo bude prenet i na druge strukture društva. Zahvaljujem.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Milisav Petronijević.

Da li želite reč?

Snežana Paunović.

Izvolite.

SNEŽANA PAUNOVIĆ: Zahvaljujem se.

Poštovana predsedavajuća, uvaženi ministre sa saradnicima, predstavnici ministarstava, amandman koji sam podnela na Predlog zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti konkretno se odnosi na član 1. odnosno stav 1. gde bi posle reči MUP, po mom mišljenju, trebalo dodati – pripadnicima policije.

Šta je suština? Amandmanom se dopunjuje odredba člana 1. tako što se precizira da se gradnja stanova odnosi i na pripadnike policije, a ne samo na pripadnike MUP-a, jer i ako se možda to podrazumeva, smatramo da to treba naglasiti, pre svega zbog pripadnika policije koji su čuvari javnog reda i mira.

Moje kolege su govorile o tome da je jako važno voditi računa i o porodicama svih stradalih pripadnika i vojske i policije, ali ja mislim da treba obratiti pažnju i na ljude koji su sada na školovanju za pripadnike policije. To su, zapravo, mladi ljudi koji tek treba da stvaraju porodice i podrže ovu globalnu državnu politiku o porastu nataliteta. Jako je važno da ih motivišemo i na način što ćemo precizno u ovom zakonu reći da se on odnosi i na njih, jer ako već naša bezbednost zavisi od njih, onda bi bilo lepo da im obezbedimo sigurne uslove i da imaju krov nad glavom, pa da spokojni i jedni i drugi obavljamo svoje poslove i zadatke. Hvala vam.

PREDSEDNİK: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela poslanica Marjana Maraš.

Da li želite reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo poslanik Petar Jojić.

Da li želite reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo poslanik Miljan Damjanović.

Da li želite reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo poslanik Nikola Savić.

Da li želite reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo poslanik Božidar Delić.

Da li želite reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo poslanik Dubravko Bojić.

Da li želite reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela poslanica Ružica Nikolić.

Da li želite reč? (Da.)

RUŽICA NIKOLIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, na član 1. stav 1. Predloga zakona podnela sam amandman koji se odnosi na ranije pripadnike snaga bezbednosti koje su pravo na penziju ostvarili u jednom od državnih organa koji su obuhvaćeni ovim predlogom.

Kada su penzionisani pripadnici snaga bezbednosti u pitanju, moram istaći da su oni u odnosu na aktivne pripadnike, odnosno one koji su u radnom odnosu, u lošijem položaju iz više razloga. Aktivni pripadnici snaga bezbednosti su kroz anketiranje iskazivali zainteresovanost za kupovinu stana i tom prilikom su im postavljana neka od sledećih pitanja, a to je gde radi, odnosno koja je ispostava, bračno stanje, broj dece, da li je stambeno obezbeđen ili ne, dok za kvadraturu i za lokaciju nisu postavljana nikakva pitanja.

Svi zaposleni, pa čak i oni koji su stambeno obezbeđeni, mogli su, kako kažete, da iskažu interesovanje za kupovinu jeftinog stana. A kada su penzionisani pripadnici snaga bezbednosti u pitanju, većina koja se nalazi na rang-listama vojnostambenog nije ni kontaktirana, iako se po kriterijumima koji se primenjuju za dodelu stanova na korišćenje sa mogućnošću otkupa nalaze u vrhu rang-liste, što znači da ste imali validne podatke, trenutne adrese i brojevi telefona su vam bili dostupni. Zanima me na koji način ste obavestavali i anketirali lica koja su penzionisana a koja imaju nerešeno stambeno pitanje i dug podstanarski staž. Zahvaljujem se.

PREDSIEDNIK: Hvala vam.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li želite reč?

Reč ima Aleksandar Šešelj.

ALEKSANDAR ŠEŠELJ: Gospođo Gojković, ja bih želeo da koristim vreme ovlašćenog predstavnika poslaničke grupe.

Prvo, u ovom zakonu o realizaciji projekta za izgradnju stanova, delatnost pripadnika snaga bezbednosti se razlikuje od svih delatnosti, budući da ti ljudi mnogo ranije nego što je to radni vek odlaze u penziju. Ne pominje se ovde u članu 6. gde se priča o strukturi, tj. u članu 7, priča se o strukturi, o stanovima u stambenim zgradama za kolektivno stanovanje, projektuju se i grade sa sledećom površinom i strukturom, pa to je onda od 32 do 92 kvadratna metra. Ne pominju se penzionisani pripadnici već isključivo trenutni.

Ovde postoji još jedan problem. Budući da imamo jedinstvenu raspravu o svim ovim tačkama dnevnog reda, nismo u situaciji, nijedna poslanička grupa, da na kvalitetan način i podnesemo amandmane i da diskutujemo i da posle to sve obrazložimo, budući da je ovde objedinjena rasprava za 20 predloga zakona koji su raznorodni. Tako imamo i situaciju ne samo oko izgradnje stanova, već i o plovnim putevima, međudržavnim sporazumima, bezbednosti u drumskom saobraćaju itd.

Republika Srbija, koja je od 2000. godine na ovom putu ka EU, dakle već 18 godina ispunjava određene uslove, potpisuje sporazume o stabilizaciji, otvara poglavlja itd. kako bi jednog dana, koji po našem mišljenju i po mišljenju većine građana Republike Srbije neće nikad ni doći, postala član EU i zbog toga i donosi zakone. To vidimo u ovim obrazloženjima zakona gde se ovi zakoni obrazlažu

tako da su oni u skladu sa evropskim direktivama, sa propisima Evropske unije i sa otvaranjem poglavlja.

Mi treba da imamo zakone i predloge zakona da donosimo u skladu sa našim pravnim sistemom, a ne kako bismo se nekome dopali i kako bismo samo doneli zato što je to uslov EU. Tako smo imali situaciju o Zakonu o plovnim putevima, imali smo taj zakon na dnevnom redu 2016. godine kada smo diskutovali o tome i podneli veliki broj amandmana koji su posle odbačeni, a danas imamo situaciju da je pred nama predlog zakona koji inkorporira na određeni način te naše amandmane iz prethodne rasprave, samo u drugačijem kontekstu. Dakle, tek sada kada se iskazala potreba doneli smo ono što je bilo neophodno, a ne ono što je u skladu sa nekim direktivama.

S druge strane, Republika Srbija je punopravni član Saveta Evrope. To je jedna međunarodna organizacija koja se bavi zaštitom ljudskih prava, vladavinom prava pravne države, poštovanjem evropske deklaracije o ljudskim pravima itd. Njihovo telo za istraživanje korupcije GREKO je pre mesec ili dva dana donelo neke zaključke i preporuke o parlamentarnom životu u Republici Srbiji, gde se govorilo o tome kako mi treba da imamo hitan postupak za donošenje zakona kao izuzetak, a ne kao pravilo i ne jedinstvenu raspravu po svim ovim pitanjima. Dakle, meni je malo čudno da mi izvršavamo direktive EU kada je reč o ovim zakonima i zakonskim predlozima i da sve to stavimo u jedinstvenu raspravu, ovoliko raznoraznih zakona, da ne možemo nešto što je osnov demokratije i parlamentarizma, a tu smo već učlanjeni, da ispoštujemo.

S druge strane, budući da imamo jedinstvenu raspravu, moram da kažem nešto i o problemu koji je bio prethodne nedelje veoma prisutan u javnosti, a to je ova pojava tj. izmena propisa kako bi se vozila koja su starija od 15 godina u saobraćaju upućivala dva puta na tehnički pregled. Ministar je rekao, čini mi se u četvrtak, kako se taj namet neće uvesti itd. Mene sada zanima, ako je opravdanje za tako nešto bila bolja bezbednost na putevima i u saobraćaju, zašto smo onda tako brzo odustali od toga. Zato što je bio preveliki odziv javnosti za takve namete budući da su automobili u Srbiji u proseku čak i mnogo stariji od 15 godina. Ako je već u pitanju bila bezbednost i ako je bezbednost na prvom mestu, onda bi trebalo da država Srbija subvencionise taj odlazak na tehnički pregled, a ne da se otima od nekoga 30 evra, kome, svakako, ako vozi auto stariji od 15 godina, mnogo više znači tih 30 evra nego nekome ko vozi novi automobil.

Isto tako, imali smo situaciju oko protesta taksista i mi imamo situaciju da se bavimo nekim problemom samo kada se neki grad blokira, kada je neki veliki štrajk ili kada je neki odziv javnosti, kao što je u ova dva slučaja. Dakle, morali su taksisti da blokiraju Slaviju da bismo mi pregovarali sa njima, tj. Vlada Republike Srbije a ne Skupština, i došli do nekog rešenja. Taksisti imaju puno pravo da protestuju. Budući su u poreskom sistemu, plaćaju porez, moraju da idu na estetski pregled, pravila za njih u saobraćaju su stroža nego što su za obične

vozače, a imamo situaciju da se pojavila na tržištu firma čija je slična delatnost kao što je to u taksi udruženjima, pod velom neke druge delatnosti, radi njihov posao a uopšte nije u poreskom sistemu niti plaća porez ovde, već iznosi pare iz Srbije.

Mi, umesto sami da smo sagledali taj problem i da smo to videli pre nego što su taksisti izašli na ulicu, mi smo čekali da se grad blokira, da sve bude zatvoreno kako bismo gledali da te probleme rešimo. Onda se čuje kako ima previše taksista u Beogradu, kako je to skupo i kako ima mnogo problema itd. Cenu taksi prevoza određuje Grad Beograd i ono što je najčudnije i što se razlikuje od svake druge delatnosti jeste što ne postoji konkurencija taksi udruženja. Dakle, konkurencija je normalna stvar u svakoj privrednoj delatnosti, a ne postoji i ne dozvoljava se taksistima da npr. uvedu popuste i sami određuju cenu svojih vožnji.

Dakle, trebalo bi država Srbija da sagleda i da uoči neki problem pre nego što to izađe toliko na videlo i onda ne bismo dolazili u situaciju da se neki propisi donose ili ukidaju samo što postoji ogroman odziv javnosti prema tome kao što je u ovoj situaciji.

Ja se slažem da ne treba uvesti namete ljudima koji imaju starija kola od 15 godina, ali prvo da se sagleda da li postoje neki benefiti a ne da se to tako uvede, pa tek kada se javnost okrene protiv toga u toj meri, da se ti zakoni povuku.

Dakle, budući da donosimo zakone samo zato što smo na putu EU, samo zato što otvaramo poglavlja a ne zato što je to naša potreba i taj proces harmonizacije je poguban po Srbiju, to nije počelo samo sa ovom Vladom već je na snazi od 2000. godine, moram da kažem da nam ništa ovo neće značiti i svi ovi zakoni koji su u skladu sa evropskim propisima ništa nam neće pomoći da uđemo u EU, zato što je pitanje svih pitanja KiM i samo i isključivo ako Republika Srbija prizna Kosovo kao nezavisnu državu, ako razmeni ambasadore, onda ćemo mi ostvariti neki napredak, a ovo sve nema nikakvu svrhu i nema nikakvu poentu.

Zato apelujem na predlagače da ubuduće predlažu zakone koji su u skladu sa našim pravnim sistemom i u skladu sa potrebama naše države i društva a ne da bismo se bilo kome dopali i da bismo bilo koje poglavlje otvorili.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar Nebojša Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Što se tiče Zakona o bezbednosti saobraćaja, ova odredba je u Zakonu od 2009. godine. Dakle, ona se nije menjala ni u jednoj izmeni i dopuni zakona od 2009. godine, dakle, ova o dvostrukom odnosno šestomesečnom tehničkom pregledu za sva vozila starija od 15 godina. Mi smo reagovali na ono što smo videli kada smo donosili pravilnik o primeni ovog

zakona, da smo faktički u mogućnosti, struka je rekla da bismo mogli da... Iako bi bilo bolje da imamo češće kontrole tih vozila jer, znate, kad nekom pogine dete, onda se odjednom taj ne pita da li je imao 30 evra nego pita zašto mu je dete poginulo, zašto mu kočnice nisu dobre ili što su mu konstrukcijske osovine vozila takve da njegov branik ubija dete a ne prihvata energiju tako da pešak preživi. E, onda više niko ne priča o 30 evra, tad svi pričaju o životu, zašto nismo zaštitili život i sve ostalo.

Mi smo se trudili da nađemo balans. Mislimo da i dalje možemo sa jednim godišnjim pregledom. Naravno, sada imamo propise koji garantuju da će taj tehnički pregled zaista i biti urađen i da će se snimiti a da ne bude fiktivan, da je neko samo provukao papire.

Što se tiče taksista, od 6.500 taksista, koliko ih ima, njih oko 200 je bilo u štrajku. Ostala najveća udruženja taksista su bila potpuno saglasna sa zakonom, a ovih 200 koji su štrajkovali su od prvog dana imali svoje predstavnike u radnoj grupi koju je Ministarstvo saobraćaja formiralo i bili su uglavnom svi ti njihovi predlozi već uvršteni u nacrt izmene i dopune zakona. Meni nije bilo u potpunosti jasno, ja sam pokušao da shvatim šta je to što je njih motivisalo da izađu da protestuju, zato što je faktički na kraju cilj bio isti. Ništa se nije izmenilo u zakonu. Oni su odustali od daljeg protesta i time se sve završilo. Time je meni pokazano da suštinski razlog protesta nije bilo nešto što je bilo važno za njih, nego možda neka politička manifestacija i jačanje nekog od udruženja u odnosu na druge.

Mi se trudimo da kao odgovorna država, ne zbog Evropske unije nego zbog naše zemlje, donosimo zakone, kakav je današnji koji je pred nama, kojima pomažemo našim građanima. Ako jednoga dana uđemo u Evropsku uniju, to će biti dobro za građane Republike Srbije.

PREDSEDNIK: Neću dozvoliti repliku, zato što ćemo o tome razgovarati kada taj zakon dođe na dnevni red, odnosno amandmani po tom zakonu. Mi sad raspravljamo amandmane na prvi zakon, te ne možemo da vodimo raspravu o amandmanima i zakonu koji će doći kasnije na red.

Na član 1. prvog zakona o kojem raspravljamo, Predloga zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti, podneo je poslanik Aleksandar Šešelj.

Ako želite reč po tom amandmanu, izvolite.

ALEKSANDAR ŠEŠELJ: Samo bih želeo da kažem da se slažem da bezbednost i ljudski život koštaju više od 30 evra, ali ako je to već naša potreba, onda bi trebalo da država to subvencionise i tako pomogne bezbednost učesnika u saobraćaju, pogotovo ako su vozila starija od 15 godina i ako su nebezbednija nego što su nova itd.

Ono što je isto simptomatično jeste da bismo bili jedina država u Evropi koja uvodi dva tehnička pregleda. Slažem se da treba možda pooštriti kriterijume

za tehnički pregled, ali ako nam je bezbednost na prvom mestu, onda treba da uvedemo i tu subvenciju.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Filip Stojanović.

Da li želite reč? (Da.)

Izvolite.

FILIP STOJANOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, amandman na član 1. stav 1. Predloga zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti koji sam podneo u ime Srpske radikalne stranke više nije tehničke prirode nego suštinske.

Ideja da se pripadnicima snaga bezbednosti i penzionisanim licima bivšim pripadnicima snaga bezbednosti obezbede stanovi je dobra i zaslužuje veliku pažnju javnosti, a i nas poslanika.

Međutim, ovaj zakon nema nameru da rešava stambene probleme lica na koja se odnosi jer procedura koja je predviđena nije precizna i jasna, pa se ne zna ko će biti favorizovan da reši svoje stambeno pitanje.

Šta nas u SRS dovodi do ove sumnje? Dovodi nas to, dame i gospodo, što je takvih slučajeva u stambenim pitanjima mnogo. Čak i ako bude izgrađenih stanova, biće malo. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Zoran Despotović.

Da li želite reč? (Da.)

Izvolite.

ZORAN DESPOTOVIĆ: Zahvaljujem, gospođo predsedavajuća.

Dame i gospodo narodni poslanici, još jedan od mnogih amandmana koje je podnela SRS, koja pokušava da da svoj doprinos na ovaj predlog zakona koji se odnosi na izgradnju stanova za pripadnike bezbednosnih službi.

Nadam se da će nam ministar dati neke odgovore na pitanja koja će i mene kao narodnog poslanika i potencijalne dobitnike stana razrešiti nekih dilema – da li su lokacije i gradovi određeni na osnovu realnih procena i potreba za stanovima u tim gradovima? I u drugim gradovima i opštinama žive i rade ljudi u sistemu bezbednosti. Recimo, zašto se ne grade stanovi u Valjevu, Rumi, Čačku, Užicu, gde takođe žive i rade ljudi u pomenutim službama, a nemaju rešeno stambeno pitanje?

Ili je, gospodine ministre, još jedan pokušaj ubiranja političkih poena i čist marketing za ove velike gradove ili da se, kojim slučajem ne desi da se kroz ovu izgradnju pere novac i nameštaju tenderi, kako se to radilo za vreme žutog preduzeća?

Kada se gradilo naselje Stepa Stepanović, jedan od prethodnika je o tome i govorio, radovi su katastrofalno izvedeni. Kvadrat stana se kretao od 1.200 do 1.300 evra. Iza te i takve gradnje stoji država. Za tu lokaciju je bila nerealno

visoka cena, tako da i oni koji su dobili stanove moraju da plate visoku cenu otkupa.

Čime garantujete da se ovo neće desiti i u ovom slučaju? Možda ljudi koji dobiju takve stanove neće hteti da ih prihvate zbog lokacije ili lošeg kvaliteta izgradnje, na šta imaju pravo, bez obzira na to što ga nekom ko je na listi čekanja dodelite.

Na kraju, da li će svi stanovi, 1.578 koji budu izgrađeni, biti isključivo kreditirani? Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Evo, pokušaću da vam pojasnim.

Mislim da smo jedan deo već u raspravi pokrili, ali još jednom da kažem. Pre svega, pranje novca je isključeno. Pre svega, stanovi se ne dodeljuju. Dakle, to svi pominju. Nema dodele stanova. Ima kupovine stanova. Kupovina stanova podrazumeva ugovornu obavezu između budućeg vlasnika stana i finansijske institucije kod koje ona obezbeđuje kredit. Dakle, on izražava svoju volju da kupi stan na toj lokaciji. On to ne mora. Ne sviđa mi se lokacija ta i ta, neću da kupim. Hvala lepo. Nisam zadovoljan, ne pada mi na pamet.

Mi smo već uradili anketu. Dakle, anketa nije obavezujuća na bilo koji način, ali pre donošenja zakona samo to smo i mogli da uradimo i oko 20.000 pripadnika sada, što ne znači da ih neće biti više ili manje, to zavisi od njih, izjasnilo se da želi da kupi stan po ceni do 500 evra po kvadratu u kvadraturi od 36 do 92 kvadrata. Dakle, oni koji budu kupili stan svojom voljom, znaju da ga kupuju po graničnoj ceni, te će oni koji nude kreditne uslove morati da se takmiče u spuštanju kamatnih stopa i u povoljnijim uslovima finansiranja tih stanova, a država gradi u skladu sa najboljim cenama koje može da postigne, a ne više od 500 evra po kvadratu, što je, morate da se složite, zaista za uslove u kojima živimo jako dobro, pogotovo u velikim gradovima.

Zašto neki gradovi pre drugih? Mi nismo postavili ograničenja bilo kakve vrste. Ljudi su mogli da se izjasne da li žele da kupe stan po mestu stanovanja ili po mestu rada. Obe opcije su im bile moguće i oni su se izjasnili. Mi smo uzeli u prvih šest tamo gde su, pre svega, najdostupnije lokacije, dakle, gde su urbanistički najspremnije, jer je potrebno pripremiti određenu dokumentaciju, da ne čekamo duže; pod dva, gde nam lokalna samouprava najbrže izlazi u susret i pod tri, tamo gde je najveći broj zainteresovanih, da prvo rešavamo tamo. Nećemo graditi tamo gde imamo šest zahteva, a tamo gde imamo šest hiljada da ostavimo za kraj. Važnije je da počnemo tamo gde ima više, što ne znači da se neće i u Valjevu graditi i da se neće graditi i u drugim mestima.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela poslanica Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Pa, ministre, ovo što ste malopre govorili razlikuje se poprilično od onoga što je nama ovde u petak govorila vaša koleginica, Zorana Mihajlović. Ovo što ste vi malopre izneli vezano za ove stanove, vi ili želite da obmanete Narodnu skupštinu i javnost ili su vas obmanuli u službi, jer ono što vi govorite se ne slaže sa realnim stanjem. Evo, reći ću konkretno o čemu se radi.

Nama je Zorana Mihajlović u petak rekla da vi znate koja je ta banka, da već imate, Vlada, neki ugovor sa bankom, da Vlada i ona da zna kolika je kamatna stopa, rekla je da je mnogo niska. Mi smo je pitali da li je mogla i niža. Pitali smo je zašto ta banka, čije ime ona, doduše, nije rekla, zašto ne neka druga, da li je bio neki tender itd.

Dakle, potpuno suprotno od onoga što ste vi jutros, kada ste Nataši Jovanović odgovarali, rekli. Rekli ste da ćete tek razgovarati koja je to banka, da ćete tek razgovarati o kamatnoj stopi, što nekako više liči na, bliže je istini od onoga što je Zorana Mihajlović govorila, ali u svakom slučaju vi iz Vlade morate da imate valjda neko jedinstveno mišljenje kada se obraćate Narodnoj skupštini.

Malopre ste govorili o tome na koji način ste anketirali ljude koji su zaposleni u službama bezbednosti. Ministre, molim vas da čujete ovo što ću da vam kažem, a mi smo gledali kako izgledaju ti vaši anketni listovi. Nigde ne piše da neko anketiran može da se izjašnjava o lokaciji. U tom vašem anketnom listu piše ime i prezime, koliko ima radnog staža i da li želi na ovaj način da rešava stambeno pitanje. Niti se pominje lokacija, niti se pominje struktura stanova.

Dakle, ono što smo tvrdili kada smo pričali u načelnoj raspravi, vi ste sada zapravo svojim obrazloženjem potvrdili. Neće biti ništa od ovog posla. Kamo sreće da bude. Mi ne želimo da ovo bude zakon koji će biti samo slovo na papiru, ali sve ukazuje da će biti samo to i, daj Bože, da to bude samo prvi korak. U daljim amandmanima ćemo vam govoriti šta je tu još trebalo da se uradi.

Molim vas, predsedavajući, htela sam gospođu Gojković da zamolim, da morate biti, vi možda hoćete, malo fleksibilniji kada se obraćaju narodni poslanici, ne može predsedavajući da kaže – o tom zakonu ćemo govoriti kada bude, o tome ćemo govoriti kada budemo govorili o amandmanima na taj zakon, jer ćemo govoriti samo o amandmanima na ovaj zakon i to samo na tri amandmana. Sve ostalo ostaje pod velom tajni. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, koleginice Radeta.

Reč ima dr Nebojša Stefanović, potpredsednik Vlade i ministar unutrašnjih poslova.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Pre svega, nas sve obavezuje jedino zakon koji donese ova Narodna skupština, obavezuje sve nas u primeni tog zakona i potpuno je jasno da ćemo za izbor finansijskih institucija koje budu davale kredite objaviti javni poziv. Daćemo priliku finansijskim institucijama, bankama u ovoj zemlji da se takmiče.

Mi smo uradili aproksimaciju preko državnih banaka koje pripadaju Republici Srbiji šta je najbolje što one mogu da ponude da bismo uradili procenu i projekciju. Ako se pojavi na tržištu banka koja može da garantuje, da spusti, oni će morati da se odreknu i obrade kredita, dakle usluga za obradu kredita, moraće da se takmiče ozbiljnije sa kamatnom stopom. Mi ćemo time imati priliku da ti uslovi možda budu i povoljniji.

U svakom slučaju, ono što će svakako biti, biće javni poziv za finansiranje i, naravno, svaki individualni pripadnik snage bezbednosti sklapa ugovor. Radi se procena njegove finansijske, odnosno kreditne sposobnosti i on će moći da konkuriše za kvadraturu koju ispunjava na osnovu ovog zakona.

Što se tiče toga, imate potpunu sigurnost da ovo neće ostati slovo na papiru. Mi ove godine hoćemo da pokažemo da smo vrlo ozbiljni i na tome ćemo raditi i za to smo radili pripremu dokumentacije. Već se na tome radi mesecima. Radimo na tome da ove godine započne izgradnja preko pet hiljada stanova, da bismo što pre završili izgradnju za pripadnike službi bezbednosti koji izraze nameru da u ovome učestvuju.

Ne mislim da će biti bilo šta loše, mislim da ide dobro, bez obzira na to što naravno cenim i napore Narodne skupštine da popravi ovaj zakon, što jeste posao naravno. Mi pažljivo slušamo šta kažu narodni poslanici. Želim da vas uverim da će, faktički, kroz ovaj mehanizam biti garantovana i transparentnost postupka i to da ljudi koji su korisnici kredita dobiju najbolje uslove.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Stefanoviću.

Reč ima Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Kratku repliku ministru.

Ovo sve što ste rekli u ovom prvom delu odgovora je prihvatljivo, i jeste u skladu sa zakonom i tako bi trebalo da bude, ali ono što nas brine jeste, ponavljam – Zorana Mihajlović je u petak Narodnoj skupštini rekla da je to što vi sada pričate da ćete uraditi već urađeno, a pošto ona sama i Američkoj ambasadi dostavlja neke predloge ugovora itd., ko zna šta vam je uradila, ministre Stefanoviću, proverite. Možete i kao ministar resorni, a kao i njen kolega da vidite o čemu se tu zaista radi.

Što se tiče vaše tvrdnje da će ovo sigurno biti urađeno i da neće biti mrtvo slovo na papiru, znate, početna ideja je iz 2014. godine kada je vaš predsednik stranke obećavao da će se graditi stanovi za mlade bračne parove po 380 evra za kvadratni metar, što bi, naravno, svako normalan podržao, ali evo za četiri godine nije bilo ništa od toga, pa je onda za ovu prethodnu kampanju obećao te iste stanove samo po 500 evra. Opet nema ništa od toga.

Znate, nekako ne odajete taj utisak da može da vam se veruje. Ovo možda može biti treća sreća, a možda ste ovim što ste vi rekli da ste čvrsto odlučili da ove godine budete ozbiljni, drugim rečima, priznali da ste do sada bili neozbiljni, pa hajde budite ozbiljni i zaista uradite ovo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Reč ima dr nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Dakle, nisam bio prisutan na sednici, ali, evo, bile su kolege ovde i kažu mi da gospođa Mihajlović nikada tako nije rekla.

(Vjerica Radeta: Molim?)

Dakle, mi smo govorili o aproksimaciji...

(Vjerica Radeta: Molim?)

Kažu mi da nije rekla tako. U svakom slučaju, nema veze. Ono što može da se vidi u stenografskim beleškama, proverićemo, ali ono što vam ja kažem, ono što stoji u zakonu, da se ne može uraditi bilo kakav javni poziv pre donošenja zakona. Znači, zakon je zakon, to nas jedino obavezuje. Kada se završi donošenje zakona, kada ga Skupština usvoji, ako ga usvoji, ona ćemo u skladu sa tim uputiti javni poziv finansijskim institucijama i na takav način odlučiti ko će biti najpovoljniji, odnosno ko će dati najbolje uslove Narodnoj skupštini.

Sve ostalo je bio govor o aproksimaciji. Dakle, mi smo uradili procenu. Morate prosto da uradite procenu da li se to isplati, da li ljudi koji uopšte žele da se izjasne, jer bilo je na početku veoma važno da znamo koliko tih ljudi ima, šta je tempo, šta je dinamika, a oni moraju da imaju neku realnu cenu, neki osnov, makar pokazatelj koliko će to biti.

Mi smo u Ministarstvu uradili i razgovarali sa ljudima, recimo u Beogradu, o lokacijama gde ih interesuje, njih pitali konkretno, recimo za lokacije, prve lokacije u Ovči i lokacija posle Makiša, dublje u opštini Čukarica, pitali smo ljude za to. Imam tačan broj ljudi koji se opredelio za Ovču, negde oko, čini mi se, blizu dve hiljade i ostali ljudi koji su se opredelili za Čukaricu. Dali smo im čak okvirne rokove da će zbog planske dokumentacije ovi u Ovči biti brži, brže će se završiti, jer, prosto, planska dokumentacija je tako urađena.

Što se utiska tiče da li smo ozbiljni ili ne, to kažu građani Srbije. Oni nam svima odrede vrednost i kažu koliko smatraju da smo ozbiljni. Neke smatraju ozbiljnijim, neke smatraju manje ozbiljnim i to kažu jasno na izborima. Kažu – vi ste ozbiljni, vi ste manje ozbiljni, ovi su baš malo ozbiljni, njih prosto ne doživljavamo kao vredne. To je nešto što je svima mera i na svim izborima do sada od 2014. godine građani veoma lepo to procenjuju.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Stefanoviću.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Dobro to koliko građani veruju u propagandi, činjenica, to jesu brojevi, ali vi dobro znate da su izborni rezultati i procenti promenjiva stvar, ali da vam skratim, da se ne trudite mnogo oko stenograma, očigledno kolege koje sede tu sa vama osim pijuckanja kafe, niti šta slušaju, niti šta gledaju ovde. Dakle, Zorana Mihajlović je rekla: „Zna se koja je banka, zna se kolika je kamata“, vrlo precizno.

A vama takođe, gospodine ministre, još jedanput da skrenem pažnju. Vi kažete da su se građani opredeljivali, odnosno pripadnici službi bezbednosti, za stanove u Ovči i ne znam gde. Tvrdim vam da sam svojim očima gledala te anketne listove gde ih nigde ne pitate koje su lokacije u ponudi, ni koja je struktura u ponudi, i to nas samo dovodi još više u sumnju da se zapravo radi nešto ispod žita. Možda zaista postoje neki ljudi koji su dobili neke druge anketne listove. Ja vam kažem za anketne listove koje su dobijali pripadnici bezbednosti u Srbiji, a u kojima samo pitaju kako vam je ime i prezime, koliko imate godina radnog staža i da li želite da kupite stan na kredit uz ove uslove koje predviđa ovaj zakon. Nijedno drugo pitanje u tom anketnom listu ne postoji.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima ministar dr Nebojša Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: U anketi koja je sprovedena u aprilu, ja mogu da vam kažem za MUP, to možete da pitate, to nije tajna, na kraju krajeva izjasnilo se više hiljada ljudi o tome. Dakle, oni su se izjasnili, pre svega oni koji žive u Beogradu, vezano za dve lokacije, Makiško polje, da ga tako nazovemo i Ovča, pošto smo na Radnoj grupi Vlade koja se bavi izradom stanova imali ponude. Ja sam insistirao da postoje najmanje dve lokacije za pripadnike MUP-a. Mene je to interesovalo, naravno i sve ostale, zato što su različiti delovi, ljudi žele, gravitiraju u različitim delovima grada, bilo bi neozbiljno da smo im dali samo jednu lokaciju, a možda će biti i više lokacija. Ove dve su bile prve moguće i anketirali smo u aprilu sve pripadnike za grad Beograd. Dakle, anketirali ih da li žele lokaciju Ovča ili lokaciju Makiš i ljudi su se opredeli. Onih koji su želeli da se opredele uopšte za stanogradnju i rekli u Ovči, znači, ne mogu tačno da se setim broja, ali recimo, ima između 1.800 i 2.000, a u Makišu ovi ostali iz Beograda koji su se opredeljivali, nešto je veći broj, na primer 6.000. Ne mogu tačno da se setim brojeva. Kako bi ljudi mogli da se opredele između Ovče i Makiša ako ih to nismo pitali?

Dakle, to su dve lokacije na kraju krajeva, ja to sad kažem javno, mi smo u direktnom prenosu sednice Narodne skupštine. Ima toliko hiljada ljudi u prijavi za grad Beograd koji bi mogli da me demantuju sutra ujutru ili već danas. Mi pitali one koji su se zainteresovali za to, što ne znači da i drugi koji se do sad uopšte nisu interesovali za stanogradnju ne mogu posle donošenja ovog zakona da konkurišu. Mogu. Ovo su prve dve lokacije koje su trenutno dostupne u Beogradu. Da li će ih biti više? Videćemo vremenom, ali ovo je da kažem prvi korak.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Stefanoviću.

Reč ima narodni poslanik Nataša Jovanović, po Poslovniku.

Izvolite.

NATAŠA Sp. JOVANOVIĆ: Gospodine Marinkoviću, sada će da padne teret na vas, ali nije baš, trenutno vi predsedavate. Javljam se po članu 27, a zapravo se radi o tome da vi morate da se dogovorite sa gospođom Gojković, kao i svi drugi potpredsednici, evo gospođa Radeta je ovde i niko je nije konsultovao, da kada dođe do ove smene ministra, znači, pošto Vlada kaže da je timski koncipirana, on je jedan novi igrač u timu koji je došao umesto Zorane Mihajlović, koja treba da bude svakako izbačena potpuno, diskvalifikovana, isterana iz Vlade Srbije zbog toga što radi za zapadne interese, dakle, morate da napravite neke konsultacije i kada dođe novi ovlašćeni predstavnik Vlade da kažete, kao što je to trebalo da kažete gospodinu Stefanoviću, da je Zorana Mihajlović čitavog dana omalovažavala kroz aroganciju i svoj nastup ono što govore poslanici, a mi smo već sad došli do rasprave u pojedinostima, a da mi nismo čuli, gospodine Stefanoviću, ima li jedne jedine domaće firme, pet, šest fotografija gotovog stana, neke strukture zamišljene. Znači, sad deca mogu na računarima da se igraju i da naprave bilo kakvu animaciju bilo čega.

Nismo čuli ko će da proizvodi ciglu, ni ko da pravi prozore, ni ko će da radi plansku dokumentaciju i sad sve to ponovo da pitamo vas zato što ona vama to nije prenela, zato što je nesavesna ili jednostavno moguće da zna kakvo je mišljenje i vaše o njoj pa namerno neće da vam kaže i da ona uskoro treba da leti iz Vlade Srbije i namerno vas je dovela u tu situaciju. Šta to mene briga što je ona vas dovela u tu situaciju, nego Poslanička grupa SRS gubi svoje vreme, svoje sekunde i minute da ponavljamo nešto što ona nije, kao nesavesni ministar, vama rekla.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Smatram da nije povređen Poslovnik. Znači i sami, vrlo dobro ste upoznati sa činjenicom da Vlada može da ovlasti bilo kog ministra. Složićemo se i da dr Nebojša Stefanović ima pun kapacitet da brani sve ove zakone i da može relevantno da debatuje u okviru parlamentarne rasprave.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)
Hvala vam, kolegice Jovanović.

Reč ima dr Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Što se tiče ovih oglednih stanova, koliko sam razumeo, početkom juna će biti u potpunosti gotovi, možda čak i ranije, ali hajde da kažem da će početkom juna biti u potpunosti gotovi ogledni stanovi, što će faktički pratiti dinamiku donošenja zakona da bi ljudi koji su zainteresovani mogli da vide kako će to da izgleda i šta je tu zanimljivo pored, naravno, strukture koja je od 36 do 92 kvadrata i Vendor listu proizvoda, gde je oko 80% proizvoda domaće. Dakle, to je važno za građane, odnosno one koji budu kupovali, a naravno i za sve nas, da će moći da učestvuju u nabavci, da će, faktički, domaće kompanije učestvovati u tome.

Što se tiče kompanija koje će raditi izgradnju, one će kao i finansijske institucije biti na javnom tenderu, dakle, tokom javne nabavke, što je važno zbog transparentnosti postupka, i to je jedino što ovaj zakon predviđa. Dužni smo da poštujemo ono što zakon kaže.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, dr Stefanoviću.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Izvolite.

VESNA NIKOLIĆ VUKAJLOVIĆ: Što se same ideje tiče, izgradnje ovakvih stanova i pomoći licima koja rade u službama bezbednosti, ona je sasvim na mestu. Međutim, nikako se ne možemo složiti sa tim da je cena stanova na mestu. Znači, smatramo da cene ovih stanova mogu biti mnogo niže i po mnogo nižim cenama mogu biti izgrađeni.

Ovo što niste dovoljno napravili, stavili i precizirali uslove za izgradnju ovakvih stanova i zato što ste ostavili dosta nedefinisanih stvari u smislu kriterijuma, čak u smislu koja banka, u smislu kamate, u smislu mnogih drugih stvari, rang-liste itd., smatramo da ste ostavili dosta prostora za potencijalnu korupciju. Dobro znamo da u našoj zemlji... Naša zemlja ne cveta nikako, u stvari cveta kada je u pitanju korupcija, a za sve ostalo, znate i sami, zaostajemo u svim ostalim stvarima.

Prema tome, ako se radi jedan ovakav predlog i ako se ovakav jedan zakon želi usvojiti, nije se smeo, a država da stoji iza toga, ostaviti nijedan procenat mogućnosti korupcije, a vi ste ovde ostavili mnogo mogućnosti da se desi korupcija u svim fazama izgradnje ovih stanova. Ono što je najbitnije i što pada u oči jeste taj akt koji donosi ministar, koji je to akt koji donosi ministar? Šta taj akt sadrži i šta će to ministar sam? Zar nije dovoljno što ministar ima određena diskreciona prava da troši toliki novac na sve i svašta a da ne polaže račune nikome, a naročito ne poslanicima, a ni građanima, da opet damo, u jednoj ovakvoj situaciji kada država treba ozbiljnu stvar da uradi, i da iza svega toga nemamo jasno definisane stvari, da o nečemu treba da odlučuje ministar?

Ko je ministar da odlučuje o ovako teškom problemu? Ko je ministar da određuje sam neke uslove kada su u pitanju službe bezbednosti i kada je u pitanju... Kroz rešenje ovog pitanja mi građani se osećamo mnogo bezbednije, jer kad se nešto dogodi mi svi gledamo u vojsku i u policiju, ali svi.

Još nešto da vam kažem, da li ste razmišljali da li je pametno da vi pravite ovako grupne stanove takvim ljudima? Zamislite kad se desi, ne daj bože, neko bombardovanje ili nešto, pa šta ćemo onda mi da uradimo? Mi ćemo preko noći, za pola sata, za tri minuta ostati bez tih ljudi. Da li je to u redu?

Mnogo stvari ima koje bi trebalo malo bolje osmisлити. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima dr Nebojša Stefanović, potpredsednik Vlade, ministar unutrašnjih poslova.

Izvolite, ministre.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Dakle, da ne bi bilo zabune, pre svega, svaki podzakonski akt koji se bude donosio u skladu sa ovim zakonom mora da prati odredbe zakona i može se donositi samo u skladu sa ovim zakonom.

Šta radi Ministarstvo? Svako ministarstvo na osnovu starešina svakog organa uprave koji ima nadležnost vezano za sprovođenje ovog zakona mora da donese propis, interni akt, kojim će pod a)... Pričaću vam kako će to da se dogodi u MUP-u. Mi prvo imamo javni poziv za dostavljanje ponude. Na taj javni poziv za dostavljanje ponude unutar Ministarstva će se javiti svi oni koji budu smatrali da ispunjavaju uslove po kriterijumima koje je zakon predvideo. Mi ćemo uraditi selekciju, samo u smislu da li ispunjavaju uslove kako je zakon predvideo, da li su radnici MUP-a, da li nisu, da li su uradili ovo, da li ne itd. i samo to. I ministar uređuje rang-listu, ne rang-listu, listu, spisak svih onih koji ispunjavaju uslove i to je to. Dakle, to je uloga Ministarstva.

Mi uređujemo listu svih koji su ispunili. Konkuriše neko ko nema pravo po zakonu, ja ne mogu da ga uvrstim na listu, dakle, moje je da samo utvrdimo u skladu sa zakonom da li ta lista odgovara šta su zakonski kriterijumi i uslovi. Nakon toga, sve ostalo je između finansijske institucije i čoveka koji konkuriše. Utvrđuje se njegova kreditna sposobnost, finansijska institucija mu odobrava kredit i on zaključuje ugovor sa onim ko bude izgradio stan, dakle videće se ko će, to će biti verovatno posebno novo preduzeće ili, da kažem, institucija, koja će se faktički baviti formalnim ispunjavanjem tih uslova i to je uloga Ministarstva. Nema nikakvog diskrecionog prava, nema rang-liste, zato smo izbegli rang-listu, nema onog prvog i poslednjeg. A po broju ispunjavaju, dakle oni koji prvi dođu, prvi konkurišu. Broj jedan je onaj što je prvi došao i prvi tražio stan. Taj je prvi. Onaj što je došao 82. taj je 82. bez obzira na čin, na godine staža, na ispunjenost, neispunjenost. To je to.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, dr Stefanoviću.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč?

Milorad Mirčić.

MILORAD MIRČIĆ: Evo, u članu 2, u stavu 2. ovog člana kaže se da u ovom leks specijalisan ako ne bude nešto izdefinisano, onda će se primenjivati zakoni o eksproprijaciji, o planiranju i izgradnji itd.

Međutim, zakon je išao čak toliko u detalje da je predvideo kada se vrši eksproprijacija zemljišta gde je izgrađen objekat koji je bez dozvole gradnje, čak je i to predvideo, tako da je na neki način ovaj leks specijalis obradio sve aspekte ovog problema. Ono što nas iz SRS interesuje, a samim tim i jedan deo javnosti, to je da dobijemo odgovor od ministra ili od nekog od ovlašćenih predstavnika.

Sredstva koja se ulažu na ime svih ovih troškova od strane lokalne samouprave, od strane pokrajinskih organa vlasti, od strane republičkih ministarstava ili sekretarijata, koliko u ovome zakonu jasno stoji, to su uslovno rečeno dobrovoljni prilozi određenih nivoa vlasti da bi se rešio ovaj problem; uslovno rečeno dobrovoljni prilozi.

Ali ima jedna potpuno realna činjenica, a to je da ako uzmemo u obzir da će ove godine da se počne sa izgradnjom 18.000 objekata, koliko je zainteresovano na osnovu anketiranja, u proseku kvadratura svega ovoga što smo videli bi otprilike mogla da se računa 50 kvadrata. To vam je finansijska protivvrednost 450 miliona evra, ako je 500 evra kvadratni metar. Samo u ovom prvom navratu, prvoj etapi, kada je u pitanju 18.000 stanova, država će, odnosno Republika će oprihodovati 450 miliona za 18.000 stanova prosečne kvadrature 50 kvadrata. Pošto nam je ministarka najavila da će se praviti 400.000 kvadratnih metara, onda je to laka računica, puta 500 evra, i to je značajna, impozantna cifra koja će se ostvariti na ime prodaje tih stanova.

Sada, ko će nadoknaditi troškove za uređenje građevinskog zemljišta? Ko će nadoknaditi troškove za komunalno opremanje? Ko će, između ostalog, nadoknaditi one troškove koje ostali investitori plaćaju? Drugo pitanje – ako imamo u vidu da je 30.000 zainteresovanih ili 30.000, po pretpostavci Ministarstva, slučajeva koje treba rešiti, onda je to mnogo veća cifra; kada su u pitanju evri, to je 750 miliona evra. Od 750 miliona evra da vidimo koliko će se na ime troškova vratiti lokalnoj samoupravi i ovima. Jer, gledajte, ako idemo logikom da se ne nadoknade ti troškovi lokalnim samoupravama za opremanje gradskog građevinskog zemljišta za komunalna opremanja, onda to moraju platiti drugi investitori koji se u toj lokalnoj sredini bave gradnjom. Ako se sve preciziralo, moramo da znamo, ili možda mi ne vidimo u ovom leks specijalisu takve mogućnosti, ko će i na koji način nadoknaditi određene troškove.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima dr Nebojša Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Ovo je važno pitanje, zato što smo definisali da kada gradite, sve što pripada kompleksu, da ga tako nazovemo, građevinskoj parceli na kojoj će se graditi kompleks stanova o kome govori ovaj zakon, pripada ovom zakonu i njega će graditi isključivo država, odnosno one kompanije koje dobiju javni poziv. Dakle, odnosi se na njega, ova sredstva koja će se obezbeđivati iz finansijskih institucija sa kojima korisnici budu zaključivali sporazum.

Ono što je van granice kompleksa, dakle putna infrastruktura, mreža, dovođenje priključaka, kanalizacije, vodova, struje itd., radiće oni organi lokalne samouprave ili države koji se bave tim poslom, što i jeste njihova obaveza kada

se pojavi zakonito naselje na određenoj teritoriji, da ga opreme do granice naselja komunalnom infrastrukturom.

Postoji onaj deo za koji ste u pravu, koji se tiče komunalne infrastrukture, odnosno vodovoda, kanalizacije, uređenja građevinskog zemljišta, šta se dešava sa tim, na teritoriji kompleksa na kome će se stanovi graditi. Jedan deo, postoji preporuka, razgovara se sa lokalnim samoupravama, one nemaju obavezu da ne naplate, znači imaju preporuku da mogu da umanje cenu koja bi bila kao deo paketa subvencije ili da oslobode plaćanja. One nemaju direktnu nadoknadu tih troškova predviđenu ovim zakonom. Šta se računa? Na osnovu povećanog broja ljudi koji će živeti tu imaće povraćaj poreza na imovinu koji će građani plaćati, koji se delom sliva u lokalnu samoupravu, te je to za njih dugoročan, da kažem, interes za vraćanje i, naravno, razmatraćemo u zavisnosti od stepena oslobođenja od lokalne samouprave do lokalne samouprave s obzirom na to da se prihvodi lokalnih samouprava, da budemo potpuno realni, jednim velikim delom oslanjaju na transferna sredstva koja država daje, koja im pomaže, dakle razmatraćemo šta možemo u tom smislu da uradimo da oni, faktički, ne bi bili oštećeni.

To je stvar koju razrađujemo. Nema jedinstvenog šablona jer su i opštine u različitim situacijama. Neke opštine hoće da privuku pripadnike službi bezbednosti na svoju teritoriju. Izvinjavam se što uzimam više vremena. Neke opštine to žele ali možda nemaju finansijske mogućnosti, gde će država morati da interveniše i da im možda kroz budžet u tome pomogne. Svakako ćemo se truditi da tu ne bude oštećenja. Kažem, kroz porez na imovinu taj deo novca se vraća kroz godine eksploatacije.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, dr Stefanoviću.

Milorad Mirčić.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Gledajte, ministre, jeste intencija da se na neki način kroz porez na promet i kroz sve ostale troškove života koje će imati ti koji budu stanovali, ali to su većinom ljudi koji već stanuju u tim sredinama, pa oni plaćaju te troškove života, kupovinom hrane i ostalog, plaćaju na neki drugi način, uvećan za podstanarski zakup.

Ovde se radi o sledećem – da li ima razmišljanja da se stimulišu lokalne samouprave, upravo jednim delom ovo o čemu ste vi govorili? Pošto su transferna sredstva velikim delom sad prisutna u mnogim lokalnim samoupravama, pa između ostalog i u ovim gradovima o kojima se ovde govori u ovom zakonu, da li oni mogu da računaju da će biti ne samo transfernih sredstava nego i još nekih benefita prema tim lokalnim sredinama, odnosno lokalnim samoupravama?

Evo vam jedan od primera samo radi slikovitosti. Mi imamo sportske i poslovne centre u mnogim gradovima, mnogim lokalnim samoupravama. Oni sami sebe ne mogu da izdržavaju od programa koji priređuju i to se zna. Mnogo

su veći interesi nego što je ova ekonomska računica o kojoj bi eventualno mi trebalo da razmišljamo.

Da li može Vlada ili resorno ministarstvo da na bazi velikih troškova, odnosno troškova koji su u najvećem procentu prisutni u funkcionisanju sportskih i poslovnih centara, a to su struja, komunalije, voda i sve, da li može Vlada da u tom pogledu napravi neki ustupak pa da kaže, forme radi, da to bude potpuno pokriveno po važećim zakonima za razvoj vrhunskog sporta? Vlada će u određenim mestima preuzeti finansiranje troškova, recimo, struje; ja sada idem u detalje.

Da li je to moguće, čisto iz razloga što i lokalne samouprave treba da shvate da na ovaj način mogu biti stimulisane kada je u pitanju određivanje parcela na kojima će se vršiti buduća izgradnja, zato što ovo nije mala stvar za lokalne samouprave? Nemojte zaboraviti, tu će pre svega akcenat da se stavi na izvođače radova koji su iz te lokalne sredine. Nemoguće je očekivati da baš sve firme iz Beograda idu u unutrašnjost pa da tamo vrše radove. Na kraju krajeva, moraće radnu snagu angažovati u tim lokalnim samoupravama.

O tome se radi, samo da kažete, da ne bi ispalo da je ovo leks specijalis drugi po redu.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima dr Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Zaista se slažem da je važna tema i da o tome treba razmisliti. Ja ću preporučiti i Ministarstvu finansija da razmotri ukupne finansijske efekte, dakle šta je to što može država i koliko da učini.

Ovo bih odvojio od ovog primera sa sportskim halama zato što je često bilo, vi znate da je u lokalnim samoupravama dosta zavisilo i od menadžmenta uspešnosti rada tih ljudi. Neki su zapošljavali toliko ljudi u tim sistemima tih sportskih udruženja, pa sada država treba da mu plaća to što je on zaposlio 150 nekih ljudi u sportskom centru. Neka vode računa o tome da posluju tržišno. Ima onih koji to rade. Ne bih voleo da kažnjavamo one koji su bili uspešni u ovom, ali treba uraditi analizu efekata da ne bismo paušalno rekli – e, možemo da ih oslobodimo ovog ili onog, jer sve to nekoga košta. Ako neko ne plati struju, mora neko drugi da je plati. Ako je plati država, plaćamo je svi mi. Onda se postavlja pitanje zašto da plaćaju, ne znam, neke institucije. Treba sve da oslobodimo plaćanja struje. Hoću da kažem, tako to krene.

Što se tiče ovoga, potpuno sam saglasan da sagledamo mogućnosti lokalnih samouprava, jer ovaj zakon je njima preporučio da se odreknu nadoknada za različite priključke. Da li će to sve lokalne samouprave moći, videćemo, ali, naravno, tu postoji prostor da se sa Ministarstvom finansija i Ministarstvom državne uprave i lokalne samouprave i građevine razgovara da se napravi neki dogovor šta je realno moguće, koliko lokalne samouprave mogu, šta je za njih značajno.

Jesu oni i dalje, većina njih živi zaista tu, ali ne plaćaju porez na imovinu jer nemaju svoju imovinu. Dakle, oni plaćaju druge neke poreze koje će nastaviti da plaćaju konzumacijom tih dobara i usluga, ali porez na imovinu plaćaju samo zato što će postati vlasnici imovine. I kroz porez na imovinu, čiji jedan deo ide u finansiranje lokalnih samouprava, lokalna samouprava će imati dodatni efekat kao deo sopstvenih prihoda.

Transferna sredstva Republike, kako Republika bude popravljala svoju finansijsku situaciju, verujem da će se razmišljati da jedan deo sredstava dodatnih može da se uloži u lokalnu samoupravu, zavisno od potreba i mogućnosti.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Reč ima Milorad Mirčić.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Evo, ovaj drugi deo, ovaj drugi segment koji želim da se razjasni zbog javnosti u svakom slučaju, a i zbog nas poslanika. Mi treba da čujemo odgovor, odnosno objašnjenje šta će se sa onim sredstvima koja se oprihoduju na ime prodaje vojnih objekata, građevinskog zemljišta, opreme, jer svedoci smo da je sve više zainteresovanih za kupovinu, recimo, građevinskog zemljišta ili uopšte zemljišta na kojima su trenutno locirane kasarne.

Da li će to biti jedan poseban fond koji će služiti u ove svrhe ili će se iz tog fonda nešto drugo uraditi? Da li će to biti mogućnost kompenzacije sa lokalnim samoupravama, da se lokalnim samoupravama na ime određenih troškova ustupaju određene površine kada su u pitanju neke građevinske parcele kojima raspolažu snage bezbednosti, da li vojska ili policija, nebitno je? Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Dr Nebojša Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Vi znate da Ministarstvo odbrane predlaže master plan kojim se, faktički, reguliše status vojnog zemljišta i vojne imovine. Taj master plan usvaja Vlada i na osnovu tog plana oni su predvideli šta rade sa onim neperspektivnim vojnim objektima, dakle onim vojnim objektima koji ne ispunjavaju namenu ili se nalaze ne delu teritorije koja više ne odgovara nameni koja je vojsci potrebna, da li su u centru naselja, pa je bolje da budu na periferiji iz bezbednosnih razloga, a da, faktički, kroz jedan deo imovine koju je vojska nasledila posle Drugog svetskog rata, jedan deo kompleksa koji imaju, a koji mogu da prodaju...

Dakle, neki su ustupili, vojska je ustupila u Nišu određenim obrazovnim centrima države, dakle, ustupala je drugim institucijama jedan deo imovine koji jeste državna imovina, naravno, kojom vojska raspolaže, a jedan deo imovine će biti iskorišćen u skladu sa planom koji je Ministarstvo odbrane predvideo. Dakle, to služi i za nabavku druge imovine Ministarstva odbrane. Ta sredstva se troše ili

za realizaciju programa stanovanja koju vojska ima nezavisno od ovog programa, ili za ono što je bila nabavka opreme, sredstava, tehnike koju vojska ima, dakle da učestvuje delom u tome.

Dakle, to je prema mom saznanju ono što je sada u planu. Ne znam detaljno planove Ministarstva odbrane vezano za svaku stavku, ali mislim da je sutra ministar Vulin prisutan ovde u sali, mislim da može detaljnije da obrazloži, ali svakako su to sredstva za koja je unapred određeno šta se sa njima radi i faktički taj master plan, kada se proda određena kasarna ili deo imovine koju vojska ima, oni je transformišu u drugu imovinu vojske tako da se faktički očuva ono što je vojsci potrebno i što čini njen rad efikasnijim.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, dr Stefanoviću.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Radmilo Kostić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Kostiću.

RADMILO KOSTIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, na Predlog zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti podneo sam amandman na član 1. Predloga zakona gde se dodaje stav 3.

Da li je uopšte potrebno govoriti da se realizacijom ovog projekta pokreće građevinska industrija i građevinska operativa u meri koja utiče na sveobuhvatno unapređenje poslovanja. Verujem, a čuli smo i od ministra, da će ugradnja većine materijala, poluproizvoda i proizvoda koji su neophodni za izgradnju ovih stanova biti domaćeg porekla.

Jedini problem u realizaciji ovog projekta vidim u nedostatku kvalifikovanog kadra, posebno zidara, armirača, tesara i slično, pa je možda potrebno da se pozabavimo načinom i merama kako školovati i obezbediti kvalitetne majstore ne namenski samo za ovaj projekat i slične projekte, već za budućnost.

Drugi aspekt realizacije ovog projekta je i rešavanje stambenog pitanja pripadnicima snaga bezbednosti. Rešavanje stambenog pitanja pripadnika relaksira njihove porodice, te će sasvim sigurno oni svoje poslove i zadatke obavljati sa više motiva. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Kostiću.

Poštovani narodni poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. st. 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18.00 časova, zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese zakone iz dnevnog reda ove sednice.

Takođe, poštovani narodni poslanici, u skladu sa članom 87. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, sada određujem pauzu u trajanju od jednog časa.

Nastavljamo sa radom u 15.10 časova.

(Posle pauze – 15.10)

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa radom.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Orlić.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj i infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, motiv za podnošenje ovog amandmana jasno se prepoznaje u stavu koji je iskazao i predlagač ovog zakona. Stav koji se nalazi u obrazloženju Predloga zakona i koji prepoznaje kontekst razvoja u širem smislu, kao nesporno važan i kada je reč o problematici kojom se upravo bavi ovaj zakon.

Ja ću taj stav sada pročitati. Dakle, kaže predlagač zakona – donošenjem ovog zakona osim što se nastoji rešiti najveći problem nerešenih stambenih potreba zaposlenih u službama bezbednosti značajno će se doprineti i, pa između ostalog, rastu BDP-a upravo u oblasti građevinarstva. Dalje, upošljavanju domaće građevinske industrije i povećanju zaposlenosti u Republici Srbiji. Dalje, rastu prihoda od PDV-a po raznim osnovama jer je reč o složenom i sveobuhvatnom procesu, dalje porastu prihoda od poreza na imovinu, te unapređenju naše administracije.

I pored toga što se neposredno ovaj zakon tiče kroz svoje pozitivne implikacije ljudi zaposlenih u sektoru bezbednosti, on ima pozitivne implikacije i na privredna društva i na preduzetnike i na državne organe na nivou Republike i na AP i na lokalni nivo, kao i na niz drugih zainteresovanih lica.

Dakle, nesporno je jasan kontekst razvoja kao širi od onoga što predstavlja sam naslov zakona i to prepoznaje predlagač. To je stav i Poslaničke grupe SNS i sa željom da mi kao poslanička grupa taj aspekt dodatno naglasimo kroz uvođenje u sam tekst zakona podneli smo ovaj amandman, te koristim priliku da zahvalim predlagaču ne samo na usvajanju predloženog amandmana i ne samo na činjenici da delimo istu viziju, iste vrednosti kada je reč o Republici Srbiji, već i na činjenici da ih dobrim zajedničkim radom mi realizujemo u praksi, između ostalog, i kroz ovaj predlog zakona. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Orliću.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik dr Ljubinko Rakonjac.

Da li neko želi reč? (Da.)

LJUBINKO RAKONJAC: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, na Predlog zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti podneo sam sledeći amandman.

U članu 1. Predloga zakona stav 2. menja se i glasi: „Osim odredbi ovog zakona na realizaciju projekta iz člana 1. primenjuju se odredbe zakona o eksproprijaciji „Službenik glasnik Republike Srbije 53/95“ i „SUS 20/09“ i 55/13 Zakona o planiranju i izgradnji, ispravka 64/10, US 50/13, US 98/13, US 132/14 i 145/14 Zakona o javnim nabavkama „Službeni glasnik Republike Srbije broj 124/12, 14/15, 68/15 i Zakona o opštem upravnom postupku „Službeni glasnik RS“ broj 18/16.

Ovim amandmanom se vrši pravno-tehnička redakcija odredbe člana 1, znači one tehničke prirode, sve u cilju unapređenja samog teksta zakona. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

ALEKSANDAR ŠEŠELJ: Dame i gospodo narodni poslanici, već smo govorili o potrebi, nesumnjivoj, da se pripadnicima službi bezbednosti obezbedi da pod ovim uslovima dođu i reše svoje stambeno pitanje. Ali ono što je sigurno jeste da se ono neće rešiti ovim zakonom budući da je to jedan premali broj u odnosu na potrebe. Dakle, ovih ljudi samo koji su anketirani bilo je više od 35.000, 18.000 je reklo da bi pod ovim uslovima pristalo na ovakav način realizacije i rešenje svog stambenog pitanja.

Meni je samo žao, ako imamo 1.500 ovih stanova koji treba da se izgrade na svim ovim lokacijama, mislim, jasno je da to ne mogu da budu najekskluzivnije ili ekskluzivne lokacije, ali to nije ni važno pitanje. Međutim, nije mi jasno da, ako Republika Srbija i lokalne samouprave u Republici Srbiji mogu da obezbede zemljište u najkraćem roku kada dolazi neki investitor, da se sva administrativna papirologija i vlasništvo rešava u najkraćem roku za investitore, koji, kada im istekne ono što zarade budući da su oni odmah ostvarili ekstraprofit budući da imaju ogromne subvencije po svakom zaposlenom, kako je onda problematično da se reši pitanje i da se obezbedi veći broj stanova od 1.500? Ovim tempom, naglasio sam i ranije danas, ovo se pitanje neće rešiti ni u sledećih 20 godina. Pitanje je koliko će od ovih ljudi koji su u ovoj anketi izrazili želju da učestvuju u realizaciji ovog projekta, tj. da na kraju ostvare pravo da konkurišu za stan, dočekati tu realizaciju.

S druge strane, nisu jasni kriterijumi kako će se dodeljivati, a mislim da treba da bude od najvećih prioriteta za Vladu Republike Srbije da se ovo pitanje što pre reši.

Dakle, ako mogu investitori da dobijaju ovde koji izrabljuju naše građane za najmanje plate a koriste subvencije Republike Srbije, ako oni mogu da reše za mesec ili za manje od mesec dana sva pitanja sa lokalnim samoupravama oko zemljišta, zašto ne može onda sada da se obezbedi i više lokacija nego što je sada predloženo ovih stanova. Dakle, sramota je da su nam oficiri i dalje podstanari i da nemaju rešena stambena pitanja, pogotovo ako od njih očekujemo da sutra brane Srbiju.

PREDSEDAVALJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima potpredsednik Vlade, ministar unutrašnjih poslova, dr Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Dobra stvar u ovom zakonu je što je baš sve jasno. Kriterijumi dodele su takvi da ko god bude želeo, dobiće. Nema rang-liste, nema uslova. Bilo je nekad ranije nekih uslova gde je bilo da mora da ima takav čin ili taj položaj, ako nema čin, ne može tu kvadraturu i toliko članova porodice ili toliko staža, sada toga nema. Želi čovek stan, dobije ga. Samo treba da bude kreditno sposoban, uz subvencionisanu cenu, država mu daje stan u Beogradu za 500 evra po kvadratu najviše. Možda će biti niže od toga. Dakle, to su zaista povoljni uslovi, zaista, zaista povoljni uslovi da neko može sebi da obezbedi stan, u nekim mestima u unutrašnjosti će biti znatno niži od toga jer, prosto, tržišni uslovi su bolji, jeftinije su cene. I tu je što se toga tiče... Dakle, kriterijumi su takvi da čovek može da se prijavi. Ko se prvi prijavi, prvi će dobiti.

Što se tiče izgradnje, ove godine planiramo da počnemo već preko pet hiljada stanova. I to ćemo, ja se nadam, u roku od dve godine će biti završeno tih pet hiljada, što ne znači da mi već u februaru, martu nećemo početi sa sledećim brojem stanova i to je dobro, jer u ovom slučaju nemamo potrebu za eksproprijacijom. Na svim lokacijama se radi o zemljištu koje je u državnoj svojini, dakle nemamo potrebe da ga otkupljujemo od bilo koga. Imamo prenos vlasništva sa jednog na drugi nivo. To je administrativna mera. Nemamo ograničenje. Ovde se čeka donošenje zakona. Zakon ćemo, nadam se, brzo doneti. Kada Narodna skupština donese zakon, počinje javni poziv, počinje zvanična prijava.

Neko je pitao kako ste, ne znam, pre zakona... Morali smo da imamo neku inicijalnu informaciju, neki osnov da bismo ljudima mogli da kažemo, da znamo da li uopšte ima neko zainteresovan, u kojim mestima i koliko. I radili smo anketu. Ona nikoga ne obavezuje. Ti ljudi mogu da odustanu. Sutra ujutru može da se prijavi neko ko se uopšte nije javio u toj anketi, ali smo morali da imamo neki osnov.

Što se tiče investitora, nijedan još nije otišao iz Srbije, ovi što smo davali subvencije, a posle četrnaestog meseca su se subvencije isplatile i mi imamo zaradu od toga kao Republika Srbija. Posle četrnaestog meseca, 15, 16, 17. i svakog sledećeg meseca mi imamo zaradu od tih investitora. Na kraju krajeva, mnogo je bolje da ljudi imaju platu nego da imaju nula dinara. Mnogo je bolje da ne sede kući, nego da imaju radni odnos.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Marina Ristić.

MARINA RISTIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja ću nastaviti sa ukazivanjem na manjkavosti ovog predloga zakona.

Malo ću se nadovezati na kolegu Aleksandra Šešelja, jer i ja sam primetila da je u predlogu ovog zakona potpuno odsustvo i kriterijuma i prioriteta, i ne može niko da me ubedi da je to dobro, jer trenutno je zainteresovano skoro 19.000 pripadnika. Gradi se u prvoj fazi 1.578. Nek je i tih 5.000, mada je za ovih 1.578 negde i budžet izdvojen, i otprilike se zna, al', eto, neka bude i 5.000.

I neće biti te nikakve rang-liste. Ne znam kako je to moguće.

Sada ću citirati ministarku Mihajlović – da je ovo način i put da obezbedimo i sistemski trajno rešimo takvo pitanje, tim pre što ovde neće biti nikakvih rang-lista i svi pripadnici koji žele da kupe stan, a koji su se do sada već negde prijavili da su zainteresovani, imaju priliku da kupe mnogo veće stanove.

To jeste divan govor, ali mene opet zanima, kada, kako, u kom roku će Ministarstvo 18.905 zainteresovanih da smesti u 1.578 stanova različite strukture, u različitim gradovima, i da mogu, opet da citiram – da konkurišu za stan koje god veličine žele. Sama reč „konkuriše“ nameće tu rang-listu. Jednostavno, moraju da postoje neki prioriteti, kome je hitno da se useli u stan, da li su to ratni vojni invalidi, da li su to samohrani roditelji, mora da se vidi u toj prvoj fazi ko će imati neki prioritet. Sada čujem da će to biti po redosledu prijavljivanja. Gde će biti ti redovi, gde će oni dolaziti, kako će da zauzmu poziciju da bi što pre dobili stan, stvarno mi nije jasno. Meni sve ovo opet otvara vrata ka korupciji. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima potpredsednik Vlade, ministar unutrašnjih poslova, Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Evo, još jednom. Prvog čoveka koji se prijavi smestićemo u prvi stan, a dvadeset hiljaditog u dvadeset hiljaditi stan, trideset hiljaditog u trideset hiljaditi stan i tako redom.

Da smo uspostavili rang-listu, vi znate šta su sve kriterijumi koji bi mogli biti stavljani u tu rang-listu. Pa to bi moglo da bude stotinu osnova za diskriminaciju. Ovako smo hteli da izjednačimo onog običnog vojnika koji

dežura negde na hladnoći koji nam je u patroli, policajca koji nam je u graničnoj policiji, ili koji je običan policajac koji je završio srednju školu sa generalima. Hoćemo da izjednačimo sve one ljude koji rade u sistemu odbrane, jer mi ovom merom hoćemo da zaštitimo njihov standard, a ne da nagradimo njihovu profesionalnu karijeru. Ovo nije nagrada za to što su stigli do određenog čina ili što su nešto uradili. Ne, ovim štitimo njihov socijalni standard i hoćemo da im se zahvalimo za sve ono što rade.

Naš sistem je ko se prvi prijavi, taj će prvi dobiti. To je sistem. I zbog toga se ne radi konkursna dokumentacija, već se radi samo javni poziv za spisak. Vi uređujete spisak samo na osnovu toga da li su oni uspeli da ispune uslove koje ovaj zakon propisuje. I, ako su ispunili uslove, oni koji su prvi poslali biće prvi na rang-listi kada se sagradi prvih pet hiljada stanova. Znači ne 1.500, ne 1.700, čuo sam tu razne brojeve. Što ne onda 26? Ili možete da kažete jedan ili nijedan. Prvih pet hiljada stanova kada započnemo, 5.203 stana po našoj proceni ove godine, tih prvih 5.203 mogu da računaju da će u naredne dve godine rešiti svoje stambeno pitanje.

Sledeći put kada započnemo izgradnju novog broja stanova, reći ćemo – sada smo započeli još dve hiljade, još pet hiljada, još sedam hiljada... Ne mogu sada da vam kažem da li će tih 20.000 biti završeno u narednih četiri, pet ili šest godina, ali svakako neće trajati 30 godina. Uostalom, mnogi od tih ljudi su podstanari mnogo duže i plaćaju cenu zakupa stanova. To se ne isplati. Ovde će za 60 kvadrata prosečno mesečno imati oko 114-115 evra mesečnu ratu.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

ALEKSANDAR ŠEŠELJ: Gospodine ministre, niko ne spori da treba što pre da ostvare svi svoje pravo i da reše stambeno pitanje. Međutim, tu cifru od 5.203 stana mi čujemo od vas. Ministar Zorana Mihajlović je bila prošle nedelje u Skupštini i pričalo se o tih 1.700 ili 1.800, koliko je već bilo, stanova. Od 2019. godine čini mi se da je bilo da počinje izgradnja. Dakle, mislim da je ipak to njen resor, infrastruktura, trebalo bi valjda, a čudi me kako vi znate bolje, ili čudi me da su informacije koje imate različite.

Znači, kontradiktorni ste u odnosu na ministra Zoranu Mihajlović, čiji je ipak to resor, ili moguće da ona svoje planove nije podelila na Vladi Republike Srbije nego na nekom drugom mestu. Niko ne spori da treba da se reši stambeno pitanje, da treba što više ljudi da ostvari to pravo i da treba i onaj vojnik sa najnižim činom da bude isto tretiran kao general. Nema problema, samo prvo treba to malo da se usaglasi.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Novica Tončev.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Novica Tončev.

NOVICA TONČEV: Poštovani predsedavajući, poštovani potpredsedniče Vlade, poštovani članovi Vlade, poštovane kolege poslanici, ja sam na Predlog zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti podneo dva amandmana i svoju diskusiju ću usmeriti u dva pravca. Jedan je zato što sam čovek koji dolazi iz lokalne samouprave, a drugi kao čovek iz struke koji se bavi građevinskom industrijom već 30 godina.

Ove amandmane sam predložio kao neko ko dolazi iz lokalne samouprave jer dugo godina uživam poverenje građana u Surdulici i odlično znam kako na terenu izgleda to kada se nekim zakonom nametne neka dodatna obaveza opštini i koliko nama to muka i problema stvara za rashodnu stranu budžeta opštine koja je skrojena u dinar.

Ovde može da se javi problem da ljudi u opštini stvarno žele i hoće da pomognu i podrže projekat stanogradnje u saradnji sa Vladom Republike Srbije, ali da nemaju novca u opštinskom budžetu za planska i urbanistička dokumenta. Jedino rešenje u takvoj situaciji jeste da im Vlada iz budžeta ili budžetske rezerve taj novac transferiše, ali onda to treba jasno i predvideti.

Kao čovek iz struke ovom prilikom hoću vas, potpredsedniče Vlade, a i članove Vlade koji dolaze iz ministarstva građevine da zamolim, a i čuo sam u diskusiji svojih kolega da se svi zalažu da domaće kompanije i domaća preduzeća većinom rade ove stanove, ali to ipak zavisi od uslova tendera.

Znate, potpredsedniče Vlade, da naše puteve, mahom naše velike projekte rade sve strane kompanije, ali te strane kompanije imaju reference iz svojih zemalja jer su radile i puteve i projekte u svojim državama, a takođe imaju i svoje banke koje im daju garancije da rade u drugim državama. Zato predlažem da u budućem periodu osnujemo jednu razvojnu banku. Ako jedna Nemačka, toliko razvijena zemlja, ima razvojnu banku, onda bi trebalo i mi da osnujemo jednu razvojnu banku koja bi pomagala naše kompanije da učestvuju na tržištima.

Iz iskustva ću da vam napomenem, na primer, uslove tendera za neke tendere koje postavljaju. Na primer, jedno naše ministarstvo je raspisalo tender za zgrade koje nisu veće od dva sprata, a u tenderskoj dokumentaciji traži da kompanija ima 100 zaposlenih radnika u stalnom radnom odnosu sa uverenjem za rad na visini, što je nebuloza.

U toku je trenutno jedan projekat u opštini Svilajnac. Radi se pokriveni bazen, radi se škola, radi se sportska hala i traži se da kompanija koja hoće da učestvuje na tenderu ima asfaltnu bazu u svom posedu ili u zakupu od 80 kilometara. A vrednost projekta je 300 miliona, a vrednost asfalta je tri miliona. I to se dešava.

Desilo se da Javno preduzeće „Đerdap“ raspiše konkurs na Vlasinskom jezeru za čišćenje metalnih rešetki i traži da učesnik, odnosno firma koja hoće da učestvuje, ima veliku mašinsku licencu. Onda imam informaciju da je i ministarstvo građevine dalo potvrdu da stvarno za ove radove treba takva licenca.

Ako ovakve uslove postavljamo, onda naše kompanije sigurno ne mogu da učestvuju na ovakvim tenderima.

Ili, dešava se da se na tenderima koje radimo zajedno iz kredita traži uslov da građevinske kompanije imaju scoring BB, a znamo kakva su bila dugovanja države u ranijem periodu prema građevinskim kompanijama i samim tim naše građevinske kompanije ne mogu da ispune kriterijum scoringa BB i zbog toga ne mogu da učestvuju na tenderu.

Zbog ovoga vas molim da prilikom raspisivanja tendera vodite računa oko uslova, da mogu da konkurišu naše kompanije, da bude ravnopravni takmac sa stranim kompanijama.

Takođe hoću da vas zamolim, pošto su tu članovi Vlade iz Ministarstva građevinarstva, da u sledećem Zakonu o javnim nabavkama... Imamo kao građevinske kompanije veliki problem oko izdavanja potvrda za učešće na tenderima, tako da pojedina ministarstva ili ne izdaju ili kasne sa potvrdama. Trebalo bi staviti u Zakon o javnim nabavkama da kada se objekat završi, izvrši tehnički prijem, izvrši primopredaja, investitor izda potvrdu koja može da se koristi u različitim javnim nabavkama, da ne bi za svaku javnu nabavku dolazile firme koje nisu iz Beograda u Beograd po takve potvrde.

Mi kao građevinske kompanije nismo čuli, a i ljudi dosta pitaju da li je ova cena sa PDV-om ili bez PDV-a, da li ima povraćaja PDV-a na te stanove itd. Nadam se, kao što ste malopre, potpredsedniče Vlade, rekli da volite da čujete mišljenje nas poslanika, da ćete i ove moje primedbe da razmotrite. Nadam se da sam nešto pomogao u izradi i realizaciji ovog projekta.

Zahvaljujem se što ste me saslušali i želim uspešan projekat.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Arsić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela Aleksandra Maletić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela Jasmina Obradović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Jasmina Obradović.

JASMINA OBRADOVIĆ: Zahvaljujem se.

Cenjani ministre sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, uvaženi građani, ako krenemo od činjenice da je rešavanje stambenog pitanja jedan od velikih i, naravno, osnovnih životnih problema danas, onda je razumljivo što SNS sa Aleksandrom Vučićem na čelu i Vlada Republike Srbije

predlaganjem zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti pokazuje apsolutno razumevanje za suštinska pitanja građana Srbije.

Ovim zakonom se u svakom smislu afirmiše sveukupni razvoj Republike Srbije, što našim amandmanima u različitim varijantama i predlažemo.

Kao što se može videti u mišljenju Vlade o podnetim amandmanima na ovaj predlog zakona, osnovni amandmani koje smo kao Poslanička grupa SNS podneli su i prihvaćeni, te želim da izrazim zahvalnosti Vladi Republike Srbije koja je razumela ovu našu političku podršku opštem razvoju i napretku Republike Srbije.

Naš program, naš politički cilj su svakako napredak i razvoj. Ovim zakonom obezbeđujemo pripadnicima snaga bezbednosti, koji su svojim odgovornim radom opštu sigurnost podigli na viši nivo, da reše svoje stambeno pitanje i time podstaknemo još bolji rad u ovom sektoru, sektoru bezbednosti.

Nekoliko godina unazad ključne reči u državi Srbiji bile su afere, kriminal, korupcija, burazerska privatizacija. Danas je drugačije. Danas mi koji vršimo vlast s ponosom možemo da govorimo o napretku, novim radnim mestima, sad konkretno o rešavanju stambenih problema, a samo oni zlobni ovaj veliki napredak naše zemlje neće i ne žele da vide. To smo mogli da vidimo i iz diskusija u proteklim danima, ali to je već njihov problem. Mi nastavljamo nezaustavljivo sa obnovom i razvojem Republike Srbije.

Naravno, u danu za glasanje ću sa zadovoljstvom podržati ove zakonske predloge.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Milan Knežević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Milan Knežević.

Izvolite.

MILAN KNEŽEVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, koleginice i kolege narodni poslanici, podneo sam amandman na član 1. Predloga zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snage bezbednosti.

Radi javnosti, odnosno radi građana koji prate ovu skupštinsku debatu treba samo ponovo reći da se ovaj član 1. odnosi na to šta je predmet uređenja ovog zakona i da se odnosi na pripadnike Ministarstva odbrane, Vojske Srbije, Ministarstva unutrašnjih poslova, Bezbedonosno-informativne agencije i Ministarstva pravde, odnosno Uprave za izvršenje krivičnih sankcija.

Mi smo u prošlonedeljnoj raspravi imali set zakona koji se odnose na odbranu i Zakon o BIA, tako da prošlonedeljna skupštinska rasprava i zakoni koje smo usvojili odnosili su se, da prevedemo, na Vojsku i na bezbednost.

Možemo slobodno reći da i ovaj zakon u stvari pripada setu zakona vezanih za odbranu i bezbednost, samo na jedan drugačiji način. Ovaj zakon na neki način reguliše logistiku, odnosno podršku koju treba usmeriti na uposlene u odbrani odnosno u bezbednosnim snagama i to u pravcu rešavanja njihovog egzistencijalnog pitanja, a to je stambeno pitanje.

U obrazloženju je i rečeno da se od uposlenih u državnim organima najveći broj onih koji nemaju rešeno stambeno pitanje odnosi baš na uposlene u snagama bezbednosti jer decenijama nije u ovoj sferi rešavano to osnovno pitanje uposlenih, a samim tim i njihovih porodica, tako da ovaj zakon zaokružuje jednu celinu svih tih zakona koji se odnose na bezbednost, odnosno opšta ili ukupna državna politika naše Vlade jeste jačanje nacionalne bezbednosti.

U cilju tog jačanja nacionalne bezbednosti, pored onih zakona koje sam pomenuo i koji su bili doktrinarni, vezani za funkciju i organizaciju organa odbrane i bezbednosti, ovi zakoni se u stvari bave ljudima, odnosno ovaj zakon se bavi ljudima uposlenim u ovim strukturama. Rešavanjem njihovog egzistencijalnog pitanja mi u suštini pružamo njima sigurnost, i njima i njihovim porodicama, a to sigurno pozitivno utiče i na moral i na entuzijazam tih ljudi koji se bave tako odgovornim poslom i koji su decenijama bili u nemogućnosti da reše stambeno pitanje, a znamo i sami da je mnogo njih otišlo i u penziju i nemaju rešeno to pitanje.

Pojedini opozicioni poslanici su kretali sa primedbama zašto poseban zakon za ovo. Delom im je i odgovoreno – nije samo ovaj zakon kao takav donesen kao poseban. Donesen je svojevremeno i poseban zakon o socijalno ugroženim, ali u svakom slučaju ovaj zakon ima cilj razrešavanja nečega što decenijama nije ni pokušano da se razreši. Skepsa o tome da je ovo nedovoljan broj... I ministar nekoliko puta ponavlja – prva faza je 5.000 stanova.

Donošenje ovog zakona je preduslov da se još neke aktivnosti obave, kao što će biti investitori i sve što prati organizacijski deo i što je neophodno za realizaciju ovog plana. Naravno, da bi bio uspešno realizovan, potrebna je i velika saradnja jedinica lokalne samouprave, odnosno njihova podrška u svim onim elementima koji su već pomenuti.

Druga strana, te jedinice lokalne samouprave, pa i cela Republika Srbija... Neko od govornika je već rekao, ne treba gledati ovo samo kao nešto što ima krajnji cilj. Krajnji cilj i jeste rešavanje stambenog pitanja, ali ovim se povećava uposlenost, kako na nivou Republike tako i na nivou lokalnih samouprava. Znači, na taj način mi i ekonomski dajemo sigurnost određenim grupama ljudi u građevinskoj industriji, koji će imati posla i koji će raditi i zaraditi svoju platu, a samim tim obezbediti sredstva za sebe i svoju porodicu.

Svejedno da li će izgradnja tih 18 ili 20 hiljada stanova trajati sledećih pet, šest, pa i 10 godina. Neka traje, ali će biti završena. I to je jasna intencija i cilj

ove Vlade. Sve što je počela, gledajući i ove četiri godine, u zakonskoj regulativi, sve ima svoje pozitivne efekte i nije ostalo prazno slovo na papiru.

U to ime, i ja i moje kolege iz Srpske napredne stranke u danu za glasanje podržaćemo ovaj zakon. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Ovaj amandman i većina amandmana poslanika vlasti u suštini obesmišljavaju članove 161. i 162. Poslovnika i prosto je neverovatno da je nadležni odbor pustio da ovi amandmani uopšte mogu da se raspravljaju. Amandmani na predlog zakona koji govori o rešavanjima na poseban način stambenih pitanja pripadnika snaga bezbednosti i onda nam poslanik kaže da će ovaj zakon doprineti efikasnosti prosvetnog sistema. Jedan kaže – efikasnosti sudova, drugi kaže – efikasnosti pravosudnih institucija opet, treći kaže – unapređenje zdravstvene zaštite. Pa mi danima pričamo da je trebalo da sve ove oblasti društvenog života budu obuhvaćene ovim zakonom, jer na koji način će, kako može kroz amandman da se kaže da će zakon koji suprotno od toga rešava stambena pitanja jednoj grupaciji ljudi u Srbiji, i neka je to tako, ali mi kažemo da moraju da budu obuhvaćeni i ostali, a amandmanom poslanik kaže da upravo ovaj zakon daje neke posebne uslove u zdravstvenoj zaštiti, u prosveti, u sudovima itd.

Ovo prosto ne može ovako. Nemamo mi ništa protiv pisanja amandmana radi amandmana, jer to je očigledno prisutno, ali ovo je vređanje inteligencije. Ovo je licemerno. Šta, hoćete li možda da Vlada donese neku uredbu pa da se naloži da svi zaposleni u službama bezbednosti moraju da zaključuju brakove sa ljudima iz prosvete, zdravstva, obrazovanja i da se na taj način doprinese poboljšanju materijalnih i stambenih uslova i ovih grupacija?

Dakle, povređena su ova dva člana, gospodine predsedavajući.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Radeta.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.) Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo Dalibor Radičević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dalibor Radičević.

Izvolite.

DALIBOR RADIČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolegice i kolege, amandmanom na član 1. Predloga zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti želim da dodatno preciziram Predlog zakona.

Sam zakon je trebalo doneti i ranije. Vojska Srbije, kao i njeni pripadnici, u jednom periodu su bili u vrlo nezavidnoj situaciji. O rešavanju stambenog pitanja nisu mogli pripadnici snaga bezbednosti ni razmišljati, jer im je bila ugrožena egzistencija.

Uniforme koje su imali su bile u fazi raspadanja a materijalni status takav da su mnogi napustili Vojsku. Danas je situacija mnogo bolja. Nije idealna, ali se stvari u mnogim segmentima ili popravljaju ili su već popravljene. Svaki pripadnik Vojske ima dva kompleta uniforme. Plate su povećane za 10%, a već se razmišlja i o novom povećanju.

Ovim zakonom stvaraju se uslovi da se izgrade novi stanovi za pripadnike snaga bezbednosti, koji će biti znatno jeftiniji od tržišne vrednosti i na taj način će se rešiti egzistencijalno pitanje onih ljudi kojima je glavno zanimanje bezbednost zemlje i nas građana. Da bi svoj posao mogli da obavljaju profesionalno, potrebno je da imaju osnovne uslove za život i rad, a to im se ovim zakonom i omogućava. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Dragana Kostić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dragana Kostić.

DRAGANA KOSTIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre, narodni poslanici, danas u Srbiji imamo preko 20.000 gradilišta, što je svakako jedan od razloga da realni rast bruto društvenog proizvoda u prvom kvartalu 2018. godine u odnosu na isti period prethodne godine iznosi 4,5%. Svakako da će izgradnja stanova za pripadnike službe bezbednosti doprineti razvoju i rastu privrede Srbije.

Građevinska aktivnost, merena časovima rada na gradilištima poslovnih subjekata, u 2017. godini je bila veća za 2,4% u odnosu na 2016. godinu. U četvrtom kvartalu 2017. godine bila je veća za 7,3% od proseka 2017. godine.

Za izdavanje građevinskih dozvola za izgradnju povoljnih stanova za pripadnike službi bezbednosti Vlada će preuzeti izdatak za plaćanje taksi. Prema broju dozvola izdatih u januaru 2018. godine prijavljena je izgradnja 1.403 stana sa prosečnom površinom od 70,2 metra kvadratna. Prema izdatim dozvolama broj stanova veći je za 82,7% nego u januaru 2017. godine.

Takođe, u januaru 2018. godine svedoci smo da je izdato 1.111 građevinskih dozvola, što je za 33% više nego u januaru protekle godine. Posmatrano prema vrsti građevine u januaru 2018. godine izdato je 77,8 dozvola za zgrade i 22,2% za građevine.

Izgradnja stanova za službenike bezbednosti će i u budućem periodu uticati na povećanje efikasnosti u oblasti građevinarstva, ali i na sve veće učešće građevinske industrije u BDP-u, što je svakako jedan od ciljeva naše Vlade, a sa

druge strane će obezbediti komforniji život pripadnicima službi bezbednosti. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Milena Turk.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Duško Tarbuk.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Duško Tarbuk.

Izvolite.

DUŠKO TARBUK: Zahvaljujem, poštovani predsedavajući.

Uvaženi ministre Stefanoviću sa saradnicima, uvaženi građani Srbije, želeo bih da predložim amandman u članu 1, da dodam stav 3, koji glasi – donošenjem zakona obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije sa posebnim osvrtom na efikasnost lokalne samouprave.

Vlada Republike Srbije se opredelila za donošenje Predloga zakona sa posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti iz više razloga. Prvi, jer smatramo da je u pitanju opšta i nacionalna bezbednost temelj, pre svega, svake funkcionalne moderne države, beležeći da oko 30.000 pripadnika službi bezbednosti, što Vojske, što Policije, BIA, Uprave za izvršene krivičnih sankcija, nema rešeno stambeno pitanje i to dugi niz godina, imajući u vidu njihove uslove pod kojima rade i njihov značaj za državu.

To su jedni od glavnih razloga što se Vlada Republike Srbije opredelila da kroz ovaj zakon uspostavi posebni kriterijum uslova i načina realizacije ovog velikog projekta stanogradnje za pripadnike koji su zaposleni u snagama bezbednosti naše zemlje.

Neophodnost donošenja posebnog zakona ogleda se u tome što realizacija projekta počinje istovremeno na više različitih lokacija u više različitih gradova, što zahteva sistemsko rešenje svih pitanja i prevazilaženje svih eventualnih problema koji se mogu javiti u samoj realizaciji.

Donošenje ovakvog projekta nije samo rešenje stambenog problema za pripadnike snaga bezbednosti. To je projekat koji će sigurno dovesti do toga da ćemo imati jedan dodatni privredni oporavak u građevinarstvu, BDP u rastu i prihod koji će sve lokalne samouprave moći će da naplate od poreza.

U danu za glasanje molim svoje uvažene i poštovane kolege da podrže ovaj zakon; naravno, ako budu imali snage i vremena, i moj amandman. Zahvaljujem se svim poslanicima koji su prošli put glasali za moj amandman.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Mladen Lukić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Mladen Lukić.

Izvolite.

MLADEN LUKIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, ovaj zakon je leks specijalis u odnosu na druge zakone, jer je ovo projekat od značaja za nacionalnu bezbednost Republike Srbije. Takvim nemerljivim javnim interesom i, pre svega, humanim delom se nastoji sistematski i trajno rešiti najveći broj slučajeva nerešenih stambenih potreba zaposlenih u službama bezbednosti. Tako će se ovim zakonom na istovetan način urediti potrebe onih koji su zaposleni i onih koji su pravo na penziju ostvarili u nekom od državnih organa snaga bezbednosti.

Pored rešavanja stambene potrebe ovih lica zakon će podstaći razvoj građevinskog sektora u gradovima gde će se graditi stanovi, aktiviranje svih usluga koje su u neposrednoj vezi sa građevinom, povećanje prihoda od poreza na imovinu na teritorijama lokalnih samouprava gde se budu gradili stanovi i značajno povećavanje privredne aktivnosti.

Sve ovo ne bi bilo moguće da Srbija hrabrim merama ekonomskih reformi nije spašena od bankrota i da nije obezbeđena finansijska stabilnost i stabilan rast BDP-a već šestu godinu za redom, s tim da se ove godine očekuje rast najveći u poslednjih deset godina. Zahvaljujući mudroj, odgovornoj, a pre svega disciplinovanoj politici predsednika Aleksandra Vučića Srbija je danas ekonomski uređena zemlja sa suficitom u budžetu i na putu razvoja i prosperiteta i iz tih razloga su se stekli uslovi da se obezbedi finansijska konstrukcija za obezbeđivanje ovog izuzetno važnog projekta. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela Jelena Žarić Kovačević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, i ovaj amandman se, u krajnjoj liniji, odnosi na sveukupan razvoj Republike Srbije, a ja u svojim govorima volim da spomenem grad iz koga dolazim, pa ću pričati o izmeštanju pruge koja prolazi kroz centar Niša. Ovo je ranije bilo samo na nivou neke ideje, želje ili plana. Danas smo svedoci realizacije jednog velikog projekta čiji je deo upravo grad Niš.

Vratila bih se na septembar 2017. godine, kada je održana javna rasprava kojoj su prisustvovali vlasnici objekata i parcela koje će kasnije podleći eksproprijaciji. Prisustvovali su i predstavnici grada i Evropske investicione banke. Tada su rečene neke stvari koje su jako značajne za građane Niša, a naročito za one čije se parcele nalaze na toj trasi koja će se menjati, a to je da vlasnici tih nepokretnosti ni na koji način ne smeju biti oštećeni i tada je rečeno

da će određenu sumu novca uložiti kako grad Niš, kao jedinica lokalne samouprave, tako i Vlada Republike Srbije i Evropska investiciona banka.

Zbog izgradnje dvokolosečne obilaznice oko Niša duge 22 kilometra potrebna je eksproprijacija 1.628 parcela i 47 objekata na potezu od sela Popovac do sela Prosek na teritoriji opštine Pantelejev. Inače, moram da kažem da je železnička obilaznica oko Niša deo jednog velikog projekta, a to je rekonstrukcija pruge Niš–Dimitrovgrad, i to je projekat koji je ponovo vredan više stotina miliona evra.

U ovom trenutku ono što bi zanimalo građane Niša jeste dokle se sa tim stiglo i ja ću reći informacije koje su negde sa početka aprila. Dakle, urađeno je oko 1.500 rešenja za eksproprijaciju, oko 1.200 je već postalo pravosnažno, tako da iz grada Niša možemo da kažemo da se očekuje kraj tog postupka upravo krajem godine.

Ovo je još jedan veliki projekat za Niš. Iskoristila bih priliku da ponovo zahvalim ministru i predstavnicima Ministarstva na tome što je grad Niš ponovo deo jednog velikog projekta koji će u konkretnom slučaju rešiti probleme građana koji su postojali godinama unazad.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Stanija Kompirović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Stanija Kompirović.

STANIJA KOMPIROVIĆ: Zahvaljujem.

Uvaženi ministre, dame i gospodo narodni poslanici, osnovni cilj i zadatak je stvoriti društvo koje veruje u sebe i svoje mogućnosti. Zato je Vlada prepoznala značaj rešavanja stambenih potreba pripadnika snaga bezbednosti, prepoznavši poteškoće koje se mogu javiti u realizaciji pristupa izradi posebnog zakona koji ima za cilj uspešnu i efikasnu realizaciju samog projekta.

Imajući u vidu značaj i odgovornost posla koji pripadnici snaga bezbednosti obavljaju, kao i njihov značaj za bezbednost čitave države, polazeći od činjenice da je najveći broj nerešenih stambenih potreba među snagama bezbednosti, koji decenijama nisu uspeli trajno da reše svoje stambeno pitanje, predlaže se zakon o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti, te je neophodno da se sa realizacijom projekta počne u više različitih gradova uzimajući u obzir Niš, Vranje, Kraljevo, Kragujevac, Novi Sad i Beograd. To zahteva i sistematsko rešenje svih pitanja i prevazilaženje problema koji se mogu javiti u samoj realizaciji.

U članu 1. Predloga zakona dodaje se stav 3, koji glasi da se donošenjem zakona obezbeđuje sveukupan razvoj Republike Srbije sa posebnim osvrtom na unapređenje pravosuđa i to će doprineti boljoj realizaciji istog unapređenja i dovesti do boljeg poslovnog uspeha. Gradimo efikasno društvo spremno da odgovori na izazove i zahteve građana za poštovanje vladavine prava i bolji

poslovni ambijent. Politika nacionalne bezbednosti predstavlja deo ukupne državne politike i stvara se kroz usklađen program mera i aktivnosti koje država preduzima i njenom realizacijom stvaraju se pretpostavke za politički, socijalni, kulturni i ukupni državni razvoj Republike Srbije. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Petković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vera Jovanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Vera Jovanović.

Izvolite.

VERA JOVANOVIĆ: Poštovani predsedavajući, ministre sa saradnicima, kolege poslanici, građani Srbije, prošle nedelje smo učestvovali u raspravi izuzetno važnog zakona, a koji će omogućiti našim pripadnicima snaga bezbednosti da u narednom periodu reše svoje stambeno pitanje. U raspravi smo konstatovali sve detalje koje predviđa ponuđeni nam zakon, a ja ću se sada osvrnuti na član 1. ovog zakona predlažući svoj amandman, sa osvrtom na rast privrede.

Gradnja stanova počće u avgustu, a gradiće se u Beogradu, Novom Sadu, Nišu, Vranju, Kraljevu i Kragujevcu. Moram da naglasim da cena od 500 evra po kvadratu ne znači da će biti ugrožen kvalitet gradnje, već da se država odgovorno ponela i odrekla dela zarade, a sve stavila u funkciju rešavanja jednog gorućeg problema i obezbedila da svi oni koji nemaju rešeno stambeno pitanje mogu ga rešiti u skladu sa ovim zakonom.

Kupovinom stana preko banaka uz, takođe, povoljnije stambene kredite, država obezbeđuje nova sredstva koja takođe stavlja u funkciju sledećeg kontingenta izgradnje za nove pripadnike službi bezbednosti. Pokretanjem ovako velikog projekta benefit će imati i naša građevinska operativa, pa će se na taj način ostvariti prihod i za firme koje će graditi te stanove. Naravno, samim tim doći će do smanjenja procenta nezaposlenosti, kao i do povećanja BDP-a.

Nacrt posebnog zakona o gradnji stanova za pripadnike službi bezbednosti usaglašen je sa svim ministarstvima.

Na kraju moram da dodam da oni koji svakodnevno brinu o našoj bezbednosti zaslužuju da mislimo na njih i da donošenjem ovakvih i sličnih zakona učinimo da njihov životi standard bude onakav kakav i zaslužuju.

Pozivam svoje kolege da u danu za glasanje prihvate moj amandman. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Miodrag Linta.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Miodrag Linta.

Izvolite.

MIODRAG LINTA: Ja bih želeo da pohvalim odluku Vlade Republike Srbije da započne ovaj veliki i humani projekat izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti. Procenjuje se da će u okviru ovog projekta biti izgrađeno u narednom periodu oko 20.000 stanova, uključujući vojne penzionere, što zaista predstavlja jedno ohrabrenje za tu kategoriju naših građana da će rešiti jedno od dva ključna pitanja svake porodice, svakog građanina, a to je pitanje stanovanja.

Takođe, veoma je pozitivno što će cena po kvadratnom metru biti zaista povoljna i ona neće u Beogradu prelaziti više od 500 evra po kvadratnom metru, a pretpostavljam da će u drugim gradovima Srbije ta cena biti još nešto niža. Takođe, taj projekat će doprineti i jačanju našeg građevinskog sektora, a istovremeno i porastu našeg BDP-a.

Verujem da se u Vladi razmišlja da se ovakav sličan projekat primeni za ostale kategorije stanovništva, jer zaista ovo je ključno pitanje kada građani znaju da konačno žive u svom stanu, i ako plaćaju mesečnu ratu, da tu ratu plaćaju svojoj državi, odnosno banci, a ne da godinama i decenijama plaćaju mesečno kiriju i bacaju pare u bunar.

Mnogi su, nažalost, u prethodnom periodu, uključujući najveće žrtve ratovanja na prostoru bivše Jugoslavije, to su stotine hiljada izbeglih, proteranih Srba, desetine hiljada evra i maraka bacile ni za šta, i dalje su podstanari. Ono što je dobro, što je Vlada pokrenula ovaj projekat, ponavljam izgradnja 20.000 stanova za pripadnike snaga bezbednosti, a već je u toku realizacija jednog velikog, isto humanog projekta, rešavanja ključnog pitanja, integracije stotine hiljada proteranih Srba, a to je rešavanje njihovog stambenog pitanja. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Sada se javljam na osnovu člana 159. i upozoravam predstavnika predlagača da bi bilo najbolje da se, u skladu sa stavom 2. ovog člana, povuče ovaj predlog, jer, zamislite, ne daj bože da se usvoje ovi amandmani, poput ovog malopre, kakva bi papazjanija nastala u ovom predlogu zakona, odnosno kasnije zakonu.

Dakle, prilično je logično, ministre, da ćete prihvatiti amandmane poslanika koji su glasali da vi budete ministar, a njihovi amandmani, ponavljam, kada bi bili prihvaćeni, onda bi ovo bilo zaista čudo od zakonskog teksta.

A gospodin Linta je u svom amandmanu rekao će se usvajanjem ovog zakona posebno poboljšati uslovi i prava izbeglih i prognanih lica, i ovo je prosto neverovatno.

Ovo je leks specijalis za poseban deo našeg društva za službe bezbednosti; umesto da se gospodin Linta pita i da pita ministra i da se pre ovog zakona zalagao svom svojom snagom i moći da se u ovaj zakon uvrste pali borci

poslednjih ratova, invalidi poslednjih otadžbinskih ratova, porodice palih boraca, vojni beskućnici, sve su to, nažalost, lica uglavnom raseljena, uglavnom lica proterana sa svojih ognjišta, njih u ovom zakonu nema.

Da bi se i ova nepravda ispravila i da bi zaista, sa svim amandmanima koje će eventualno predstavnik predlagača da usvoji, ovaj zakon sutra, kada bude izglasan, imao smisla, neophodno je da se primeni član 159. našeg Poslovnika.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.)

Reč ima potpredsednik Vlade i ministar unutrašnjih poslova, dr Nebojša Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Pored onoga što smo govorili, dakle o razrezima koji postoje u Ministarstvu za rad, boračka i socijalna pitanja i u Ministarstvu odbrane, nezvano za ovaj zakon, postoji novi zakon o stanovanju i podršci u stambenom zbrinjavanju koji predviđa posebno stambeno zbrinjavanje boraca, invalida i drugih kategorija našeg stanovništva koji jesu u tome, tako da smo razmišljali i o ovim kategorijama stanovništva, pored redovnih pripadnika snaga bezbednosti. Dakle, i invalidi i borci prethodnih ratova imaju u novom zakonu mogućnost da dođu do stanova. Hvala na podršci da to radimo.

Što se tiče ovih amandmana, Narodna skupština je svakako saglasna da glasa za svaki od ovih amandmana. Ja sam siguran da će narodni poslanici glasati kao što uvek glasaju, kako to žele. Tu ministar ne može previše da se meša.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik dr Aleksandar Martinović.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Prvo, gospodine Milićeviću, mislim da ste morali da oduzmete gospođi Radeti dve minute zato što je ona već po drugi put reklamirala, odnosno ukazala navodno na povredu Poslovnika koja se uopšte nije ni desila.

Poslanici SNS su podneli amandmane u najboljoj nameri, u dobroj veri da afirmišu sve one pozitivne rezultate koje je Vlada Srbija preduzela i koje je ostvarila kada je u pitanju ukupan bezbednosni sektor u Republici Srbiji i mislim da je u najmanju ruku nekorektno komentarisati na jedan licemeran način amandmane koje su podneli poslanici SNS.

Ja sam danas pažljivo slušao jednu poslanicu iz poslaničke grupe kojoj pripada gospođa Vjerica Radeta, koja je rekla da je ona protiv ovog predloga zakona zato što, ako napravite stanove za pripadnike vojske i policije a desi se bombardovanje, onda će agresor da bombarduje te zgrade u kojima žive

pripadnici vojske i policije i onda eto belaja, što bi rekao naš narod, šta smo onda uradili.

Naravno, amandman je potpuno besmislen, obrazloženje još besmislenije, ali mi nije padalo na pamet da intervenišem. Ljudi smatraju da je to amandman koji afirmiše njihovu politiku i ćutao sam kao zaliven.

Vi već drugi put dopuštate da se poslanici SNS izvrgavaju ruglu zato što su podneli amandmane iz kojih se jasno vidi da ovaj predlog zakona ne samo što će imati pozitivne efekte na jačanje bezbednosnih kapaciteta Republike Srbije, jer sigurno je da će bolje raditi posao vojnik, policajac, pripadnik Uprave za izvršenje krivičnih sankcija, koji ima rešeno stambeno pitanje nego onaj koji ga nema, već i čitav niz drugih pozitivnih efekata koje će ovaj zakon da izazove, pre svega rast domaće građevinske industrije, poreza na dodatu vrednost, država će da ostvari daleko veće prihode, lokalne samouprave će da ostvare daleko veće prihode, popravićemo standard građana Republike Srbije, oživećemo mnoge druge aspekte privrednog života u Republici Srbiji. Dakle, ovaj predlog zakona i te kako ima uticaja. To ne vidi samo onaj ko ne želi da vidi ili ko je zlonameran. Naravno da ćemo, kada budemo imali više para u budžetu, time lakše da popravljamo i stanje prosvetnih radnika i zdravstvenih radnika i svih drugih ljudi koji su zaposleni u državnim strukturama Republike Srbije.

Neću da se mešam u vaše vođenje sednice. Nemojte samo da se, kada dođu na red ponovo amandmani Poslaničke grupe SRS, svaki poslanik SNS javi po Poslovniku i kaže kako su ti amandmani besmisleni. Onda ćemo dovesti ovu sednicu u jednu dosta delikatnu fazu iz koje ne znam kako mislite da izađete. Ja sam kao predsednik poslaničke grupe ćutao. Dva puta sam ćutao. Bio sam prisutan u sali i namerno nisam reagovao, ali vi izgleda tolerišete zloupotrebu javljanja po povredi Poslovnika koja se uopšte nije ni desila.

Maločas se govorilo podrugljivo. Znae, ovde ljudi koji imaju lične animozitete prema poslanicima SNS, oni te animozitete pokazuju i kada je reč o amandmanima. Svi znamo da gospođa Radeta ima neki lični animozitet prema gospodinu Linti i kad god se čovek javi za reč, ona se javlja za povredu Poslovnika.

Što se tiče...

(Narodni poslanik Vjerica Radeta dobacuje s mesta.)

Evo, sad mi i majku spominje. Dobro, hvala.

Što se tiče izbeglih i prognanih lica, pa valjda među pripadnicima snaga bezbednosti ima ljudi koji su poreklom sa prostora Hrvatske, Bosne i Hercegovine, čiji su roditelji došli kao izbegla ili prognana lica u Republiku Srbiju, dakle silom prilika, i sigurno je da će ovim zakonom biti rešeno i stambeno pitanje i njihovih porodica. Dakle, amandmani SNS apsolutno imaju veze jedan sa drugim i povezani su u jedan celovit sistem.

Ja to hoću da ukažem i vama kao predsedavajućem i građanima Srbije, dakle, da su se poslanici SNS temeljito pripremali kada su pisali ove amandmane, da svi amandmani imaju smisla i da smo vodili računa o tome da kada uskoro počne izgradnja jeftinih i povoljnih stanova za pripadnike snaga bezbednosti, da će to proizvesti višestruko pozitivne i ekonomske i socijalne efekte na ukupan društveni, ekonomski i socijalni život u Republici Srbiji. Ti amandmani su pisani sa tom namerom. Nisu pisani sa namerom da se bilo ko izvrgava ruglu, da se izazivaju bilo kakve polemike ili da se bilo ko vređa.

Vas, gospodine predsedavajući, molim da poštujete Poslovnik i da ne dozvolite da se poslanici SNS ovde omalovažavaju samo zato što su podneli amandmane da bi afirmisali jednu dobru i uspešnu politiku Vlade Republike Srbije i da bi ukazali da će ovim amandmanima biti rešeni problemi, mnogi problemi, koji u Srbiji nisu rešeni decenijama unazad.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Bečiću, jeste li hteli po...?

Izvinite, samo trenutak.

Gospodine Martinoviću, vi jako dobro znate da ja nikada ne sporim i da je legitimno pravo svakog poslanika, i pozicije i opozicije, da podnese amandman i da nijednog trenutka ni u jednom amandmanu nisam izrekao kvalifikaciju da je amandman besmislen. Pokušavam, ali je veoma teško u svakom trenutku ne dozvoliti da se...

(Aleksandar Martinović: Nije teško, oduzmu se dva minuta. To ništa nije teško.)

Ne, slažem se tu sa vama, ne dozvoliti da se u određenim trenutcima pokuša narušiti dostojanstvo Narodne skupštine, što ne mislim na konkretni slučaj. Ne želim zaista da favorizujem ni poslanike pozicije, ni poslanike opozicije, a moja obaveza je prosto bila da, ukoliko se neko javi na povredu Poslovnika, dozvolim da o tome govori.

Slažem se sa vama da u određenom trenutku, prilikom javljanja, jeste ličilo na dijalog, odnosno na repliku. Nisam koristio pravo koje mi dozvoljava Poslovnik iz jednog prostog razloga, jer sam zaista smatrao da ovu raspravu treba da nastavimo u jednom duhu tolerancije, u jednom demokratskom duhu i nadam se da ćemo tako i raditi u nastavku današnjeg radnog dana.

Gospodine Mirčiću, vi želite povredu Poslovnika?

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Reklamiram član 106.

Naravno, gospodine predsedavajući, da ne može rasprava uvek da bude pod kontrolom. Razumem reakciju predsednika Poslaničke grupe SNS, ali kada se koristi institut Poslovnika, onda to ne mora da znači da je neki lični obračun.

Nekad poslanici koriste reklamiranje, povredu Poslovnika da bi ukazali na greške koje pojedine kolege čine kada obrazlažu amandman, kada imaju neka svoja izlaganja. Zameriti, ići u te detalje, u takve sitnice da kažemo da zbog

nekih reči koje nisu odgovarajuće opozicija ili bilo ko ima neku lošu nameru kada je u pitanju ovaj zakon stvarno nema opravdanje. Mi svi ovde želimo da se reši ovaj problem pripadnika snaga bezbednosti. Iz te namere govorimo mi iz SRS.

Samo trenutak, Filipe Stojanoviću, ako vam smetam, ja bih prekinuo, pa vi završite svoj razgovor.

Znači, niko nema ovde zlu nameru. Možda se nekad omakne neka rečenica koja nije primerena. Vjerica Radeta je, ne iz razloga da ja pravdam nju što ona ne poznaje Poslovnik, nego je htela samo da dopuni izlaganje gospodina Linte. Ako je bilo garnirano nekim rečima koje nisu primerene za ličnost, ja nisam to primetio, ali je htela da kaže da je trebalo voditi računa, pošto je gospodin Linta prepoznatljiv po tome što predstavlja taj korpus srpskog naroda koji je prognan iz Krajine, da je trebalo pomenuti i ljude koji su ranjenici i ljude koji su bivši pripadnici Vojske Republike Srpske Krajine itd.

Nije to bila zla namera, a pogotovo mi srpski radikali nemamo ništa lično, nemamo mi lično mržnje ni prema kome. Mi jedino zamerimo ovima što su nam ukrali mandate pa neće da vrate.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Mirčiću.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Da.)

Povreda Poslovnika, najpre Aleksandar Martinović, pa onda povreda Poslovnika, kolega Linta.

Izvolite, gospodine Martinoviću.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dakle, član 103. stav 8. kaže – u slučaju iz stava 7. ovog člana predsednik Narodne skupštine je dužan da vreme koje je narodni poslanik koristio zloupotrebljavajući pravo iz stava 1. ovog člana oduzme od ukupnog vremena koje pripada njegovoj poslaničkoj grupi u pretresu o tekućoj tački dnevnog reda ako je njegovoj poslaničkoj grupi preostalo vremena za pretres.

Dakle, ja sam na ovo mislio, gospodine Milićeviću. Ako ste uveli kao standard u radu Narodne skupštine da se posle svakog amandmana poslanika SNS javi neko od poslanika SRS da ukaže na povredu Poslovnika, onda dozvolite da ja kao predsednik Poslaničke grupe SNS, ako vi to ne želite da uradite, imam pravo da zaštitim svoje kolege. Onda ću da im kažem da se, kad god se javi neko od poslanika SRS da obrazlaže svoj amandman, ljudi javljaju za povredu Poslovnika i komentarišu amandmane koje su podnele kolege iz SRS.

Ne bih voleo da dovedete sednicu u takvu fazu, jer onda ne znam kako ćete iz toga da izađete.

Poslanička grupa SNS i moje kolege koje sede ovde nisu vreća za udaranje bilo kome. Ja to kao predsednik poslaničke grupe neću da dozvolim. Amandmani su pisani tako da imaju smisla. Amandmani su povezani jedni sa

drugima. Na kraju krajeva, svima onima koji su jako pametni, koji brinu o raznim kategorijama građana Srbije, ja postavljam pitanje zašto o njima nisu brinuli kada su bili na vlasti i kada su bili u poziciji da rešavaju njihove probleme, nego sad kad smo mi vlast u Republici Srbiji i kada smo se dohvatili jednog prilično teškog posla, koji u Srbiji nije godinama rešavan, sad se javljaju razni predlozi – a zašto niste uradili ovo, a zašto niste uradili ono i zašto 20.000 stanova neće biti izgrađeno sutra? Zato što nije moguće, ali da je građeno u proteklih 10, 15, 20 godina, mi danas ne bismo bili u situaciji u kojoj jesmo. Prema tome, ja vas molim da poštuju ovaj poslovnik, da ne dozvolite njegovu zloupotrebu, inače će poslanici SNS i te kako umeti da odgovore na ovo što se dešava.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi? (Ne.) Ovoga puta ne. Zahvaljujem.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Miodrag Linta.

Izvolite.

MIODRAG LINTA: Ne razumem zbog čega gospođi Radeti smeta moja aktivna borba za rešavanje brojnih problema stotina hiljada proteranih Srba ne samo sa područja Krajine, nego sa urbanog dela Hrvatske, sa područja Federacije BiH, naravno i sa područja Kosova i Metohije. Ne razumem zbog čega ona gaji mržnju prema meni. Mislim da svoj posao radim pošteno, časno, javno, otvoreno, da činim sve što je u mojoj moći da pomognem rešavanje ključnog pitanja stotina hiljada proteranih Srba.

Naravno da je moj amandman bio podnet sa ciljem da doprinese kvalitetu ovoga zakona. Dobro je poznato da među 20.000 pripadnika snaga bezbednosti ima značajan broj vojnih penzionera koji su bili pripadnici Vojske Republike Srpske Krajine, da ima značajan broj pripadnika i Policije i Vojske Srbije.

Dakle, ovaj zakon će omogućiti u jednom značajnom delu rešavanje ključnih problema te populacije. Snažno pozdravljam izjavu ministra Stefanovića. Nadam se da će to biti veoma brzo, da se donese sličan zakon, leks specijalis, i da se uzmu u obzir još dve prioritetne ciljne grupe, a to su porodice palih boraca i to su ratni vojni invalidi.

To su dve kategorije među proteranim Srbima koje su posebno stradale i na njih moramo, zaista, kao država posebno obratiti pažnju. Žalosno je što smo čekali više od 20 godina da se krene rešavanje ovog pitanja i vezano za snage bezbednosti i vezano za proterane Srbe, ali je dobro da je ova Vlada konačno počela sa rešavanjem ovog problema.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi? Samo još jednom, molim vas, koji ste član naveli?

(Miodrag Linta: Član 107. Ne, ne želim da se glasa.)

Zahvaljujem.

(Vjerica Radeta: Replika.)

Po povredi Poslovnika? Replika na povredu Poslovnika? Ne, ovo je bila povreda Poslovnika.

(Vjerica Radeta: Da li mogu po amandmanu?)

Po amandmanu pre vas se javio kolega Radoslav Miložičić.

RADOSLAV MILOŽIČIĆ: Gospodine predsedavajući, nadam se da nećete podleći pritiscima koji dolaze sa suprotne strane i da ćete ostati objektivni povodom diskusija bez obzira na to da li u diskusiju ulaze poslanici vlasti ili poslanici opozicije.

Sa druge strane, ako možete da zamolite, pošto je zabranjeno direktno obraćanje, ministra Stefanovića, koji je ujedno i potpredsednik Vlade Republike Srbije a i potpredsednik ili visoki funkcioner SNS, da svi ministri i premijerka odu na edukaciju u Poslanički klub SNS oko pisanja zakona. Mislim da nije logično da na svaki zakon koji ovde predloži Vlada SNS poslanici SNS, koja je vladajuća, predlože preko 600 amandmana. To se, naravno, radi iz razloga da se onemoguću opozicija da raspravlja o ovim zakonima. No dobro, ovo su izuzetno važne teme da bismo se mi prema njima ophodili na način na koji to nije primereno.

Da, DS želi da svi pripadnici sektora bezbednosti, bez obzira na to da li rade u Ministarstvu unutrašnjih poslova, Ministarstvu odbrane ili BIA, steknu krov nad glavom. Postavio sam pitanje na koje nisam dobio odgovor, evo već treći put postavljam to pitanje, kako će pripadnici MUP-a ili Ministarstva odbrane koji rade za prosečnu platu od 35.000 dinara da izdvoje 40.000 evra i obezbede sebi i svojoj porodici stan? To je konkretno pitanje što se tiče ovog zakona.

Čujemo da se gradi u tri grada, u Nišu, da se gradi u Kraljevu i da se gradi u Vranju. Podržavamo decentralizaciju, ali da li će pripadnici sektora bezbednosti koji ne žive u Vranju a u Vranju se izgradi zgrada od ne znam koliko stotina stanova, morati da prebace svoje prebivalište, svoje radno mesto i dobiju posao u Vranju kako bi mogli to da iskoriste? Mislim da je konkretnije, korektnije, uspešnije, svrsishodnije za pripadnike sektora bezbednosti da im se povećaju primanja, pa da ti ljudi koji, rizikujući svoj život obezbeđuju nas i našu granicu, odluče gde će sa svojom porodicom da zasnuju kako radni odnos, tako da zasnuju i mesto i da odluče u kom gradu Srbije će oni živeti.

Sa druge strane imamo potpunu nekompatibilnost između onog broja pripadnika koji završe Policijsku akademiju sa onim brojem koji se prima u organe Ministarstva unutrašnjih poslova.

Postavio bih pitanje još jednom ministru Stefanoviću, jer mi na prošlo, naravno, nije odgovorio – šta se dešava sa članom 172. i prezumpcijom nevinosti? Da li je normalno da obrazovani i školovani kadrovi koji završe

Policijsku akademiju nemaju zagaranovan posao i zašto se ne uspostavi kompatibilnost između onog broja pripadnika koji završe Policijsku akademiju sa onim brojem koji je potreban da se zaposli u MUP-u? Jer mislim da je to specifična i vrlo osetljiva delatnost i da ti ljudi koji završe Policijsku akademiju bivaju ozbiljno osposobljeni, stručni, kvalifikovani baš za taj posao za koji su se i školovali. I onda im država kaže pa, znate, vi ne možete da radite u sektoru MUP-a i onda se oni bave svakakvim drugim poslovima sem poslova za koje su se školovali i za koje je država ulagala u njihovo školovanje. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima potpredsednik Vlade i ministar Ministarstva unutrašnjih poslova, dr Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Da krenemo od poslednjeg pitanja. Prvo, to uglavnom nije tačno. Prvo, Kriminalističko-policijska akademija je ustanova otvorenog tipa. Dakle, država ne ulaže u sve, neko se školuje samofinansirajuće jer želi da završi KPA. Ako se sada školuje 800 ljudi na KPA, treba da se primi za četiri godine 800 oficira u Policiju, koja ima potrebe, na primer, za 120? Pa primimo mi 120. Mi smo uzeli čak da primamo i ove mlade ljude koji su završili 2010, 2011, 2012. i 2013. godine pa nisu dobili radno mesto. I primamo ih i sad. Oni imaju po zakonu, inače, prioritet u prijemu u radni odnos. Naravno, imamo, nažalost, situaciju da nema onoliko radnih mesta koliko je njih završilo, jer nismo napravili kadrovski plan. Mi to vrlo jasno kažemo. Naš kadrovski plan podrazumeva, recimo, za četiri godine, godišnje nam treba 72 oficira policije, ne treba nam 172. Ali to ne sprečava tu decu da upišu KPA i da završe. Onda vi dođete i kažete – oni sada nemaju radno mesto. Ne mogu da obezbedim svima. Onda bi svi završavali KPA. Imali bismo 100.000 ljudi koji završe KPA. Mi prosto nemamo potrebu za toliko.

To se isto odnosi i na stanove. Neće pripadnici Policije i Vojske zasnivati radni odnos tamo gde oni hoće, nego tamo gde država ima potrebu. Država određuje gde su joj potrebe i za kolikim brojem pripadnika i Vojske i Policije. To je stvar države. Država kaže u Vranju nam treba toliko, u Nišu, Beogradu, Novom Sadu, u Valjevu, u Kosjeriću, Šapcu.

Mi ćemo da pravimo stanove u svim mestima gde su iskazane potrebe, ali smo uradili i prioritete da prvo gradimo tamo gde ih je najmanje, dakle, gde najmanje ima stanova za pripadnike vojske i policije srazmerno broju prijavljenih, a i Beograd će početi vrlo brzo, na primer, gde je i najveći broj iskazanih potreba za pripadnike, što je i logično. Tu najveći broj ljudi radi i najveći je broj stanovnika, 23% stanovništva u Srbiji, faktički, živi u Beogradu. Mi ćemo se truditi da to bude svuda i samo da kažem, završavam, početna plata policajca je oko 50.000 dinara. To je ona prva plata bez ikakvog radnog staža, kad stupi u radni odnos sa srednjom školom – 49.980 dinara. To je prva plata, a 114 evra po mesecu bi bio kredit za 60 kvadrata, a mnogo skuplje će plaćati i danas plaća zakup stana. Dakle, ovaj zakon mu svakako to olakšava.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Koleginice Žarić Kovačević, izvinjavam vam se, maločas nisam video da ste ukazali na povredu Poslovnika. Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući. Javila sam se malopre za povredu Poslovnika. Mislim da nije korektno kršiti Poslovnik na ovaj način.

Prvo, tu je član 107, koji govori o dostojanstvu Narodne skupštine. Mi smo ovde čuli da vlast podnosi ne znam kakve amandmane i šta je to sada strašno što poslanici Poslaničke grupe SNS podnose amandmane, ali smo isto tako čuli i da ministri treba kod nas da dođu na obuku, da znaju kakve predloge zakona da pišu. Mene interesuje kod koga je ministar Šutanovac, dok je bio ministar, išao po uputstva kako da se pišu zakoni.

Sa druge strane, povređen je član 106 – govornik može da govori samo o tački dnevnog reda. Nažalost, meni Poslovnik ne daje mogućnost da se na pomen Niša uvek javim i da uvek istaknem kako je to DS vršila vlast u Nišu. Ali ću reći, što je u skladu sa ovim predlogom zakona, da samo mogu da budem zadovoljna što Vlada Republike Srbije ovoliko ulaže u Niš, jer na tom mestu koje je 1999. godine bombardovano, na lokaciji Kasarne „Stevan Sindelić“ sada će se izgraditi 188 stanova za pripadnike snaga bezbednosti.

Neću zloupotrebljavati Poslovnik da ulazim u replike, ali iz ovih razloga bih vas samo molila da ubuduće bar upozorite ljude da govore, odnosno poslanike, kolege, da govore o tački dnevnog reda.

Neću tražiti da se o ovome glasa. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice Žarić Kovačević, veoma je teško usmeriti izlaganje poslanika. Uglavnom najveći deo poslanika ima jedan širi kontekst sagledavanja amandmana koji su podneli, ali zahvaljujem na sugestiji.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.) Zahvaljujem.

Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Pominjanje stranke i poslaničke grupe, gospodine predsedavajući.

Pošto se neko opet ovde osvrnuo na pitanje naše poslaničke grupe i amandmana koje podnosimo, da je u sali slučajno ovih dana, kao što nije, znao bi ako je to bilo kakav problem. Opet je taj problem izgleda četiri do pet puta više na strani onih koji nešto nama zameraju. Dakle, ukupno, koliko ja vidim, ovde je 2.400 amandmana i jedna šestina je, otprilike, brat bratu, onih koji su podneli poslanici SNS. Ako je to neki problem, da znate, opet se ljutite sami na sebe četiri do pet puta više nego na nas.

Što se tiče razumevanja između nas kao poslaničke grupe i Vlade, naši amandmani bivaju prihvaćeni od strane Vlade i to biste takođe znali da ste slučajno prisutni na ovoj sednici, ali nije problem, to je nešto što možete da

otkrijete, imate šanse da to otkrijete do kraja ove sednice. Biće još takvih amandmana na članove koji se tek nalaze pred nama u daljoj raspravi.

Na temu poslova u ovoj zemlji, to je već vrhunsko licemerje. Vrhunsko licemerje, jer ono što upravo radi SNS to je da ljudima otvara mogućnosti po pitanju upravo poslova, 170.000 novih radnih mesta. To je neposredan rezultat onih vlada koje podržava SNS i kad se oni koji se mnogo brinu za slobodu zapitaju ponekad šta je to, a ne verujem da se pitaju oko bilo čega što izgovaraju glasno, sloboda je upravo mogućnost izbora. Oni su ih nekada, bez ikakvog prava na izbor, terali na ulicu. Mi im danas otvaramo mogućnosti da biraju i perspektive i tu je reč i o proizvodnim pogonima, o fabrikama, pa i mogućnostima da se radi za državu Srbiju. To je nešto što im pružamo mi, a što ne mogu da spočitavaju oni koji su radili apsolutno sve suprotno.

Na samom kraju pitanje konsultacija i razumevanja između funkcionera naše stranke. E, to shvatam kao svojevrsnu zavist, zavist spram činjenice da mi stranku imamo, imamo funkcionere sa kojima možemo da razgovaramo za razliku od onih koji su ili u ostavci ili onih koji nisu, toliko su međusobno razbijeni na sastavne delove, na raznorazne grupice koje se međusobno ne podnose, da to više, pa da se ne lažemo, dame i gospodo, apsolutno nije stranka. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Orliću.

Po amandmanu, narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani predsedavajući, kolege narodni poslanici, ja sam upravo želeo da podržim sve amandmane SNS, jer smatram da je pojačani rad narodnih poslanika SNS na ispravljanju loših predloga zakona koje daje Vlada Republike Srbije veoma koristan. U tom smislu, kada vladajuća većina podnese više stotina hiljada amandmana na zakone koje predlaže njihova vlast, onda to govori da njihova vlast loše radi i zaista u potpunosti podržavam sve kolege narodne poslanike iz redova vlasti koji podnose amandmane na zakonske predloge Vlade, jer time ispravljaju loša zakonska rešenja koja predlaže Vlada.

Međutim, u jednom trenutku sam se onda dvoumio da li da to ipak učinim jer sam video da u kontinuitetu Vlada odbija sve predloge amandmana koje daju narodni poslanici vlasti, iz čega sam zaključio da oni podnose neke loše amandmane, da ti amandmani ne valjaju ništa, jer nikada ni jedan jedini amandman nije prihvatila Vlada. I onda sam razmišljao da li da se rukovodim tom logikom, jer valjda Vlada zna šta radi, valjda Vlada zna da su ti amandmani loši, da ništa ne doprinose kvalitetu zakona, da su zapravo besmisleni, da su samo gubljenje vremena i da koriste da bi se vršila opstrukcija rada Parlamenta, da opozicija ima manje vremena.

Možda građani koji gledaju ovaj prenos ne shvataju zašto SNS podnosi amandmane, ali mi smo dužni da im prenesemo da je razlog za to da pojedu sve

vreme koje sleduje za parlamentarnu raspravu i da na jedan naš govor oni mogu da imaju 100 svojih amandmana i govora i time pojedu sve vreme za skupštinsku raspravu.

Tako da, ovde je ta ključna dilema, ko je u pravu, Vlada ili vladajuća većina u Parlamentu, jer oni neprestano ratuju između sebe. Vlada podnosi zakone, poslanici vlasti ispravljaju te zakone. Vlada neće da prihvati nijedan njihov amandman da je dobar, jer su očito svi loši, a oni i dalje na novim sednicama ponovo podnose amandmane.

Ne znam, gospodine Stefanoviću, raspravljate li vi na Vladi o ovim amandmanima vaših poslanika iz redova vladajuće većine? Zar nije vama čudno što vam podnose toliko amandmana? Da li razmišljate o tome da li su vam zakoni možda loši ili zapravo vi svi igrate jednu režiranu predstavu, u kojoj će svako po dva minuta da pohvali predsednika Vučića, Vladu, SNS i da glumi da je podneo amandman?

Čekajte, možda ste vi nasledili od vašeg predsednika Aleksandra Vučića talenat za glumu i za pozorišne predstave, ali to nije parlamentarni rad.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Obradoviću, vi ste se javili po amandmanu na član 1.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Dakle, ono što je ovde ključno pitanje, gospodine ministre, jeste da li se ovim zakonom ispravljaju nepravde prema pripadnicima srpskih snaga bezbednosti, koje vi čak ne smete ni da nazovete srpske snage bezbednosti, koji su potpuno zaboravljeni u nekom prethodnom periodu i kojom brzinom će ta nepravda biti ispravljena. Govorim o svima onima koji su učestvovali u otadžbinskim ratovima od 1991. do 1999. godine.

Mnogi od njih do dana današnjeg protestuju. Nisu im plaćene ratne dnevnice, nemaju rešenu medicinsku i socijalnu pomoć. Mi smo jedina država u okruženju koja nema zakon koji tretira ratne vojne veterane, a evo čak i ovim predlogom zakona mi ne tretiramo tu mogućnost da eventualno do rešavanja stambenog pitanja dođu i ratni vojni veterani, porodice poginulih i ratni vojni invalidi.

Dakle, to je sada jedno veoma ozbiljno pitanje na koje mislim da ste dužni da odgovorite – kada će se sveobuhvatno, jednim zakonskim rešenjem, a ne leks specijalisom, kao što je ovaj slučaj, rešiti pitanje svih srpskih ratnih vojnih veterana? Vi ste na njih zaboravili. Oni jedino u Srbiji nemaju zakon koji tretira njihove probleme.

Sada se tu postavlja jedno drugo pitanje – na koji način će pripadnici aktivnih srpskih snaga bezbednosti moći da ostvare pravo na kupovinu ovih stanova, kod kojih banaka, sa kakvim provizijama, taksama, kamatama i svim drugim pljačkama koje banke vrše ovde u ovoj državi nad građanima Srbije?

Da nam se slučajno neće ponoviti krediti indeksirani u švajcarskim francima, zbog kojih danas više od 20.000 porodica u Srbiji živi u dužničkom

ropstvu prema bankama? To nigde u zakonu ovde ne piše i nisam čuo ni u jednom od vaših amandmana da ste to obrazložili. Gde je doprinos ovoga zakona tome da se, da kažem, dođe do lakog dobijanja kredita i kredita po povoljnim uslovima da bi se ovakvi stanovi uopšte mogli kupiti?

Ono što je za nas ovde najspornije, a to isto nisam čuo u ovim vašim obrazloženjima amandmana i zbog toga ih na kraju neću podržati, jer računam da vaša Vlada dobro zna da su besmisleni i zato vam stalno odbija sve vaše amandmane, jeste upravo to što niste izašli u susret toj ključnoj temi zbog koje ste i došli na vlast, a to je borba protiv kriminala i korupcije. Dakle, kako će izgledati tenderi za dobijanje onih koji će graditi ove stanove? Nadam se da nam se neće ponoviti još jedan leks specijalis kakav je bio „Beograd na vodi“, koji je zapravo samo prostor za kriminal i korupciju.

Ne moramo valjda svaku dobru stvar koju želimo da uradimo da upropastimo zato što će tu mogućnost da poslove dobijaju dobijati samo firme bliske SNS-u ili tako što će se moći zaposliti u ovoj državi samo oni koji su članovi SNS-a. Ja sam vas to pitao, gospodine ministre, i vašu prethodnicu ovde, i nisam dobio odgovor na pitanje. Da li u Srbiji može da živi i radi bilo ko ko nije član SNS-a? Da li bilo ko ko nije član SNS-a može da zaposli u bilo kojoj javnoj ustanovi ili preduzeću?

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Obradoviću, hajde da se vratimo na amandman.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Dakle, apsolutno podržavam napore SNS-a i njihove amandmane da ispravljaju loša zakonska rešenja koja daje Vlada Republike Srbije. Ne mogu da razumem samo zašto Vlada Republike Srbije nikada nije prihvatila nijedan amandman od tolikih hiljada amandmana SNS-a. Pa zato što su loši i besmisleni.

Dakle, nisam ja rekao da su vaši amandmani loši i besmisleni. To je rekla vaša Vlada, koja vam je odbila sve vaše amandmane. I svaki put vam odbija sve vaše amandmane, zato što su loši i besmisleni. Da je jedan bio dobar, Vlada bi ga prihvatila. Znači, nemate vi problem sa opozicijom kada vam kažemo da su vam amandmani besmisleni i loši, nego sa Vladom, sa ministrom Stefanovićem. Evo vam ga ministar ovde. Što ga ne pitate što vam stalno odbijaju amandmane? Zato što su loši i besmisleni, zato što služe samo za to da se vrši opstrukcija u radu Parlamenta.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Obradoviću, da se vratimo na član 1.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Član 107, gospodine Milićeviću.

Nemamo mi nikakav problem sa Boškom Obradovićem. Boško Obradović, izgleda, ima problem sam sa sobom. On ima problem sa činjenicom da, da bi finansirao pokret Dveri u vreme DSS, mašine u Kolubari su morale da

rade 28 sati dnevno. U vreme DS da bi se iz državnog budžeta finansirao pokret Dveri, Dveri su finansirane kao jedan segment dijaspore, pa su onda u periodu između 2008. i 2012. godine, umesto u stanove za pripadnike Vojske i Policije, išle državne pare u finansiranje Dveri iz budžeta Ministarstva za dijasporu.

Što se tiče ovog insistiranja na rešavanju problema srpskih snaga bezbednosti, mi taj problem rešavamo. Problem je što u vreme kada je Boško Obradović sa DSS bio na vlasti, taj problem nije rešavan.

Ovde je postavljeno pitanje ko može da se zaposli u Srbiji. Pa Boško Obradović može da se zaposli. Čovek je zaposlen u gradskoj biblioteci u Čačku. Je l' pripadnik SNS-a? Nije. Je l' zaposlen? Jeste. Znači, mogu ljudi da se zapošljavaju i ako nisu članovi SNS-a.

Što se tiče tendera i muljanja sa tenderima, pa to je Boško Obradović usavršio. On je usavršio pljačku sopstvene političke stranke tako što je isumpavao novac iz svoje stranke zaključujući fiktivne ugovore sa firmama čiji su vlasnici njegovi odbornici ili kandidati sa njegove odborničke liste i, umesto da vrati novac u državni budžet, on je taj novac prisvajao za sebe.

Sada nam drži predavanje o tome što ne piše za „srpske snage bezbednosti“. Pa da se on pita, pisalo bi za nemačke snage bezbednosti, za bugarske snage bezbednosti i za hrvatske snage bezbednosti, jer sa njima on saraduje. On sa srpskim snagama bezbednosti nema nikakvih dodirnih tačaka.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Kolega Martinoviću, ukazali ste na član 107. Reč je o neposrednom obraćanju. Pretpostavljam da ste na to mislili kada ste ukazali. I dostojanstvo, naravno, ali pre svega neposredno obraćanje narodnim poslanicima.

Ukoliko ste primetili, više puta sam sugerisao kolegi Obradoviću da se vrati na amandman na član 1. Očigledno nisam uspeo da to učinim.

Vas pitam da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika. (Ne.) Zahvaljujem.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani predsedavajući, smatram da ste povredili član 106, uz podršku Boška Obradovića.

Naime, Boško Obradović je govorio o svemu sem o temi, što bi vam dalo priliku da mu to i tolerišete s obzirom na to da ovde nije izneo neistinite, netačne podatke i doveo čak i do narušavanja dostojanstva Parlamenta a javnost doveo u zabludu.

Naime, on je rekao da se ovde, maltene, nema prilike da se kaže slobodna reč itd. S tim u vezi, moram da vas upoznam sa podatkom da se opozicija, koja čini 1/3 ovog parlamenta, javila ukupno 6.500 puta do današnjeg dana u ovom sazivu. Vlast, koja čini 2/3 Parlamenta, to je učinila 4.500 puta. Dakle, po

poslaniku, vlast je to koristila manje od 25 puta, opozicija je priliku imala 70 i nešto puta. Njegova poslanička grupa 120 i nešto puta se obraćala, odnosno pet puta više nego vlast. E sad, ako neko ne zna da iskoristi vreme prilikom javljanja, to je njegov problem.

Takođe, po pitanju podnošenja amandmana, iznet je neistinit podatak. Opozicija je podnela pet puta više amandmana i nijedan od njihovih amandmana nije bio nešto smislen, niti su imali nameru, odnosno u 90% situacija imali nameru da ispravkom poprave Vladin predlog.

Mi smo gledali kako on neuspešno pokušava da promovise sebe, svoje poslaničko znanje i ja lično sam prvi počeo, kada sam video da on nema šta narodu posebno da poruči, da nema neke ideje koje valja promovisati, sem onih ljotićeviskih, ja sam rešio da je bolje da mi promovisemo svoje ideje, ideje vladajuće koalicije i samim tim da se promovišu i sami narodni poslanici koji pripadaju vladajućim koalicijama. Stoga je Boško Obradović očigledno ljut, s obzirom na to da ne može više svoje besmislene amandmane i svoje besmislene diskusije da predlaže, odnosno da ih saopštava građanima Republike Srbije.

Ne tražim da se o tome glasa.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Rističeviću, prosto je nemoguće da bilo koji predsedavajući u svakom trenutku raspolaže svim podacima i činjenicama koje ste i vi izneli, zato ste tu da ukažete na to. Zahvaljujem vam na tim podacima.

Koliko sam shvatio, ne želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika. (Ne.) Zahvaljujem.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Marija Janjušević.

Izvolite.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Ukazujem na povredu Poslovnika, član 108. Vi ste dužni da se brinete o redu na ovoj sednici i da se Poslovnik poštuje.

U više navrata ste omogućili poslanicima vladajuće većine da povredu Poslovnika zapravo koriste za repliku. Smatram da je trebalo ovu zloupotrebu, umesto što im se izvinjavate zašto niste prekinuli izlaganje Boška Obradovića, zapravo da završite tako što ćete im oduzeti od njihovog vremena od poslaničke grupe.

Što se tiče promocija raznoraznih i laži koje ovde svako iz režimske grupe može da kaže o Dverima, a da zatim Dveri ne dobiju priliku da kažu ono što je zaista istina, ja stvarno nemam šta drugo da kažem nego da mi prestanemo uopšte sa promocijama, nego da krenemo na dela, konkretna dela. Zna se ko ima vlast u svojim rukama, ko može napokon da počne svoja predizborna obećanja unazad kroz mnoge izborne cikluse da napokon i ispunjava.

Što se tiče dela Dveri, za nama je jedna uspešna porodična nedelja. Mi kao opoziciona stranka uradili smo ono što je do nas.

PRESEDAVAJUĆI: U čemu sam ja povredio Poslovnik?

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Što se tiče novca koji smo ranije dobijali za raznorazne projekte, niko ne priča o „Eutanaziji“, o tome da su Dveri još 2008. godine ukazivali na poguban put u EU. Tamo je otišao novac, u časopis „Eutanazija“. Ja vas pozivam da ga pročitate. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Janjušević.

Kolegice Janjušević, mislim da ste se relativno skoro priključili nastavku zasedanja. Ne mislim ništa loše, ali žao mi je što maločas niste čuli konstataciju vladajuće većine. Vladajuća većina govori da dopuštam poslanicima opozicije da koriste povredu Poslovnika i da na taj način koriste svoje pravo na repliku. Vi kažete da to čine poslanici vladajuće većine.

Znači, kolegice Janjušević, vidite da sve vreme pokušavamo da nađemo jednu ravnotežu i da, kao što sam rekao, nastavimo sa demokratskom raspravom i demokratskim sučeljavanjem mišljenja. Da li je neko govorio o dnevnom redu ili ne, ja vas molim neka svako krene od svoje poslaničke grupe.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.)

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Boško Obradović.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Vi konstantno kršite član 27, koji u stavu 2. kaže da se predsednik Narodne skupštine stara o primeni ovog poslovnika. Vi to, jednostavno, ne radite, jer dozvoljavate, ne samo vi nego svi predsedavajući Narodne skupštine, već mesecima i godinama unazad ovde da moje ime i prezime, moja porodica i moje dostojanstvo budu vređani na sve moguće načine. I to, zamislite, na koji način. Ne ovako ljudski i parlamentarno u jednoj diskusiji i u jednoj ozbiljnoj debati, nego kroz formu povrede Poslovnika. Dozvoljavate da se javi, ne znam, deset narodnih poslanika iz vlasti u formi povrede Poslovnika a da se kroz to bave Boškom Obradovićem, mojom porodicom, mojim zaposlenjem i da na najrazličitije načine kleveću i lažu.

Pazite, to ste dozvolili i gospodinu Aleksandru Martinoviću koji je javno slagao gde ja danas radim, iako kao predsednik Administrativnog odbora, preko koga mi svi kao poslanici ostvarujemo sva svoja prava, odlično zna gde ja danas radim. Ali mu uopšte nije problem da javno slaže u direktnom televizijskom prenosu gde ja danas radim. Znači, takva vrsta beskrupuloznosti, nemorala i bezobrazluka da jednostavno vi javno lažete nešto što odlično znate da nije istina, to govori o tome da je sve dozvoljeno.

Gospodine predsedavajući, ako je sve dozvoljeno, onda vas molim, dozvolite i nama da bude sve dozvoljeno, jer ne možete vi dozvoliti da neko vređa i pominje neprestano ovde o Dverima sve najneverovatnije laži. Nikad nije dokazana nijedna od njihovih tvrdnji. Ne postoji nikada ni jedan jedini dokaz.

Dveri nikad niko nije procesuirao. Nikad nas niko krivično nije gonio. Nema iza nas nijedne afere ni mrlje, ali kada to neko 24 sata ponavlja u Skupštini, na „Pinku“, „Hepiju“ i ne znam gde sve, narod možda može u to da poveruje. Ali barem vi zaštitite naše dostojanstvo i dozvolite, ako ne možete ništa drugo, barem da odgovorimo kroz repliku. A kako ako nemamo pravo na repliku i na povredu Poslovnika?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Kao što vidite, i vama je dozvoljeno da ukažete na povredu Poslovnika, nijednog trenutka vas nisam prekinuo, ali želim da vas podsetim da ste konkretno u ovom slučaju izazvali replike i povredu Poslovnika vi. Vi ste govorili u jednom širem kontekstu o onome što nije bila tema i tačka dnevnog reda. Vi ste izašli van okvira koji se tiču konkretno člana 1. i konkretno ste vređali i pominjali i predsednika države i predsednika SNS i da ne navodim koga još. Dakle, ako želite nešto da menjamo, krenite prvo od sebe pa onda to očekujte i od drugih.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni? (Da.) Zahvaljujem.

Povredu Poslovnika, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Član 108, gospodine Milićeviću.

Ovo vam je šematski prikaz kako se pljačka sopstvena stranka zvana Srpski pokret Dveri – 4.200.000 dinara, 3.800.000 dinara, 201.000 dinara, preduzetnička radnja Mintel Borča, Fluks kom Borča, Branislav Simidžija MK Tel Beograd, Veluks d.o.o. Beograd, sve vlasnici firmi koji su bili odbornici ili kandidati za odbornike na listi Srpskog pokreta Dveri. To je jedan dokaz.

Drugi dokaz, kaže – laže Martinović, lažu ovi iz SNS, nisu nas finansirali „žuti“ itd. Evo vam ugovor iz 2010. godine zaključen između Ninamedija kliping d.o.o. Novi Sad, Vojvode Mišića 9, koju zastupa gospođa koja je maločas govorila, Marija Janjušević, direktor, i opštine Inđija, koju zastupa gospodin Goran Ješić, predsednik opštine Inđija. Ugovor je, inače, samo da vam kažem, po članu 5, zaključen u evrima. Oni, znate, ne vole EU, ali evre što vole, pa to je čudo jedno. To je čudo jedno. Pazite, Goran Ješić u Vojvodini ima bar sto firmi koje mogu da vam vade taj dnevni pres-kliping za jednu opštinu i on je baš izabrao firmu gde je direktor gospođa Marija Janjušević, pripadnik Dveri. Sada vi meni recite da je to slučajno i da to nema nikakve veze sa finansiranjem Dveri od strane raznih stranaka bivšeg režima, i DSS i DS.

Što se tiče radnog mesta gospodina Obradovića, ja sam danas čuo da je on profesor i da on nama treba da drži časove, završavam, iz srpskog jezika i književnosti, pa sam ga ja pitao gde predaje. Ne predaje nigde. Radi u Narodnoj skupštini, a pre toga je radio u čačanskoj biblioteci. Nikad nije radio kao profesor srpskog jezika i književnosti.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

S obzirom na to da rasprava ide u neželjenom toku i mislim da smo se previše udaljili od onoga što je tačka dnevnog reda, shodno članu 112, napravićemo pauzu od pet minuta, a onda nastavljamo sa amandmanima.

(Posle pauze.)

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa radom.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Igor Bečić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Igor Bečić.

Izvolite.

IGOR BEČIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre, uvažene kolege, ova Vlada ne deli pripadnike bezbednosnog sektora i svako od njih radi na potpuno istom poslu, bez obzira na to da li je u Ministarstvu unutrašnjih poslova, agencijama ili je pripadnik Ministarstva odbrane i Vojske Srbije. Svi zajedno čuvaju ovu zemlju i rade težak i odgovoran posao i zato se njihove stambene potrebe moraju rešavati zajednički.

Izgradnja stanova za bezbednosni sektor je jedna od važnijih mera Vlade, da reši ključni problem ljudima koji rade važan posao za našu državu i naše građane. Mislim na Policiju, Vojsku i pripadnike VBA, čuvare zatvora, one zbog kojih se osećamo bezbedno, a imaju nedovoljna primanja i teško mogu sebi da priušte rešavanje stambenog pitanja dugoročno. Naš zadatak je da ih zbrinemo.

Cilj Vlade je, ako se školuju policajci i vojnici, a ulaže se sve više u njihovo obrazovanje, onda oni treba da ostanu u Vojsci i Policiji. Stanovi po povoljnim uslovima su način na koji država pokušava da sačuva te ljude u čije je školovanje uložila mnogo energije, novca kako bi ih sprečila da odu iz Srbije. Takođe je namera da se popravi životni standard pripadnicima bezbednosnog sektora, da im plate rastu, ali i na ovaj način da mogu da planiraju svoje porodice.

Važno je da jačamo sektor bezbednosti, službe bezbednosni. Vlada im je povećala plate 10%, dala bonus od 10.000 dinara i nastavlja sa tim trendom i ove godine. Želim da svi shvatimo koliko se teškim i opasnim poslom oni bave. Sada, kada je u celom svetu pojačano ugrožavanje bezbednosti građana, važno je da jačamo sve kapacitete sektora bezbednosti i zato vam se zahvaljujem, gospodine ministre Stefanoviću, zato što veoma veliku energiju ulažete u obnavljanje materijalno-tehničkih i operativnih resursa bezbednosnog sektora kao sekretar Biroa za nacionalnu bezbednost.

Vlada ovim, takođe, želi da kaže hvala službama bezbednosti, koje rade težak i opasan posao. Ovim jačaju snage bezbednosti, jača se BDP, ali i stanogradnja i građevinske kompanije.

Za građevinsku industriju ovo mnogo znači. Predviđeno je da se izgradi dva miliona kvadratnih metara i tu će domaće firme, manje i srednje, imati mnogo posla. Radiće se na proizvodnji cigala, crepova, stolarije, podova, vodovodnih cevi, elektromaterijala i svega što je potrebno za izgradnju jednog stambenog objekta. Masa radnika će se zaposliti i to neće biti kratkotrajni poslovi, na mesec ili dva, nego dugoročni, na nekoliko godina.

Prošla su vremena u kojima se samo obećavalo, pljačkalo i uništavalo u Srbiji. Srbija konačno može da kaže da je povratila svoj međunarodni ugled. Za rast ekonomije i stabilno ekonomsko okruženje, politika Vlade je da jača svoju vojnu industriju i bori se protiv kriminala i korupcije. I zašto ne reći da je motor svih reformi naš predsednik Aleksandar Vučić? Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Bojanić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Zoran Bojanić.

ZORAN BOJANIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Zbog onih koji nisu obrazlagali svoje amandmane nego komentarišu amandmane Srpske napredne stranke, moraću da pročitam svoj amandman. U članu 1. predloženog zakona dodaje se stav 3, koji glasi – donošenjem zakona obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na unapređenje održivog razvoja.

Pošto kolega koji je komentarisao sve, ne zna da je prvi deo mog amandmana, kao poseban amandman predložio kolega Vlada Orlić, i taj amandman je Vlada usvojila, tako da nije istina ono što govori da se nijedan naš amandman nije usvojio.

Drugo, verovatno da ne znaju ni šta je održivi razvoj. Upravo se Vlada Republike Srbije svojim radom zalaže za ekonomski i održivi razvoj Republike Srbije. To je vrlo važna tema moj amandman je, u stvari, podrška naporima Vlade Republike Srbije u svim nastojanjima da mi ovde živimo jedan normalan život čoveka koji ima mogućnost da radi, da stvara i da živi, da stanuje.

O tome govori upravo i samit koji je pre neki dan održan u Sofiji, gde je jedna od vrlo važnih tema na Samitu EU i zemalja Zapadnog Balkana bila ekonomski, odnosno održivi razvoj. Da je to vrlo važna tema govori o Agenda 2030 Ujedinjenih nacija, koja kao jedan od svojih 19 ciljeva upravo tretira cilj – održivi gradovi i zajednice. To je cilj da do 2030. godine treba unaprediti inkluzivnu održivu urbanizaciju i kapacitete za integrisano i održivo planiranje i upravljanje gradovima odnosno naseljima. Njihov zaključak je da treba učiniti gradove i ljudska naselja inkluzivnim, bezbednim i otpornim i održivim. Hvala lepo.

PRESEDNİK: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela Studenka Kovačević.

Izvolite.

STUDENKA KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, uvažena predsedavajuća.

Želim da izrazim žaljenje što je gospodin Boško Ljotić – pardon, Obradović – napustio salu. Izgleda da je predstava završena.

Dakle, nakon višedecenijske degradacije Vojske i Policije, koja je išla čak dotle da su pripadnici Vojske stanovali u barakama i izbegličkim kampovima a pripadnici Policije kao podstanari ili u samačkim hotelima, prvi put će se ovim ljudima ukazati poštovanje, i to zahvaljujući ovoj vlasti. S obzirom na značaj posla koji obavljaju za našu otadžbinu, najmanje što možemo da učinimo jeste da tim ljudima pružimo pristojan život za njih i njihove porodice. Ljudi koji su svoj život podredili čuvanju zemlje moraju biti rasterećeni brige o uslovima u kojima im živi porodica.

Mi, poslanici iz SNS, ne samo da apsolutno podržavamo ovaj projekat, već smo i jako ponosni što u njemu učestvujemo.

Druga stvar koju treba naglasiti jeste da će se za izgradnju koristiti domaći materijali i oprema, i to u učešću od najmanje 80%, što je vrlo važno za našu privredu i kontinuitet njenog razvoja.

Prema podacima Ministarstva finansija, kretanja u građevinarstvu značajno utiču na ukupan rast. U poslednjem kvartalu 2017. godine registrovan je međugodišnji rast vrednosti izvedenih radova u građevinarstvu od 18,7%. U prva dva meseca 2018. godine zabeležen je međugodišnji rast proizvodnje cementa od 60,5% i rast proizvodnje ostalih nemetalnih minerala od 43,1%.

U januaru 2018. godine porastao je i broj izdatih građevinskih dozvola, 33%. Posmatrano prema vrsti građevina, povećan je broj izdatih dozvola za zgrade 39,8%, dok su dozvole za ostale građevine povećane za 13,7%, i to se odnosi na infrastrukturu.

Ovaj projekat, dakle, osim zbrinjavanja naših snaga bezbednosti donosi i rast i razvoj domaće privrede.

Inače, gospodine potpredsedniče Vlade, želim da kažem da je opština Bor zainteresovana za ovaj projekat. Mi imamo lokaciju na kojoj se stambeni objekat može graditi i čekamo da uđemo u realizaciju ovog projekta.

Zahvaljujem na pažnji.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo poslanik Nenad Mitrović.

Izvolite.

NENAD MITROVIĆ: Poštovana predsednice, gospodine ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, ja sam na član 1. Predloga zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti podneo amandman i hoću da kažem da se ovim zakonom uređuju uslovi, kriterijumi, način i postupak za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti, kao i za lica, ranije

pripadnike snaga bezbednosti koji su pravo na penziju ostvarili u jednom od ovih državnih organa.

Politika nacionalne bezbednosti predstavlja deo ukupne državne politike i sprovodi se kroz usklađen program mera i aktivnosti koje država preduzima radi dostizanja ciljeva politike nacionalne bezbednosti. Njenom realizacijom stvaraju se pretpostavke za politički, ekonomski, socijalni, kulturni i ukupni društveni razvoj Republike Srbije.

Prva faza na izabranim lokacijama predviđa izgradnju 1.578 stanova, što po gradovima iznosi: Beograd 400, Novi Sad 400, Niš 188, Vranje 190, Kraljevo 200 i Kragujevac 200 stanova.

Hoću da istaknem da je dobro da se u prvoj fazi u Vranju gradi 190 stanova za pripadnike snaga bezbednosti. Na jugu Srbije imamo pripadnike snaga bezbednosti koji su angažovani u kopnenoj zoni bezbednosti. Angažovanje pripadnika snaga bezbednosti u kopnenoj zoni bezbednosti je pod izuzetno teškim i bezbednosno složenim uslovima. Dobro je da donošenjem ovog zakona pomognemo ovim pripadnicima snaga bezbednosti da reše svoje stambeno pitanje, jer velika većina njih, nažalost, do sada nije rešila svoje stambeno pitanje.

Rešavanjem stambenog pitanja pokazali bismo odnos prema ovim pripadnicima snaga bezbednosti koji svoju dužnost obavljaju u izuzetno teškim i bezbednosno složenim uslovima, kako bi građani Srbije bili bezbedni i sigurni. Ali rešavanje ovog problema predstavlja i javni interes Republike Srbije od značaja za jačanje sistema nacionalne bezbednosti.

U danu za glasanje pozivam narodne poslanike da podrže Predlog zakona. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela Stanislava Janošević.

Izvolite.

STANISLAVA JANOŠEVIĆ: Hvala, predsednice Skupštine.

Poštovani predstavnici Ministarstva, kolege poslanici, poštovani sugrađani, prvo što želim da kažem na temu ovog zakona koji je na dnevnom redu jeste da mi je drago da je uopšte na dnevnom redu, da baš mi raspravljamo o njemu i da ćemo ga sigurno u danu za glasanje usvojiti.

Ne pravim nikakvu razliku između pripadnika Vojske Srbije, niti Policije, niti BIA i smatram i podržavam to da apsolutno svi imaju jednako pravo da im bude rešeno stambeno pitanje. Godinama i decenijama oni su bili marginalizovani. Pitanje njihovog krova nad glavom niko nije potezao dosada.

Naši prethodnici imali su veoma zanimljiv metod formiranja budžeta. Ako samo uzmete u obzir to da nisu imali sredstava ni za jedan akumulator, nisu imali sredstava za čizme, opasače, za osnova sredstva, kako bi onda uštedeli i obezbedili novac za gradnju stanova?

Aleksandar Vučić i SNS formiraju takvu klimu i takav sistem u svakoj oblasti i svi njegovi akteri iz pojedinačnih oblasti moraju dati svoj maksimum, što je učinjeno i prilikom formiranja ovog zakona, što će dalje obezbediti rešavanje nerešenih stambenih pitanja kod pripadnika službi bezbednosti. Stoga ja podnosim ovaj amandman koji će definisati predmet ovog zakona. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podnela Maja Mačužić Pužić.

Izvolite.

MAJA MAČUŽIĆ PUŽIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Poštovani predstavnici Ministarstva, saradnici, podnela sam ovaj amandman kako bih ukazala na značaj podizanja standarda snaga bezbednosti koji rade težak i odgovoran posao za državu i za građane, a zbog kojih se građani mogu osećati sigurno.

Posebno ću se osvrnuti na značaj ovog zakona za grad Kraljevo, odakle ja dolazim. U Kraljevu će se graditi u prvoj fazi 200 stanova, u naselju Ribnica na lokaciji Voćareve livade. Moram da napomenem da će se izgradnjom ovih stanova rešiti stambeno pitanje pripadnika Policijske uprave Kraljevo, koja pokriva grad Kraljevo, opštine Rašku i Vrnjačku Banju, policijske uprave koja pokriva možda najveću teritoriju u Srbiji i u svojoj ingerenciji ima dve najveće turističke destinacije, odnosno Kopaonik i Vrnjačku Banju. Rešavaće se i stambeno pitanje pripadnika Centra Bezbednosno- informativne agencije u Kraljevu, odreda Žandarmerije, pripadnika Uprave za izvršenje sankcija okružnog zatvora u Kraljevu, pripadnika Druge brigade kopnene vojske i 98. vazduhoplovne brigade.

Ozbiljan je broj pripadnika snaga bezbednosti, o kom, naravno, danas iz bezbednosnih razloga ne možemo da govorimo. Ovim zakonom će svi oni koji godinama i decenijama unazad nisu uspeli da reše stambeno pitanje biti uskoro u prilici to da urade.

Nije, međutim, i neće biti to jedino gradilište u Kraljevu u narednom periodu. U Kraljevu uskoro počinje izgradnja i 360 stanova po projektu urbana regeneracija. Osnovna škola „Sveti Sava“ je u blizini naselja koje će se graditi za ove snage bezbednosti, novi tržno-poslovni centar takođe u blizini ovog gradilišta, dve nove fabrike, „Leoni“ i „Taj grupa“, zatvoreni bazen, savremene saobraćajnice i još mnogo projekata manjih po obimu ali ne i po značaju.

U naselje Ribnica, koje broji preko 20.000 ljudi, u kome se grade ovi stanovi, decenijama unazad niko nije ulagao. Poslednjih pet godina ono je bogatije i sadržajnije za sportsku halu, gde se danas održavaju brojne i najznačajnije međunarodne sportske manifestacije, Glavčićev most, za čiju izgradnju zahvalnost dugujemo, između ostalog, i Milomiru Glavčiću, velikom zadužbinaru, Dom kulture, tržno-poslovni centar, a uskoro i za ovo savremeno stambeno naselje za snage bezbednosti, osnovnu školu i zatvoren bazen.

Zahvaljujući ovom zakonu, između ostalog, grad Kraljevo će narednih godina postati najveće gradilište ne samo u Srbiji nego i u regionu. Izgradnjom ovih stanova načinićemo samo prvi korak u izgradnji dva miliona kvadrata širom Srbije.

Na osnovu dosadašnjih rezultata ove i prethodne Vlade i tima na čelu sa Aleksandrom Vučićem očekujem da će Republika Srbija nastaviti sa ekonomskim napretkom i da će biti prilike da se nastavi sa izgradnjom stanova i za mlade bračne parove i za zdravstvene radnike, sudije i ostale državne činovnike.

Naravno da ću u danu za glasanje podržati i ovaj zakon i ostale zakone koji su danas na dnevnom redu, a kolege poslanike pozivam da podrže moj amandman u danu za glasanje. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo Dragan Veljković.

Izvolite.

DRAGAN VELJKOVIĆ: Hvala, predsednice.

Uvaženi saradnici Ministarstva, dame i gospodo narodni poslanici, stanovanje je iskonska, primarna čovekova potreba i spada u jedno od osnovnih prava, a u Srbiji, kao u većini drugih zemalja, ono je jedno od osnovnih egzistencijalnih pitanja građana Srbije.

Nakon skoro potpune privatizacije stanova i ukidanja izvora finansiranja nekog novog stambenog fonda za zadovoljenje stambenih potreba, javni sektor ostaje bez sredstava, a država se iz stanovanja skoro potpuno povukla, vođena, između ostalog, i globalnim ideološkim pretpostavkama, da je posao u stambenom sektoru za državu okončan, te da ovaj sektor treba prepustiti isključivo zakonima tržišta.

Ipak, sve validne analize ukazuju na neophodnost ponovnog aktivnijeg uključivanja države u stambeni sektor, ali ovaj put u drugačijoj misiji, kroz preuzimanja centralne, zakonodavne, strateške i finansijske uloge u stvaranju boljih uslova za razvoj stambenog sektora.

Polazeći od ove nove uloge države u ovom sektoru, a imajući u vidu prirodu posla koji obavljaju pripadnici snaga bezbednosti i njihov značaj za bezbednost čitave države, te da je ovaj problem najizraženiji u ovoj kategoriji zbog dugogodišnjeg neresavanja ovog životnog problema sa kojim se svakodnevno bori hiljade pripadnika snaga bezbednosti, Vlada Republike Srbije će predloženim zakonom pokušati u primerenom vremenskom intervalu da ovaj problem sistematski reši.

Ovim zakonom omogućava se širokom krugu lica iz ove oblasti i to kako zaposlenim tako i licima koja su ostvarila pravo na penziju u tim državnim organima, da reše svoje stambeno pitanje pod izuzetno povoljnim uslovima čime pokazujemo veliku zahvalnost ovoj kategoriji ljudi koji ulažu mnogo napora i truda i spremni su da u svakom trenutku brane svoju domovinu.

Postavlja se pitanje kakvu korelaciju imaju izgradnja stanova za pripadnike snaga bezbednosti i prava raseljenih lica, što je suština mog predloženog amandmana. U tom kontekstu ukazujem da se problemi ove ugrožene kategorije manifestuju u svim sferama života, u obrazovanju, zdravlju, zapošljavanju, statusnim pitanjima, ali su kao i kod snaga bezbednosti najizraženiji u oblasti rešavanja stambenih potreba.

Sopstveni stambeni prostor je najvažniji preduslov integracije raseljenih lica i njihovih porodica. Upravo se u oblasti stanovanja najviše ispoljava neravnopravan položaj raseljenih lica u odnosu na lokalno stanovništvo. Zbog toga je Republika Srbija na svim nivoima vlasti, uz podršku međunarodnih organizacija u prethodnom periodu, obezbedila preko 15.000 različitih stambenih rešenja kroz izgradnju stambenih jedinica, dodelu pomoći građevinskog materijala, montažnih kuća, placeva itd., i za to izdvojila ogromna sredstva kako bi stvorila elementarne uslove za kvalitetan, dostojanstven i siguran život raseljenih lica u Republici Srbiji, kao što će i realizacijom ovog projekta to uraditi za pripadnike snaga bezbednosti. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela poslanica Tanja Tomašević Damnjanović.

Izvolite.

TANJA TOMAŠEVIĆ DAMNJANOVIĆ: Hvala, poštovana predsednice.

Poštovani gospodine ministre sa saradnicima, kolege i kolegice narodni poslanici, amandmanom koji sam podnela na član 1. Predloga zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti dodatno se definiše član 1, a sve u cilju razvoja Republike Srbije.

U članu 1. Predloga zakona propisano je da se ovim zakonom uređuju uslovi, kriterijumi, način i postupak za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike Ministarstva odbrane, Vojske Srbije, MUP-a, BIA, Ministarstva pravde, Uprave za izvršenje krivičnih sankcija, kao i za lica, ranije pripadnike snaga bezbednosti koji su pravo na penziju ostvarili u jednom od ovih državnih organa.

Realizacija ovog projekta predstavlja opšti interes od značaja za jačanje sistema nacionalne bezbednosti Republike Srbije. Politika nacionalne bezbednosti predstavlja deo ukupne državne politike i sprovodi se kroz usklađeni program mera i aktivnosti koje država preduzima radi dostizanja ciljeva politike nacionalne bezbednosti. Njenom realizacijom stvaraju se pretpostavke za politički, ekonomski, socijalni, kulturni i ukupni društveni razvoj Republike Srbije. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podnela poslanica Olivera Pešić.

Izvolite.

OLIVERA PEŠIĆ: Zahvaljujem, poštovana predsednice.

Uvaženi potpredsedniče Vlade Republike Srbije sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, amandman koji sam podnela ide u pravcu da se poveže sveukupni razvoj Republike Srbije sa posebnim osvrtom na socijalnu ravnopravnost sa predlogom ovog zakona.

Činjenica je da pripadnici snaga bezbednosti godinama i decenijama unazad nisu uspeli da trajno reše svoje stambeno pitanje. Svima je jasan značaj posla koji pripadnici snaga bezbednosti obavljaju, kao i odgovornost koju obavljanje tog posla sa sobom nosi. Zbog toga pozdravljam odluku Vlade Republike Srbije da se krene sa rešavanjem stambenom pitanja za pripadnike bezbednosne strukture.

Ovim predlogom zakona svi pripadnici snaga bezbednosti koji budu konkurisali, moći će da pod jednakim uslovima trajno reše svoju stambenu potrebu, naravno uz ispunjenje odgovarajućih propisanih uslova i upravo na taj način će se doći do ostvarivanja socijalne ravnopravnosti.

S obzirom na to da je realizacija ovog projekta izgradnje jeftinih stanova predviđena najpre, za sada, za šest gradova Beograd, Novi Sad, Kraljevo, Kragujevac, Niš i Vranje, hoću da posebno pozdravim izgradnju jeftinih stanova za jug Srbije, jer je jug Srbije godinama unazad bio zapostavljen i iskreno se nadam sa će sedmi grad u kome će se ubuduće graditi biti grad Leskovac, jer grad Leskovac ima pripremljenu lokaciju za izgradnju jeftinih stanova za pripadnike bezbednosnih struktura.

Pozivam vas da u danu za glasanje podržite ovaj moj amandman.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Jolović.

Izvolite.

NIKOLA JOLOVIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Uvaženi ministre, razlog podnošenja ovog amandmana jeste da se donošenjem zakona obezbedi razvoj Republike Srbije uz što bolji pristup ekonomskim resursima. Ovim zakonom uređuju se uslovi, kriterijumi, način i postupak za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike Ministarstva odbrane, Vojske Srbije, MUP-a, BIA i Ministarstva pravde, Uprave za izvršenje krivičnih sankcija, kao i za lica ranije pripadnike snaga bezbednosti koji su pravo na penziju ostvarili u jednom od ovih državnih organa.

Izgradnja stanova u skladu sa zakonom omogućiće da se reši najveći broj nerešenih stambenih potreba zaposlenih u službama bezbednosti koji decenijama nisu uspeli da reše svoje stambeno pitanje i predstavlja javni interes Republike Srbije.

Realizacija projekta izgradnje jeftinih stanova pozitivno će uticati i na rast BDP-a u oblasti građevinarstva, na upošljavanje domaće građevinske industrije,

kao na povećanje zaposlenosti, s obzirom na to da zakon definiše obavezno učešće domaćih firmi.

Stav 3, koji se dodaje članu 1. ovog predloga zakona, preciznije definiše svrhu izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti uz poštovanje jednog od glavnih principa, a to je razvoj Republike Srbije. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Marko Zeljug.

Izvolite.

MARKO ZELJUG: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Uvaženi gospodine ministre, Predlogom zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta za izgradnju stanova i njegovom primenom obezbeđuju se uslovi za početak izgradnje stanova za pripadnike Ministarstva odbrane, MUP-a, BIA, lica zaposlenih u Upravi za izvršenje krivičnih sankcija, kao i za penzionisane pripadnike bezbednosnih službi.

Amandman koji sam podneo na predlog ovog zakona ima za cilj sagledavanje uticaja zakona sa sveukupnim uticajem na razvoj Republike Srbije. Vlada Republike Srbije predvođena SNS pokreće još jedan od projekata koji će pored činjenice da treba da predstavlja projekat od opšteg interesa za jačanje sistema nacionalne bezbednosti takođe uticati na podizanje celokupne privrede, jer će realizacijom projekta biti zaposleni ljudi iz građevinske operative, kao i domaće firme, što i jeste u skladu sa politikom koju promovise i sprovodi u delo SNS.

U dosadašnjoj diskusiji smo imali priliku da čujemo suprotne strane, osporavanje ovog projekta uz iznošenje tvrdnji da projekat neće biti realizovan ili će dinamika radova biti dosta sporija nego što je zakonom predviđeno. Na njihovu žalost a na sreću ovih građana koji će stanove dobiti, SNS i Vlada Srbije će i ovaj kao i sve dosadašnje projekte realizovati.

Pre tri godine imali smo priliku da upravo u ovoj sali slušamo istovetno osporavanje suprotne strane za jedan od projekata koji se tada promovisao, to je leks specijalis za „Beograd na vodi“ i takođe smo slušali da taj projekat neće biti danas. Imamo priliku da vidimo da se „Beograd na vodi“ gradi i da predstavlja motor razvoja grada Beograda kao i cele Srbije i menja kompletnu sliku naše prestonice, kao što će izgradnja stanova za pripadnike snaga bezbednosti predstavljati motor promena za sve gradove u kojima budu stanovi građeni.

Aleksandar Vučić i SNS dolaskom na vlast započeli su izlečenje od korupcije i kriminala koji su se ustalili u našoj državi za vreme bivšeg režima, a novac koji se do juče slivao u privatne džepove usmeren je tamo gde mu je mesto, u budžet Republike Srbije. Zato danas možemo da kažemo da ima novca za ponovno povećanje plata, zato danas policija ima nove uniforme, zato danas policija ima nove automobile i zato će i biti realizovan projekat izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti.

U cilju prihvatanja predložene izmene pozivam kolege narodne poslanike da u danu za glasanje podrže amandman, kao i predloženi zakon.

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala, kolega Zeljug.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milovan Drecun.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Zvonimir Đokić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Zvonimir Đokić.

ZVONIMIR ĐOKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani gospodine ministre sa saradnicima, poštovani narodni poslanici, donošenje zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti je veoma značajno u ovom trenutku, jer je neophodno da bi država sistemski pristupila rešavanju ovog pitanja.

Jedan deo vojnih lica koja su 90-ih godina raseljena sa prostora bivših jugoslovenskih republika već više od četvrt veka stanuje u napuštenim vojnim objektima, a u Srbiji se procenjuje da ih ima 2.500. To je 2.500 porodica vojnih beskućnika sa skoro 10.000 članova, koji čekaju na rešenje stambenog pitanja.

Vojni beskućnici, oni sami sebe tako nazivaju, to su ona lica koja su kao pripadnici JNA početkom 90-ih godina bila dislocirana iz bivših jugoslovenskih republika u Srbiju i Crnu Goru, tadašnju SRJ, i tokom dislokacije ostala bez stambenog vlasništva. Ovi ljudi nemaju status izbeglica, jer nisu izbegli već premešteni sa tadašnjim jedinicama JNA na osnovu odluka i sporazuma.

Oni čine specifičnu grupu koja je ostala uskraćena za stambeni prostor u procesu privatizacije jer je uslov za njihovu predislokaciju bio odricanje ili predaja vlasništva nad nepokretnom imovinom u bivšim jugoslovenskim republikama uz jemstvo da će im biti dodeljeni novi stanovi na prostoru SRJ.

Čin predaje ili odricanja od stanarskog prava koji su ovi ljudi potpisivali je bio uslov mogućnosti stambenog rešenja u Srbiji i Crnoj Gori, a na osnovu Pravilnika o stanovima JNA iz 1991. godine zajamčen im je prioritet u rešavanju stambenog pitanja. Ubrzo im je ova prioritarnost ukinuta, a sa novim pravilnicima oni su dobili status običnih lica bez stana. Do danas njihovo stambeno pitanje nije rešeno.

Slična sudbina zadesila je i mnoge druge pripadnike snaga bezbednosti koji su pre raspada SFRJ živeli i radili na prostorima bivših jugoslovenskih republika a danas žive u Srbiji. Radi se o licima koja su ranije, u vreme socijalizma, izdvajala sredstva od četiri i po do 6% od svojih ličnih dohodaka u vojni stambeni fond, čime su, praktično, delimično ili u celosti otkupili društvene stanove.

Danas u Srbiji i dalje veliki broj vojnih beskućnika živi u kasarnama, vojnim školama, klubovima, domovima i drugim objektima za zajednički smeštaj. Neka od dislociranih lica sa svojim porodicama odlučila su da žive u

privatno iznajmljenim stanovima i za to od države dobijaju nadoknadu za uvećane troškove stanovanja, tzv. UTS, dok određeni broj lica živi kod rodbine. Svi oni čekaju na rešenje stambenog pitanje već više od četvrt veka, marginalizovani od strane dosadašnje garniture vlasti.

Danas se, zahvaljujući razumevanju sadašnje vlasti, a pre svega Aleksandru Vučiću i SNS, počinje sa sistemskim rešavanjem ovog pitanja, veoma značajnog za sveukupni razvoj države a posebno za sistem odbrane. Hvala na pažnji.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Đokiću.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Bogatinović.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Žarko Bogatinović.

Izvolite.

ŽARKO BOGATINOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre sa saradnicima, na član 1. Predloga zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti podneo sam amandman. Ovim amandmanom sam hteo da istaknem da grad Leskovac ima potrebu za izgradnjom stanova za pripadnike snaga bezbednosti koji bi se kupovali pod povoljnim uslovima.

Ministarstvo građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture je dalo informaciju na osnovu sprovedenih anketa u Ministarstvu odbrane i MUP-u na teritoriji grada Leskovca i informacija ima sledeći karakter. Među pripadnicima Ministarstva odbrane i Vojske Srbije na teritoriji grada Leskovca 128 pripadnika je bez ikakvog stambenog objekta, a 53 sa neodgovarajućim stambenim objektima, što je ukupno 181 pripadnik snaga bezbednosti sa nerešenim stambenim uslovima. Kod pripadnika MUP-a 373 pripadnika je saglasno sa kupovinom stana po povoljnijim uslovima, a među njima je 149 bez rešenog stambenog pitanja.

Grad Leskovac je spreman da uđe u projekat izgradnje stanova i poseduje ovog momenta dve lokacije spremne za izgradnju, od kojih je jedna komunalno opremljena. Za obe lokacije postoje planska dokumenta, tako da je moguće izdati lokacijske uslove i građevinsku dozvolu.

Poštovani ministre, želim uspeh u realizaciji ovog projekta, a poštovane kolege pozivam da glasaju u danu za glasanje, da podrže ovaj amandman, kao i sve zakone koji su na dnevnom redu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik dr Ljubica Mrdaković Todorović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Ljubica Mrdaković Todorović.

Izvolite.

LJUBICA MRDAKOVIĆ TODOROVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani ministre Stefanoviću sa saradnicima, kolegice i kolege narodni poslanici, kao što svi znamo, grad Niš je jedan od prioriteta Vlade Republike Srbije i predsednika Republike Srbije, gospodina Aleksandra Vučića, i u pogledu izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti. Nakon anketa koje su sprovele kolege iz nadležnih ministarstava, pokazala se potreba za izgradnjom oko 2.400 stambenih jedinica na teritoriji grada Niša.

Mi smo kao grad predložili dve lokacije za prvu fazu u kojoj može odmah da počne da se gradi, lokaciju Kasarne „Stevan Sindelić“ u naselju Nikola Tesla. Tu su nekada građeni stanovi za mlade naučne radnike, osam lamela sa oko 400 stanova, ali je planom generalne regulacije ostavljena mogućnost za još jedan blok.

Prema idejnom rešenju koje je urađeno, ovde bi trebalo da se izgradi 188 stanova. Lokacija je skoro spremna. Neophodno je završiti parcelaciju, što mi sada upravo radimo, a nakon toga će investitor, a to je Republika Srbija, pokrenuti proceduru dobijanja dozvole. Očekuje se da se taj proces, kao i proces određivanja izvođača, završi negde u septembru ove godine i da tada krene izgradnja.

Mislim da ćemo biti prvi u Srbiji gde će početi gradnja, mi ili grad Vranje. Nama kao gradu ostaje obaveza izgradnje nedostajuće infrastrukture u smislu vodovoda, kanalizacije, saobraćajnice, toplovoda, telekomunikacione mreže. To će se raditi paralelno sa izvođenjem radova i očekujemo da ovaj naš deo bude gotov sledeće godine, a nadamo se iskreno da će i tada stanovi biti gotovi, jer Grad Niš je spreman za ovaj posao.

Za drugu fazu je predložena lokacija poligon Ardija, sastavni deo Kasarne „Knjaz Mihailo“, nekadašnja Pantelejska kasarna. To je lokacija koja otvara mogućnost završetka Somborskog bulevara i spajanja od Pantelejske crkve do Eko pumpe. Uz bulevar će se otvoriti oko 20 hektara zemljišta koje je namenjeno po generalnom urbanističkom planu za stanovanje srednjih gustina, kao i za izgradnju pratećih sadržaja kao što su vrtići, škole, dom zdravlja.

U ovom trenutku je u toku izrada planskog akta i rešavanje imovinskih odnosa sa Vojskom Republike Srbije. Nakon završetka ovoga ići će se u arheološka istraživanja, jer postoji indicija da se u jednom delu ove lokacije nalaze arheološka nalazišta. Nakon završetka ovog ispitivanja uslediće projektovanje kako samih stanova, tako i sve neophodne infrastrukture. Očekuje se da to bude gotovo u 2018. godini i prvoj polovini sledeće godine, a da se nakon toga na ovoj lokaciji krene i sa izgradnjom ostalih potrebnih stanova. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Ivan Manojlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo Vladimir Đukanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela Aleksandra Tomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Sandra Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Mićin.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Matić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Veroljub Matić.

Izvolite.

VEROLJUB MATIĆ: Zahvaljujem.

Podneo sam amandman na zakon o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti u smislu da on doprinese većem kvalitetu samog zakona, naravno, ako bude bio prihvaćen od predlagača.

Ja sam ovde prišao sa jedne strane, imajući u vidu treću tačku ove sednice, a to je Predlog zakona o postupku upisa u katastar nepokretnosti i vodova iz razloga što je to jako bitno da bi se ovo realizovalo brzo, kvalitetno, efikasno, tako da, praktično, od same ideje, pripreme itd. svugde geodezija ima svoje mesto, svoju ulogu. Znači, od starta, od ideje mora se doći do karti, do planova, do podataka na koga se vodi itd.

Dalje, kada se odabere sama lokacija, kreće snimanje situacionih planova i priprema za izradu planske dokumentacije, odnosno za rešenje izdavanja građevinske dozvole. Kada se izda građevinska dozvola, kreće obeležavanje objekta i praćenje samog toga gradnje.

Po završetku gradnje sledi snimanje izvedenog stanja i po dobijanju upotrebne dozvole vrši se upis u katastar nepokretnosti u skladu upravo sa Zakonom o postupku upisa u katastar nepokretnosti i vodova. To je jako kvalitetan zakon. Mislim da će biti u sklopu ove sednice i usvojen, tako da će jednostavnost i brzina doprineti da se ovaj zakon o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti kvalitetno završi.

Kada se stanovi završe i kada se izvrši otkup stanova, kreće i dalje posao praćenja samog objekta, njegovog sleganja, tako da sam postupak izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti, jednostavno, u velikoj meri zavisi od geodezije, i privatne i državne, kako će on funkcionisati i raditi. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Matiću.

Na član 1. amandman je podneo prof. dr Zoran Dragišić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo prof. dr Ljubiša Stojmirović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Jovica Jevtić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Jovica Jevtić.

JOVICA JEVTIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, poštovani narodni poslanici, podneo sam amandman kojim predlažem da se u članu 1. Predloga zakona doda stav 3, koji dodatno definiše i precizira vezu i uticaj predloženog zakonskog rešenja na ravnomerni razvoj Republike Srbije.

Politika nacionalne bezbednosti predstavlja deo ukupne državne politike i sprovodi se kroz usklađen program mera i aktivnosti koje država preduzima radi postizanja ciljeva politike bezbednosti. Njenom realizacijom stvaraju se pretpostavke za politički, ekonomski, socijalni i, svakako, ravnomerni razvoj Republike Srbije i ovaj amandman ide upravo u tom pravcu.

Ovim zakonom će se rešiti najveći broj nerešenih stambenih potreba zaposlenih u službama bezbednosti koji decenijama nisu uspeli da reše svoje stambeno pitanje. Realizacija projekta predviđena je, najpre, u šest gradova i to Beograd, Novi Sad, Niš, Kragujevac, Kraljevo i Vranje i to će svakako doprineti ravnomernom regionalnom razvoju čitave zemlje. Zbog svega napred rečenog mislim da je predloženi amandman svakako način da se kroz predloženo zakonsko rešenje afirmiše ravnomerni razvoj čitave zemlje kao jedan od najvažnijih temelja budućeg društvenog sistema kome stremimo. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Željko Sušec.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Sušec.

ŽELJKO SUŠEC: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani predsedavajući, poštovani potpredsedniče Vlade, gospodine Stefanoviću, dame i gospodo narodni poslanici, Predlog zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta za izgradnju stanova za pripadnike snaga bezbednosti Republike Srbije je jedna od dobrih ideja iz prethodnog perioda, ali zbog ostavljenih narodu i državi od strane onih pre nas neuređenih i loših javnih finansija i užasno velikog javnog duga, moralo se pribeći merama fiskalne konsolidacije i tek su se sada stvorili uslovi za realizaciju ovog državnog projekta, državne stanogradnje.

Republika Srbija realizacijom ovog projekta dokazuje svoju ekonomsku i privrednu stabilnost, gde se pored domaće građevinske industrije pokreću i drugi privredni subjekti u Republici Srbiji, što će se u velikoj meri odraziti na uvećanje BDP-a u Republici Srbiji.

Sa teritorije Južnobanatskog upravnog okruga četiri jedinice lokalne samouprave su izrazile veliku zainteresovanost da učestvuju u realizaciji projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti.

Grad Pančevo je predložio dve lokacije za realizaciju ovog projekta i to lokaciju Hipodrom – Strelishte i Strelishte – blok 203 i lokacije na kojima je površina negde oko 17.730 m² na kojima postoji mogućnost priključka na javnu saobraćajnicu, vodovod i kanalizaciju, električnu energiju, telekomunikaciju i centralno gradsko grejanje. Pored ovoga, grad Pančevo je uradio i urbanistički projekat, kao i razradu predmetne lokacije.

Moram takođe da napomenem, prema podacima Kancelarije za nacionalnu bezbednost grada Pančeva, 373 pripadnika Ministarstva odbrane i Vojske Srbije i 353 pripadnika MUP-a Republike Srbije je izrazilo interesovanje da učestvuje u realizaciji ovog projekta.

Nadam se a i želja mi je da se prva faza realizacije ovog projekta završi pre roka kako bi se u sledećim nekim fazama našle jedinice lokalnih samouprava južnog Banata, ali ne samo južnog Banata nego i drugih upravnih okruga na teritoriji Republike Srbije.

Poštovani narodni poslanici, ne smemo da zaboravimo da blizu 20.000 pripadnika MUP-a, 14.000 pripadnika Ministarstva odbrane i Vojske Srbije i 1.500 pripadnika BIA, koji svakodnevno odgovorno rade težak posao za našu državu, nemaju još rešeno stambeno pitanje.

Ovaj predlog zakona, poštovani građani Srbije, od izuzetnog je značaja za jačanje nacionalne bezbednosti Republike Srbije. Iz tog razloga, u danu za glasanje i Poslanička grupa SNS sa zadovoljstvom će podržati ovaj predlog zakona, jer ovi ljudi zaista rade težak i odgovoran posao u ovim teškim i bezbednosno kompleksnim vremenima. Moraju da osećaju da država Srbija to i te kako zna da ceni i da poštuje sve ono što rade u interesu mira i bezbednosti naše države i mira i bezbednosti naših građana. Zahvaljujem se.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela Ljibuška Lakatoš.

Izvolite.

LJIBUŠKA LAKATOŠ: Zahvaljujem.

Uvaženi predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, kolege i kolegice narodni poslanici, predloženim zakonom o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti potvrđuju se zacrtani programski ciljevi Vlade Republike Srbije i predsednika Aleksandra Vučića.

Donošenjem ovog zakona rešava se jedan od osnovnih problema pripadnika Ministarstva odbrane, Vojske Srbije, MUP-a, BIA, Uprave za izvršenje krivičnih sankcija, kao i za lica koja su pravo na penziju ostvarila u

jednom od ovih državnih organa, a to je problem stanovanja, koji decenijama niko nije ni pokušavao da reši.

Ovim zakonom daje se mogućnost da se popravi životni standard ljudima koji rade odgovoran posao i zbog kojih se svi mi osećamo bezbedno.

Usvajanjem ovog predloga zakona omogućiće se izgradnja stanova za sada u šest gradova Republike Srbije, kako bi zaposleni u pomenutim državnim organima mogli da budu stambeno zbrinuti.

Kako bismo iškolovali vojnike, oficire, policajce, moramo ulagati i u obrazovanje, moramo ulagati u školski sistem, jer naš cilj je da oni ostanu u Vojsci, Policiji, a upravo ovaj zakon će dobrim delom doprineti tome da zaposleni u ovim službama reše svoje stambeno pitanje i da besprekorno obavljaju svoju dužnost u službama gde su zaposleni, što ujedno i doprinosi sveukupnom razvoju naše države.

Zbog svega pomenutog podnela sam amandman na član 1. Predloga zakona koji glasi – donošenjem zakona obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije sa posebnim osvrtom na školski sistem. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo poslanik prim. dr Vlado Babić.

Izvolite, doktore Babiću.

VLADO BABIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, cenjeni gospodine ministre sa saradnicima, uvažene kolegice i kolege narodni poslanici, u članu 1. Predloga zakona dodaje se stav 3, koji glasi – donošenjem zakona obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije sa posebnim osvrtom na razvoj medicinskih centara.

Amandmanom se dodatno definiše član 1. Predloga zakona. Shodno tome, rekao bih da je politika ciljeva nacionalne bezbednosti deo ukupne državne politike čijom realizacijom se ostvaruje ukupni društveni razvoj Republike Srbije i ona predstavlja opšti interes od značaja za jačanje sistema nacionalne bezbednosti.

Imajući u vidu da je najveći broj nerešenih stambenih potreba u državnim organima upravo među pripadnicima snaga bezbednosti, koji decenijama nisu uspeali da trajno reše svoje stambeno pitanje, odlučeno je da se ono sistemski reši predlogom programa izgradnje jeftinih stanova na više lokacija istovremeno, u više gradova Srbije.

Zbog toga se i pristupilo izradi ovog zakona o posebnim uslovima za izgradnju stanova pripadnika snaga bezbednosti koji ima za cilj uspešnu i efikasnu realizaciju samog projekta.

Putem ankete, 18.905 pripadnika snaga bezbednosti i mali broj penzionera, njih je svega 1.462 koji su ostvarili penziju u jednom od organa bezbednosti, izjasnilo se da žele da kupe stanove u okviru ovog projekta izgradnje.

Tako je u šest gradova predviđeno da se izgradi 5.203 stana, s tim što je u prvoj fazi predviđena realizacija 1.578 stanova, i to 400 u Beogradu i Novom Sadu, 200 u Kragujevcu i Kraljevu, 190 u Vranju i 188 u Nišu. Zgrade će biti tipski građane, bez podzemnih etaža, a veličina stanova će biti od 32 do 92 m². Lica koja kupe ovakav stan moraće da ostanu u službi snaga bezbednosti 10 godina.

Cena kvadratnog metra ovakvog stana će biti 500 evra u dinarskoj protivvrednosti na dan zaključivanja ugovora bez poreza na dodatu vrednost. Na ovaj način će veliki broj zaposlenih u službama snaga bezbednosti imati priliku da kupi ove jeftine stanove i tako trajno reši svoje stambeno pitanje.

Lokalne samouprave će prihode od poreza na imovinu novoizgrađenih stanova imati, a ujedno i javni objekti, ambulante, apoteke koji su izgrađeni oko tih zgrada moći će biti u funkciji korisnika i svih građana sa teritorije lokalne samouprave. U njima će se zaposliti radnici različitih profila, lekari, medicinski tehničari, farmaceuti itd. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, doktore Babiću.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Milekić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela Snežana Petrović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

SNEŽANA PETROVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre, poštovane kolege narodni poslanici, na sveukupni razvoj zemlje nesumnjivo je i nesporno da u velikoj meri utiče i stanogradnja u kojoj se angažuje veliki broj privrednih društava, preduzetnika, organa javne vlasti, banaka i drugih finansijskih institucija koje će upošljavanjem i angažovanjem ljudi u stanogradnji radnika uticati i na poboljšanje njihovog životnog standarda.

Stoga sam u cilju dodatnog definisanja člana 1. predloženog zakona podnela amandman kojim se dodaje stav 3. i koji glasi – da se donošenjem predloženog zakona obezbeđuje sveukupni razvoj Republike Srbije sa posebnim osvrtom na poresku odgovornost.

Donošenjem sistemskog rešenja o izgradnji stanova za pripadnike snaga bezbednosti država je pokrenula rešenje velikog problema pripadnika ovih snaga koji nemaju rešeno stambeno pitanje.

Ako se uzme u obzir to da je politika nacionalne bezbednosti deo ukupne državne politike, i imajući u vidu značaj i odgovornost posla koji pripadnici snaga bezbednosti obavljaju, a da veliki broj njih nema rešeno stambeno pitanje, odgovorno rukovodstvo države na čelu sa predsednikom i Vladom rešilo je da ovaj višedecenijski problem sistemski reši.

Kao prvi korak formirana je Vladina komisija sa zadatkom da pripremi predlog programa izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti do kojih će oni doći po povoljnijim uslovima.

Jedan od zaključaka Komisije je da je neophodno, radi brže i efikasnije realizacije projekta izgradnje stanova, izraditi poseban zakon kojim će se urediti uslovi, kriterijumi, načini i postupci za samu realizaciju programa. Zbog važnosti definisanja navedenog zakona za uspešnost projekta poslanici Srpske narodne partije u danu za glasanje podržaće predloženi zakon. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Goran Kovačević.

Izvolite, kolega Kovačeviću.

GORAN KOVAČEVIĆ: Dame i gospodo, gospodine ministre, zakon o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti, bez ikakve sumnje, ima značajan segment kada se tiče makroekonomske stabilnosti Srbije.

Kada danas govorimo o makroekonomskoj stabilnosti Srbije, onda ne govorimo o nasleđenoj kategoriji, već o kategoriji koja je tu prisutna u prethodne tri godine. Ako pogledate kako je izgledala makroekonomska stabilnost države Srbije 2015. godine i kada smo ušli u pregovore sa MMF-om, onda je jasno da su Vlada Republike Srbije, predsednik države Aleksandar Vučić i praktično svi građani Srbije učinili veliki napor da jednu privredu koja je bila dovedena do ivice kolapsa dovedemo u nivo makroekonomske stabilnosti.

Kada danas govorimo o parametrima makroekonomske stabilnosti, onda govorimo o rastu BDP-a koji se nalazi na 4,5% u prvom kvartalu 2018. godine i, pre svega, govorimo o smanjenju nivoa nezaposlenosti, odnosno rastu nivoa nezaposlenosti, pa se trenutno nivo nezaposlenosti u državi Srbiji, verovatno, nalazi negde na realnom istorijskom minimumu od desetak posto. Ovaj program, ovaj zakon svakako podrazumeva niz ekonomskih efekata koje će imati na funkcionisanje makroekonomske stabilnosti Republike Srbije.

Ako govorimo sa aspekta investicija, onda se radi o investicijama od 5.203 stana, što predstavlja ulaganje od oko 150 miliona evra. Sto pedeset miliona evra investicija svakako jesu investicije ranga 1% budžeta Republike Srbije, odnosno 0,5% BDP-a, što svakako govori da će nivo investicija u narednom vremenskom periodu rasti. To je rezultat makroekonomske stabilnosti koji je Vlada Republike Srbije učinila u prethodne tri godine. Ja vam se zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Kovačeviću.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Milosav Milojević.

Izvolite, kolega Milojeviću.

MILOSAV MILOJEVIĆ: Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine, cenjeni ministre u Vladi Republike Srbije, dame i gospodo poslanici, na osnovu

člana 161. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine Republike Srbije podneo sam amandman na Predlog zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti.

U članu 1. Predloga zakona predlažem da se doda stav 3, koji glasi – donošenjem zakona obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije sa posebnim osvrtom na unapređenje privatnog sektora. Kako sam više puta napominjao u prethodnim obraćanjima, samo sa jasnom vizijom napretka i idejom u kom smeru treba da idemo možemo doći do željenih rezultata. U tom smislu veoma je bitno da pratimo trendove razvoja i da pokušamo da u svim poljima poboljšamo uslove života za sve stanovnike Republike Srbije.

Ono što je posebno važno jeste da kao država stanemo iza onih koji brinu o bezbednosti svih građana ove države, onih koji čine da zakoni koje donosimo i odluke kojima se bavimo budu sprovedeni u praksi, onima koji su garant mira i bezbednosti, a to su pripadnici snaga bezbednosti.

Smatram da je ovaj zakon veoma bitan i da ćemo mogućnost da naši vojnici i policajci dobiju pristupačne stanove omogućiti dalji razvoj i napredak. Ovaj, kao i mnogi drugi zakoni čine korak dalje Srbije na putu moderne razvijene evropske članice država i naroda.

Ono što moram da naglasim u ovom obraćanju jeste da je Arandelovac nedavno dobio veliko priznanje, a to je nagrada EU pod nazivom Evropska nagrada za kulturno nasleđe, Europa nostra, nagrada za 2018. godinu. Paviljon „Knjaz Miloš“ u parku Bukovičke banje dobitnik je u kategoriji konzervacija, i to je primer odlične saradnje lokalne samouprave, Vlade Republike Srbije, ali i Kraljevine Norveške, čijim se predstavnicima posebno zahvaljujem a koji su zajedno doprineli, donirali značajna sredstva da se ovaj biser našeg grada, godinama zapušten, obnovi u punom sjaju.

Ovo sam naveo kao primer za koji smatram da se može primeniti u onome o čemu govorimo, a to je razvoj svih ekonomskih, društvenih i privrednih grana u jednu celinu za razvoj našeg društva. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Milojeviću.

Na član 1. amandman je podneo poslanik prim. dr Branimir Rančić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, dr Rančiću.

BRANIMIR RANČIĆ: Zahvaljujem.

Gospodine predsedavajući. gospodine Marinkoviću, poštovani ministre Stefanoviću, poštovana gospodo iz Ministarstva, dame i gospodo narodni poslanici, članom 1. propisani su uslovi, kriterijumi, način i postupak za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti, a naročito se utvrđuje javni interes, kao i postupak eksproprijacije, propisuju se obaveze učesnika u postupku donošenja ili izmene planskih dokumenata, određuje se način za uređivanje obaveza, za uređivanje građevinskog zemljišta, određuju se

investitori izgradnje, uređuje se postupak pribavljanja nedostajućeg građevinskog zemljišta i rešavanja imovinskopравnih odnosa na zemljištu unutar stambenog kompleksa i izvan stambenog kompleksa u funkciji stambenog kompleksa.

Moj amandman na član 1. – obezbeđuje se ukupni razvoj Republike Srbije sa posebnim osvrtom na unapređenje zdravstvenih uslova. Stanovi su veštački stvorena sredina u kojoj se ljudi najviše zadržavaju. Deca borave u stanovima od 20 do 24 sata, školska deca 16–20 sati, odrasle zaposlene osobe 10–14 sati, domaćice do 22 sata, a isto toliko penzioneri i invalidi. Zbog toga su uslovi koji vladaju u stanovima važniji za zdravlje ljudi od prilika u preduzećima, u školama, u kasarnama ili na javnim mestima.

Delovanje stana na ljudsko zdravlje je kompleksno. U stanu se vrši niz fizioloških, psiholoških i socijalnih funkcija na čije odvijanje mogu delovati nepovoljni i povoljni fizikalni, hemijski, biološki, socijalni uplovi. U stanu se čovek hrani, diše, odmara se, spava, obavlja svoje seksualne funkcije, deca rastu, uče, a svi ukućani tamo održavaju većinu svojih socijalnih kontakata.

Postoji niz bolesti koje se često javljaju kod osoba koje žive pod uslovima stambene prenatrpanosti, u stanovima gde je dokazano postojanje faktora poznatih kao morbobogeni, tj. prouzrokovajući bolesti. Kao najčešće bolesti koje su posledica nepovoljnih uslova stanovanja navode se tuberkuloza, visoka dečja smrtnost, bronhijalna astma, reumatizam, kućne nesreće, trovanja, respiratorne infekcije, infekcije crevnim parazitima, gljivične infekcije kože, te neke duševne bolesti, počevši od omladinskog kriminaliteta do psihoza.

Važno je, međutim, napomenuti da statistička pozitivna korelacija između smrtnosti i obolevanja od nekih bolesti, sa jedne, i loših stambenih uslova, sa druge strane, ne znače da su oni jedini uzroci bolesti. U nastanku bolesti postoji multipla kauzalnost u kojoj stanovi mogu da predstavljaju više ili manje značajan etiološki faktor. Sigurno je, međutim, da se dobro ili loše stanovanje može razvijati ukoliko svi životni uslovi ostanu nepromenjeni, sinergističko ili antagonističko delovanje u širenju ili suzbijanju pojedinih bolesti.

Na kraju da unapred obrazložim smislenost mog amandmana, jer se na medicinskom fakultetu u okviru predmeta Higijena izučava komunalna higijena kao poseban odeljak, odnosno higijena stanovanja u svim mogućim aspektima o kojima sam ja sada govorio. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, dr Rančiću.

Na član 1. amandman je podneo poslanik docent dr Mihailo Jokić.

Izvolite, dr Jokiću.

MIHAILO JOKIĆ: Gospodine predsedavajući, gospodine ministre, gospodo poslanici, uvek se zalažem da, kada donosimo zakon, sagledavamo njegov uticaj na ekonomski razvoj zemlje, na ekonomski razvoj Srbije, jer samo ekonomski razvijena Srbija može rešavati tekuće i sve veće probleme u kojima se nalazi. U ovom trenutku, kada je novac jeftina roba, prava je stvar uložiti tu robu,

taj novac u građevinarstvo, u izgradnju stanova za bezbednosne snage. Ova izgradnja ima obeležje bezbednosti, egzistencije i ekonomski momenat.

Govoriću o ovom ekonomskom momentu. Ulaganjem u građevinarstvo mi povlačimo aktiviranje mnogih privrednih grana. S druge strane, u zakonu je rečeno da će radove izvoditi domaće firme. Zajednička posledica svega ovoga biće veća uposlenost, veća zaposlenost, što je jedan od ciljeva ekonomske politike Republike Srbije. Bruto domaći proizvod, koji ja uvek posmatram kao zbir četiri sabirka, odnosno ako posmatramo bruto nacionalni dohodak, onda posmatram kao zbir pet sabiraka. U BDP-u, ne građevinarstva nego cele privrede, povećaće se dva sabirka, povećaće se bruto investicije i povećaće se lična potrošnja građana. Zbog toga je ovaj zakon bitan.

Želim na kraju da kažem, Valjevo je grad koji zaslužuje i ima uslove da, kada budemo nastavili ovaj proces, jer ovo je samo početak, ovo je najbolji primer kako se najbrže može razvijati privreda jedne zemlje i zbog toga kandidujem grad Valjevo da bude sedmi grad u izgradnji ovih stanova za sve one grupe koje su ugrožene u stambenoj politici. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, dr Jokiću.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Milimir Vujadinović.

Izvolite, kolega Vujadinoviću.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Kada je u pitanju član 1. ovog zakonskog predloga njime se bliže određuju predmet uređenja, javni interes samog zakonskog predloga.

Rešiti životni problem bilo kog čoveka ili učestvovati u rešavanju njegovog životnog problema ili bar dela njegovog problema jeste velika stvar. Bilo koja politička garnitura koja takvo pitanje stavlja na sto i pokreće takve procese zaslužuje poštovanje, a to je sigurno i u ovom slučaju kada je u pitanju Vlada Republike Srbije. Ovakav predlog zakona svakako zaslužuje ozbiljno poštovanje građana Srbije.

Govorio sam ranije, u načelnoj raspravi, o efektima ovog zakona. Oni su svakako značajni sa stanovišta socijalne zaštite u smislu poboljšanja tog socijalnog statusa jednog dela stanovništva, rešavanja nekih osnovnih socijalnih problema, bezbednosnih efekata, jer samo dobro obezbeđen i zbrinut pripadnik snaga bezbednosti može biti posvećen svom poslu, a time i uticati na ukupnu bezbednost društva i države. Ima i onaj treći efekat, koji se tiče same privrede, jer će pokrenuti građevinsku industriju i mnoge druge grane privrede koje ta građevinska industrija u sebi obuhvata i samim tim utičete na razvoj celokupnog društva.

Međutim, sve to može da bude i mnogo drugačije i ne mora da bude ovako, naročito ako se u ovakvu jednu oblast kao što je bezbednost, uostalom kao i druge oblasti društva, uključe pod plaštom bog zna neke reforme bezbednosti ili sistema odbrane kriminal i korupcija. Kako? Evo, npr. za vreme

ministროvanja Borisa Tadića, Dragana Šutanovca, setite se šta se sve desilo u smislu reforme, tzv. reforme sistema odbrane i kakav je, onaj najgori oblik kriminala prema sopstvenom narodu u tom periodu nastupio i kada je u pitanju uništavanje socijalnog statusa, a najviše morala onih koji su veliki deo svog života uložili u bezbednost ove države i ovog naroda. i kada je u pitanju uništavanje materijalno tehničkih sredstava, tih bezbednosnih službi npr. vojske 400 oklopnih vozila, 200 artiljerijskih cevi ili artiljerijskih oruđa, 23.000 komada pešadijskog naoružanja, 9.000 prenosnih raketnih sistema. Treba li dalje da nabrajam? Sve to je uništeno u ta dva mandata ta dva ministra. Naravno, taj kriminal je sam po sebi bio i nagrađen od strane njegovih nalogodavaca. Ogledao se u ličnom bogaćenju tih ministara računima, stanovima, satovima, pljačkaškim privatizacijama.

E sada, cilj ovog mog amandmana je upravo da ukažem na stalnu potrebu borbe protiv takvih dešavanja, korupcije, malverzacija, kriminala i da služi kao jedna simbolična opomena da nam se više nikada te i takve stvari ne bi događale, pa i kada je u pitanju ova oblast stambenog zbrinjavanja ljudi koji rade u bezbednosti. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Vujadinoviću.

Na član 1. amandman je podnela Aleksandra Majkić.

Izvolite.

ALEKSANDRA MAJKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre sa saradnicima, podnela sam amandman na član 1. Predloga zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti i dodatno definisala član 1, tj. član koji se odnosi na predmet ovog zakona. Naime, predmet ovog zakona povezala sam sa efikasnošću lokalnih samouprava. Ovaj zakon se odnosi na efikasnost lokalnih samouprava, pre svega na efikasnost nekoliko lokalnih samouprava u kojima će se izgrađivati jeftini stanovi za pripadnike vojske, policije i službe bezbednosti.

Reč je o velikim gradovima u Srbiji, Beogradu, Novom Sadu, Nišu, Kragujevcu, Kraljevu i Vranju, ali se nadam da će u nekoj veoma skoroj fazi doći do izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti i u ostalim manjim gradovima koji su izrazili spremnost da u ovom projektu učestvuju. Zbog čega je to bitno? Pre svega je bitno da bi oni vojni penzioneri i penzioneri ostalih snaga bezbednosti u Srbiji mogli da dočekaju dostojanstvenu starost i u malim sredinama, ali kao što sam u nekom od prethodnih izlaganja rekla, i da bi mladi ljudi, koji žive u manjim gradovima, ostali zajedno sa svojom porodicom u tim gradovima, jer ukoliko im se reši stambeno pitanje to je jedna osnova da će oni u tim mestima i ostati i da neće ići u veće gradove, kao što je situacija danas u Srbiji. Hvala.

PREDSEDNİK: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Branko Popović.

Izvolite.

BRANKO POPOVIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, dopunom ovog člana stavom 3, koji sam predložio, dodatno se definiše Predlog zakona u smislu afirmacije sveukupnog razvoja naše države, a posebno razvoja regionalnih medicinskih centara. Politika Vlade Republike Srbije ogleda se u obezbeđivanju i realizaciji strateških projekata i novim investicijama, čime se stvaraju najpovoljniji uslovi za razvoj države.

Pre sedam dana završeni su radovi na izgradnji i opremanju novog objekta Instituta za onkologiju i radiologiju. Nabavljena su tri najsavremenija linearna akceleratora, jedan CT simulator, kao i prateća radioterapijska oprema. Izvršeni su građevinski radovi na objektu koji obuhvata 1.200 novoizgrađenih kvadratnih metara i ukupno 2.000 kvadrata adaptiranog prostora. Vrednost investicije je 8,9 miliona evra. Ukupna vrednost opreme je 6,4 miliona, a građevinskih radova oko 2,4 miliona evra. Na Onkologiji 2 sprovodiće se terapija zračenja, a zajedno sa planiranjem obučavan je i kadar. Ovom investicijom Srbija je ispunila standarde koji važe za savremeni svet, a to je da poseduje savremeni aparat za zračenje na 250.000 stanovnika. Ovo će biti prvi centar gde će biti odvojeni pacijenti koji dolaze na pripremu za zračenje, kao i da će imati posebne prostorije gde će boraviti sa svojim porodicama. Takođe, do kraja godine, zahvaljujući ovim aparatima, nestaće liste čekanja za ovu vrstu terapije.

Istovremeno, nabavljena su još tri linearna akceleratora, koji će biti raspoređeni u kliničkim centrima u Kragujevcu i Nišu, i u Zdravstvenom centru Kladovo. Ove činjenice su dokaz strateški vizionarske politike Vlade Republike Srbije koja temeljeno realizuje projekte od vitalnog značaja za razvoj naše države.

Samo na ovim investicijama u infrastrukturu stvoriće se bolji preduslovi za nastavak započetih reformi koje je za krajnji cilj imaju povećanje životnog standarda građana. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela poslanica Ana Čarapić.

Izvolite.

ANA ČARAPIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Poštovani potpredsedniče Vlade Republike Srbije sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, amandman sam podnela u cilju da ukažem koliko je značajan projekat izgradnje stanova za pripadnike službe bezbednosti za sveukupni razvoj Republike Srbije.

Decenijama unazad niko se nije bavio stambenim zbrinjavanjem pripadnika službi bezbednosti, koji su spremni život da daju za otadžbinu i koji brane pravo našeg naroda na slobodu. Zato danas imamo preko 20.000

pripadnika službi bezbednosti koji nemaju rešeno stambeno pitanje. Vlada Republike Srbije i naš predsednik Aleksandar Vučić prepoznali su problem i u prethodnom periodu već je dodeljen određen broj stanova za pripadnike službe bezbednosti. U 2018. godini počće izgradnja 1.578 stanova na čak šest lokacija u Republici Srbiji, a to su gradovi Beograd, Novi Sad, Niš, Kragujevac, Kraljevo i Vranje. Vrednost projekta je oko 64 miliona evra.

Sa jedne strane rešavamo stambeno nezbrinute pripadnike službi bezbednosti, a sa druge strane postižemo ekonomske ciljeve. Stanogradnja utiče na porast broja zaposlenih i otvaranje novih radnih mesta u građevinskoj industriji. Znači, stanogradnja je u funkciji nastavka pozitivnog trenda smanjenja stope nezaposlenosti, a setimo se samo da je u 2012. godini stopa nezaposlenosti bila 26% a danas je duplo manja, kreće se oko 12%.

Dakle, stanogradnja pozitivno utiče i na privredni rast i na privredni razvoj, ali i na rast udela građevinarstva u bruto domaćem proizvodu. Pospešuje se rad malih i srednjih preduzeća. Na taj način stimuliše se zapošljavanje u privatnom sektoru, što je i cilj Vlade Republike Srbije. Podsećanja radi, u prvom kvartalu 2018. godine ostvarili smo suficit u budžetu od 6,5 milijardi dinara i rast BDP od 4,5%. Stanogradnja će svakako imati pozitivan uticaj da ostvarimo još bolje rezultate u narednom periodu. Nacionalna bezbednost je svakako temelj funkcionisanja moderne države. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Radoslav Cokić.

Izvolite.

RADOSLAV COKIĆ: Poštovana predsednice Skupštine, poštovani potpredsedniče Vlade, rešavanje stambenog pitanja značajno je za svakog čoveka, od izuzetnog je značaja za službe bezbednosti, od posebnog značaja, zato apsolutno podržavam nastojanje Vlade da se reše stambena pitanja službi bezbednosti u potpunosti. Nadam se da je ovo samo početak ovoga postupka, da se po povoljnim uslovima, povoljnijim nego što su tržišni, obezbedi stambeno pitanje i da službe bezbednosti mogu neometano da obavljaju svoju delatnost, obezbeđuju sigurni rad i bezbedan rad stanovništva naše zemlje i spoljne granice.

Ono što je od posebnog značaja jeste da se na ovaj način pokreće građevinska operativa koja zapošljava mnoge službe. Ovaj postupak je od izuzetnog značaja i za budžet Republike Srbije, jer se on na taj način povećava. Ja mislim da u narednom periodu ovaj postupak treba nastaviti i razmišljati o pomoći i drugim kategorijama našeg stanovništva, kako da se pod povoljnijim uslovima obezbedi stambeno pitanje, kako bismo destimulisali pre svega mlade ljude da odlaze iz naše zemlje, već da ovde zasnivaju svoje porodice, ovde rade i ostaju u našoj zemlji.

Ono što mogu da primetim jeste da ste izabrali za ovu prvu fazu veće gradove i ta ušteda je značajna, jer npr. najniže cene su 700 evra po kvadratu. Ja

dolazim iz Smederevske Palanke i, nažalost, nije takva situacija. Kod nas se novi stanovi kupuju za 500 evra, možda i jeftinije. Zbog toga treba razmisliti da u manjim gradovima, gde nam je takođe želja da stanovništvo ostane u što većem broju, još poboljšamo uslove pa i da tamo ovi zaposleni koji se nalaze u službama bezbednosti obezbede svoja stambena pitanja i ostanu u tim sredinama, jer svakako nije interes zemlje samo da svi dođu u Beograd već da i unutrašnjost bude naseljena u odgovarajućoj meri kako bismo mogli da dovodimo investitore, kako bismo razvijali zemlju i kako bismo mogli da upošljavamo naše stanovništvo. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Dame i gospodo narodni poslanici, moj amandman naglašava potrebu za modernizacijom u kontekstu sveukupnog razvoja Srbije. Ja sam stanovišta da on ima svoje mesto u ovom predlogu zakona. Ne mogu da ne izrazim zadovoljstvo činjenicom da do sada, kako u načelnoj raspravi, tako i u raspravi o pojedinostima, još uvek nismo čuli ni jedan jedini argument koji bi išao protiv ovog predloga zakona.

Za razliku od nekih drugih, mi iz SNS se uvek temeljno pripremamo za skupštinsku raspravu. To podrazumeva prvenstveno pažljivo čitanje predloga zakona. Zašto ovo govorim? Zato što smo u nekoliko navrata, i danas ali i u načelnoj raspravi, čuli otprilike – dobro je što će se graditi stanovi, ali trebalo bi unaprediti domaću proizvodnju, domaće proizvođače, domaću građevinsku industriju itd. Pa da su čitali Predlog zakona, očigledno da nisu, videli bi da je to, svakako, predviđeno u ovom zakonu.

U skladu sa tim, zbog građana, ja bih istakao samo član 14. Predloga zakona, stav 3 – za izgradnju stambene zgrade za kolektivno stanovanje koriste se prvenstveno građevinski proizvodi, materijali, oprema i instalacije domaćih proizvođača u učešću od najmanje 80% od ukupno potrebnih građevinskih proizvoda, materijala, opreme i instalacija prema specifikaciji sadržanoj u projektu za građevinsku dozvolu.

Ovde je stvar potpuno jasna i iz svega što smo čuli, jasno je da će ovaj zakon doneti brojne benefite, o čemu smo već dosta i govorili. Dakle, iz svih ovih razloga predlažem da usvojimo ovaj predlog zakona u danu za glasanje. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Slaviša Bulatović.

Izvolite.

SLAVIŠA BULATOVIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Poštovani potpredsedniče Vlade, poštovane kolege, na Predlog zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti podnosim amandman na član 1. i predlažem da se doda stav 3, koji glasi – donošenjem zakona obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na vladavinu prava.

Izgradnja stanova za pripadnike snaga bezbednosti je projekat koji se sprovodi po predlogu, ili ideji, predsednika Republike, gospodina Aleksandra Vučića, a koji ima za cilj popravljjanje životnog standarda pripadnika bezbednosnog sektora koji rade težak i odgovoran posao za državu zbog čega se građani mogu osećati sigurno.

Samom inicijativom, kao i ulaganjem u projekat izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti, država ukazuje poštovanje onima koji se danonoćno bore protiv kriminala i korupcije. Mnogo toga je učinjeno u prethodnom periodu u borbi protiv kriminala i korupcije i svim građanima je poslata jasna poruka da se bavljenje kriminalom u Srbiji ne isplati. Ispravno i odgovorno ponašanje je jedini put za boljitak pojedinaca i zajednice.

Donošenje ovog zakona je najbolji način da pokažemo koliko poštujemo i uvažavamo sve ono što rade kako pripadnici Vojske i Policije, tako i čuvari zatvora i pripadnici Bezbednosno-informativne agencije.

Realizacija projekta doprinosi u velikoj meri popravljjanju životnog standarda građana Srbije, pre svega ljudima koji rade težak posao za našu državu, posao zbog kojeg svi ostali građani mogu i imaju pravo da se osećaju bezbedno.

Polazeći od činjenice, kao i naš predsednik Aleksandar Vučić, da se radi o ljudima koji bez obzira na ozbiljnost i opasnost posla koji obavljaju imaju mala primanja i koji teško sebi mogu da priušte rešavanje stambenog problema dugoročno, a posebno ukoliko su mladi i grade svoje porodice, realizacija projekta će im omogućiti bolji i drugačiji život, sigurnost u sutrašnjicu i priliku da računaju na boljitak u budućnosti. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podnela Sonja Vlahović.

Izvolite.

SONJA VLAHOVIĆ: Zahvaljujem, poštovana predsedavajuća.

Ovo je moj prvi amandman sa posebnim osvrtom na privredni rast, a izgradnja ovih stanova je ogroman projekat i direktno će uticati na privredni rast naše zemlje.

Ovaj projekat će uticati na privredni razvoj i rast društvenog proizvoda, ali i rast udela građevinarstva u BDP, povećanje zapošljavanja, bolji rad malih i srednjih preduzeća. Sve ovo je od ogromnog značaja za celokupni privredni rast i razvoj naše zemlje.

Za izgradnju ovih stanova koristiće se naši proizvodi, materijali domaćih proizvođača. Porez od stanova će naplaćivati lokalne samouprave i samim tim će biti pojačavanje privrednog rasta i razvoja.

Uvaženi ministre, u diskusijama smo čuli od poslanika opozicije da je ovo izborna kampanja Srpske napredne stranke. Verovatno su se podsetili svojih izbornih kampanja, kada su obećavali građanima Srbije ovakve gradnje, a od toga ništa nije bilo. Tako su oni radili i obećavali, a nikada nisu ispunjavali. Onda su nam govorili da imamo puno marketinga u ovom zakonu.

Mi samo želimo da građani i građanke Srbije čuju za ovakvu izgradnju stanova, a uskoro će se i videti. Videće se nove zgrade u Kraljevu, Novom Sadu, Beogradu, Kragujevcu, Vranju.

Pitali su se zašto je sve to po hitnom postupku. Zato što želimo da se što pre realizuje ovako veliki projekat koji će uticati na privredni rast naše zemlje, zato što je potrebno doneti ovakav zakon a samim tim i pripremiti svu potrebnu dokumentaciju za sve to da bi se sprovelo. Sve ćemo to uraditi, planiramo, jer imamo finansijski stabilan budžet naše Srbije. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, Srbija raspolaže sa pet miliona hektara poljoprivrednog zemljišta, od čega je četiri miliona obradivo. Kada to uporedimo, recimo, sa Holandijom, koja ima tri puta manje obradivog poljoprivrednog zemljišta, kada uporedimo sa Danskom, koja u ukupnoj teritoriji ima hektara koliko mi imamo poljoprivrednog zemljišta, moram reći da ne možemo biti zadovoljni rezultatima u poljoprivrednoj proizvodnji, a to pre svega zahvaljujući stranci bivšeg režima koja nije razvijala poljoprivredu.

Holandija, sa 60 sunčanih dana, daleko nepovoljnijom klimom, izvozi ukupno 80 milijardi evra, toliko je vredan izvoz Holandije iz poljoprivrede i prehrambene proizvodnje, a Srbija ne može da dostigne ni tri milijarde. Znači, gotovo 30 puta više Holandija izvozi. Samo na ružama izvoz Holandije je osam milijardi, dakle tri puta veći nego ukupan izvoz u Republici Srbiji. Danska izvozi 21 milijardu evra iz poljoprivredne proizvodnje.

Dakle, to su poljoprivredne proizvodnje na koje treba da se ugledamo. Ukoliko one sa znatno manjom poljoprivrednom površinom i znatno lošijim uslovima mogu da naprave ozbiljan bruto domaći proizvod, Srbija treba da teži modernizaciji poljoprivrede i ukрупnjavanju, kroz kooperativu, malih poljoprivrednih gazdinstava, da ih specijalizuje i da mala i srednja poljoprivredna gazdinstva, kao i mala i srednja preduzeća budu perspektiva u razvoju poljoprivrede. Kada se razvije poljoprivreda, prerađivačka industrija, energetika iz poljoprivrede, onda će biti dovoljno novca i za Vojsku i za Policiju, a onda će rasti ekonomska moć zemlje, politička moć zemlje, pa i vojna.

Zato ja mislim da će doći dan kada će ovaj amandman koji sam ja podneo biti realizovan, ukoliko ova vlast u ovoj konstelaciji snaga opstane. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo Srbislav Filipović.

Izvolite.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsednice.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam ovaj amandman sa željom da pomognem i predlagaču i da ukažem našim građanima na važnost odluke koju ćemo doneti narednih dana kad budemo izglasavali jedan ovakav zakonski predlog i set zakona koji je na dnevnom redu.

Ali ono što meni posebno sada privlači pažnju to je što, dok mi raspravljamo o amandmanima na ovako važan zakonski predlog koji rešava sudbinsko pitanje članova ljudi koji se bave našom bezbednošću, koji su pripadnici Vojske, Policije Srbije, 90% opozicije ta rasprava ne zanima. A njih ne zanima zato što to nije prilika da njihovi tajkuni, njihovi mafijaši i članovi njihovih političkih stranaka, njihovi funkcioneri steknu neki stan, neku vilu, neki novi džip, neki novi skupoceni sat.

Ovo je prilika da pripadnici bezbednosnih snaga Republike Srbije dođu do stana, da reše svoje stambeno pitanje, da budu svoj na svome, da imaju krov nad glavom, da ono što je možda najvažnije u životu steknu. To je prilika da se mi kao građani, kao predstavnici građana, na jedan način zahvalimo onim ljudima koji vode računa o bezbednosti Republike Srbije, koji brinu da našoj deci neko ne proda drogu, onima koji brinu da naša granica bude bezbedna, onima koji 24 sata vode računa o bezbednosti svih nas u državi, da im omogućimo da kupe stan pod povoljnijim uslovima od tržišnih.

Naravno, opozicija je pokazala da je to ne zanima. Njih je jedino interesovalo da srozaju moral policije i vojske dok su bili na vlasti, jer je to onda bila prilika. Kad je nizak moral u policiji i vojsci, to je prilika da visok moral bude kod kriminalaca i kod tajkuna i kod svih onih koji imaju nameru da pljačkaju Republiku Srbiju.

Dok je na vlasti Srpska napredna stranka, ova Vlada Republike Srbije i Aleksandar Vučić, niko neće pljačkati Republiku Srbiju, niko neće stavljati ruke u džepove građana Republike Srbije. U njihovim džepovima će biti sve više novca, biće sve više fabrika i sve više radnih mesta. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo Radoslav Jović.

Izvolite.

RADOSLAV JOVIĆ: Poštovana predsednice, gospodine ministre sa saradnicima, koleginice i kolege narodni poslanici, veoma mi je drago što je na listi gradova i lokalnih sredina u koje će biti investirano u narednom periodu izgradnjom stanova svrstano i Kraljevo, grad iz kojega dolazim.

Kao neko ko je dva puta bio na čelu tog grada, dobro poznajem prilike u tom gradu i mogu vam reći da sve ono što nas je zadesilo krajem 20. veka, dakle, onaj nesrećni građanski rat, izazvalo je velike poremećaje u ovom gradu. To je

grad koji ima oko 120.000 stanovnika sa prigradskim naseljima i seoskim područjima. U taj grad u kratkom vremenskom periodu od nekoliko godina uselilo se između 25.000 i 30.000 stanovnika. To su ljudi koji su tražili utočište. To su oni ljudi koji su iz Bosne, iz Hrvatske, a na kraju i sa Kosova i Metohije, bili prinuđeni da traže smeštaj u ovom gradu. Kraljevčani su velika srca primili te ljude. Naravno da je sa sobom to donelo i veliki pritisak na infrastrukturu i sve ono što govori o našem svakodnevnom životu.

Ova investicija, ova činjenica da će Kraljevo biti među prvim gradovima u kojima će se graditi stanovi za pripadnike službe bezbednosti jeste sigurno jedna velika pomoć našem gradu. Uz ostale investicije, uz tzv. urbanu regeneraciju, u koju smo već krenuli, i uz činjenicu da ćemo verovatno u toku ove godine krenuti sa dve velike investicije da zapošljavamo ljude u toj sredini, dobrim delom pomažemo da se razrešavaju problemi koji su u ovom gradu nagomilani.

Zato puna podrška ovom zakonu i čitavom setu zakona koji se nalaze pred nama. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik dr Desanka Repac.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Desanka Repac.

Izvolite.

DESANKA REPAC: Zahvaljujem, poštovana predsednice. Pozdravljam gospodina ministra sa saradnicima.

Pred nama je danas zakon o izgradnji stanova za pripadnike snaga bezbednosti. Ja sam podnela amandman koji glasi – donošenjem zakona obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije sa posebnim osvrtom na unapređenje zdravstvene zaštite.

Pošto je bilo primedbi na ovaj amandman od strane opozicije, ja bih htela nešto samo da pojasnim. Zdravstvena zaštita je skup mera za očuvanje i sprečavanje bolesti. To je primarna zdravstvena zaštita. Ovim zakonom indirektno utičemo na unapređenje zdravstvene zaštite tako što poboljšavamo uslove života pripadnicima snaga bezbednosti, njihovim porodicama i čitavim zajednicama. Rešavamo njihovo egzistencijalno pitanje, stambeni problem.

Pošto se radi o primarnoj zdravstvenoj zaštiti, znači, očuvanju zdravlja i sprečavanju bolesti, bilo da se radi o mentalnom ili fizičkom zdravlju, htela bih da kažem da za ovu specifičnost koju obavljaju MUP, BIA i Vojska Srbije, treba jako visok nivo mentalne snage i stabilnosti da bi oni odgovorili na poslovne i životne izazove.

Ideju zakona o izgradnji stanova za pripadnike snaga bezbednosti je dao predsednik naše države, gospodin Aleksandar Vučić, a posao će izneti Vlada Republike Srbije. Znajući značaj i odgovornost posla koji pripadnici snaga bezbednosti obavljaju, značajan za bezbednost čitave države, a najveći broj je

nerешenih stambenih potreba zaposlenih u državnim organima, zakon dovodi do sistemskog rešenja. Znači, trajno rešavamo stambeno pitanje.

Zakon je neophodan. Ovo su odluke od nacionalnog interesa. Službe rade težak i opasan posao. Namera je da se popravi životni standard pripadnicima snaga bezbednosti. Ovo je jedna od mera koja utiče i na očuvanje zdravlja građana, unapređenje, jer plan razaranja društva ide sa razvojem zdravstvenog sistema.

Zdravlje i bezbednost podižu radnu sposobnost svakog čoveka. Samo zdrav čovek može da vodi društveno-ekonomski produktivan život. Zdravlje ima izuzetno važan uticaj na doprinos društvenom i ekonomskom razvoju, odnosno opštem uspehu zemlje, tako da ovaj zakon indirektno, preko realizacije ovog projekta, utiče na unapređenje zdravstvene zaštite. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo dr Marko Atlagić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo Dragan Šormaz.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo poslanik Mirko Krlić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Mirko Krlić.

Izvolite.

MIRKO KRLIĆ: Hvala, gospodo predsedavajuća.

Gospodine ministre sa saradnicima, uvaženi narodni poslanici, već sam rekao da projekat izgradnje stanova zaista predstavlja posebno brigu za čoveka, predstavlja brigu o ljudima koji brinu o našoj bezbednosti, našoj sigurnosti, našem dostojanstvu i ono što posebno poseduju jesu patriotizam i svesnost nacionalnog identiteta.

Upravo na ovim temama počela je današnja sednica iz usta nekih kojima je nacionalni identitet samo u ustima i samo u rečima. Čuli smo različite karakteristike. Čuli smo i poziv na dela. Žao mi je što nisu tu. Danas o tim delima razgovaramo kroz amandmane, a dela jesu specifični politički zagrljaj između onoga što se danas zove deo srpske opozicije na temu kako srušiti ovu vlast, spojiti nespojivo i zaista je potpuno neverovatno da je danas prefiks „srpska“ najznačajniji onima koji se grle sa stečajnim upravnicima, pivskim kvascem i ostalim političkim identitetom koji smo ovde prepoznali.

O kakvom se zagrljaju radi najbolje ćemo videti iz transkripta razgovora NATO čelnika, Havijera Solane i Veslija Klarka, objavljenog 1. jula 2008. godine. U tom razgovoru Solana kaže Klarku: „Gadim se ove Vlade Srbije, iskreno da ti kažem. Gadi mi se pošto su obični poltroni i ulizice.“ Ovako ih je okarakterisao onaj koga su najviše podržavali i koliko su se danas izmenili najbolje govori da danas govore o realnosti kosovskog priznanja, da govore o ratu u kome nije bilo žrtava, nego samo kolateralne štete, da danas nama govore

o nacionalizmu i nacionalnom ponosu, a za sebe imaju reči, a nemaju dela. Stara latinska kaže – sličan se sličnom raduje. Zbog toga vas molim da posebno skrenete pažnju na Srbe iz regiona, jer su oni ostavili sve iza sebe, ostavili su svoja imanja i, verni vojnoj i policijskoj zakletvi, došli u Srbiju. Prema tome, njihov osećaj patriotizma i njihov osećaj nacionalnog identiteta je malo veći nego svih ostalih. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo Goran Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Radovan Jančić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Radovan Jančić.

Izvolite.

RADOVAN JANČIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani narodni poslanici, poštovani potpredsedniče Vlade, Predlog zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti zaslužuje bezrezervnu podršku, pre svega jer sistematski rešava decenijski problem nerešenih stambenih potreba zaposlenih u službama koje su od posebnog značaja za bezbednost i budućnost naše zemlje.

Ovaj zakon značajno će doprineti rastu BDP-a u oblasti građevinarstva, upošljavanju domaće radne snage, upošljavanju domaće građevinske industrije i rastu zaposlenosti, porastu prihoda od PDV-a po raznim osnovama i što je veoma značajno za budžete lokalnih samouprava, porastu prihoda od poreza na imovinu.

Zasnovan je na ideji i ide u pravcu ostvarenja primarnog cilja politike SNS i njenog predsednika, gospodina Aleksandra Vučića, na putu sveukupnog razvoja naše zemlje i njenih lokalnih samouprava. Upravo je ovo razlog zašto sam podneo amandman i predložio da se u članu 1. doda stav 3, koji glasi – donošenjem zakona obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije sa posebnim osvrtom na unapređenje rada lokalnih samouprava.

Potpuno devastirane lokalne samouprave sa praznim i prezaduženim opštinskim i gradskim budžetima zatekli smo mi iz SNS, preuzimajući odgovornost nad njima iz ruku neodgovornih i bahato bezobraznih lidera prethodnog režima, koji su sve do 2012. godine u Vojvodini do 2016. godine mislili samo na sebe, na svoje bankovne račune, ličnu korist i brojne privilegije, ne vodeći računa ni o čemu, čak ni o potrebama pripadnika snaga bezbednosti, počev od opreme, naoružanja, savremenih borbenih sistema, sve do njihovih stambenih potreba kao životnog pitanja svakog pojedinca.

Posle šestogodišnjeg napornog rada pod rukovodstvom SNS i predsednika Aleksandra Vučića Srbija posluje sa suficitom u državnoj kasi. Postigla je rast BDP-a od 4,5%, pa je, evo, moguće pristupiti realizaciji i ovog dugoočekivanog projekta. Ovo je projekat koji će služiti za primer kako se mogu graditi stanovi po više nego pristupačnim cenama i za druge ciljne grupe, za sve građane naše

zemlje, što će, svakako, doprineti sveukupnom razvoju Srbije i unaprediti rad lokalnih samouprava. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo Milija Miletić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Milija Miletić.

Izvolite.

MILIJIA MILETIĆ: Zahvaljujem se, predsednice Skupštine.

Uvaženi potpredsedniče Vlade, kolege poslanici, građani Srbije, ja sam podneo amandman kojim stavljam akcenat na nedovoljno razvijena područja, jer je za sve nas koji živimo u Srbiji vrlo bitno da se radi i da se razvija i deo gde ja živim. To su nedovoljno razvijena područja, gde je Svrljig, gde je Bela Palanka, Gadžin Han, gde je Niš centar, gde se u okviru toga rade stanovi u Nišu za radnike službe bezbednosti.

Ja stvarno podržavam napore Vlade i ovaj zakon će stvarno biti za nas veoma bitan zato što će veliki broj ljudi koji su služili našoj zemlji, radili za našu zemlju, ratovali za našu zemlju imati mogućnost da konačno dobije svoj krov nad glavom.

To je nešto što svi moramo ceniti, poštovati i ja ću uvek podržavati ovakve stvari kao čovek čiji je otac bio policajac, radio, ratovao za ovu našu zemlju, kao čovek koji živi u Svrljigu i podržava sve one dobre stvari koji se rade za jugoistok Srbije, za razvoj nedovoljno razvijenih područja. Na ovaj način, kad izgradimo ove stanove, obezbedićemo stvarno krov nad glavom za sve one naše policajce, za vojnike koji dosad nisu imali tu mogućnost, koji su otišli iz nekih područja, koji su ratovali, koji su stvarno dali sebe da zaštite i da rade za našu zemlju, za naš kraj i za našu Srbiju.

Inače, ja bih postavio pitanje – da li postoji mogućnost da u okviru ovih sredstava kojim se grade stanovi jedan posto od toga bude i za ratne vojne invalide i za one ljude koji su izgubili svoje živote a njihove porodice nemaju stan? Mislim da sada u okviru ovog zakona to ne može. Nadam se da ćemo u nekom narednom zakonu imati mogućnost da za te ljude obezbedimo krov nad glavom, jer, kao što vidimo, i naša Vlada i naš predsednik Srbije, gospodin Vučić, stvarno se mnogo zalažu za sve one koji su svojim aktivnostima, svojim znanjem i umećem pomogli da se naša zemlja Srbija štiti.

Još jednom, ovaj zakon je odličan. Amandmanom koji sam podneo želim samo da se da podrška nerazvijenim područjima i pozivam sve da glasaju za ovaj amandman.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milan Krivokapić.

Izvolite.

MILAN KRIVOKAPIĆ: Poštovana predsednice, uvaženi ministre sa saradnicima, kolegice i kolege, na član 1. ovog zakona podneo sam amandman

kojim se dodaje stav 3, koji glasi – donošenjem zakona obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije sa posebnim osvrtom na nerazvijene opštine.

Članom 1, odnosno st. 1. i 2. definisano je koji su uslovi, kriterijumi i postupci za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti. Pošto sam učestvovao u diskusiji na sednici Narodne skupštine, gde je na dnevnom redu bio Predlog zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti, logično je da sam detaljno uzeo u obzir i razmotrio sve članove ovog zakona i, pored mišljenja da je donošenje ovakvog zakona prava stvar u smislu definisanja rešenja koja su bitna za realizaciju ovog projekta, predložio sam amandman jedan kako bih upotpunio sve napred navedeno.

Imajući u vidu značaj i odgovornost posla koji pripadnici snaga bezbednosti obavljaju, kao i njihov značaj za bezbednost čitave države, a polazeći od toga da je najveći broj nerešenih stambenih potreba zaposlenih u državnim organima upravo među pripadnicima snaga bezbednosti koji decenijama nisu uspeali da trajno reše svoje stambeno pitanje, odlučeno je da se isto sistemski reši.

Živimo u kompleksnim vremenima i važno je jačati snage bezbednosti, koje moraju da osećaju da država ceni to što rade. Usvajanjem ovog zakona omogućiće se da se sve procedure u vezi sa izgradnjom stanova realizuju maksimalno efikasno, uključujući izradu projektne dokumentacije, eksproprijaciju i prostorne planove.

Vlada Republike Srbije je prepoznala značaj rešavanja stambenih potreba pripadnika snaga bezbednosti, te prepoznavši potencijalne teškoće koje se mogu javiti pri samoj realizaciji pristupilo se izradi posebnog zakona koji za cilj ima uspešnu i efikasnu realizaciju samog projekta.

Veoma je bitno da ovaj zakon rešava probleme iz prošlosti, koji su svakim danom dolazili sve više do izražaja. Dakle, donošenjem i primenom zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti ostvaruje se suštinski, sistemski napredak u ovom segmentu, a samim tim se obezbeđuje sveukupni razvoj Republike Srbije, sa posebnim akcentom na nerazvijene opštine, što je dodatno definisano u podnetom amandmanu na član 1. Hvala lepo.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podnela narodna poslanica Ljiljana Malušić.

Izvolite.

LJILJANA MALUŠIĆ: Hvala, predsednice.

Uvaženi ministre sa saradnicima iz Ministarstva, dame i gospodo poslanici, nažalost, sa ove strane nema tih poslanika koji su toliko ružno govorili o ovom zakonu, ali, bože moj, to se zove opozicija.

Ja sam podnela amandman na član 1, kojim dodajem stav 3, kojim hoću, u stvari, da pojasnim kako donošenje ovog zakona obezbeđuje sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na smanjenje socijalnih razlika.

Naime, ovaj zakon pre svega treba da reši decenijski problem koji se tiče stanova u službama bezbednosti. Pod tim smatram naravno Policiju, BIA, Ministarstvo pravde, Vojsku Republike Srbije, sve vojne penzionere koji pripadaju službi bezbednosti. Zašto je ovo važno? Ovaj zakon propisuje da svi pod jednakim okolnostima mogu da kupe stan.

Stanovi koje gradi ova odgovorna Vlada koštaće 500 evra plus PDV. Zamislite samo koliko su koštali Đilasovi stanovi pre 10 godina – od 980 do 1.350 evra po kvadratnom metru. Šta je to i kako je, on je govorio da je to za mlade naučnike, da je to socijalno odgovorna politika. To nema veze. Ovo je socijalno odgovorna politika, ovo je socijalno odgovorna Vlada. Ovako se radi.

Kako punimo budžet? Tako što radi građevina, tako što sve delatnosti oko građevine rade. Tako što zapošljavamo ljude iz svih oblasti, tako što raste prihod od PDV-a po raznim osnovama, tako što raste prihod od poreza na imovinu. Svako ko kupi stan, naravno da će da plaća porez.

Ono što je dobro jeste da mi završavamo dokumentaciju do avgusta i počinje gradnja u šest gradova Republike Srbije, i to u Beogradu, Novom Sadu, Kragujevcu, Kraljevu, Nišu i Vranju. Bravo! U prvoj fazi 1.578 stanova. Za tri godine izgradiće se 5.203 stana, a za 10 godina 20.000 stanova.

Tako se smanjuju socijalne razlike, tako što su elementarni uslovi za život posao i stan, a mi ćemo ovim ljudima, koji imaju izuzetno težak i odgovoran posao, obezbediti stan. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podnela Ivana Stojiljković.

IVANA STOJILJKOVIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Uvaženi potpredsedniče Vlade i dragi gosti, podnela sam amandman na član 1, koji bi trebalo da istakne primenu ovog zakona sa ciljem smanjenja siromaštva u Republici Srbiji.

Prvi osnov za smanjenje siromaštva pre svega su dinamičan privredni rast i razvoj, koji pre svega podrazumeva otvaranje novih radnih mesta, a zatim i realne izvore finansiranja, kako samih zarada tako i socijalnih i drugih potreba, što je naravno Republika Srbija i postigla, kako svojom fiskalnom konsolidacijom, tako i obezbeđivanje suficita u budžetu. Takođe, doprinos tome daje i efikasan rad državne uprave, koji je naravno ova i prethodne vlade postigla da državna uprava bude u službi građana i skratili su se postupci i procedure.

Dakle, stabilne državne finansije, ozbiljni zakoni u oblasti planiranja i izgradnje definitivno će omogućiti da ovaj projekat zaživi i da izgradnja stanova pre svega bude za početak za pripadnike snaga bezbednosti, a kasnije naravno i za druge profesije, za mlade naučnike, za mlade bračne parove. Dakle, rešavanje stambenog pitanja jedan je od ključnih faktora za rešavanje siromaštva u

Republici Srbiji, odnosno rešavanje porodičnih, finansijskih problema i izdataka, jer trajno stambeno rešenje značajno će da stabilizuje finansije kod velikog broja porodica, a treba se podsetiti da je danas je oko 260.000 porodica bez sopstvenog krova nad glavom, žive kao podstanari.

Ova izgradnja bi takođe trebalo da podigne i našu građevinsku industriju, pre svega domaću, jer će uposliti naše domaće građevince, što će naravno značiti i otvaranje novih radnih mesta, a pre svega uposliće se 35 industrijskih grana koje će biti povezane sa izgradnjom ovih stanova. Dakle, ova investicija će se višestruko vratiti i građanima i državi. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podnela Dušica Stojković.

Izvolite.

DUŠICA STOJKOVIĆ: Potpredsedniče Vlade, gospodine Stefanoviću sa saradnicima, drage kolege narodni poslanici, poštovani građani Srbije, više od 20.000 policajaca, 14.000 pripadnika Vojske Republike Srbije i 1.500 pripadnika BIA nema rešeno stambeno pitanje. To su rezultati koje nam je ostavio prethodni režim.

Na osnovu ankete koju su sprovedla resorna ministarstva, Ministarstvo unutrašnjih poslova, Ministarstvo odbrane i Ministarstvo pravde, anketiran je veliki broj pripadnika snaga bezbednosti i oni su zaista u velikom broju, njih čak 18.905, izrazili spremnost da na ovaj način reše svoje stambeno pitanje i da na ovaj način reše krov nad glavom.

Ovaj dobar projekat inicirao je predsednik SNS, predsednik Republike Srbije, gospodin Aleksandar Vučić. Komisija kojoj je predsedavala premijerka Ana Brnabić, a u koju su bili uključeni svi ministri, zaista je obavila odličan rezultat i ja vam na tome, gospodine Stefanoviću, zaista čestitam.

Benefiti od usvajanja ovog zakona su zaista brojni. Korist će imati jedinice lokalne samouprave, koje će ubirati porez na imovinu. Benefite i korist od ovog zakona će imati i naša domaća stanogradnja, intenziviraće se naše građevinske firme, doći će do porasta svih onih privrednih delatnosti koje su u neposrednoj vezi sa sektorom građevinarstva, doći će do povećanja privredne aktivnosti, doći će do sveukupnog rasta i razvoja naše zemlje, smanjiće se stopa nezaposlenosti, uposlićemo neke nove mlade ljude koji će raditi na izgradnji ovih stanova.

Imaće korist i Republika Srbija. Imaće korist zato što će se ovim zakonom, odnosno implementacijom ovog zakona omogućiti da naši pripadnici Vojske, naši pripadnici Policije, BIA, naši čuvari u zatvorima imaju priliku da na ovaj način reše svoje stambeno pitanje i biće dodatno motivisani da stvaraju i da bolje rade u sektoru bezbednosti, baviće se svojim poslom koji je zaista jako težak, baviće se sektorom bezbednosti, bezbednosti svih nas, građana Republike Srbije, naše dece, naše imovine.

Na samom kraju želim da kažem dve osnovne reči koje nas prosto karakterišu. To su doslednost i rezultati. Nas kao SNS od našeg osnivanja prate brojne kritike. Rekla bih, pre svega, kritike radi kritika svih onih nevernih Toma, svog onog dela opozicije koji su svih ovih godina... Ja se sećam, to je bilo još 2012. godine, kada smo obećavali brojne projekte, pored „Beograda na vodi“, Doma zdravlja na Labudovom brdu, Kliničkog centra u Nišu, Onkološke klinike u Beogradu, brojnih drugih i onih malih stvari oko izgradnje kanalizacije, vodovodne mreže, brojnih puteva. Znači, bili su ljudi dok smo mi radili, bili su ljudi dok smo imali viziju, bili su ljudi koji su iza nas samo kritikovali, sejali mržnju i apsolutno ništa novo nisu ponudili građanima niti Beograda, niti čitave Republike Srbije. Po tome se zaista mi razlikujemo od naših prethodnika, razlikujemo se od dela opozicije.

Dolazim sa Rakovice i znam koliko su jedan dom zdravlja na Labudovom brdu više od 40 godina obećavali svi prethodnici, slikali se pored napuštene livade na kojoj su samo cvetali trava i korov. Apsolutno ništa više nisu od četiri decenije uradili za građane Rakovice, za njihovo zdravlje, za njihovu primarnu zdravstvenu zaštitu. Takođe, ostavili su nam i napuštene fabrike, sumnjive privatizacije.

U Rakovici je jedan veliki britanski investicioni fond uložio više od 30 miliona evra i uposlio 450 ljudi u „Kapitol parku“. Reč je o najvećem ritejl parku u Beogradu, gde je zaista blizu 500 ljudi našlo posao. Znači, to su oni rezultati, to je ona doslednost po kojoj se mi razlikujemo od naših prethodnika.

Zaista verujem da će se ovaj ambiciozni projekat realizovati, ali isto tako želim da poručim svim građanima Republike Srbije, svim građanima koji žive u našoj prestonici, gradu Beogradu, da ćemo mi sa ovim ambicioznim projektima nastaviti i dalje, nećemo stati. Na to nas obavezuje ogromna podrška koju smo dobili na prethodnim beogradskim izborima. Po tome se mi razlikujemo od „žutog preduzeća“, koje je iza sebe, nakon vladavine u gradu Beogradu, podsetiću vas, ostavilo samo pustoš, virtuelne, propale projekte, poput „pazl (*puzzle*) grada“, poput makete Terazija, poput podzemnih kontejnera. Upravo po tome se mi razlikujemo od naših prethodnika.

Zaista pozivam sve svoje kolege iz SNS, iz koalicije, ali i iz dela konstruktivne opozicije da podrže ovo zaista dobro zakonsko rešenje. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podnela narodna poslanica Vesna Marković.

Izvolite.

VESNA MARKOVIĆ: Hvala.

Sve aktivnosti koje sprovodimo u našoj zemlji, kako Parlament tako i Vlada Srbije, a koje se odnose na unapređenje životnog standarda naših građana, odnosno stvaranje boljih uslova za život, približavaju nas kao društvo

najrazvijenijim zapadnim evropskim zemljama, a samim tim, naravno, i članstvu u EU. To je tip društva kojem želimo da pripadamo, jer velika većina naših građana vidi upravo najrazvijenije zapadne zemlje kao idealno mesto za život, ali i za školovanje svoje dece. Takve uslove za život i rad želimo da stvorimo i u Srbiji i ovo je samo jedna od mera kojom želimo da poručimo mladim ljudima da treba da ostanu u svojoj zemlji.

Ovim predlogom zakona obuhvaćeni su pripadnici bezbednosnih snaga koji nemaju rešeno stambeno pitanje i u ovoj fazi predviđena je izgradnja 1.578 stanova i to u različitim delovima Srbije. Verujem da će nakon izgradnje ovih stanova u nekoj sledećoj fazi biti obuhvaćeni i zaposleni u zdravstvu i prosveti. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podnela Milanka Jevtović Vukojičić.

Izvolite.

MILANKA JEVTIĆ VUKOJIČIĆ: Zahvaljujem.

Poštovana predsednice Narodne skupštine, uvaženi potpredsedniče Vlade, gosti iz Ministarstva, kolege poslanici i poslanice, poštovani građani Republike Srbije, uložila sam amandman na član 1. Predloga zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti, i to dodajući stav 3, koji se odnosi na to da se donošenjem ovog zakona postiže sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na zaštitu ranjivih grupa.

O svom konkretnom dodavanju člana 3. i konkretnom amandmanu govoriću nakon što najpre dam nekoliko uvodnih napomena.

Moram da istaknem da prvi put posle 30 godina Vlada Republike Srbije stvara pravni i ekonomski okvir za realizaciju izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti. Ovim zakonom država pokazuje da ima odgovoran odnos prema ljudima koji danonoćno vode računa i rade kako bi očuvali mir i bezbednost svakog građanina Republike Srbije, ali i same naše države. Njihov posao je izuzetno težak, njihov posao je izuzetno odgovoran.

Nacionalna bezbednost je prioritet Vlade Republike Srbije i naravno da pripadnici snaga bezbednosti treba na odgovarajući način da reše svoje stambeno pitanje, pre svega oni koji do sada nisu rešili ovo pitanje na trajni način ili oni koji imaju neodgovarajući stambeni prostor i u skladu sa ovim zakonom ispunjavaju uslove da ga trajno reše.

Moram da istaknem da je, inače, ovo Vlada tadašnjeg premijera, danas predsednika države, gospodina Aleksandra Vučića. Međutim, tek u zadnje tri godine stvorena je finansijska održivost za realizaciju ovog projekta. Nažalost, 2012. godine zemlja je bila pred bankrotom. Njena osnovna supstanca, a to je ekonomija, ugrožena je bila do te mere da nije moglo da se govori ni o kakvom napretku i razvoju. Danas je momenat i danas je to na dnevnom redu.

Kakve veze ima moj amandman sa predlogom ovog zakona? Ima i te kakve veze, ima direktnu vezu. Kako? Tako što će stanogradnjom, izgradnjom ovih stanova, lokalne jedinice prikupljati prihode od poreza na ove stanove. Ti prihodi lokalne samouprave ulaze u budžet lokalne samouprave, iz kojeg se kao od jednog kolača raspodeljuju sredstva i za ostvarivanje socijalnozaštitne funkcije lokalne samouprave. Prema tome, izgradnjom stanova lokalne samouprave omogućiće sredstva za više dnevnih boravaka, za decu ometenu u razvoju, za više ličnih i personalnih pratilaca, za više klubova za stare i penzionere i uopšte za poboljšanje položaja najosetljivijih i najranjivijih društvenih grupa. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Ognjanović.

Izvolite.

OLIVERA OGNJANOVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovana predsedavajuća, uvaženi ministre sa saradnicima, povećanje ulaganja u javnu infrastrukturu pokazuje koliko neka država ima mogućnost da podigne standard života građana. Ukoliko su institucije slabe, a Vlada neefikasna i korupcija povezana sa razbacivanjem novca, kao što je to bilo do 2012. godine, onda će svako planiranje ostati u formi obećanja.

To je ono što smo mogli da vidimo i osetimo na sopstvenoj koži i zato je preko 30.000 pripadnika bezbednosnih i vojnih službi ostalo bez osnovnog, bez mesta za stanovanje, sa malim primanjima sa kojima su jedva preživljavali. Prethodna vlast je tokom svog mandata u Beogradu ostavila dug od 1,1 milijarde evra, dugovanje socijalno ugroženim kategorijama i javna preduzeća sa poslovanjem u minusu od 1,7 milijardi dinara.

Ekonomski napredak zemlje zavisi od odlučnosti i sposobnosti Vlade da sprovede suštinske reforme. Vlada Srbije je pokazala i odlučnost i odgovornost prema građanima. Svedoci smo reformi koje dovode do velikih promena u našim životima, jer je ova Vlada pre svega pokazala da Srbija treba da živi, da se razvija, da treba da postane zemlja u kojoj će se rađati deca i ostajati da žive i rade.

U prva tri meseca rast privrede je bio veći nego što je planirano, iznosi 4,5%, i rezultat je reformi koje je započela prethodna i nastavila ova Vlada. Građevinarstvo i industrija građevinskih materijala su u prvom kvartalu ove godine najviše doprineli rastu BDP-a Srbije. Do kraja 2018. godine bruto dodata vrednost biće 5,4% za celu godinu, a dodatni podsticaj rasta daće programi izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti i odbrane.

Realizacijom projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti omogućiće se rešavanje najvećeg broja nerešenih stambenih potreba zaposlenih u službama bezbednosti koji decenijama nisu uspeli da reše svoje stambeno pitanje, što predstavlja javni interes Srbije.

U prvoj fazi projekta u šest gradova u Srbiji je predviđeno da se izgradi ukupno 1.578 stanova, koji će koštati ukupno 64,35 miliona evra. Sve radove će izvoditi domaće firme što znači da će u ovim radovima biti posla za različite struke i zanate, što direktno dovodi do povećanja zaposlenosti i sveukupnog razvoja Srbije. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo Bojan Torbica.

BOJAN TORBICA: Poštovana predsednice, cenjeni potpredsedniče Vlade, gosti iz Ministarstva, kolege narodni poslanici, govoreći o podnetom amandmanu na Predlog zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti i s obzirom na to da se on odnosi na povećanje efikasnosti pravosuđa, teško je ne spomenuti bivšeg ministra odbrane Dragana Šutanovca, koji je kao ministar za nepunih pet godina ministarskog mandata tokom kojeg je primao platu od 100.000 dinara uspeo da zaradi i uštedi čak 150 miliona dinara ili preko milion evra za kupovinu najluksuznijeg pašnjaka u Evropi i izgradnju stambene zgrade sa stanom od 190 m² i galerijom od 139 m².

Zaista je impresivno kada čovek koji za nepunih pet godina ministarskog mandata zaradi šest miliona dinara i kada od tih šest miliona dinara uštedi 25 puta veći iznos. To je 150 miliona dinara. Verovatno će se većini ljudi učiniti da to čak i teorijski nije moguće, ali Šutanovac je najbolji dokaz da je tokom vladavine DS to bilo moguće, naročito ako za svog pomoćnika za materijalne resurse, kao što je učinio on, postavite svog kuma.

Legendarnu skromnost i štedljivost Dragana Šutanovca najbolje dočaravaju reči Amida Bislimija, bivšeg direktora DS, koji je za svog partijskog kolegu javno izjavio da je bahat i da dok su građani Srbije živeli na ivici siromaštva, on je na ruci nosio sat koji vredi kao dvosoban stan u centru Beograda.

Ako neko poznaje Dragana Šutanovca, onda su to njegove partijske kolege. Kako onda ne verovati Bislimiju kada kaže da Dragan Šutanovac ima više luksuznih ručnih satova, koji, prema njegovim saznanjima, vrede više desetina hiljada evra?

Zato je red da i građani znaju da se u vlasništvu Dragana Šutanovca nalaze ručni časovnici prestižnih švajcarskih marki poput „bregea“ i zlatnog „kartije roudstara“, koji vrede po 10.000 evra, potom „šopard hronograf“, koji vredi preko 4.500 evra, zatim „brege gold rouz“, koji vredi 15.000 evra, i najskuplji sat iz njegove kolekcije, „frank miler repetision“, čija cena uveliko prelazi vrednost od 30.000 evra. Mislim da nam je svima mnogo jasnije gde su završili tenkovi, haubice, rakete i ostalo rashodovano naoružanje i vojna oprema naše vojske, kao i razlika od njihove bagatelne prodajne cene. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo Đorđe Komlenski. Nije tu.

Na član 1. amandman je podnela Ana Karadžić. Nije tu.

Na član 1. amandman je podneo Marko Parezanović.

Izvolite.

MARKO PAREZANOVIĆ: Zahvaljujem, poštovana predsednice.

Poštovani ministre, poštovane kolege, Narodna skupština Republike Srbije je u prethodnih nekoliko godina donela niz zakona koji su rešavali višedecenijske probleme, odnosno sve one zakone koje neke prethodne vlade i neke prethodne skupštine nisu donele.

Upravo je ovaj zakon o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti jedan od tih veoma važnih zakona koji građani koji su zaposleni u sistemu odbrane Republike Srbije jako dugo čekaju. Brojni su efekti za donošenje ovog zakona. Važni su i oni ekonomski, poput rasta BDP-a u građevinskoj industriji, povećanje opšte zaposlenosti, prihod od PDV-a podstičaja ekonomskog razvoja lokalnih samouprava u kojima se ovi stanovi grade, ali su važni i neki drugi efekti poput podizanja ugleda snaga bezbednosti i generalno kvaliteta uslova rada i kvaliteta života svih zaposlenih.

U prethodnih nekoliko godina mnogo smo uradili na popularizaciji Vojske i Policije Republike Srbije sa ciljem da se što više mladih ljudi odluči da upiše vojne gimnazije, Vojnu akademiju i druge škole i fakultete iz oblasti bezbednosti. Upravo ovim zakonom pokazujemo kao država koliko brinemo o ljudima koji štite nacionalnu bezbednost i rade jedan zaista specifičan i težak posao. Mislim da to predstavlja dodatni podstrek budućim generacijama da svoje školovanje, i kasnije radni vek, provedu u svrhu šticeanja nacionalne bezbednosti i sigurnosti, a posao države je da stvori takve ekonomske okolnosti da ti ljudi imaju kvalitetne plate i da mogu da reše i svoje stambeno pitanje, ali i u isto vreme da vodi politiku mira i stabilnosti kako bi čuvala živote naših građana.

Mislim da u ovoj zemlji ne postoji ozbiljan čovek koji može da dovede u pitanje neophodnost donošenja i kvalitet donošenja ovog zakona. Nažalost, kao što smo mogli da vidimo i danas, u politici ipak ima previše neozbiljnih ljudi kojima je samopromocija i samoreklamerstvo najvažnije i kao što možete videti i ovde, već nekoliko sati su poslaničke klupe gde treba da sede poslanici opozicije potpuno prazne. Valjda im je problem da više od nekoliko sati dnevno provedu na svom radnom mestu.

Meni kao narodnom poslaniku je čast što sam deo saziva Narodne skupštine Republike Srbije koja će doneti jedan ovako važan zakon i svakako ću sa velikim zadovoljstvom glasati za njega. Naravno, za očekivanje je da će u nekoj kasnijoj fazi i Čačak biti jedan od gradova u kojima će se graditi ovakvi stanovi. Mislim da postoji i opravdanost i svi tehnički, pravni i svi drugi preduslovi. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo Krsto Janjušević.

Izvolite.

KRSTO JANJUŠEVIĆ: Hvala, predsednice.

Poštovani potpredsedniče Vlade sa saradnicima, uvažene kolege, ovaj zakon je svakako u funkciji ekonomskog razvoja. Ideja i inicijativa predsednika Aleksandra Vučića sada ima sve elemente, od finansijskog u prvom kvartalu ove godine imamo najveći zabeleženi kvartalni rast BDP-a u poslednjih deset godina, imamo gradove koji polako spremaju lokacije, budžetski dobro stoje, i imamo ovaj zakon.

Imali smo određene primedbe na broj stanova i kako to da nije rešeno odjednom za sve, ali kada se kaže prva faza, to znači da sledi i kontinuitet. Imamo uslove, izborili smo se za to, a primedbu na taj put ka rešavanju stambenog problema svim pripadnicima snaga bezbednosti osporavaju oni koji nisu bili u stanju ni da ugrade podzemne kontejnere u Beogradu. Takođe, i nastavak puta deonice Ljig–Preljina, Preljina–Požega je deo puta koji je osporavan od onih koji su privatizovali u milijardama evra sve što je valjalo u ovoj državi, a kilometre auto-puta nisu izgradili.

Ovo će dobro doći ljudima koji aktivno doprinose rastu naše zemlje u namenskoj industriji i tih 500 miliona dolara izvoza namenske je deo puta ka jednoj milijardi, koju očekujemo 2020. godine, a primedbu na to su imali oni koji su topili našu vojsku. Povećanje plata od 10% je takođe deo puta ka novom povećanju, a primedbu na to su imali oni koji su Parking-servis u Beogradu odveli u minus. Sve što je dobro za Srbiju i što je dobro za naš narod imaće od ove Vlade, i prioritet i kontinuitet.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo Darko Laketić.

DARKO LAKETIĆ: Poštovana predsednice Narodne skupštine, poštovani ministre sa saradnicima, uvažene kolege narodni poslanici, naime, danas govorimo o amandmanima na Predlog zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti.

Na ovaj će način pripadnici i MUP-a, i Vojske Srbije, i BIA i Uprave za izvršenje krivičnih sankcija imati mogućnost da reše svoje stambeno pitanje. Naime, u svim ovim službama postoji jedan broj lica kojima stambeno pitanje u ovom periodu, dakle proteklom, nije rešeno. Ne zbog toga što ova vlast to nije htela, već zato što su se problemi nagomilavali tokom niza godina. Apsolutno podržavam ovaj zakon.

Moramo se setiti, poštovane kolege narodni poslanici, svih onih teških trenutaka u našoj istoriji kada je upravo ta vojska Srbije, kada su policijske snage dale svoj maksimum. Moramo se setiti NATO agresije na KiM i svih onih podataka koje je NATO iznosio nakon tih njihovih vojnih dejstava. Naime, oni su tvrdili da su uništili, na primer, preko 300 tenkova, preko 500 borbenih oklopnih vozila, da ne pričamo o drugom naoružanju. Na svu sreću imamo vojsku kakvu imamo i imali smo vojsku koja je bila sposobna da odgovori i u

najtežim trenucima, i da odgovori najtežim zadacima. Zato je ta brojka, na primer izgubljenih tenkova 13, posle tih sukoba. To je samo jedan primer koji sam dao, a pre svega iz tih razloga, dakle plemenitih, nacionalnih, smatram da ovaj zakon treba da se usvoji, a da ovaj projekat treba da zaživi.

Imam samo jednu molbu, gospodine ministre, da najhrabriji pripadnici Vojske Srbije, Policije imaju prednost u ovom projektu. Hvala.

PREDSEDNIK: Doktor Dragana Barišić podnela je amandman na član 1.

Izvolite.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem, uvažena predsednice.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, podnela sam amandman na prvi član zakona jer smatram da bi se time dodatno definisao Predlog ovog zakona.

Inače, ono što je prioritet Vlade Republike Srbije jeste rešavanje stambenog pitanja, ali i materijalnog položaja pripadnika snaga bezbednosti, ali ne samo pripadnika snaga bezbednosti već svih građana Republike Srbije.

Ono što smo u prethodnom periodu pokazali jeste to da odgovornom Vladom, odgovornim radom Vlade Republike Srbije, kao i predsednika Republike Srbije, gospodina Aleksandra Vučića, uspevamo da Srbiju vratimo na stabilne noge i da život u Srbiji bude dostojan čoveka i onakav kakav bi trebalo da bude, a zbog toga imamo i ogromnu podršku građana, koja je iz izbora u izbore sve veća.

Ono što bih želela da istaknem i da pohvalim ovom prilikom jeste to da je Kruševac primer dobre prakse i da smo mi u prethodnoj godini, tačnije pre godinu dana, podelili pripadnicima Vojske Srbije stanove, tačnije 33 stana u naselju Petolj i da, eto, još jednom pokazujemo da je lokalna samouprava grada Kruševca u saradnji sa Vladom Republike Srbije još jednom pokazala da radi za korist i u korist građana Kruševca.

Ovom prilikom bih dodala i to da, nažalost, određeni broj pripadnika snaga bezbednosti zbog dešavanja kako tokom NATO bombardovanja tako i zbog prirode posla, ima i ugroženo zdravlje pa je bitno i da se radi na oporavku zdravstvenog sistema, što pokazuje i nedavno otvoreno Onkološko odeljenje i, naravno, sva ona prateća oprema koja je pristigla u Klinički centar Srbije. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Zahvaljujem, kolegice Barišić.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Nikolić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Ivana Nikolić.

IVANA NIKOLIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi potpredsedniče Vlade sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, ovim amandmanom želim da istaknem da je jako važno da se kroz

Predlog zakona o kome danas raspravljamo sagleda značaj saobraćajnog povezivanja, saobraćaja i saobraćajne infrastrukture.

Kako je prioritet rada Vlade Republike Srbije u poslednjih nekoliko godina upravo brži i efikasniji rad i sistemsko rešavanje problema, stvaranje uslova za što bolji život građana, ovde bih naglasila kako je politika koja se sprovodi u skladu sa programom rada SNS izražena kroz brigu o građanima, a naročito kroz brigu o pripadnicima snaga bezbednosti. To se potvrđuje i ovom prilikom kroz rešavanje životnog pitanja, rešavanja stambenog pitanja za njih, daje im se ogromna podrška, a od primene ovog zakona očekuje se mnogo pozitivnih efekata.

Kroz efikasan planski pristup rešavanju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti, naglasila bih da je jako važno da se posebna pažnja posveti dobroj saobraćajnoj infrastrukturi. Kada govorimo o planiranju i izgradnji, naravno pored obezbeđivanja životnog pitanja, odnosno rešavanja pitanja porodičnog stambenog objekta za pripadnike snaga bezbednosti, u ključne elemente treba da bude uključena i koordinacija svih elemenata koji čine osnovnu infrastrukturu, među njima su komunalne i saobraćajne infrastrukture.

Sa tog aspekta, ključna pitanja koja treba da budu rešena, pored komunalne i saobraćajne infrastrukture, za takva pitanja je odgovorno rukovodstvo na lokalnom republičkom nivou. Kao primer za to reći ću da je, recimo, u opštini Ub protekle nedelje izgrađena jedna ulica u dužini od 500 metara. Vrednost te investicije je bila 20.300.000 dinara. Znači, to je jedno od pitanja koje su građani čekali više decenija, kao i ovo pitanje koje se danas rešava vezano za izgradnju objekata.

U Srbiji se radi, gradi, građanima se rešava pitanje stambeno, grade se putevi i ulice i to je jedan primer kako odgovorno radi rukovodstvo na lokalnom nivou, na nivou okruga, na nivou Vlade Republike Srbije i tako radi predsednik Aleksandar Vučić. O njihovom radu apsolutno govori izveštaj jezikom brojki o činjenicama na terenu, a i sigurna sam da će kroz takve izveštaje biti prikazani i efekti ovog zakona. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Nikolić.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik dr Svetlana Nikolić Pavlović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Svetlana Nikolić Pavlović.

SVETLANA NIKOLIĆ PAVLOVIĆ: Zahvaljujem.

Uvaženi ministre, potpredsedniče Vlade sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, donošenjem zakona obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na unapređenje medicinskih ustanova.

Ovim amandmanom se dodatno definiše član 1. Predloga zakona.

Nerešeno stambeno pitanje, prema podacima Ministarstva odbrane, ima više od 15.000 bivših i aktivnih pripadnika Vojske Srbije. Projekat državne stanogradnje predviđa da se u periodu od 10 godina izgradi dva miliona kvadrata stambenog prostora ili oko 30.000 stanova. Potrebna finansijska sredstva za realizaciju ovog projekata državne stanogradnje iznose oko milijardu evra.

Treba se podsetiti da se realizacijom ovog državnog projekta ne rešava samo stambeno pitanje vojnih i policijskih snaga Republike Srbije, već će se ovom državnim investicijom uposliti građevinska industrija na duži rok i omogućiti otvaranje velikog broja novih radnih mesta. Minimum 35 industrijskih grana će biti uključeno u izgradnju ovih stanova. Time će se svaki uloženi dinar u ovaj državni projekat višestruko vratiti u budžet Republike Srbije čime se stvaraju uslovi da se iz realnih izvora prihoda budžeta Republike Srbije u budućnosti povećava standard naših građana, čime se obezbeđuje i sveukupni razvoj Republike Srbije, a time i unapređenje medicinskih ustanova.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela Nataša St. Jovanović.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Nataša St. Jovanović.

NATAŠA St. JOVANOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani predsedavajući, poštovani potpredsedniče Vlade sa saradnicima iz MUP-a, poštovani saradnici iz Ministarstva građevine, saobraćaja i infrastrukture, na početku, pošto nisam imala prilike da diskutujem u načelu, ostala sam dužna građanima Mladenovca da kažem sledeće, a to je da se zahvalim Ministarstvu građevine, saobraćaja i infrastrukture i Železnici Srbije, zato što su brzo reagovali na moju inicijativu da se u potpunosti rekonstruiše železnička stanica u Mladenovcu, koja je za nas od izuzetnog značaja, zato što je to najstarija zgrada u gradu i Mladenovac koji je sada grad od 55.000 stanovnika sigurno ne bi ni postojao na tom mestu upravo da nije bilo te železničke stanice. Tako da sam morala malo od teme da kažem, pre nego što moj amandman obrazložim, da vam se zahvalim na brznoj reakciji povodom moje inicijative.

Podnela sam amandman na član 1, kojim se dodaje stav 3 i koji se odnosi na rast ekonomskih indikatora i razvoj Republike Srbije. Uobičajen način merenja privrednog uspeha predstavlja merenje privrednog rasta kao jednog od ciljeva ekonomske politike. Posvećenost privrednom rastu je u stvari osnova u periodima izlaska iz krize, gde se izlaz vidi jedno u povoljnim indeksima rasta i jedan od osnovnih pokazatelja je BDP, koji najbolje pokazuje društveni standard. Stanovništva, a on je u prvom tromesečju beleži veći rast od planiranog i to 4,5% što iznosi oko 6,5 milijardi dinara, tj. suficit je iskazan u prvom tromesečju.

Politika nacionalne bezbednosti je deo ukupne državne politike kojom se usklađuju mere i aktivnosti radi dostizanja politike nacionalne bezbednosti, kojom se postavljaju osnove za politički, ekonomski i socijalni ukupni društveni

razvoj Srbije. Izgradnjom subvencionisanih stanova će se sistemski rešiti pitanje stambenog zbrinjavanja za pripadnike bezbednosti, dok će u Zemunskim kapijama biti izgrađen jedan ogledni stan, tako da će svi zainteresovani moći da vide kog kvaliteta i kako će izgledati stanovi za snage bezbednosti. Svi se radujemo ovom početku. Znamo da će biti preko 1.500 stanova, biće ih još više, ovo je početak, i samo tako da nastavimo. Hvala svima na pažnji.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Blažo Knežević.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Blaža Knežević.

BLAŽA KNEŽEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, infrastruktura predstavlja osnov razvoja za našu zemlju. Takođe, za privredni rast i razvoj Srbije važno je da imamo dobro razvijenu infrastrukturu. To znači da država Srbija i Vlada Republike Srbije moraju da nastave sa daljim razvojem u ovom sektoru. Živimo u bezbednosno kompleksnim vremenima pa je suštinski važno da jačamo naše snage bezbednosti i da, naravno, pre svega osećaju i znaju da država ceni njihov rad i napore ka očuvanju bezbednosti Srbije.

Ono što se želi kroz ovaj zakon da se poprave životni standardi snaga bezbednosti u Srbiji ljudi koji u sebi nose patriotizam, odanost i ljubav prema otadžbini, a svakodnevno se susreću sa odbranom suvereniteta države, teritorijalnog integriteta i unutrašnje bezbednosti naše zemlje. Donošenjem ovog zakona olakšaće se rešenje stambenog pitanja, a uz dalje povećanje plata i unapređenja životnog standarda pripadnika snaga bezbednosti država Srbija želi da kaže – hvala za požrtvovanje koje iskazuju prema svojoj državi.

Zato je krajnje cinično i licemerno da se nama spočitava kako se ne vodi računa o snagama bezbednosti, kako je to jutros rekao narodni poslanik Zoran Živković. Kako su to oni radili, odnosno vodili računa o našim snagama bezbednosti i državi, najbolje govori kada su na slobodu 2001. godine pustili stotine šiptarskih terorista koji kada su došli na odredište, obukli su uniforme oslobodilačke vojske Kosova i okrenuli se upravo protiv naših snaga bezbednosti. Tako su oni vodili računa o državi i o snagama bezbednosti naše zemlje. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Borka Grubor.

Reč ima narodni poslanik Borka Grubor.

Izvolite.

BORKA GRUBOR: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, u članu 1. Predloga zakona dodaje se stav 3, koji glasi – donošenjem zakona obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na razvoj zdravstva. Ciljevi koji se

donošenjem zakona postižu osim što se nastoji rešiti najveći broj nerešenih stambenih potreba pripadnika snaga bezbednosti, značajno će doprineti i rastu BDP-a u oblasti građevinarstva i zapošljavanju domaće građevinske industrije i rastu zaposlenosti, rastu prihoda od PDV-a po raznim osnovama, porastu prihoda od poreza na imovinu, skraćanju vremena potrebnog za završetak administrativnih postupaka, umanjenu administrativnog opterećenja.

Sve ove stavke indirektno imaju pozitivan uticaj između ostalog i na sveukupni dalji razvoj u oblasti zdravstva u smislu većeg ulaganja u infrastrukturu vezano za zdravstvo ali i direktno ulaganje u izgradnju i obnovu kliničkog centra i instituta.

Po svojoj prirodi odredbe zakona imaju efekata na, pre svega, domaća privredna društava, preduzetnike, odnosno na organe javne vlasti, kao i na banke i druge finansijske institucije. Predložena rešenja imaće neposredan efekat na privredna društva, preduzetnike, državne organe Republike Srbije, organe autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave. Na jedinice lokalne samouprave na čijim teritorijama će se graditi ti stanovi uticaće tako da će imati povećan prihod od poreza na imovinu kada stanovi budu izgrađeni kao i rešenu stambenu potrebu lica na toj teritoriji, izgradnju javnih objekata koji će biti u funkciji i korisnika i svih građana sa teritorije jedinica lokalne samouprave.

Na taj način će se ojačati i budžeti lokalnih samouprava koji direktno utiču na razvoj primarne zdravstvene zaštite, domova zdravlja čiji je osnivač lokalna samouprava. Imaće više novca u svojim budžetima, pa će na osnovu raspodele moći više da ulažu u kupovinu opreme neophodne za funkcionisanje domova zdravlja kao i za renoviranje i održavanje sektorskih ambulanti. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela Jelena Mijatović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo Boban Birmančević.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Boban Birmančević.

Izvolite.

BOBAN BIRMANČEVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani potpredsedniče Vlade, poštovane kolege poslanici, poštovani građani, zakon o kojem danas raspravljamo svakako nastavlja politiku mira i stabilnosti i politiku poštenog odnosa prema građanima, politiku poštenog odnosa prema zaposlenima u sistemu bezbednosti. Niko nije zaboravljen i niko neće biti zaboravljen. Ova država i ova Vlada vode računa o svima i 1.578 stanova, koji su predviđeni u prvoj fazi, samo su uvod u sistemsko rešavanje problema stanova, odnosno problema da građani već godinama unazad, koji rade u sistemu bezbednosti ali i u drugim službama gde pomažu građanima, gde iza njih stoji država, primaju plate od države, nisu u mogućnosti da kupe stanove.

Do kraja godine, kako nam je potpredsednik Vlade rekao, očekuje se da bude započeto 5.203 stana, što bi svakako doprinelo rešenju ne samo stambenog pitanja tih 5.203 porodica, nego bi se odrazilo, naravno, i na ukupno poslovanje i lokalnih samouprava i naravno Republike Srbije, ali ovo za razliku od drugih nisu predizborna obećanja i nisu priče samo radi priče. Ovo je plan, ovo je zakon. Ovo je zakon koji će doneti rešenje i koji će sigurno obavezati one koji to sprovode da to urade na način koji je predviđen zakonom.

Ono što ohrabruje i mene, siguran sam i sve ostale narodne poslanike i naravno građane, to je da iza ovog zakona stoji Vlada, stoji upravo republička skupština, ali stoji i Ministarstvo saobraćaja, koje je pokazalo u prethodnim godinama, od 2012. godine naovamo, kako se može i kako se rukovodi u oblasti infrastrukture, saobraćaja i izgradnje. Kada je ministarka Mihajlović izjavila da ćemo jednog dana moći da vrlo brzo elektronskim putem podnosimo građevinske dozvole, to je izgledalo kao nemoguća misija, a sa 180 i nekog mesta spali smo na 10. mesto. Ono što će ovaj zakon obezbediti to je da će za samo tri-četiri godine verovatno svi pripadnici službi bezbednosti kojima je to potrebno moći da reše svoje stambeno pitanje, ali će svakako biti i model kako ćemo i na koji način rešavati stambena pitanja svih onih kojima je pomoć potrebna.

Ponavljam još jednom, gradilo se i radilo, sve od Drugog svetskog rata na ovamo gradili su se stanovi, ali u periodu žutog preduzeća ne da se nisu gradili stanovi, oni su rešenje za smanjenje potrebe za stanovima našli u tome što su smanjivali broj pripadnika Vojske Republike Srbije, a njima stanovi nisu bili ni potrebni, a nisu ih ni planirali.

Ova država ima budućnost, ima Vojsku, ima zakon koji će obezbediti službama bezbednosti stambeno pitanje. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela Tijana Davidovac.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Goran Pekarski.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Goran Pekarski.

Izvolite.

GORAN PEKARSKI: Hvala, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre sa saradnicima, podneo sam amandman na član 1. ovog zakona i predložio da se doda stav 3 sa ciljem da se dodatno objasni i promoviše, ali i da se afirmiše politika SNS, Vlade i politika Aleksandra Vučića.

Ovaj zakon smatram da spada u set patriotskih zakona poput onih zakona o kojima smo diskutovali na prethodnoj sednici, i ne samo diskutovali nego smo ih usvojili. Mislim na Zakon o Vojsci, Zakon o odbrani, Zakon o BIA.

Čuli smo od pojedinih poslanika ovde da će sada pripadnici službe bezbednosti dobiti stanove od 500 evra po kvadratnom metru. Odmah smo razjasnili da oni ništa neće dobiti, nego će kupiti stanove, ne od 500 evra po kvadratnom metru nego do 500 evra po kvadratnom metru. Utvrđena je gornja granica i stanovi, odnosno cena kvadrata može da ide samo niže, u zavisnosti od lokacije i grada gde se bude gradilo.

Nema sumnje da će se ovakvim predlogom nastaviti trend Vlade Republike Srbije, jer Srbija i poslanici SNS će trend brige o građanima i ovakvu politiku Vlade podržati, politiku čije je temelje postavio predsednik Aleksandar Vučić. Na ovaj način ćemo početi da ispravljamo sada već višedecenijsku nepravdu i nebrigu države prema pripadnicima službi bezbednosti i ne samo akt prema aktivnom sastavu službi bezbednosti, nego i prema penzionerima koji će sada prvi put moći da kupe stanove pod istim uslovima kao i da su zaposleni.

Jedna od poslanica iz opozicije, potpredsednica Jeremićeve stranke, diskutujući o ovome rekla je, citirajući Orvelovu „Životinjsku farmu“, da su pripadnici službi bezbednosti sada nekako jednakiji u odnosu na druge građane. Valjda je mislila da imaju veća prava. Ovde se ne radi o pravima, ovde se radi o mogućnostima koje država daje da pripadnici službi bezbednosti mogu da kupe stanove po povlašćenoj ceni. Niko ovde nam veća prava. Ovde se priča samo o mogućnostima.

Tu treba napomenuti da se država sada pojavljuje kao investitor. Zato su cene ovakve. Država ne izlazi na tržište da bi prodavala stanove i da bi ostvarila profit, nego izlazi sa jednim jedinim ciljem, jedinim benefitom koji žele da imaju i Vlada Republike Srbije, inicijator ove akcije predsednik Aleksandar Vučić, SNS i svi naši koalicioni partneri, a to je da imamo zadovoljne pripadnike službi bezbednosti, odnosno tog sektora. Ovog puta se radi o tom sektoru, a kako bude država još jačala, stajala na noge, u naredne godinu, dve, tri ili pet, radićemo to isto i sa drugim sektorima, mislim na zdravstvo i na prosvetu.

Ne bih želeo da više pričam o jeftinim stanovima. Ovo nisu jeftini stanovi. Ovo su stanovi subvencionisanih cena. Ovo su stanovi visokog kvaliteta koje mogu pripadnici službe bezbednosti da kupe po povoljnim cenama. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Ognjen Pantović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Ognjen Pantović.

OGNJEN PANTOVIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, ovaj predlog zakona je još jedan od pokazatelja da se ova Vlada odgovorno ponaša prema svojim građanima.

Konačno pripadnici bezbednosnih snaga mogu da reše svoje stambeno pitanje. Rešavanje ovog problema, koji nije rešen već nekoliko decenija, jeste od

ključnog značaja za jačanje sistema nacionalne odbrane Republike Srbije. Navešću samo nekoliko podataka vezanih za izgradnju ovih stanova u Beogradu.

U Beogradu je potrebno izgraditi 14.209 ovih stanova i već je određeno pet lokacija za njihovu izgradnju. To su Makiško polje, Blok 51, Surčinsko polje i za opštinu Palilula, odakle ja dolazim, posebno bitne dve lokacije, lokacija u Borči i lokacija u Ovči. Lokacija u Ovči je već spremna za izgradnju ovih stanova. Rešeni su imovinskopravni odnosi i potrebno je samo uložiti u komunalno opremanje ove lokacije. Gradnja na ovoj lokaciji zadovoljila bi oko dve hiljade stanova, što bi predstavljalo prvu fazu izgradnje ovih stanova u Beogradu.

Poslednjih godina leva obala Dunava opštine Palilula, gde se nalaze ove dve lokacije, ubrzano se razvija. Izrađen je Pupinov most, spojena je saobraćajnica Zemun – Pančevački put. Najavljena je izgradnja industrijskog parka u Borči, izgradnja novog doma zdravlja.

Izgradnja ovih stanova će dodatno poboljšati atraktivnost ovog dela Beograda i Palilule i pozitivno uticati na uslove života naših sugrađana. Veoma bitno za našu zemlju i za ovu opštinu jeste što će ove stanove izgraditi domaća građevinska industrija. Biće mogućnosti da se uposli lokalno stanovništvo. Doći će do porasta prihoda od PDV-a po raznim osnovama, takođe do rasta poreza na imovinu itd.

Dakle, izgradnja ovih stanova će dovesti do razvoja Republike Srbije, posebno u oblasti infrastrukture. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Savkić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dragan Savkić.

Izvolite.

DRAGAN SAVKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, u članu 1. Predloga zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti dodaje se stav 3, koji glasi – donošenjem zakona obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na efikasnost pravosudnih institucija.

Imajući u vidu veliku važnost Predloga zakona za efikasnost pravosudnih institucija i na princip efikasnosti pravosuđa, neophodno je u samom Predlogu zakona da se izričito i nedvosmisleno naglasi i afirmiše princip efikasnosti pravosudnih institucija, a to se upravo postiže ovim predloženim amandmanom, da se što efikasnije obezbedi potrebna dokumentacija za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike Ministarstva odbrane, Vojske Srbije, Ministarstva unutrašnjih poslova, BIA, Ministarstva pravde, Uprave za izvršenje

krivičnih sankcija, kao i za lica ranije pripadnike snaga bezbednosti koji su pravo na penziju ostvarili u jednom od ovih državnih organa. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela Dubravka Filipovski.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dubravka Filipovski.

Izvolite.

DUBRAVKA FILIPOVSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani potpredsedniče Vlade sa saradnicima, uvažene kolege, podnela sam amandman na član 1. u kojem se dodaje stav 3, jer smatram da se na taj način dodatno definiše član 1, koji se odnosi na kadrovsku strukturu i ljudske resurse u ovako važnoj oblasti kao što su stanogradnja i građevinarstvo.

Kako bih obrazložila amandman koji sam podnela, veoma je važno da naglasim da je Predlog zakona o izgradnji stanova za pripadnike službi bezbednosti prethodilo sistematsko rešavanje svih pitanja i prevazilaženje svih eventualnih problema koji se mogu javiti u samoj realizaciji, s obzirom na to da realizacija projekta istovremeno počinje na više različitih lokacija, u više različitih gradova, a da su tu i druge obaveze, kao što je postupak eksproprijacije i izmene planskih dokumenata. Zbog toga je formirana radna grupa za praćenje i koordinaciju sprovođenja aktivnosti na realizaciji projekta izgradnje, rešenje ministarke Mihajlović od 11.12.2017. godine. Pri formiranju ove radne grupe veoma je važno voditi računa o kompetentnosti i stručnosti članova komisije, odnosno radne grupe, kako bi se izbegli svi dodatni problemi, a ceo postupak sproveo u roku.

Zbog prethodnih loših iskustava u realizaciji mnogih projekata koji su, srećom, iza nas, pre svega kašnjenja, dodala sam stav 3. na član 1, da i u okviru samog zakona bude dodatni stav koji nadležne po zakonu obavezuje na visoke kriterijume pri odabiru ljudskih resursa za implementaciju ovako ozbiljne oblasti kao što je stanogradnja.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, sa ovim završavamo današnji rad. Nastavljamo sutra, u utorak, 22. maja 2018. godine, sa početkom u 10.00 časova. Zahvaljujem.

(Sednica je prekinuta u 19.45 časova)